

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ମାସିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପ୍ରକାଶକା

ଆହୁନ

ସେଣ୍ଟମେର୍ ୨୦୨୫ ସଂସ୍କରଣ

କଥା ଓ କାହାଣୀ
ପଦ୍ୟ ଓ କବିତା
ହାସ୍ୟ ଓ ବ୍ୟଙ୍ଗ
ଇତିହାସ ଓ ପ୍ରବଂଧ
ଅନୁବାଦ ସାହିତ୍ୟ
ସମ୍ବଲପୁରୀ ଲେଖା
ଶିଶୁ କଥା
ଏବଂ
ଆହୁରି ଅନେକ

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପତ୍ନୀଯୁକ୍ତ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଓ ସଂପାଦକ, ଆହୁନ ଇ-ପ୍ରକାଶକା

ଆହ୍ୱାନ

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ମୁଖ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ମାସିକ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପ୍ରତିକା

ଆସ ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖିବା, ପଢ଼ିବା ଓ ପଡ଼ାଇବା

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା - ସମ୍ପାଦକ

ତା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଞ୍ଜନାୟକ

ଏମ୍.ବି.ବି.ଏସ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏମ୍.ସି.ଏଚ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏଚ୍.ଏମ୍., ଡି.ସି.ଏନ୍.ଡି.

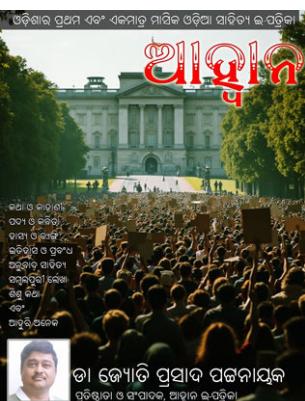
ଫୋନ୍: ୯୦୭, ଚିଦାନନ୍ଦ ଆବାସ, ବୀମା ନଗର, ବ୍ରଦ୍ଧିପୁର, ୭୭୦୦୧୦, ଓଡ଼ିଶା

ଭ୍ରାମ୍ୟଭାଷା : ୯୦୪ ୦୯୮ ୪୪୩ | ଇମେଲ୍ : aahwaan@gmail.com

ସାର୍ବଜନୀନ ସ୍ମୃତୀକରଣ

‘ଆହ୍ଵାନ’ ଇ-ପ୍ରତିକାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ମୌଳିକ, ଅପ୍ରକାଶିତ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ଲେଖାର ମାନ ଏବଂ ଭାଷା ତଥା ଉପାଦେୟତା ଆଧାରରେ ଚନ୍ଦ୍ରନ କରାଯାଇଥାଏ । କୌଣସି ବେନାମୀ ଲେଖା ଉପରେ ଆମର କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ / ଦାୟିତ୍ବ ରହିବ ନାହିଁ । ଲେଖାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ବିଚାର ଲେଖକଙ୍କର ସମ୍ମୁଖ୍ୟ ନିଜସ୍ତ୍ର, ତାହା ଉପରେ ସମ୍ମାଦକ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ସହମତି ରହିବ ବୋଲି କୌଣସି ଲିଖିତ ନିୟମ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖାକୁ ଭଲଭାବରେ ପଡ଼ିବା ଏବଂ ବୁଝିବାପରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶନ ହେତୁ ନିର୍ବାଚନ କରାଯାଇଥାଏ । ତଥାପି ଲେଖାର ଶତପ୍ରତିଶତ ସତ୍ୟତାର ଦାବୀ କେବଳ ଲେଖକଙ୍କର । କୌଣସି ଲେଖାକୁ ନେଇ ଉଠିଥିବା ବିବାଦର ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ବ କେବଳ ଲେଖାର ମୂଳ ଲେଖକଙ୍କର, ଏଥିରେ ସମ୍ମାଦକ କିମ୍ବା ପ୍ରତିକାର କୌଣସି ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ବ ରହିବ ନାହିଁ । ଲେଖା ପ୍ରକାଶନର ଅଧିକାର ସମ୍ମାଦକଙ୍କ ବିଚାର ଅଧୀନ ।

ଏହି ପ୍ରତିକାର କୌଣସି ଅଂଶ ବା ଲେଖା ସମ୍ମାଦକଙ୍କ ଲିଖିତ ଅନୁମତି ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମ (ପତ୍ର ପ୍ରତିକା / ଗଣମାଧ୍ୟମ / ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି)ରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ଅପରାଧ ବୋଲି ଧରିନିଆୟିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ଉପରେ ସମ୍ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକାର ଲେଖକଙ୍କର ରହିବ, ସେ ତାହିଁଲେ ତାହାକୁ ଫେସ୍ବୁକ ଏବଂ ଟ୍ରୀଟର ଆଦି ଗଣମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିପାରିବେ ।

**ପବିତ୍ର ଦଶହରା ପର୍ବ ଉପଲକ୍ଷେ ଆହ୍ଵାନ
ଓଡ଼ିଆ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ହାର୍ଦିକ
ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଶୁଭେତ୍ରା...**

ସୁରୀପତ୍ର

ସମ୍ବାଦକୀୟ	ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଙ୍କନାୟକ	୧୧
ଗଲ୍ପ ବିଭାଗ		୭୧
ଅନେକ କଳାଛାଇ - ୩୧	ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ	୭୭
ସ୍ଵୀକୃତିର ଅଗଣିତ ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି - ଗୁରୁ	ଡା ଉଷାରାଣୀ ଦାଶ	୮୪
ଲୁଣ	ଅବନୀନ୍ଦ୍ର ଓଣ୍ଡା	୯୦
ପାଉଁଜି ଚିହ୍ନ	ଆଶୁତୋଷ ମେହେର	୯୩
ବୁଢ଼ା ନାଉରୀ	ଅଭୟ କୁଣ୍ଡ	୯୪
ସତୀ ଆଉ କୁକୁଡ଼ା ଚିଆଁ କଥା	ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ସରଘରିଆ	୯୮
ସେ ଅଭୂଲା ରାତି	ଉବାନୀ ଶଙ୍କର ଦାଶ	୧୦୨
ବାହାଘର ପ୍ରସ୍ତାବ	ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ପାଢ଼ୀ	୧୦୭
ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଦେବଦାରୀ	ସ୍ତ୍ରୀଷ୍ଵା ପଙ୍କନାୟକ	୧୦୮
ପିଲାଏ ବୁଝିଯିବେ	ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦ୍ଵିବେଦୀ	୧୧୧
ଯୌବନ	ଶୋଭାମୟୀ ପତ୍ରୀ	୧୧୪

କବିତା ବିଭାଗ

୧୧୭

ଗଙ୍ଗଶିରଳି	ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ	୧୧୮
ସମୟ	ବିନୟୁ କୁମାର ମିଶ୍ର	୧୧୯
କେଡ଼େ ସୁନ୍ଦର ମୋ ଛୋଟିଆ ଗାଁ	ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ	୧୨୩
ଭାଗ୍ୟ ଯଦି ହେବ ଅନୁକୂଳ	ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ	୧୨୪
ବନ୍ୟା	ହରିହର ବଳବନ୍ତରାୟ	୧୨୫
ମନକୁ କର ଆୟୁତ	ଅଲେଖ ମେହେର	୧୨୬
ପ୍ରେମର ଭଗ୍ନାଂଶ	ବିଶ୍ୱନାଥ କର	୧୨୭
ଖୋଲା ବହି	ବିନୟୁ ମହାପାତ୍ର	୧୩୦
ପହିଲି ଦେଖାରେ	ହରେରାମ ପଣ୍ଡା	୧୩୨
ଲୁହଉରା ଆଖି ମୋର	ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାଶ	୧୩୩
ହୁଏ ନାରୀ ଅତ୍ୟାଚାର	ଦଶରଥ ମାଝୀ	୧୩୪
ମଶାଣି ପଥ	ମନୋରଞ୍ଜନ ସୁରୁଜାଳ	୧୩୫
ବଞ୍ଚିବାର ନଁ ନେଇ	ତାରା ପ୍ରସାଦ ଜେନା	୧୩୮
ଭଲ କବିତା	ନୀଳମଣି ଚାନ୍ଦ	୧୩୯

ସବୁ ସ୍ଵପ୍ନ କଣ ସାର୍ଥକ ହୁଏ	ଗୋଲୋକବିହାରୀ ବେହେରା	୧୪୦
ମିଳନ ମଗ୍ନା	ବେଣୁଧର ସ୍ମୃତାର	୧୪୧
ସାଜିଲ ଯେ ନବବଧୂ	ସ୍ମୃତିରଙ୍ଗନ ମିଶ୍ର	୧୪୩
କବାଟ	ପ୍ରଭାତ କୁମାର ଆଚାର୍ୟ	୧୪୪
ଉୀବନ ସାଥୀ	ଆଶିଷ କୁମାର ସାହୁ	୧୪୫
ଧମକ ଆଧୁନିକତାର	ବିଶ୍ୱଜିତ ବାରିକ	୧୪୬
ଅସ୍ତ୍ରିତା ହଜିଗଲା ପରେ	ମହେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ଦାସ	୧୪୯
ସାଇ ମୋ ଉୀବନ	ସିନ୍ଧୁ ନନ୍ଦିନୀ	୧୫୦
ଉଗ୍ନ କୋଣାର୍କ	ଚନ୍ଦ୍ରକଳା ଦେବୀ	୧୫୧
ଉଗ୍ନ କୋଣାର୍କ	ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଶ୍ୱାଳ	୧୫୩
ସର୍ପ ଜନମ ଦେଲୁ ମୋତେ	ଦେବେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ	୧୫୪
	ସଂୟୁକ୍ତା ସାହୁ	୧୫୭
	ବାସନ୍ତୀ ଲତା ଜେନା	୧୫୮
	ରୀତାରାଣୀ ଦାଶ	୧୫୯
	କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା	୧୬୧

ନଳିନୀ ପ୍ରଭା ମିଶ୍ର	୧୭୩	
ରମେଶ ଟାଙ୍କୀ	୧୭୪	
କାହୁ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୧୭୫	
ବିନୋଦିନୀ ଦାଶ	୧୭୬	
ଭାସ୍କର ରାଉଡ଼	୧୭୭	
ନୃତ୍ୟ କୁମାର ବେହେରା	୧୭୮	
ମଣିଷ ଗଛ ଲଗେଇବୁ ଯଦି	୧୭୯	
ମୋ ମାତୃଭାଷା ମୋ ଜୀବନ	ଶାନ୍ତିଲତା ରଣୀ	୧୮୦
ରାଗ ବ୍ରହ୍ମ ଚଣ୍ଡାଳ	ଏଲିଜା ଜେନା	୧୮୧
ହଁ ମୁଁ ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି	ପ୍ରଦୀପ ମହାନ୍ତି	୧୮୨
ହାତ ଛାଡ଼ିବନି କେବେ ମୋ ସାଥୀ	ମାହେଶ୍ୱରୀ ଦାଶ	୧୮୩
ରାଧାର ନା ମୀରାର	ରତ୍ନ ମହାନ୍ତି	୧୮୪
ଭାଦ୍ରବର ଶେଷେ ଆଶ୍ରିନ ପ୍ରବେଶେ	ବୀଣାପାଣି ଦେବୀ	୧୮୫
ତୁମେ ହିଁ ତୁମେ	ସୌଦାଗର ବିଶ୍ୱାଳ	୧୮୬
ଯୁବକ ଯୁବତୀ ସଙ୍ଗୀତଗାନ	ଡଃ ବିଦ୍ୟାଧର ମହାନ୍ତି	୧୮୭

ଏବେ ମୁଁ ସିନିୟର ସିଟିଜେନ୍ ହେଇଯାଇଛି ନିତ୍ୟରଙ୍ଗନ ନନ୍ଦ	୧୮୭
ନୀରବତା	୭୫ ତାନଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ
ମାଆ	ସତିକାନ୍ତ ରଥ
ରାତି ପାହିଲାଣି ରାବଇ କାଉ	ନିବେଦିତା ପଣ୍ଡା
ମନେ ପଡ଼େ ମୋ ଶିକ୍ଷାଳୟ	ହିମାଞ୍ଚଳ ନାଗ
ନୀରବ କୋହ	ସୁମିତ୍ରା ନାଏକ
ସମ୍ପର୍କର ପଶାପାଳି	ସୁନିତା ମହାନ୍ତି
ରାଧାଷ୍ଟମୀ	ବସନ୍ତ କୁମାର ପ୍ରଧାନ
ଜଣେ ସେ ପାରୁଛି ଦେଖି	ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା
ସାଥିଟିଏ	ପ୍ରଶାନ୍ତ ବ୍ରଜା
ରଙ୍ଗ	ଦେବାଶିଷ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ
ଅର୍ପି ତଟର ଉପଲବ୍ଧି	୭୫ ପ୍ରିୟଦର୍ଶନୀ ମିଶ୍ର
ବିବାହ ଓ ଛାଡ଼ିପତ୍ର	କୁଳମଣି ବାରିକ
ରାସ୍ତେଶୁରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧା	ଗଗନ ବିହାରୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ
ମାଆର ଖେଦ	ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଖଣ୍ଡୁଆଳ
ଅସହିଷ୍ଣୁତାର ଅସ୍ତ୍ର ଧୂନୀ	ବଚକୃଷ୍ଟ ପଣ୍ଡା

ଅନ୍ୟର ଖୁସିରେ ହୋଇବା ଖୁସି	ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସାହୁ	୧୧୩
ଆସନ୍ତ କି ତୁମେ ଥରେ	ଅନସ୍ତୁଯା ଲେଙ୍କା	୧୧୪
ତୁମେ ଆଉ ତୁମେ ହେଇନାହିଁ କି ?	ଜୟନ୍ତ ଦାସ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ	୧୧୫
ଶାଳବଣ ରାଣୀ	ନଳିନୀ ଦାଶ	୧୧୬
ବାପା	ଶୁଭଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାହୁ	୧୧୭
ବେଗମ୍ ଲକିତା	ଆକୁଳାନନ୍ଦ ପୃଷ୍ଠି	୨୨୦
ସମ୍ପର୍କର ପବିତ୍ର ସେତୁ	ଅବିନାଶ ପଣ୍ଡା	୨୨୯
କୁହୁଡ଼ି	ରାଜେଶ କୁମାର ଆରୁଖ	୨୨୮
ଗୁରୁ	ଅମୃତନାରାୟଣ ଶତପଥୀ	୨୨୮
ସୁହାଗିନୀ	ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ସୁନ୍ଦର	୨୨୯
ଶରତ ନଈର	କିରନ୍ ସ୍ଥାର୍	୨୨୯
ଘାଣ୍ଡ ତରକାରୀର ଆତ୍ମକଥା	ଓଡ଼ିସ୍ବିନୀ ଶତପଥୀ	୨୨୮
ପ୍ରେମଦୁର୍ଗ ଗଢ଼ିଥିଲା ଦିନେ ପ୍ରଭୁ ଉଗନ୍ଧାଥ ଆଲୋକ ପଣ୍ଡା		୨୨୯
ନୂଆଙ୍ଗାଇ	ସାଇ ପ୍ରସାଦ ସାହୁ	୨୩୦
ପଣ୍ଡିମ୍ ଓଡ଼ିଶାର ଶିଦ୍ଧା ତିହାର୍	କ୍ଷୀରୋଦିନୀ ସାହୁ	୨୩୧

ଆଖିର ପାଏନ୍	ସୁନୀଳ କୁମାର ଅଗନ୍ତ୍ରୀ	୨୩୪
ଏକ୍ଷାଇଏମ୍ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ୭ମ ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟବସାୟ ଉକ୍ତର୍ଷ ସମ୍ମିଳନୀ ୨୦୨୫		
ଆୟୋଜନ		୨୩୫
ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ		୨୪୩
ନୂଆଖାଇ ଭେଟ୍‌ଘାର୍	ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ରାଉଡ	୨୪୪
ପଣ୍ଡିମାଞ୍ଚଲର ଭାବର ତିହାର ନୂଆଖାଇ	ସାଇ ପ୍ରସାଦ ସାହୁ	୨୪୯
ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ସଖୀ ଲକିତା	ଅର୍ଦ୍ଧନୀ ଚରଣ ବେହେରା	୨୪୩
ରାଧା ତୁମ୍ହାରୀ	ବାବାଜୀ ଚରଣ ଦାସ	୨୪୭
ଆପୋଷହୀନ ଧାରାର ବିପୁଲୀ ଶହୀଦ ରାଜଗୁରୁ ଅସିତ ମହାନ୍ତି		୨୭୩
ସ୍ଵାଧୀନତାର ପ୍ରକୃତ ଲକ୍ଷ୍ୟ	ଆଶ୍ଵତୋଷ ନାୟକ	୨୭୭
ସହନଶୀଳ ନାରୀର କଥା ଓ ମାଣଜାଉ ଗଲ୍ପ	ବିଭୂ ପ୍ରସାଦ ପଣ୍ଡା	୨୭୪
ନିରନ୍ତର ନିରୁତା ସାଧନା : ଏକ ଅବଲୋକନ	ମନୋଜ କୁମାର ଭୋଇ	୨୭୭
ସ୍ଵାମୀ ଓ ପରକୀୟା ପ୍ରୀତି	ଦେବାଶିଷ ମାଇତି	୨୭୯
ବିଶେଷ ସୂଚନା		୨୮୮

ସମ୍ମାପନୀୟ

ନମସ୍କାର

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପ୍ରତିକାର ସମସ୍ତ ଶୁଣେୟ ସାହିତ୍ୟକ ଏବଂ ପାଠିକା ତଥା ପାଠକ ଏବଂ ଶୁଭେଳୁଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ନବରାତ୍ରୀ ଏବଂ ଦଶହରା ପର୍ଵର ହାର୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଶୁଭେଳା । ମା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ଛତ୍ରଛାୟାରେ ରଖନ୍ତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱର କଲ୍ୟାଣ ହେଉ । ସମସ୍ତେ ସୁଖୀ ଓ ସୁସ୍ଥ ରହନ୍ତି । ଦେଶରେ ଶାନ୍ତି ଓ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ବଜାୟ ରହୁ । ଏହି କାମନା କରି ଚଳିତ ମାସର ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପ୍ରତିକା ମୁଁ ଆପଣ ମାନଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଉଛି । ଆଶା କରୁଛି ଆପଣମାନଙ୍କ ସ୍ନେହ ଓ ଶୁଦ୍ଧି ଏହି ପତ୍ରିକାର ଉତ୍ସରୋତର ଉନ୍ନତିରେ ସହାୟକ ହେବ । ଆମ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ସମୃଦ୍ଧି ଓ ପୁରାର ପୁସ୍ତାର ହେତୁ ଆହ୍ୱାନ ଭଳି ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ବଳ ମିଳିବ । ଆସନ୍ତ ଆମେ ନିଜେ ପଡ଼ିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ।

ବର୍ଷର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ସବମୁଖର ଦିନ ସବୁ ଏବେ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି । ଆକାଶରେ ନିର୍ମଳ ଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳ ଦେଖିବା ଦିନ ବି ଆସିଯାଇଛି । ଶରଦ ରତ୍ନର ଆଗମନ, ଓଡ଼ିଶାର ପଥପ୍ରାତ୍ର, ନଈ ପଠା ସବୁଠାରେ ଧବଳବର୍ଣ୍ଣୀ କାଶତଣ୍ଣୀ ଆଛାଦିତ ହୋଇ ଆମକୁ ଜଣାଇ ସାରିଲାଣି । ଚଳିତବର୍ଷ ଅତ୍ୟଧିକ ମାତ୍ରାରେ ବର୍ଷା ହେତୁ ପୂଜା ପର୍ବତପର୍ବତୀଙ୍କୁ ମାଘା କରିପାରେ ବୋଲି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ବି ପରିବେଶବିଦ୍ ମାନେ ଦେଇ ସାରିଲେଣି । କୁହାୟାଉଛି କାଳେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଅଛୋବର ମାସରେ ପୁଣି ଥରେ ବିଗତ ବର୍ଷମାନଙ୍କ ଭଳି ଓଡ଼ିଶାକୁ ବାତ୍ୟା ଭୟ ରହିବ । ଓଡ଼ିଆ ଜାତି କେବେ ତେ ବନ୍ୟାବାତ୍ୟାକୁ ଭୟ କରିନାହିଁ । ମହାବାତ୍ୟା ପରେ ମଧ୍ୟ ମୁଣ୍ଡଟେକିବାରେ ଓଡ଼ିଆ

ପ୍ରଥମ ଥିଲା ଏବେ ମଧ୍ୟ ଦୈବୀଦୁର୍ବିପାକ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ଆମକୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଭଗବାନ ବିଶ୍ୱାସୀ କରାଇଦିଏ । ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଭୂଜତଳେ ରହି ଆମ ଜାତି ସମୃଦ୍ଧି ଓ ଶାନ୍ତିରେ ବସବାସ କରେ । ଭଗବାନ ସବୁବେଳେ ଏହି ଜାତି ଉପରେ ଦୟା ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଥାନ୍ତ ବୋଲି ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ।

ଚଳିତମାସରେ ଅନେକ ଘଟଣା ଓ ଦୁର୍ଘଟଣା ରାଜ୍ୟ, ଦେଶ ତଥା ବିଶ୍ୱକୁ ବ୍ୟଥିତ କରିଛି । ଚାଲନ୍ତୁ ସେହିଭଳି କିଛି ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଜାଣିବା । ପୂର୍ବରୁ କହି ରଖେ, ଏହି ସବୁ ତଥ୍ୟ ମୁଁ ବିଭିନ୍ନ ଗଣମାଧ୍ୟମରୁ ଉଛୁତ କରି ଉପଞ୍ଚାପନ କରୁଛି । ଏଥିପାଇଁ ସେହି ସବୁ ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ ମୁଁ ଦୃଦୟରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି ।

ପ୍ରାୟ ଩ ଦଶକ୍ଷିତାର ଏକ ଦେଖାନୀ ମାମଲାରେ କୋର୍ଟ ଦେଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅନୁପାଳନ କରିବାରେ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଖାମଣିଆଲି ନୀତି ଯୋଗୁଁ ଏବେ ସରକାରଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ଓଡ଼ିଶା ହାଇକୋର୍ଟ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ୨ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ଜୋରିମାନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଜୋରିମାନା ଅର୍ଥ ମାମଲାର ଡିକ୍ରି ହୋଲ୍ଡର(ଧାରକ)ଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ଏପରି କି ଅଦାଲତଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁପାଳନ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଜୋରିମାନା ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ବିଚାରପତି ଦିକ୍ଷିତ କ୍ରୀଷ୍ଣ ଶ୍ରୀପଦ ୧୯୯୭ ମସିହାର ଏକ ଏକଜିକ୍ୟଶନ ମାମଲାର ରାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ଗୋଟେ ଛୋଟ ବିବାଦ ସମାଧାନ କରିବାରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଖାମଣିଆଲି ନୀତି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଩ ଦଶକ୍ଷିତା ଧରି ମାମଲାର ଜାଲରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ବୋଲି ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ।

ମିଲିଥିବା ସୁଚନା ଅନୁସାରେ ୧୯୭୦ ମସିହାରେ ଉଦୟ ନାଥ ସାହୁ ଏବଂ ଆର୍.ଏସ୍ ଭାଟ୍ଚାର୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଉକ୍ତାଳ ଉମି ତୁଳିକୁ ନେଇ ବିବାଦ ହୋଇଥିଲା । ସୁପ୍ରିମ୍ କୋର୍ଟ ୧୯୯୦ ମସିହାରେ ଉକ୍ତ ମାମଲାର ବିଚାର କରି ୨ପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା

ବିବାଦ ସମାଧାନ କରିଥିଲେ । ଏଥିସହିତ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚଲ ଜମି ଉପରେ ଥିବା ଗଛଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ଭାବେ ବାଣ୍ଡି ଦେବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ହେଲେ ସର୍ବୋକ ରାୟଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଗଡ଼ିଉଠିବ ଆଉ ଏକ ନୂଆ ସହର । ଏନେଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କିଛିଦିନ ତଳୁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବାବେଳେ ବୁଧବାର ରାଜ୍ୟ କ୍ୟାବିନେଟ୍‌ର ମୋହର ବାଜିଛି । ଲୋକସେବା ଭବନରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ବୈଠକ ପରେ ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସତିବ ମନୋଜ ଆହୁଜା ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ କହିଛନ୍ତି, ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାଇଁ ‘ନୂଆ ସହର ଉନ୍ନୟନ’(ନୂୟ ସିଟି) ଯୋଜନାକୁ ରାଜ୍ୟ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ଅନୁମୋଦନ ଦେଇଛି । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ଗୋଠପାଟଣା, ମଳିପଡ଼ା ଓ ଦାଶପୁର ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରାୟ ୮୦୦ ଏକର ଜମିକୁ ନେଇ ହେବ । ଏହା ଏକ ବହୁ-ଅର୍ଥନୀତି ବୃଦ୍ଧି ଅଞ୍ଚଳ ରୂପେ ତିଆରି ହେବ । ‘ନୂଆ ସହର’ରେ ସମସ୍ତ ଆୟୁ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଘର ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଏହି ସହର ଆଧୁନିକ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ସହ ତିଆରିହେବ, ଯେପରିକି ବୈଠକ, ପ୍ରୋତ୍ସାହନ, ସମ୍ମିଳନୀ ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ପାଇଁ ସୁବିଧା, ନୂଆ ଆଇଡିଆ-ଆଧାରିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଡାଟା ପରିଚାଳନା କେନ୍ତ୍ର । ଲୋକଙ୍କ ସାମାଜିକ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ପାଇଁ ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ଫରେଷ୍ଟ ପାର୍କ, ଗେଟ୍‌ହେଲ୍ ପ୍ଲାଜା ଓ ଅନେକ ଖୋଲା ସାର୍ବଜନୀନ ସ୍ଥାନ ତିଆରି ଉପରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବ । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ଜଳବାୟୁ ସହନଶୀଳତା ଆଧ୍ୟାରିତ । ଭୁବନେଶ୍ୱର ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ (ବିତ୍ତିଏ) ଏହି ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ନୋଡ଼ାଲ ଏଜେନ୍ସି ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି । ୨୦୨୫ ଜାନୁଆରୀ ୧୭ରେ ସିଙ୍ଗାପୁର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉପମୁକ୍ତିରେ ବିତ୍ତିଏ ଓ ସିଙ୍ଗାପୁରର

ସୁର୍ବାନା ଭୁବୋଙ୍କ ସଂସ୍ଥା (ଏସ୍‌ଜେଆଇ) ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୁକ୍ତି ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହୋଇଛି । ଏହି ବୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, ଏସ୍‌ଜେଆଇ ନୂଆ ସହର ବା ‘ନିୟ୍ୟ ସିଟି’ ପାଇଁ ମାନ୍ୟର ପ୍ଲାନ୍ ତିଆରି ଓ ଭିତ୍ତିଭୂମି ବିକାଶ ଲାଗି ପରାମର୍ଶ ଦେବ । ପୂରା ପ୍ରକଳ୍ପ ଲାଗି ବିତ୍ତିଏ ଆଗାମୀ ୧୫ ବର୍ଷରେ ୮,୧୭୯ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ଯୋଜନା ରଖିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ସରକାରୀ ଓ ଘରୋଇ ଅର୍ଥ ମିଶିବ । ପ୍ରଥମ ୪ ବର୍ଷ(୨୦୨୫-୨୭ରୁ ୨୦୨୯-୩୦)ରେ ରାଜ୍ୟ ବଜେଗ୍ରୁ ୧,୩୪୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁବ ରହିଛି, ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଉମିକଣା ସହିତ ରାସ୍ତା ତିଆରି, ମୌଳିକ ସୁବିଧା, ସାର୍ବଜନୀନ ସୁବିଧା ଓ ପ୍ରଶାସନିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ହେବ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସତିବ ଆହୁଜା କହିଛନ୍ତି ।

ପୂର୍ବତନ ରାଜ୍ୟ ସଭା ସଦସ୍ୟ ତଥା ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାର ଟାଣୁଆ ନେତା ଏନ୍. ଭାସ୍କର ରାଓ ଓ ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଲାଲବିହାରୀ ହିମିରିକା ମଙ୍ଗଳବାର ବିଜେତିରୁ ଇନ୍ଦ୍ରପା ଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ସହ ଦଳର ବହୁ ନେତା ଓ କର୍ମୀ ମଧ୍ୟ ବିଜେତିର ପ୍ରାଥମିକ ସଦସ୍ୟ ପଦରୁ ଇନ୍ଦ୍ରପା ଦେଇଛନ୍ତି । ଏ ନେଇ ମଙ୍ଗଳବାର ଆୟୋଜିତ ଖବରଦାତା ସମ୍ମିଳନୀରେ ଭାସ୍କର ରାଓ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଗତ ୪ ତାରିଖରେ ରାୟୁଗଡ଼ା ବିଜେତି ଜିଲା ସଭାପତି ଭାବେ ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସାରକାଙ୍କ ନାମ ଘୋଷଣା ପରେ ଜିଲା ବିଜେତିରେ ତେଜିଥିଲା ବିବାଦ । ରାଜ୍ୟ ସଭାପତି ନବୀନ ପଞ୍ଜନାୟକଙ୍କ ଏହି ନିଷ୍ଠାତିକୁ ଜିଲାରେ ବରିଷ୍ଟ ନେତା, କର୍ମୀ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥିଲେ । ଏ ନେଇ ଜିଲାର ବହୁ ନେତା ଓ କର୍ମୀ ଭାସ୍କର ରାଓଙ୍କ ଘରେ ବୈଠକ କରିଥିଲେ । କର୍ମୀଙ୍କ ନିଷ୍ଠାତି ପ୍ରକାରେ ଭାସ୍କର ରାଓଙ୍କ ସହ ଜିଲାର ବହୁ ବରିଷ୍ଟ ନେତା ଓ କର୍ମୀ ମଙ୍ଗଳବାର ବିଧିବିଜ୍ଞାନ ଭାବେ ଦଳର ପ୍ରାଥମିକ ସଦସ୍ୟ ଛାଡ଼ିବା ସାଙ୍ଗକୁ ପଦପଦବୀରୁ ମଧ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରପା ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଭଳିକି ୪ ତାରିଖରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସଭାପତି ପଦ ପାଇଥିବା ଜିଲା ପରିଷଦ ପୂର୍ବତନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଗଙ୍ଗାଧର ପୁଆଲା, ୩ ଜିଲା

ପରିଷଦ ସଭ୍ୟ, ଜାଗାକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ସମେତ କେସିଏ ବ୍ୟାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଆର୍ଏମ୍ସି ସଭାପତି, ଲ୍ୟାମ୍ସ ସଭାପତି ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଦଳର ପ୍ରାଥମିକ ସଦସ୍ୟତାରୁ ଉତ୍ସପା ଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ ରାଇସିଂ ବିଡ଼ିକା, ଡି.ଗୋରୀ ଜୟନ୍ତୀ, ଟୁନି ହୁଇକା, ହରପ୍ରସାଦ ହେପୃକା, କଣ୍ଠ ମାଝି, ସନ୍ୟାରାଣୀ ପୁଲାକା, ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁଳେସିକା, ମଣିମାଳା ଶବର, ପତି କ୍ରାସା, ତିରୁପତି ବାନାଗାଡ଼ି, ବିନାୟକ କର, ଅମିୟ ସ୍ନାଇଁ, ବିଜୁ ଯୁବ ଜନତା ଦଳ ଜିଲା ସଭାପତି ଅବିନାଶ ବିଶୋଇ, ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ସାମଳ, ଅମିତ ନାୟକ, ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ସମେତ ପ୍ରାୟ ୪୦ଜଣ ବିଜେତିର ବିଭିନ୍ନ ପଦବୀରୁ ଉତ୍ସପା ଦେବା ସହ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ କର୍ମୀ ଦଳର ପ୍ରାଥମିକ ସଦସ୍ୟତା ଛାଡ଼ିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଅବସରରେ ଖବରଦାତା ସମ୍ମିଳନୀରେ ଭାସ୍କର କହିଛନ୍ତି, ୧୯୭୪ ମସିହାରୁ ବିଜୁ ପଞ୍ଜନାୟକଙ୍କ ଆବାହନରେ ଜନତା ଦଳରେ ଯୋଗଦେଇ ରାଜନୀତି ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଞ୍ଜନାୟକଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ବିଜେତିରେ ରହି କଂଗ୍ରେସର ଅଭେଦ୍ୟ ଗଡ଼ ଅବିଭକ୍ତ କୋରାପୁଟ ଜିଲାରେ ବିଜେତିକୁ ସଫଳ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସଭା ସଦସ୍ୟ ସହ ଦଳୀୟ ପଦବୀରେ ରହି ନିଷାର ସହିତ ଦଳ ପାଇଁ କାମକରି ନିଜର ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କୁ ହରାଇବା ସମେତ ବହୁ କିଛି ହରାଇଛନ୍ତି । ଗତ କିଛି ବର୍ଷ ହେବ ରାଜ୍ୟସ୍ଵରୀୟ ନେତାମାନେ ଭାସ୍କର, ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ହିମିରିକାଙ୍କ ସମେତ ଜିଲାର ବହୁ ବରିଷ୍ଟ ନେତାଙ୍କୁ ଦଳରେ ଅଣଦେଖା କରିବା ଅତି ଦୁଃଖଦ ବୋଲି ଭାସ୍କର କହିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶ ଥାଉକି, ୨୦୧୯ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ପରଠାରୁ ଜିଲା ବିଜେତିରେ ଗୋଟୀ ବିବାଦ ଭର୍ତ୍ତା ରୂପ ନେଇଥିଲା । ଏହି ଗୋଟୀ ବିବାଦ କାରଣରୁ ୨୦୧୯ରେ ରାୟଗଡ଼ା ନିର୍ବାଚନମଣ୍ଡଳୀ ସମେତ କୋରାପୁଟ ଲୋକ ସଭା ଆସନ ମଧ୍ୟ ବିଜେତି ହାତରୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ୨୦୨୪ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନରେ ମଧ୍ୟ କୋରାପୁଟ

ଲୋକ ସଭା ସମେତ ଜିଲାର ଣଟି ବିଧାନସଭା ଆସନ ବିଜେତି ହାତରୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞୁ ଉନନ୍ତା ଦଳ (ବିଜେତି)ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟତଙ୍କୁ ନେଇ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଓଡ଼ିଶା ପୋଷ୍ଟର ସମ୍ମାଦକ ତଥାଗତ ସତପଥୀ ସନ୍ଦେହ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେତିର ଭୋଟ ନ ଦେବା ନିଷ୍ଠାତିକୁ ଟାର୍ଗେଟ କରି ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବିଜେତିର “ଏକ୍ସପାଏରୀ ଡେଟ୍ ପଲେଇଲାଣି” । ତଥାଗତ ତାଙ୍କଳ୍ୟ କରି କହିଛନ୍ତି, “ସବୁ ଜିନିଷର ଏକ ଏକ୍ସପାଏରୀ ଡେଟ୍ ଥାଏ, ଯାହା ଗଲା ପରେ କାମ କରେ ନାହିଁ ।” ସେ ଆହୁରି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ବିଜେତି ନୂଆ ନାମ, ରୂପ ଓ ଆକାରରେ ଆସିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ସେ ରାଜନୈତିକ ଆତ୍ମହତ୍ୟା (ପଲିଟିକାଲ ସୁଇସାଇତ) ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ସେ ଜାପାନୀ ଶବ୍ଦ ‘ହାରା କିରି’ (ନିଜକୁ ନିଜେ ଶେଷ କରିବା) ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ।

ତଥାଗତ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଏକ୍ସରେ ବିଜେତି ଲୋଗୋ ବ୍ୟତୀତ ଏକ କଳା ଫଂଗୋ ପୋଷ୍ଟ କରି ଦଳର ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ଉପରେ ତେବେବା ବାଣ ମାରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି, “ବିଜେତି ବୁଝି ଗଲେଣି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଶେଷ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲାଣି ।” ସେ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ ଆଞ୍ଚଳିକ ଦଳକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କଂଗ୍ରେସକୁ ରାଜ୍ୟରେ ଲୋକେ ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି ।

ତଥାଗତ ସ୍ଵର୍ଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ବିଜେତିର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବିଷୟ ଉପରେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ କରିବା ଠିକ୍ ମନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ବିଜେତିର ରାଜନୈତିକ ନିଷ୍ଠାତି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ତେବେ, ସେ ନିଜେ ଭୋଟ ରାଜନୀତିରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହିଁଛି ବୋଲି ଜଣାଇଛନ୍ତି ।

ଆକ୍ଷନରେ ବାଣୀବିହାର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ । ଅଣଛାତ୍ରଙ୍ଗେ ହଟାଇ ଗା ନମ୍ବର ହଷ୍ଟେଲକୁ

ସୋମବାର ସମ୍ମୂର୍ଣ୍ଣ ସିଲ୍ କରାଯାଇଛି । ହଷ୍ଟେଲର ମରାମତି ପରେ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ରୂମ୍ ଆଲ୍ଟଗମେଣ୍ଟ କରାଯିବ ବୋଲି ସୂଚନା ମିଳିଛି ।

ଏପରିକି ୭ ନମ୍ବର ହଷ୍ଟେଲର ୨୫ ରୂମ୍ ଏବଂ ୧ ନମ୍ବର ହଷ୍ଟେଲର ୧୯ ରୂମ୍ ସିଲ୍ କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ୧ ନମ୍ବର ହଷ୍ଟେଲ ପାଖରେ ଥିବା କ୍ୟାଷ୍ଟିନକୁ ମଧ୍ୟ ସଲ୍ କରାଯାଇଥିବା ଜଣାପଢ଼ିଛି । ଏଣିକି ପୋଲିସ ହଷ୍ଟେଲ ଜଗିବେ । ଆଇକାର୍ଡ ଦେଖାଇ ପିଲା ଭିତରକୁ ଯିବେ ବୋଲି ଜଣାପଢ଼ିଛି ।

ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଅଣଛାତ୍ରଙ୍କୁ ବିଦା କରିବା ପାଇଁ ଛାତ୍ରାବାସଗୁଡ଼ିକରେ ସୋମବାର କମିଶନରେଟ ପୋଲିସ ପକ୍ଷରୁ ବଡ଼ ଧରଣର ଚତାଉ କରାଯାଇଥିଲା । ଚତାଉ ବେଳେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉପମ୍ଲିତିରେ ଅଣଛାତ୍ରଙ୍କ କବଜାରେ ଥିବା ରୂମ୍‌ଗୁଡ଼ିକର ତାଲା ଭାଙ୍ଗି ସିଲ୍ କରାଯାଇଥିଲା । ଏନେଇ ଯୁନିଭର୍ସଟି କ୍ୟାମ୍ସ ଭିତରେ ଏକକାଳୀନ ଗ୍ରାନ୍ଟ୍ ପୋଲିସ ଫୋର୍ସ୍ ମୁତ୍ୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ୫ଜଣ ACP, ୪ଜଣ ||C ଏବଂ ୧୩ D ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଏହି ଚତାଉ ହୋଇଥିଲା ।

ଉପରାଷ୍ଟପତି ନିର୍ବାଚନରେ ଭୋଟିରୁ ବିରତ ରହିପାରେ ବିଜେତି । ଏନେଇ ଦଳୀଙ୍କ ଏମ୍‌ପିଙ୍କ ସୂତ୍ରରୁ ସୂଚନା ମିଳିଛି । ଏବେ ବିଜେତି ସ୍ଥାପିମୋ ନବୀନ ପଞ୍ଜନାୟକ ଦିଲ୍ଲୀ ଗସ୍ତରେ ଥିବାରୁ ଏନେଇ ବିଧିବନ୍ଦ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରାଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତା ତଥା ବିଜେତି ସଭାପତି ନବୀନ ପଞ୍ଜନାୟକ ରବିବାର ଠ ଦିନିଆ ଦିଲ୍ଲୀ ଗସ୍ତରେ ଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଅବସରରେ ସେ ବିମାନବନ୍ଦରଠାରେ ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଉପରାଷ୍ଟପତି ନିର୍ବାଚନ ନେଇ ଦିଲ୍ଲୀ ଗସ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ଦଳୀଙ୍କ ସାଂସଦଙ୍କ ସହିତ ସେ ଆଲୋଚନା କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି ।

ଶନିବାର ବିଜେତି ପକ୍ଷରୁ ଅନୁଷ୍ଠାତ ପିଏସି ବୈଠକରେ ଉପରାଷ୍ଟାପତି ନିର୍ବାଚନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଦଳର ବରିଷ୍ଟ ନେତାଙ୍କ ମତାମତ ଲୋଡାଯାଇଥିଲା । ନେତାମାନେ ନିଜ ନିଜର ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ହେଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଷ୍ଠାତି ନିଆଯାଇ ନ ଥିଲା । ଦିନକ ପରେ ଉପରାଷ୍ଟାପତି ନିର୍ବାଚନ । ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟପାଳ ଧିବା ସି ପି ରାଧାକୃଷ୍ଣନଙ୍କୁ ଏନ୍‌ଡିଏ ପ୍ରାର୍ଥୀ କରିଥିବା ବେଳେ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟର ପୂର୍ବତନ ବିଚାରପତି ସୁଦର୍ଶନ ରେଡ଼ିଙ୍କୁ ‘ଇଣ୍ଟିଆ’ ମେଣ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥୀ କରିଛି ।

ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକପ୍ରିୟ ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଭିଜିତ ମହୁମଦାରଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ବହୁନ କରିବେ ବୋଲି ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୁକେଶ ମହାଲିଙ୍କ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଅଭିଜିତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏମ୍‌ସ୍-ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଆଇସିୟୁରେ ଭେଣ୍ଡଲେଟର ସହାୟତାରେ ଚିକିତ୍ସାଧୀନ ଅଛନ୍ତି ।

ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମହାଲିଙ୍କ ରବିବାର ଏମ୍‌ସ୍-ଭୁବନେଶ୍ୱର ପରିଦର୍ଶନ କରି ଅଭିଜିତଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଖବର ନେଇଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି, “ଅଭିଜିତଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ସାମାନ୍ୟ ଉନ୍ନତି ହୋଇଛି । ତାଙ୍କ କିତନୀ ଓ ଯକୃତର ସମସ୍ୟା ରହିଛି, ତେବେ ସେ ଏବେ ବି କୋମାରେ ଅଛନ୍ତି ।” ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ମହୁମଦାରଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଏମ୍‌ସ୍-ଦିଲ୍ଲୀକୁ ଏଯୁରଲିଙ୍ଗ କରାଯିବ ବୋଲି ମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ।

ଅଗଷ୍ଟ ୨୭ରେ ଗଣେଶ ପୂଜା ସମୟରେ ସଙ୍ଗୀତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଅନୁଭବ କରିବା ପରେ ମହୁମଦାରଙ୍କୁ କଟକର ଏକ ଘରୋଇ ହସ୍ତିଗାଲରେ ଭତ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁତର ହେବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଘରୋଇ ହସ୍ତିଗାଲର ଆଇସିୟୁକୁ ଘାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ସେଣ୍ଟେମ୍ବର ୪ରେ ତାଙ୍କୁ ଏମ୍‌ସ୍-ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ରେଫ୍ର କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ରକ୍ତଚାପ, ଆଇରଏଡ୍ ସମସ୍ୟା ଓ କ୍ରୋନିକ ଯକୃତ ରୋଗ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛି ।

କନ୍ଧମାଳ ଜିଲ୍ଲା ଦାରିଙ୍ଗବାଡ଼ି ଥାନା ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଣେ ନାବାଲିକାଙ୍କୁ ବଳାଙ୍ଗାର କରାଯାଇଥିବା ନେଇ ପରିବାର ଲୋକ ଲିଖିତ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ଅଭିଯୋଗ ପାଇ ଦାରିଙ୍ଗବାଡ଼ି ପୋଲିସ ଘଟଣାକୁ ଗୁରୁତର ନେଇ ପୋକେୟା ଆଇନରେ ଏକ ମାମଲା ତୁରୁ କରି ତଦତ୍ତ କରୁଛି । ଘଟଣା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଫେରାର ରହିଥିବା ପୋଲିସ କହିଛି ।

ପ୍ରକାଶ ଯେ, ନାବାଲିକା ଉଣକ ଗତ ଅଗଷ୍ଟ ଖରେ ନିଜ ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଘରକୁ ବୁଲିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ତେବେ ଶୁକ୍ରବାର ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଭଉଣୀ ଘରଠାରୁ କିଛି ଦୂରରେ ଗଣେଶ ମୂରଁ ଭସାଣି ପାଇଁ ବିରାଟ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ହେଉଥିଲା । ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଭଉଣୀ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ଓ ଭସାଣି ସରିବା ପରେ ନାବାଲିକା ଉଣକ ତାଙ୍କ ଡ୍ରେସ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଉଣଙ୍କ ଘରେ ରଖିଥିଲେ । ସେ ପ୍ରସାଦ ଖାଇ ସେଠାକୁ ଯାଇ ନିଜ ଜ୍ୟାକେଟ୍ଟି ନେଇ ଆସୁଥିବା ବେଳେ ଜଣେ ବିବାହିତ ଯୁବକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସି ନାବାଲିକାଙ୍କୁ ଜୋର ଉବ୍ରଦ୍ଧତ୍ଵ ଉଠାଇ ନେଇ ଦାରିଙ୍ଗବାଡ଼ି ସହର ବାହାରେ କାର ଭିତରେ ବଳାଙ୍ଗାର କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ବଳାଙ୍ଗାର କରିଥିବା ଯୁବକ ଉଣକ କାରର ତୋର ଶୋଲିବା ଦେଖି ନାବାଲିକା ଉଣକ ଚିଙ୍ଗାର କରି ସେଠାରୁ ଖସିଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଉଣକ ନାବାଲିକାଙ୍କ ତୁଟିକୁ ଧରି ଘୋଷାଡ଼ି ଘୋଷାଡ଼ି ପୁଣି କାର ନିକଟକୁ ନେଇ କାହାକୁ କହିଲେ ଜୀବନରେ ମାରିଦେବାକୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ନାବାଲିକା ଉଣକ ଗୁରୁତର ଧିବା ଅଭିଯୋଗ ପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ପୋଲିସ ଏହି ମାମଲାରେ କାହାରିକୁ ଗିରଫ୍ତ କରିପାରିନାହିଁ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ଫେରାର ଧିବା କୁହାଯାଇଛି । ଘଟଣା ପରେ ଦାରିଙ୍ଗବାଡ଼ି ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହା ଚକ୍ରାର ବିଷୟ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ପୋଲିସ ପାତ୍ରୋଳିଙ୍କୁ କଡ଼ାକଡ଼ି କରାଯିବାକୁ ଦୃଢ଼ ଦାବି ହେଉଛି । ଏଥିବ୍ସହିତ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାକୁ ପୋଲିସ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ପ୍ଲାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳବାସୀ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ।

ବିହାର ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ଭୋଟର ତାଲିକାର ସ୍ଥତନ୍ତ୍ର ସଘନ ସଂଶୋଧନ (ଏସ୍‌ଆଇଆର୍)କୁ ନେଇ ବିବାଦ ଲାଗିରହିଥିବାବେଳେ ଭାରତର ନିର୍ବାଚନ କମିଶନ (ଇସିଆଇ) ୨୦୭୭ ଜାନୁଆରୀ ୧ରୁ ସାରା ଦେଶରେ ଏସ୍‌ଆଇଆର୍ ଆରମ୍ଭ କରିପାରଛି । ଏହାର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ସମୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତା ୧୦ ତାରିଖରେ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ରଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳର ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଅଧିକାରୀ (ସିଇଓ)ମାନଙ୍କ ସମ୍ମିଳନୀର ଆୟୋଜନ କରିଛନ୍ତି ।

ସାରା ଦେଶରେ ଭୋଟର ତାଲିକାର ସ୍ଥତନ୍ତ୍ର ସଘନ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଗତ ଜୁନ୍ ୨୪ରେ ଇସିଆଇ ନିଷ୍ଠାତି ନେଇଥିଲେ । ତେବେ ଆଗକୁ ବିହାର ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ଅନୁଷ୍ଠାତ ହେବାକୁ ଥିବାରୁ ସେଠାରେ ପ୍ରଥମେ ଏସ୍‌ଆଇଆର୍ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ରଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି ହେବ ବୋଲି କମିଶନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ସେଣ୍ଟେମ୍ବର ୧୦ରେ ହେବାକୁ ଥିବା ବୈଠକରେ ସମସ୍ତ ସିଇଓ ଉପଯୁକ୍ତ ରହି ସେମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ରଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳର ଭୋଟର ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବା ସଂଶୋଧନର ସବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ରଖିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ଦ୍ୱାରକାରେ ଥିବା କମିଶନଙ୍କ ଇଣ୍ଡରନ୍ୟାଶନାଲ ଇନ୍ଡସ୍ଟ୍ରୀୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ଡେମୋକ୍ରାସି ଅଣ୍ଟ ଇଲେକ୍ଷନ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ (ଆଇଆଇଆଇଡିଇଏମ୍)ରେ ଅନୁଷ୍ଠାତ ହେବାକୁ ଥିବା ସମ୍ମିଳନୀରେ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର (ସିଇସି) ଜ୍ଞାନେଶ କୁମାର, ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର ସୁଖବୀର ସିଂ ସାନ୍ତୁ ଏବଂ ବିବେକ ଜୋଷୀ ସିଇଓମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବେ ।

ସମସ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ ନାଗରିକଙ୍କୁ ଭୋଟର ତାଲିକାରେ ସାମିଲ କରିବା, ଯେପରି ସେମାନେ ମତାଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିପାରିବେ, ତାହା ହେଉଛି ଏସ୍‌ଆଇଆରର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଏଥିସହିତ ଯେପରି କୌଣସି ଅଯୋଗ୍ୟ ଭୋଟର ତାଲିକାରେ ସାମିଲ ନ ହୁଅନ୍ତିର୍ମାନ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଲାମା ।

ସେଯିପାଇଁ ଅଯୋଗ୍ୟଙ୍କୁ ବାଦ୍ ଦେଇ ଯୋଗ୍ୟଙ୍କୁ ତାଲିକାରେ ସାମିଲ କଲାବେଳେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯେପରି ସ୍ଥାନ୍ତ ରହେ, ତାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ମଧ୍ୟ ଏସ୍‌ଆଇଆର୍‌ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ବିହାରରେ ୨୦୦୩ରେ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ସ୍ଥତନ୍ତ୍ର ଭୋଟର ତାଲିକା ସଂଶୋଧନ ହୋଇଥିଲା । ଏସ୍‌ଆଇଆର୍ ବେଳେ ବୁଧ୍ସତ୍ରୀଯ ଅଧିକାରୀ (ବିଏଲ୍‌ଓ)ମାନେ ଘରକୁ ଘର ଯାଇ ସର୍ତ୍ତ କରିଥିଲେ । ତେବେ ବିହାରରେ ଆଗକୁ ନିର୍ବାଚନ ଥିବାରୁ ଭାଜପାକୁ ସହାୟତା କରିବା ପାଇଁ ବହୁ ଭୋଟରଙ୍କୁ ମତଦାନରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଇସି ଷଡ଼ୟନ୍ତ୍ର କରୁଥିବା କଂଗ୍ରେସ ସମେତ ବିରୋଧୀ ଦଳଗୁଡ଼ିକ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଥିଲେ । ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟର ମୌସୁମୀ ଅଧିବେଶନରେ ବିରୋଧୀ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇ ଗୃହକୁ ଦୀର୍ଘଦିନ ଅଚଳ କରି ରଖିଥିଲେ । ପ୍ରକାଶ ଥାଉକି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ଭୋଟର ତାଲିକାରେ ସଂକଷିତ ସଂଶୋଧନ ହୋଇ କେତେକ ନାମ ସଂଯୋଗ ହେବା ସହ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣଙ୍କ ନାମ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ତେବେ ଏଥର ବିହାରରେ ସମ୍ମର୍ଶ ନୂଆ ଭୋଟର ତାଲିକା ପ୍ରମ୍ପତ୍ତ କରାଯାଉଛି । ସେଯିପାଇଁ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ନୂଆ ଏନ୍ଦୁମେରେଶନ ଫର୍ମ ପୂରଣ ସହ ଘୋଷଣାନାମା ଦେବାକୁ ହେବ । ଭୋଟର ଭାବେ ନିଜର ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ କମିଶନ ଜାରି କରିଥିବା ୧୧ଟି ଯୋଗ୍ୟ ଦସ୍ତାବିଜ୍ଞ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ହେବ । ଇସିଙ୍କ ଏହି ଏସ୍‌ଆଇଆର୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମାକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରି ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟରେ ଅନେକ ପିଟିଶନ ଦାଏର ହୋଇଥିଲା । ଇସିଙ୍କ ୧୧ ଦସ୍ତାବିଜ୍ଞ ତାଲିକାର ଆଧାର, ରାଶନ କାର୍ତ୍ତ ନ ଥିବାରୁ ଏହାର ବାସ୍ତବତାକୁ ନେଇ ପ୍ରାଣୀ ଉଠାଯାଇଥିଲା । ଅଗଣ୍ଟ ୧ରେ ଚିଠି ଭୋଟର ତାଲିକା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ସହ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆପତ୍ତି ଅଭିଯୋଗ ଅଛି, ତାହା ସେଣ୍ଟ୍‌ମୁର ୧ ସୁଙ୍କା ଦାଖଲ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ନିକଟରେ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନ ସମୟସୀମାକୁ ବଢ଼ାଇଛନ୍ତି ।

ଗଣେଶ ଭସାଣି ବେଳେ ଏକ ଅଛଗଣ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି । ତିଜେ ତାଳେ ତାଳେ

ନାରୁଥିବା ବେଳେ ଜଣେ ଯୁବକ ଚଳିପଡ଼ିଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ଚର୍କା ହେଉଛି । ଯୁବକ ଜଣକ ହେଲେ ରାୟୁଗଡ଼ା ସହର ରାମକୃଷ୍ଣ ନଗରର ବାସିନ୍ଦା ଚନ୍ଦ୍ର ଖରାଙ୍କ ପୁଅ ସୁରଜ ଖରା (୭୮) । ଉସାଣି ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ନାଚିବା ସମୟରେ ହୃଦୟାତ୍ମରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିବା ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ କହିଛନ୍ତି ।

ରାମକୃଷ୍ଣ ନଗର ବାସିନ୍ଦା ସଦାଶିବ ତ୍ରିପାଠୀ କହିଛନ୍ତି, ଉସାଣିରେ ଯିବା ବେଳେ ଏଭଳି ଅଘଟଣ ଘଟିଥିଲା । ହେଲେ ଉସାଣିରେ ତିଜେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇନାହିଁ ବୋଲି ସେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ତିଜେ ସାତଣ୍ଟକୁ ନେଇ ବାରମ୍ବାର କଟକଣା କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପର୍ବତରୀଣିରେ ତିଜେ ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦୂଷଣ ବତାଇବା ସାଙ୍ଗକୁ ଯୁବକଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ହୃଦୟାତ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେଉଛି ।

ପର୍ବତରୀଣିରେ ବିନା ତିଜେରେ ପୂଜା କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉନାହିଁ । ଗଣେଶ ପୂଜା, ଦୁର୍ଗା ପୂଜା, ବିଶ୍ୱକର୍ମା ପୂଜା ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବତରୀଣି ଆସିଲେ ଉକ୍ତିପୂତ ଗୀତ ବଦଳରେ ଅତ୍ୟଧିକ ସାତଣ୍ଟରେ ସାହିରେ ସାହିରେ ବାତୁଛି ତିଜେ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅଞ୍ଚଳରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକ, ଶିଶୁ ଓ ହୃଦଜନିତ ରୋଗରେ ପାତିତ ରୋଗୀ ନାହିଁ ନ ଥିବା ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମନୀନ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରଶାସନ ଏଥିପୁତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ସାଧାରଣରେ ଦାବି ହୋଇଛି ।

ଏନେଇ ରାୟୁଗଡ଼ା ଚାଉନ ଥାନା ଆଇଆଇସି ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ବେହେରାଙ୍ଗୀ ପଚାରିବାରୁ ଉସାଣିରେ ନାରୁଥିବା ବେଳେ ପଢ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ପୋଲିସ ମୃତ୍ୟୁରେ ଜବତ କରି ବ୍ୟବହ୍ରେଦ ପରେ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଛି । ବ୍ୟବହ୍ରେଦ ରିପୋର୍ଟ ଆସିବା ପରେ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ଜଣାପଢ଼ିବ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି ।

ସେଣ୍ଟେମ୍ବର ୭ ତାରିଖ ତଥା ଭାଦ୍ରବ ପୂର୍ଣ୍ଣମାରେ ପ୍ରଥମ ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ପଡ଼ୁଥିବା ବେଳେ ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ୨୦୨୭ ମାର୍ଚ ମାସରେ ଦୋଳପୂର୍ଣ୍ଣମାନେ ଆଉ ଏକ ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ପଡ଼ୁଛି । ଯାହାକି ଭାରତରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ଆସନ୍ତା ୭ ମାସ ଭିତରେ ଦୁଇ ଦୁଇଟି ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ପଡ଼ୁଛି । ଯାହାକୁ ନେଇ ଶୁଭ-ଅଶୁଭର ଗଣନା କରୁଛନ୍ତି ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ ।

ଏହି ଦୁଇଟି ଯାକ ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ବଡ଼ ବଡ଼ ପର୍ବ ତଥା ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ତଥିରେ ପଡ଼ୁଛି । ପୁରୀ ଗଜପତି ମହାରାଜା ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦେବଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିଷ ରାଜପଣ୍ଡିତ ଶିବନାରାୟଣ ମହାପାତ୍ର ଗଣନା କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ୭ ମାସ ବ୍ୟବଧାନରେ ଦୁଇ ଦୁଇଟି ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ପଡ଼ୁଥିବାରୁ ରାଜ୍ୟକୁ ଅଶୁଭ ବେଳା ରହିଛି ।

ଯେମିତି ବନ୍ୟା, ବାତ୍ୟା, ଭୁମିକମ୍ ଭଲି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ସାମ୍ନା କରିପାରେ ଓଡ଼ିଶା । ଭାଦ୍ରବ ଶୁକ୍ଳ ପକ୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ତଥା ଭାଗବତ ଜନ୍ମରେ ପଡ଼ୁଛି ପ୍ରଥମ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ । ତେବେ ଭାଦ୍ରବ ପୂର୍ଣ୍ଣମାରେ ହେବାକୁଥିବା ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ ହେଉଛି ରାତ୍ରି ଗ୍ରସ୍ତ ଖନ ଗ୍ରାସ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ । ତେବେ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ ପୁରୀରେ ରାତି ୯ଟା ୪୭ ମିନିଟ ୨୨ ସେଣ୍ଟେଣ୍ଟରୁ ରାତି ୧୮ଟା ୨୭ ମିନିଟ ୧୭ ସେଣ୍ଟେଣ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ ଦୀର୍ଘ ସାରେ ତିନିଘଣ୍ଡା ଧରି ଏହା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ।

ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଟି ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ଘଟିବା ଏକ ଅସାଧାରଣ ଘଟଣା ଏବଂ ଏହା ଜଟିଳ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏହି ଗ୍ରହଣଗୁଡ଼ିକ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ମହାତ୍ମପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ବପର୍ବାଣି ସହ ସମ୍ମନ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଆହୁରି ଗୁରୁତର ବୋଲି ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ବାୟୋମେଟ୍ରିକ ଉପଯୁକ୍ତ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିଛନ୍ତି ରାଜ୍ୟ ସରକାର । ପଞ୍ଚାୟତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ବାୟୋମେଟ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ସରକାର । ପଞ୍ଚାୟତ, ବୁକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ଜିଲ୍ଲାପରିଷଦ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ

ବାୟୋମେଟ୍ରିକ୍ ଲାଗୁ ହେବ । ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ବାୟୋମେଟ୍ରିକ୍ ବ୍ୟବହ୍ଲା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଜାରି କରିଛନ୍ତି କଡ଼ା ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା । ଏଣିକି ସମସ୍ତ ସରକାରୀ ଅଫିସରେ BSNL ନେଟ୍‌ଓର୍କ୍ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ସବୁ ସରକାରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ BSNL ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ବ୍ୟବହାର ହେବ । BSNL ବ୍ୟବ୍ୟାପ୍ତି, ଲ୍ୟାଣ୍ଡଲାଇନ୍, ଲିଙ୍ ଲାଇନ୍ ସେବା ବ୍ୟବହାର ହେବ । ଏନେଇ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ ଏବଂ ସୁଚନା ପ୍ରୟୁକ୍ତି ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଚିଠି ହୋଇଛି ।

ରାଜ୍ୟପ୍ରରୀୟ ଗୁରୁଦିବସ ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏକ ବଡ଼ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି, ଆଗାମୀ ଜାନ୍ମିତିରେ ପ୍ରାୟ ୪୫ ହଜାର ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀ ପୂରଣ ହେବ । ତୁଳିତିଭିତ୍ତିକ ନୁହେଁ, ରେଗୁଲାର ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତ ଦିଆଯିବ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଦୃଢ଼ତାର କହିଛନ୍ତି ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ୨୮ ବଡ଼ ଆହ୍ଵାନ ଦେଇ କହିଛନ୍ତି, ତ୍ରୁପ୍ତ ଆଉଚାରଣା ଓ ଗୁଣାତ୍ମକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ୨୪% ଆଦିବାସୀ ପିଲା ଅଧାରୁ ପାଠ ଛାଡ଼ୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମେ ମାଧ୍ୟମେ ସିଂ ହାତଖର୍କ ଯୋଜନା ଲାଗୁ କରିଛୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଜାନ୍ମିତି ଅଧିକ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରୀ ଉପକୃତ ହେଉଛନ୍ତି । ଫଳରେ ତ୍ରୁପ୍ତ ଆଉଚାରଣା ଯଥେଷ୍ଟ ହାସ ପାଇସିବା ସୁଚନା ମିଳିଛି । ଗୁଣାତ୍ମକ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ।

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀଠାରେ ମହାମହିମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଶ୍ରୀମତୀ ଦ୍ରୌପଦୀ ମୁର୍ମଙ୍ଗ ସହ ସୌଜନ୍ୟମୂଳକ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ମାଝୀ । ଏହି ଅବସରରେ ମହାମହିମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ସହ ଓଡ଼ିଶାର ବିକାଶ ପରିଯୋଜନା, ସମୃଦ୍ଧି ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ ଦିଗରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଉତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ହୋଇଛି ।

ସେହିପରି କେନ୍ଦ୍ର ରେଳ, ସୁଚନା ଓ ପ୍ରସାରଣ, ଇଲେକ୍ଟ୍ରାନିକ୍ସ ଓ ସୁଚନା ପ୍ରୟୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ମନ୍ତ୍ରୀ ଅଶ୍ୱିନୀ ବୈଷ୍ଣବଙ୍କ ସହ ମୌଜନ୍ୟମୂଳକ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ । ଏହି ଅବସରରେ ଓଡ଼ିଶା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ସହ ରାଜ୍ୟରେ ରେଳ ଭିତ୍ତିଭୂମିର ବିକାଶ, ସେମିକଣ୍ଟ୍ରକ୍ଟର ଶିଳ୍ପ ଏବଂ ଆଇଟି କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରସାର ଆଦି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିବା ସୁଚନା ।

ଦେଶର ୪୭% ମନ୍ତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ଆପରାଧିକ ମାମଲା ରହିଥିବା ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କ ନାମରେ ହତ୍ୟା, ଅପହରଣ, ମହିଳା ବିରୋଧୀ ଅପରାଧ ଭଲି ଗମ୍ଭୀର ମାମଲା ରହିଥିବା ଆସୋଏଇଶନ୍ ଫର୍ମ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ରିପମର୍ସ (ୱେତିଆର)ର ବିଶ୍ଲେଷଣରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଓଡ଼ିଶା ସମେତ ୧୧ଟି ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭାର ୭୦%ରୁ ଉର୍କ୍ଷ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନାମରେ ଆପରାଧିକ ମାମଲା ରହିଛି । ଜାତୀୟ ସ୍ତରର ହାରକୁ ଦେଖିଲେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅଧିକ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନାମରେ ଆପରାଧିକ ମାମଲା ଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଅଧିକ ଆପରାଧିକ ମାମଲା ଥିବା ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ ଆନ୍ତରିକ ଦେଶ, ତାମିଲନାଡୁ, ବିହାର, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ପଞ୍ଜାବ, ତେଲଙ୍ଗାନା, ହିମାଚଳପ୍ରଦେଶ, ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ପଣ୍ଡିତରୀ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ହରିୟାଶା, ଜମ୍ବୁ-କଣ୍ଠୀର, ନାଗାଲାଣ୍ଡ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର କୌଣସି ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନାମରେ ଆପରାଧିକ ମାମଲା ନ ଥିବା ରିପୋର୍ଟରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଅନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଗମ୍ଭୀର ଆପରାଧିକ ମାମଲାରେ ଗିରଫ୍ଟ ହୋଇ ୩୦ ଦିନ ଜେଲରେ ରହିଲେ ସେମାନେ ନିଜ ପଦରୁ ଇଷ୍ଟଫା ଦେବେ ନଚେତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ବହିଷ୍କାର କରାଯିବ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟର ଗତ ମୌସୁମୀ ଅଧିବେଶନରେ ଏନେଇ ୩୮ ବିଲ୍ ଆଣିଥିବାବେଳେ ଏତିଆର ପକ୍ଷରୁ ଏଭଳି ରିପୋର୍ଟ ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରୁଛି । ୨୭ ରାଜ୍ୟ, ୩ କେନ୍ଦ୍ରଶାସ୍ତ୍ରିତ ଅଞ୍ଚଳର ୨୪୩ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମେତ

କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସତ୍ୟପାଠକୁ ଏଡ଼ିଆର୍ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ୩୦୭ ଜଣ ବା ମୋଟ ମନ୍ତ୍ରୀ ସଂଖ୍ୟାର ୪୭ ପ୍ରତିଶତଙ୍କ ନାମରେ ଆପରାଧିକ ମାମଲା ଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୭୪ ଜଣଙ୍କ ନାମରେ ଗମ୍ଭୀର ଆପରାଧିକ ମାମଲା ରହିଛି ।

ଭାଜପାର ମୋଟ ୩୩୭ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୩୭ ଜଣ ବା ୪୦%ଙ୍କ ନାମରେ ଆପରାଧିକ ମାମଲା ଏବଂ ୮୮ ଜଣ (୭୭%)ଙ୍କ ନାମରେ ଗମ୍ଭୀର ମାମଲା ରହିଥିବା ସେମାନେ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ୪ ରାଜ୍ୟରେ କ୍ଷମତାରେ ଥିବା କଂଗ୍ରେସର ମୋଟ ୪୫ ମନ୍ତ୍ରୀ (୭୪%)ଙ୍କ ନାମରେ ଆପରାଧିକ ମାମଲା ଏବଂ ୧୮ ଜଣ (୩୦%)ଙ୍କ ନାମରେ ଗମ୍ଭୀର ଆପରାଧିକ ମାମଲା ରହିଛି । ଉପରେକର ୩୧ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୨୭ ଜଣ (୮୭%)ଙ୍କ ନାମରେ ଆପରାଧିକ ମାମଲା ଏବଂ ୮୮ ଜଣ (୭୦%)ଙ୍କ ନାମରେ ଗମ୍ଭୀର ମାମଲା ରହିଛି । ତେଳୁଗୁ ଦେଶମ୍ ପାର୍ଟି (ଟିଡ଼ିପି)ର ୨୩ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୨୭ ଜଣ (୯୭%)ଙ୍କ ନାମରେ ଆପରାଧିକ ମାମଲା ଏବଂ ୧୩ ଜଣ (୪୭%)ଙ୍କ ନାମରେ ଗମ୍ଭୀର ମାମଲା ରହିଛି । ଆପର ୧୭ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୧ (୭୯%)ଙ୍କ ନାମରେ ଆପରାଧିକ ମାମଲା ଏବଂ ୪ ଜଣ (୩୧%)ଙ୍କ ନାମରେ ଗମ୍ଭୀର ମାମଲା ରହିଛି । ଜାତୀୟ ସ୍କ୍ଵରରେ ୨୭ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୨୯ ଜଣ (୪୦%)ଙ୍କ ନାମରେ ଆପରାଧିକ ମାମଲା ଥିବା ସେମାନେ ସତ୍ୟପାଠରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ।

ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ୨୪୩ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମୋଟ ସମ୍ପତ୍ତି ପରିମାଣ ୨୩,୯୯୯ କୋଟି ଟଙ୍କା ହୋଇଥିବାବେଳେ ହାରାହାରି ସମ୍ପତ୍ତି ୩୭.୭୧ କୋଟି ଟଙ୍କା । ୩୦ ବିଧାନସଭା ମଧ୍ୟରୁ ୧୧ଟିରେ ବିଲିଯୁନେୟାର (୧୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିବା) ମନ୍ତ୍ରୀ

ରହିଛନ୍ତି । କର୍ନାଟକରେ ସର୍ବାଧିକ ୮ ବିଲିୟୁନେୟାର ମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବାବେଳେ ଆନ୍ତରିକ ଦେଶରେ ୭ ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ୪ ଜଣ ବିଲିୟୁନେୟାର ମନ୍ତ୍ରୀ ରହିଛନ୍ତି । ଅରୁଣାଚଳପ୍ରଦେଶ, ଦିଲ୍ଲୀ, ହରିୟାଣା ଓ ତେଲଙ୍ଗାନାରେ ୨ ଜଣ ଲେଖାଏ, ଗୁଜରାଟ, ହିମାଚଳପ୍ରଦେଶ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଓ ପଞ୍ଜାବରେ ଜଣ ଲେଖାଏ ବିଲିୟୁନେୟାର ମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିବାବେଳେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ୩ ଜଣ (୮%) ବିଲିୟୁନେୟାର ମନ୍ତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି । ଦଳ ଅନୁଯାୟୀ ଦେଖିଲେ ଭାଜପାରୁ ସର୍ବାଧିକ ୧୪ ଜଣ (୪%), କଂଗ୍ରେସରୁ ୧୧ ଜଣ (୧୮%) ଏବଂ ଟିଡ଼ିପିରୁ ୩ ଜଣ (୨୭%) ମନ୍ତ୍ରୀ ବିଲିୟୁନେୟାର । କେନ୍ଦ୍ରରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବା ଟିଡ଼ିପିର ଉ. ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ପେମାସାନି ସବୁରୁ ଧନୀ । ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ପରିମାଣ ୫,୭୦୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ବୋଲି ସେ ସତ୍ୟପାଠରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପଛକୁ ୧,୪୧୩ କୋଟି ଟଙ୍କାର ସମ୍ପତ୍ତି ସହ କର୍ନାଟକ କଂଗ୍ରେସ ନେତା ତଥା ମନ୍ତ୍ରୀ ଡି.କେ. ଶିବକୁମାର ଦ୍ଵାରା ଦେଇଥିବାବେଳେ ୫୩୧ କୋଟି ଟଙ୍କାର ସମ୍ପତ୍ତି ସହ ଆନ୍ତରିକ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏନ୍. ଚନ୍ଦ୍ରବାବୁ ନାଇତୁ ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ତ୍ରିପୁରା ଇଣ୍ଡିଜେନ୍ରିଆସ୍ ପିପୁଲ୍ ଫ୍ରଣ୍ଟରୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବା ଶୁକ୍ଳାଚରଣ ନୋଏଟିଆଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ମାତ୍ର ୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ସାମାନ୍ୟ ଅଧିକ । ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ୨୦୨୦ରୁ ୨୦୨୪ ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଲ କରିଥିବା ସତ୍ୟପାଠରୁ ଆପରାଧିକ ମାମଲାର ସ୍ଥିତି ରିପୋର୍ଟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବାବେଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଇପାରେ ବୋଲି ଏତିଆର କହିଛି ।

ମହାନଦୀରେ ଗାଘୋଉଥିବା ବେଳେ ଗୋଡ଼ ଖସି ମହିଳା ନିଖୋଜ ହେବାର ଘଟଣାରେ ରୋତକ ମୋଡ଼ । ପୁରୀରୁ ମହିଳାଙ୍କୁ ପ୍ରେମିକଙ୍କ ସହ ଧରିଛି ବାଙ୍ଗୀ ପୋଲିସ । ଏତଳି ଏକ ଘଟଣା ଚର୍କାର ବିଷୟ ପାଲିଛି ।

ସୁଚନାନୁଯାୟୀ, ସୋମବାର ରୋର ୪ଟା ମହାନଦୀ କୁଳରେ ବୋଇତ ବନ୍ଦାଣ

କରିବା ସମୟରେ ଭାସି ଯାଇଥିଲେ ରତାଗଡ଼ ଗୋବିନ୍ଦପୁର ପଞ୍ଚାୟୁତର ସୁରେଶ ସ୍ବାଇଁଙ୍କ ପଢ଼ୀ ପିଙ୍କି ସ୍ବାଇଁ । ଖବର ପାଇ ଅଗ୍ନିଶମ ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଆପ ଟିମ, ବାଙ୍ଗୀ ପୋଲିସ ଓ ଗାଁ ଲୋକଙ୍କ ଉଦ୍ୟମରେ ୨ ଦିନ ଧରି ଉଦ୍ଧାର କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରହିଥିଲା । ଆନ୍ୟପଟେ ପିଙ୍କିଙ୍କ ପତ୍ରା ମିଳୁ ନ ଥିବାରୁ ଶାଶୁଭର ସହ ବାପ ଘର କାନ୍ଦ ବୋବାଳିରେ ଫାଟି ପଡ଼ିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ଘଟଣା ପରେ ରୋଚକ ମୋଡ଼ ଦେଇଥିଲା । ଘଟଣାକୁ ନେଇ ବାଙ୍ଗୀ ପୋଲିସର ସନ୍ଦେହ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ପୋଲିସ ଷ୍ଟିଙ୍କ ଅପରେସନ କରି ପିଙ୍କିଙ୍କୁ ପୁରୀରୁ ଧରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛି ।

ଡେବେ ପିଙ୍କିଙ୍କ ଏଭଳି ନାଟକ ପଛରେ ଏକ ଉଦ୍ଘେଶ୍ୟ ଲୁଚି ରହିଥିଲା । ସେ ପୁରୀ ଅଞ୍ଚଳର ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କୁ ଆଜକୁ ପ୍ରାୟ ୪ ବର୍ଷ ଧରି ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ । ଏବେ ସେ ତାଙ୍କ ସହ ଜୀବନ ବିତାଇବାକୁ ନିଷ୍ଠାତି ମଧ୍ୟ ନେଇଥିଲେ । ହେଲେ ପିଙ୍କିଙ୍କ ବିବାହରୁ ଦୁଇଟି ପିଲା ୧୨ ବର୍ଷର ଗୋଟେ ପୁଅ ଓ ୯ ବର୍ଷର ଏକ ଝିଅ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଦୁଇ ପିଲା, ସ୍ବାମୀ, ଘର ସଂସାର ଛାଡ଼ି ପୁରୀରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମିକଙ୍କ ସହ ଥିବା ଖବର ପାଇଥିଲେ । ବାଙ୍ଗୀ ଥାନା ଏସ୍ତତିପିଓ ବାଳକୃଷ୍ଣ କହିର ଓ ଆଇଆଇସି ଦିଲୀପ କୁମାର ମର୍ଦରାଜ ଭୂମ୍ବାଁ । ବୁଧବାର ଆଇଆଇସିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ରମେ ସୁରଷ୍ଟିପୁର ବିଚ୍ ହାଉସ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମାହଳି ଓ ଜଣେ ମହିଳା ଏବେବାଇ ପୁରୀ ଗାଉନ ଥାନାରୁ ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଆଣିବା ପରେ ବୟାନ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ପିଙ୍କିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସାମୀ ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ସାଇଁଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିବା ସୁଚନା ମିଳିଛି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଖଣ୍ଡଗିରି ଥାନା ଅଧୀନ ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବୁଧବାର ଏକ ଅଭାବନୀୟ ଘଟଣା ସାମାଜିକ ଆସିଛି । ଗଣିତ ଆସିଲାନି ବୋଲି ଜଣେ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମାରି ଲହୁଲୁହାଣ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି ।

ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀଙ୍କ ମାଡ଼ରେ ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଆଣିରେ ଗଭୀର ଆଘାତ ଲାଗିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ଏନେଇ ପରିବାର ଲୋକେ ଖଣ୍ଡଗିରି ଥାନାରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ଅଭିଯୋଗକୁ ଭିତ୍ତି କରି ପୋଲିସ ଏକ ମାମଲା ରୁକ୍ଷୁ କରି ଘଟଣାର ତଦତ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ।

ସୋମବାର ଅପରାହ୍ନରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ଗୋପାଳପୁର ଥାନା ପରିସରରେ ଏକ ଅଭାବନୀୟ ଘଟଣା ଘଟିଛି । ଗୋପାଳପୁର ଥାନାକୁ ଅଭିଯୋଗ ପାଇଁ ଆସି ନାବାଳିକା ଉଣଙ୍କ ପର୍ଵରେ ଆଣିଥିବା ଏକ କାତ ସିଶାରୁ ଓଈଧ କାତି ଖାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଫଳରେ ବାନ୍ତି କରି ଗୁରୁତର ଆହୁତ ହୋଇଥିବା ସୁଚନା ମିଳିଛି । ପୋଲିସ ନାବାଳିକାକୁ ଉଙ୍ଗାର କରି ବ୍ରହ୍ମପୁର ବଡ଼ ମେଡ଼ିକାଲରେ ଭର୍ତ୍ତ କରି ଚିକିତ୍ସା ଚାଲିଥିବା ଉଣାପଡ଼ିଛି ।

ଖବର ଅନୁସାରେ, ଯୋଗିଆପୁଲ୍‌ୱୀ ଗ୍ରାମର କେଦାର ଦାସ ତାଙ୍କର ନାବାଳିକା ବନ୍ଧୁ ସହିତ ଗୋପାଳପୁର ବେଳାଭୂମିକୁ ବୁଲିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । କିଛି ସମୟ ପରେ କଥା ହେବା ପରେ ସେଠାରେ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଲଞ୍ଜ ରୁମ୍ ବୁକ୍ କରିଥିଲେ । କୌଣସି ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଦୁହିଙ୍କ ଭିତରେ ଝଗଡା ହୋଇଥିଲା । ଯାହା ଫଳରେ ରୁମ୍ ମାଲିକ ଉଭୟଙ୍କୁ ରୁମ୍ରୁ ବାହାରିଯିବାକୁ କହିଥିଲେ । ଉଭୟ ଗୋପାଳପୁର ଥାନାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କ କହିଥିଲେ ପୋଲିସ ନାବାଳିକା ବାପା ଓ ମାଙ୍କ ଫୋନ କରି ଡାକିଥିଲେ । ପରିବାର ଲୋକ ଆସିବା ପରେ ନାବାଳିକା ଉଣଙ୍କ ପର୍ଵରେ ଆଣିଥିବା ଏକ ସିସାରେ ମେଡ଼ିସିନକୁ ଖାଇ ଦେଇଥିଲେ । ପୋଲିସ ନାବାଳିକାଙ୍କୁ ଉଙ୍ଗାର କରି ବ୍ରହ୍ମପୁର ବଡ଼ ମେଡ଼ିକାଲରେ ଭର୍ତ୍ତ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ପଟେ ପୋଲିସ କେଦାରକୁ ଥାନାରେ ଅଟକ ରଖି ପଚାରଉଚରା ଜାରି ରଖିଛି । ଖବର ଲେଖା ହେବା ସୁଜା ଥାନାରେ ମାମଲା ରୁକ୍ଷୁ ହୋଇନଥିବା ସୁଚନା ମିଳିଛି । ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ଏସପି କୁ ଡା. ସର୍ବଣା ବିବେକ ଏମ କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାରୁ କୋଣସି ମାମଲା ରୁକ୍ଷୁ ହୋଇନାହିଁ । ନାବାଳିକା ଅବସ୍ଥା ଠିକ୍ ରହିଛି ତଦତ୍ତ ଚାଲିଛି ବୋଲି ସୁଚନା ଦେଇଥିଲେ ।

ଆଜି ଅର୍ଥାତ୍ ରବିବାର ସ୍ଵାୟତ୍ତ ଶାସନ ଦିବସ । ଏହି ଅବସରରେ ଆଉ ୭ ନୂଆ

ମୁୟନିସିପାଲିଟି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ । ଏହି ନୂଆ ମୁୟନିସିପାଲିଟି ମଧ୍ୟରେ ମୟୁରଭଞ୍ଜର କରଞ୍ଜିଆ, ବୌଢି, ଗଞ୍ଜାମର ଭଞ୍ଜନଗର, ଆସିକା, ଛତ୍ରପୁର, କବିସୂର୍ଯ୍ୟନଗର ଏବଂ ପୋଲସରା ନଁ ରହିଛି ।

ରାଜ୍ୟରେ ଆଉ ୧୭ ନୂଆ NAC ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ । ଏହି ନୂଆ ଏନ୍-ସିଗ୍ନ୍ୟୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ବଲାଙ୍ଗୀରର ଲୋଇସିଂହା, ସୋହେଲା, କଟକର ବଡ଼ମ୍ବା, ନରସିଂହପୁର, ସାଲେପୁର, ଗଂଦିଆ, ଉଗନ୍ଧାଥପ୍ରସାଦ, ପାତ୍ରପୁର, ଚଣ୍ଡିଖୋଲ, ନର୍ମା, ଉତ୍ସୁପାଚଣା, ଟାଙ୍ଗୀ, ବୋରିଗୁମ୍ବା, କପ୍ତିପଦା, ଯଶୀପୁର, ରାସଗୋବିନ୍ଦପୁର ରହିଛି ।

ସେହିପରି ଆଜି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଆଉ ୭ ନୂଆ ମୁୟନିସିପାଲିଟି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ନୂଆ ମୁୟନିସିପାଲିଟି ମଧ୍ୟରେ ମୟୁରଭଞ୍ଜର କରଞ୍ଜିଆ, ବୌଢି, ଗଞ୍ଜାମର ଭଞ୍ଜନଗର, ଆସିକା, ଛତ୍ରପୁର, କବିସୂର୍ଯ୍ୟନଗର ଏବଂ ପୋଲସରା ନଁ ରହିଛି ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୭୭ଟି ନଗର ସ୍ଲାନୀୟ ସଂସ୍କାର (ULB) ରହିଛି, ଯେଉଁଠିରେ ୭ଟି ମହାନଗର ପାଳିକା, ୫୪୭ ଟି ନଗର ପାଳିକା ଏବଂ ୭୭ ଟି NAC ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ୨୦୨୪ ଓ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ସମୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ୫୭ ଟି ନୂଆ NAC ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଏବଂ ୭ ଟି NACକୁ ନଗର ପାଳିକାରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ । ଏବେ ନୂଆ NAC ଘୋଷଣା ସହରୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଉନ୍ନତିକାରୀ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ସାମାଜିକ-ଆର୍ଥିକ ଉନ୍ନୟନର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କରାଯାଉଛି ।

ଓଡ଼ିଶା ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ବସ୍ (ଇ-ବସ୍) ଚଲାଚଲରେ ଦେଶରେ ପଞ୍ଚମ ସ୍ଲାନ ହାସଲ କରି ସହରାଞ୍ଚଳ ପରିବହନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ମାଇଲଖୁଣ୍ଡ ହାସଲ କରିଛି । ରାଜ୍ୟରେ ଏବେ ୪୫୦୦ ଟି ଇ-ବସ୍ ଚଲାଚଲ କରୁଥିବାବେଳେ ଆଗାମୀ ବର୍ଷରୁଡ଼ିକରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ୧୦୦୦ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଵାର୍ଗ, ସ୍କାର୍ଟ ଏବଂ

ଅଧିକ ଯାତ୍ରୀ ଅନୁକୂଳ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ରଣନୀତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ଓ ନଗର ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ସ୍ଵଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ବିଭାଗର ସ୍ଵଚନାନୁସାରେ, ଦେଶରେ ଏବେ ୧୪୩୭୯୯ଟି ଇ-ବସ୍ ଚଲାଚଳ କରୁଛି । ଦିଲ୍ଲୀରେ ସର୍ବାଧିକ ୩୫୭୭ ଇ-ବସ୍ ଚଲାଚଳ କରୁଥିବାବେଳେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ୩୭୯୭, କର୍ନାଟକରେ ୨୨୩୭ ଏବଂ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶରେ ୮୫୦୮ ଇ-ବସ୍ ଚାଲୁଛି । ତେବେ ଓଡ଼ିଶା ସହରାଞ୍ଜଳରେ ପରିବେଶ ଅନୁକୂଳ ଗମନାଗମନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ପଡ଼ୋଶୀ ପଣ୍ଡିମବଙ୍ଗ (୩୯୧), ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ (୭୩୮), ଛତିଶଗଡ଼ (୭୧୪) ଏବଂ ଖୋଡ଼ଖୋଣ୍ଟ (୪୭)କୁ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଛରେ ପକାଇଛି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପିଏମ୍-ଇ ବସ୍ ସେବା ଏବଂ ପିଏମ୍-ଇ-ଡ୍ରାଇଭ ଭଳି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାରେ ଆମ ବସ୍ ସେବା ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା କ୍ୟାପିଟାଲ ରିଜିଅନ ଅର୍ବାନ ଟ୍ରାନ୍ସପୋର୍ଟ (କ୍ରୁଟ) ଏହି ସହାୟତାର ଲାଭ ଉଠାଇବାରେ ସକ୍ରିୟ ରହିଛି ଏବଂ ସମ୍ମଳପୁର, ଖାରସ୍ତୁଗୁଡ଼ା, କେନ୍ଦ୍ରପୁର, ବ୍ରହ୍ମପୁର ଓ ଅନୁଗୋଳକୁ ଆମ ବସ୍ ସେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମାରଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଚଳାଇଛି । ଆମ ବସ୍ ସେବାର ନିରବଳିନ୍ଦ୍ର ପରିଚାଳନା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ କ୍ରୁଟ ଡିପୋ ଏବଂ ଟର୍ମିନାଲରେ ଚାର୍ଜିଂ ଷେଣନ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଉଛି । ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ଓ ନଗର ଉନ୍ନୟନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଡା. କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ଓଡ଼ିଶାର ସବୁଜ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରି ଇ-ପରିବହନରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦ୍ରାୟ ଅଗ୍ରଗତି ଉଭୟ ପରିବେଶ ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରତିବନ୍ଦତାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଥିବା କହିଛନ୍ତି । ଏବେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଇ-ବସ୍ ମୁଖ୍ୟତେ ଭୁବନେଶ୍ୱର, କଟକ ଏବଂ ପୁରୀର ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ସ୍ଵଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଯୁଗ୍ୟବ ଚ୍ୟାନେଲରେ ପ୍ରବଚନ ଦେଉଥିବା ଜଣେ ଭଣ୍ଟ ପ୍ରବଚକ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଗିରଫ ହୋଇଛନ୍ତି । ଭରତପୁର ଥାନା ଖଣ୍ଡଗିରି ବାରି ଲୁଗ ଘଟଣାରେ ଏହି ପ୍ରବଚକ

ଉଣିକ ଗିରଫ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁଠାରୁ ୨ ଶହ ଗ୍ରାମ ସୁନା, ୧ ଲକ୍ଷ କ୍ୟାଶ, ବାଇକ୍, ଲୁହା
ରଡ୍ ଉଚିତ ହୋଇଛି । ବ୍ୟକ୍ତି ଉଣିକ କଟକର । ସେ ଏକ ଯୁଗ୍ମ୍ୟବ୍ ଚ୍ୟାନେଲରେ
ପ୍ରବଚନ ଦେଉଥିଲେ । ତୋରି କରିବା ଅପରାଧ, ଏହାକୁ କିପରି ରୋକା ଯାଇ ପାରିବ
ସେସମ୍ବର୍କରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଚନ ଦେଉଥିଲେ । ମାତ୍ର ନିଜେ ତୋରି କରି ବନ୍ଦ
ହେବା ଘଟଣା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶ୍ୟର୍ୟ କରିଛି ।

ଦେଶ ବିଦେଶରେ ସଂଘଟିତ କିଛି ଘଟଣାବଳୀ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବା ।

ଏନତ୍ତିଏ ପ୍ରାର୍ଥୀ ତଥା ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟପାଳ ସିପି ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ମଙ୍ଗଳବାର
ଭାରତର ଏତତମ ଉପରାଷ୍ଟପତି ଭାବେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ଈଣ୍ଡିଆ ବୁକ ପ୍ରାର୍ଥୀ
ତଥା ପୂର୍ବତନ ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ବିଚାରପତି ବି. ସୁଦର୍ଶନ ରେଡ୍ଜୀଙ୍କୁ ୧୯୭ ଭୋଟରେ
ହରାଇଛନ୍ତି । ମୋଟ ୭୭୭ ଭୋଟରୁ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ୪୪୭ ଭୋଟ ପାଇଥିବା ବେଳେ
ରେଡ୍ଜୀ ୩୦୦ ଭୋଟ ପାଇଛନ୍ତି, ଯାହା ବିପକ୍ଷର କିଛି ସାଂସଦଙ୍କ କ୍ରୂ-ଭୋଟିଂ ଯୋଗୁଁ
ଏକତାରେ ଫାଟ ଦେଖାଇଛି ।

କଂଗ୍ରେସ ନେତା ଉତ୍ସରାମ ରମେଶ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ରେଡ୍ଜୀ ୩୧୫ ଭୋଟ
ପାଇବେ, କିନ୍ତୁ ସେ ୧୫ କମ ଭୋଟ ପାଇଛନ୍ତି । ପରାଜୟ ପରେ ରେଡ୍ଜୀ ଫଳାଫଳକୁ
“ନମ୍ବତାର ସହ ଗ୍ରହଣ” କରି ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କୁ ଶୁଭେଳା ଉଣାଇଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି, “ଏହି
ଫଳାଫଳ ମୋ ପାଇଁ ନହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଆମେ ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶଗତ ଲଢ଼େଇ ଜାରି ରଖିଛୁ,
ତାହା ଅଧିକ ଜୋରଦାର ହେବ ।” ସେ ବିପକ୍ଷ ଦଳଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥୀ କରିଥିବା ପାଇଁ
କୃତଜ୍ଞତା ଉଣାଇଛନ୍ତି ।

ରିଟର୍ଣ୍ୟୁଂ ଅଫିସର ପିସି ମୋଦି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେ ୭୮୮ ଉଣି ଯୋଗ୍ୟ
ସାଂସଦଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୭୭୭ ଉଣି ମତଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ୯୮.୯% ମତଦାନ ଦରକୁ
ସୁଚାଇଛି । ୭୪୭ ଭୋଟ ବୈଧ ଥିବା ବେଳେ ୧୫ଟି ଅବୈଧ ଥିଲା । ବିଭୁ ଉନତା ଦଳର

୭ ଜଣ, ଭାରତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସମିତିର ୪ ଜଣ, ଶିରୋମଣି ଅକାଲୀ ଦଳର ୧ ଜଣ ଓ ଜଣେ ସ୍ଥାଧୀନ ସାଂସଦ ଭୋଗ ଦେଇ ନଥିଲେ ।

ଏହି ନିର୍ବାଚନ ଜଗଦୀପ ଧାନଖଡ଼ଙ୍କ ଭୁଲାଇ ୨୯ରେ ସ୍ଥାୟୀ କାରଣରୁ ଇଷ୍ଟଫା ଦେବାର ୫୦ ଦିନ ପରେ ହୋଇଛି ।

ଆମେରିକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍‌ପ ଘନିଷ୍ଠ ସହଯୋଗୀ ଚାର୍ଲୀ କିର୍କଙ୍ଗୁ ଗୁରୁବାର ଗୁଲି କରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ସେ ଉଠା ଭ୍ୟାଲି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଟ୍ରମ୍‌ ଚାର୍ଲୀ କିର୍କଙ୍କ ହତ୍ୟା ନେଇ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଟ୍ରମ୍‌ ନିଜେ ଏକ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ପୋଷ୍ଟ ଶୈୟର କରି ଏହି ଘଟଣା ବିଷୟରେ ସୁଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ଟ୍ରମ୍‌ ଆମେରିକାରେ ଜାତୀୟ ଶୋକ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

କିର୍କ ଉଠା ଭ୍ୟାଲି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ଡିବେଳ୍‌ରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ସେ ଏକ ଟେଣ୍ଟ ତଳେ ମାଇକ୍ ଧରି ଭାଷଣ ଦେଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ଗୁଲି ଚଳାଇଥିଲେ । ଗୁଲି କିର୍କଙ୍କ ବେକରେ ବାଜିଲା । ଗୁଲି ବାଜିବା ମାତ୍ରେ କିର୍କ ତଳେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପୁଲଳ ରକ୍ତସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ହୃଦୟଟାଳରେ ଭର୍ତ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତାଙ୍କରମାନେ କିର୍କଙ୍ଗୁ ମୃତ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ।

ଆମେରିକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଟ୍ରମ୍‌ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ପ୍ଲାଟଫର୍ମରେ ଏକ ପୋଷ୍ଟ ଶୈୟର କରି ଲେଖିଛନ୍ତି, ‘ମହାନ ଚାର୍ଲୀ କିର୍କ ଆଉ ଏହି ଦୁନିଆରେ ନାହାନ୍ତି । ଆମେରିକୀୟ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଭଲ କେହି ବୁଝି ନଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି । ମେଲାନିଆ ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏରିକା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ସମବେଦନା ଜଣାଉଛୁ ।

ତ୍ରୁମ୍ଭ ଅନ୍ୟ ଏକ ପୋଷ୍ଟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି, ‘ଚାର୍ଲି କିର୍କ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ମହାନ ଆମେରିକୀୟ ଦେଶଭକ୍ତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ, ମୁଁ ରବିବାର ସନ୍ଧ୍ୟା ଗତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେରିକାର ସମସ୍ତ ଆମେରିକୀୟ ପତାକା ଅର୍ଦ୍ଧ-ନମିତ ଉଡ଼ାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛି ।

ନେପାଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ବଡ଼ ରାଜନୈତିକ ଏବଂ ସାମାଜିକ ଅସ୍ତ୍ରିରତା ଦେଇ ଗତି କରୁଛି । ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ବଢୁଥିବା ଦୁର୍ଗାତି ବିରୋଧରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଆନ୍ଦୋଳନ ଏବେ ହିଂସାତ୍ମକ ମୋଡ଼ ନେଇଛି । ପରିଷ୍ଠିତି ଏତେ ଖରାପ ହୋଇଛି, ମଙ୍ଗଳବାର ରାତିରୁ ସମ୍ବର ଦେଶର କମାଣ୍ଡ ନେପାଳୀ ସେନା ନେଇଛି ।

ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କେପି ଶର୍ମା ଓଲି ଇନ୍ଦ୍ରପା ଦେବା ପରେ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ଦୁବାଇ ପଳାଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଜଣେ ନେପାଳୀ ଏଯ୍ୟାର ହୋଷ୍ଟେସ ବିମାନବନ୍ଦରରୁ ଏକ ଭିତ୍ତିଓ ଶେଯ୍ୟାର କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଦାବି କରାଯାଇଛି ଯେ, ଓଲି କାଠମାଣ୍ଡୁରୁ ଦୁବାଇ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଭିତ୍ତିଓ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଭାଇରାଳ ହେଉଛି ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦକାରୀଙ୍କ କ୍ରୋଧକୁ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି କରୁଛି ।

କୁହାୟାଉଛି ଯେ ଓଲି ଦେଶ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ସେନାତାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିଥିଲେ । ସେ ଚିକିତ୍ସା ବାହାନାରେ ଦୁବାଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ହିମାଳୟ ଏଯ୍ୟାରଳାଇନ୍‌ସର ଏକ ଜେଟ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ, ଲକିତପୁରର ଭେଷେପତି ଅଞ୍ଜଳରେ ହେଲିକପ୍ତର ଉଡୁଥିବା ଦେଖାଯିବା ପରେ ଏହି କଳ୍ପନାଜଳ୍ପନା ଅଧିକ ଜୋର ଧରିଛି ।

ସୁଚନାଯୋଗ୍ୟ, ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ପ୍ଲାଟ୍‌ଫର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନେପାଳ ସରକାର ନିଷେଧାଦେଶ ଲଗାଇବା ପରେ ଦେଶରେ ବିଦ୍ରୋହର ନିଆଁ ଜଳିଛି । ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ଟତିକୁ ବିରୋଧ କରି ସୋମବାର ଅନେକ ହଜାର ଯୁବ ଛାତ୍ର ବିଶ୍ୱାରରେ ସାମିଲ

ହେବା ପରେ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଦମନ କରିବାକୁ ଯାଇ ପୋଲିସ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରୁ ୨ ଦିନରେ ୨୩ ଜଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିବା ସହ ୩୫୦ରୁ ଉର୍କୁ ଆହତ ହୋଇଛନ୍ତି । ମୃତକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେଜଣ ସ୍ଥାଲ ପିଲା ରହିଛନ୍ତି । ଏପରିକି ସୁରକ୍ଷା ଯବାନମାନେ ହୁଁଟାଳରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଚିକିତ୍ସା ହେଉଥିବା ଆହତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାଡ଼ ମାରିଥିଲେ । ଦୁର୍ନୀତି ବିରୋଧରେ କହିବାରୁ ମହିଳା ଓ ଝିଆମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ବଳାକ୍ତାର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଘଟଣା ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀଙ୍କୁ ଆହୁରି କ୍ରୋଧିତ କରିଥିଲା । ଛିତି ସୁଧାରିବାକୁ ଯାଇ ସରକାର ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ସୋମବାର ବିଳମ୍ବିତ ରାତିରେ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ଉପରେ ଲଗାଇଥିବା ନିଷେଧାଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଶମିତ ହୋଇନାହିଁ । ମଙ୍ଗଳବାର ଆନ୍ଦୋଳନ ଆହୁରି ବ୍ୟାପକ ହେବା ସହ ଉତ୍ୟକ୍ତ ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀ ପାର୍ଲାମେଣ୍ଟ ଭବନ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ବାସଭବନରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏପରିକି ଜଣେ ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସ୍ଵୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଳି ଦେଇଛନ୍ତି । ଦେଶରେ ରାଜନୈତିକ ଅଚଳାବସ୍ଥା ଦେଖାଦେଇଥିବାବେଳେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପୌତେଳ୍ ଏବଂ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କେ.ପି. ଶର୍ମା ଓଳି ଇଷ୍ଟପା ଦେଇଛନ୍ତି । ବ୍ୟାପକ ଆନ୍ଦୋଳନ ନେପାଳକୁ ଦୋହଳାଇ ଦେଇଛି । ରାଜନୈତିକ ନେତୃତ୍ୱର ଅନୁପମ୍ଭିତିରେ ନେପାଳୀ ସେନା ଦେଶର ସୁରକ୍ଷା ଛିତି ନିଜ ହାତକୁ ନେଇଥିବା ଏକ ବିବୃତିରେ କହିଛି । ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀ ଆଲୋଚନା ଜରିଆରେ ସଙ୍କଟର ସମାଧାନ ପାଇଁ ନେପାଳୀ ସେନା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ସଂସାର ମୁଖ୍ୟମାନେ ମଙ୍ଗଳବାର ମିଳିତ ଭାବେ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ରାଜନୈତିକ ଆଲୋଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ସମସ୍ୟାର ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଧାନ ମାର୍ଗ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ରାଜନୈତିକ ଦଳଗୁଡ଼ିକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପିଟିଆଇର ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ନେପାଳରେ ହିଂସାତ୍ମକ ସରକାର ବିରୋଧୀ

ପ୍ରତିବାଦର ଗୋଟିଏ ଦିନ ପରେ, ବୁଧବାର (ସେଣ୍ଟେମ୍ବର ୧୦, ୨୦୨୫) ସକାଳୁ, କାଠମାଣୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହରରେ ନିଷେଧ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଲାଗୁ କରିବା ଏବଂ ଶାନ୍ତି ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ସେନା କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ମୁତ୍ୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନ ଯୋଗୁ କେପି ଶର୍ମା ଓଳିଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଦରୁ ଇନ୍ଦ୍ରପା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ମଙ୍ଗଳବାର ରାତି ୧୦ଟାରେ, ସମ୍ବର ଦେଶର ସୁରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟର ନେତୃତ୍ବ ନେଉଥିବା ନେପାଳୀ ସେନା କାଠମାଣୁ, ଲକ୍ଷିତପୁର ଏବଂ ଭକ୍ତପୁର ସହର ସମେତ ଦେଶର ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ କଟକଣା ଜାରି କରିଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଓଳି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଛାଡ଼ିବାର କିଛି ଘଣ୍ଟା ପରେ ମଧ୍ୟ ଜାରି ରହିଥିବା ଉତ୍ୱେଜନାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇପାରିବ ।

ନେପାଳରେ ଚାଲିଥିବା ପ୍ରତିବାଦ ମଧ୍ୟରେ, ସୁଭାଷ ନାମକ ଜଣେ ଯୁବ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ANIକୁ ଏକ ସାକ୍ଷାତକାରରେ Gen-Z ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ Gen-Z ଦୁର୍ନୀତିରୁ ମୁକ୍ତି ଚାହାଁନ୍ତି । ଆମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚାହୁଁଛୁ, ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରତିବାଦ କରୁଛୁ । ଆମେ ତାଙ୍କୁ (ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କେ.ପି. ଶର୍ମା ଓଳି)ଙ୍କୁ ପିଟିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି । ସେ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ପଲାଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଆମେ ସମସ୍ତ ରାଜନେତାଙ୍କୁ ଧରିଛୁ । ଆମେ ଶେର ବାହାଦୁର ଦେଉବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପଢ଼ୀ ଆରତ୍ରୁ ଦେଉବାଙ୍କ ଘର ପୋଡ଼ି ଦେଇଛୁ ।

ନେପାଳର ସଂସଦ ଭବନ, ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ବାସଭବନ, ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ, ନିର୍ବାଚନ କମିଶନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ନିଆଁରେ ଜଲ୍ଦି । ନେପାଳର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ, ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, କ୍ୟାବିନେଟ ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଇନ୍ଦ୍ରପା ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଠାକାର ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଗିନ୍ଦି ଯାଇଛି । ଏହି ସମୟରେ, ନେପାଳର ନବଲପାରାସିର ଜିଲ୍ଲା ଜେଲରୁ ୪୦୦ରୁ ଅଧିକ କଣ୍ଠୀ ଖସି ପଲାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଜେଲ ଭିତରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ । ସେମାନେ ମୁକ୍ତି ଦାବି କରି ସ୍ଲୋଗାନ ଦେଇଥିଲେ । କଠୋରତା ସତ୍ୟ, ଅଧିକାଂଶ କଣ୍ଠୀ

ଖସି ପଳାଇବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜେଲ ଭିତରେ, ପରିସ୍ଥିତି ନିୟମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ସେନା, ପୋଲିସ ଏବଂ ସଫ୍ସ୍ଟ ପୋଲିସ ଫୋର୍ସ ମୁତ୍ୟନ କରାଯାଇଛି ।

ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ, ନେପାଳର ବିଭିନ୍ନ ଜେଲରୁ ୧୪୩୭ କଥଦୀ ପଳାଇ ଆସିଥିଲେ । ନେପାଳର ମହୋତ୍ୱରେ ଉଲ୍ଲେଖନ କାହା ଭାଙ୍ଗି ୪୭୭ କଥଦୀ ଖସି ପଳାଇଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ତୁଳସୀପୁର ଜେଲରୁ ୧୭୪ କଥଦୀ ଜେଲ ଭାଙ୍ଗି ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ, କଲୋଲି ଜେଲର ସମୟ ୨୫୦ କଥଦୀ ମଧ୍ୟ ଖସି ପଳାଇଥିଲେ ।

ନେପାଳର ଚିତ୍ତଭାନ ଜିଲ୍ଲାରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ହଙ୍ଗାମା କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ସରକାରୀ ଓକିଲଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ପୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ଯୋଗୁ ଅନେକ କାଗଜପତ୍ର ପୋଡ଼ି ଯାଇଛି । ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟରେ ଅଗ୍ରିକାଣ୍ଟ ଯୋଗୁ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ପରିସରରେ ପାର୍କିଂ ହୋଇଥିବା ଯାନବାହାନଗୁଡ଼ିକରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଇଛି । ଆଇଟି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଜଳିଯାଇଛି । ନେପାଳର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଜଳିଯାଇଛି । ୨୫୦୦ ମାମଲାର ଫାଇଲ ପାଉଁଶ ହୋଇଯାଇଛି । ନେପାଳୀ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟର ଜ୍ଞାପନରେ କାମ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛି । ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାସ୍ତୁତ ନିଷ୍ଠାତିର ରେକର୍ଡ ଏବଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ପୋଡ଼ାଜଳା ଯୋଗୁ ୨୫ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଡକ୍ୟୁମେଣ୍ଟ ପୋଡ଼ି ଯାଇଛି ।

ନେପାଳର ଯୁବ ପିତ୍ର ଜେନ୍ ଜି'ର ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି ସୁଶୀଳା କାର୍କୀଙ୍କ ଦେଶର ନୂଆ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ନେତୃତ୍ବ ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି । ବୁଧବାର ଏକ ରତ୍ନଆଳ ବୈଠକରେ ୫,୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଯୋଗ ଦେଇ ଦେଶର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ ।

ଏହି ବୈଠକରେ ଯୁବମାନେ ରାଜନୈତିକ ସଙ୍ଗଟରେ ନେପାଳର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ନେତୃତ୍ବ ପାଇଁ କାର୍କ୍ରିଙ୍କୁ ଆଦର୍ଶ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ଚିହ୍ନିଛନ୍ତି, ଯାହା ଦେଶରେ ନୂତନ ରାଜନୈତିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସୂଚନା ଦେଉଛି ।

ନେପାଳରେ ସରକାରୀ ଦୂର୍ନୀତି ବିରୋଧରେ Gen Zର ପ୍ରତିବାଦ ଯୋଗୁ ହିଁସା ପରିସ୍ଥିତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବାହାରକୁ ଯାଉଛି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ନେପାଳ ଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଏବଂ ସେଠାରେ ରହୁଥିବା ଭାରତୀୟ ନାଗରିକମାନେ ପଣ୍ଡିତବଙ୍ଗର ଦାର୍ଜିଲିଂ ଜିଲାର ପାଣିଚାଙ୍କିରେ ଭାରତ-ନେପାଳ ସୀମା ପାର କରି ଭାରତ ଫେରି ଆସିଥିଲେ । ଭାରତ ଆସିବା ପରେ ନାଗରିକମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ଏବେ ଆମେ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ । ଜୀବନ ଫେରିଆସିଲା ପରି ଲାଗୁଛି ।

ନେପାଳରୁ ଫେରିଥିବା ଆସାମ ବାସିନ୍ଦା କୋହିଲା କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେଠାରେ ପରିସ୍ଥିତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବାହାରକୁ ଯାଉଛି । ଧର୍ମଘଟ ୧୦-୧୫ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିବା ଭାରତ ଫେରିବା ପରେ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ଜୀବନ ଫେରି ଆସିଛି । ବୁଧବାର ଭାରତ-ନେପାଳ ସୀମାରେ ହାଇ ଆଲଟ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ, କାଠମାଣ୍ଡୁ ଦୂତାବାସ ମଧ୍ୟ ଭାରତୀୟମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ ରହିବା ଏବଂ ଘରୁ ନ ବାହାରିବାକୁ ଅପିଲ କରିଛି ।

ନେପାଳର ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବୈଦେଶିକ ବ୍ୟାପାର ମନ୍ତ୍ରାଳୟ (MEA) ଭାରତୀୟ ନାଗରିକଙ୍କ ପାଇଁ ଯାତ୍ରା ପରାମର୍ଶ ଜାରି କରିଛି । ସେହି ସମୟରେ, ନେପାଳରେ ଚାଲିଥିବା ନିୟୁକ୍ତ ସଙ୍ଗଟ, ସେଠାରେ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାୟ ୫,୦୦୦ ଯୁବକ ବିଦେଶକୁ କାମ ଖୋଜିବାକୁ ଦେଶ ଛାତି ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ଅଣାତ୍ରିକୁ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି କରିଛି ।

ନେପାଳରେ ବିଦ୍ୱାତକାରୀଙ୍କ ଆତଙ୍କ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ସେମାନଙ୍କ

ହିଂସାଭୁକ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଖାଲନାଥ ଖନାଳଙ୍କ ପଡ଼ୁଁ ରବିଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚିତ୍ରକାରଙ୍କ ଜୀବନ ଚାଲିଯାଉଛି । ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀମାନେ ତାଙ୍କ ଦେହରେ ନିଆଁ ଲଗାଇଦେଇଥିବା ଆକ୍ଷେପ କରାଯାଉଛି । ନେପାଳୀ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ଦାବି ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କୁ କୀର୍ତ୍ତିପୁର୍ ବନ୍ ହୃଦୟଗାଲକୁ ନିଆୟାଉଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଚିକିତ୍ସା ସମୟରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଉଛି ।

ଖାଲନାଥ ଖନାଲ ୨୦୧୧ରେ ନେପାଳର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଖୁବ୍ କମ୍ ସମୟ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ନେପାଳର ରାଜନୀତିରେ ତାଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ସେ ସିପିଏନ୍ (କମ୍ଯୁନିଷ୍ଟ ପାର୍ଟି ଅତି ନେପାଳ)ର ବରିଷ୍ଟ ନେତା । ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ ତାଙ୍କର ଦଳୁ ଅବସ୍ଥିତ ଘରେ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀମାନେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠିରେ ତାଙ୍କ ପଡ଼ୁଁ ଗୁରୁତର ଭାବେ ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ଖନାଲଙ୍କୁ ନେପାଳୀ ସୈନ୍ୟମାନେ ରେସ୍ବୁୟ କରିନେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଘଟଣା ନେପାଳର ରାଜନୈତିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଆହୁରି ଗମ୍ଭୀର କରିଛି । ସରକାର ଏହାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାର ଆଶା କରାଯାଉଛି ।

ଭାରତର ପଡ଼ୋଶୀ ଦେଶ ନେପାଳରେ ରାଜନୈତିକ ଅସ୍ଥିରତାର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହଣ ଯାତ୍ରା ଜାରି ରହିଛି । ୨୦୦୮ରେ ରାଜତନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ହେବା ପରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଗତ ୧୭ ବର୍ଷରେ ଦେଶରେ ୧୪ ଥର ସରକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି, ଯାହା ରାଜନୈତିକ ଅସ୍ଥିରତାର ଗଭୀରତାକୁ ସୁଚାଇଛି ।

ସାମ୍ପ୍ରଦୟିକ ସଙ୍କଟ ଓ ଓଳିଙ୍କ ଇନ୍ଦ୍ରପା

ନେପାଳରେ ୨୦୨୫ ଆରମ୍ଭରୁ ରାଜନୈତିକ ଅଶାକ୍ତି ତୀର୍ତ୍ତ ହୋଇଛି । ମାର୍କରେ କାଠମାଣୁରେ ରାଜତନ୍ତ୍ର ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଓ ହିନ୍ଦୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ଘୋଷଣା ଦାବିରେ ବିଶ୍ଵାସ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ସହ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କେପି ଶର୍ମା ଓଳିଙ୍କ ସରକାର ଉପରେ ଦୁର୍ଗୀତି ଓ

କୁଶାସନର ଅଭିଯୋଗ ଉଠିଥିଲା । ଗତ ସତ୍ତାହରେ ସରକାରର ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଯଥା ଫେସ୍‌ବୁକ, ଇନ୍ସ୍ଟାଗ୍ରାମ, ଯୁଟୁସ୍‌ବ ଓ ଏକ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବା ନିଷ୍ଠାତି ବିଶ୍ଵେତକୁ ଆହୁରି ଜାଗ୍ରତ କରିଥିଲା ସୋମବାର ପୋଲିସ ଦମନରେ ୧୯ ଜଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଶହେରୁ ଅଧିକ ଆହୁତ ହେବା ପରେ ଜନତାଙ୍କ ଚାପରେ ଓଳି ମଙ୍ଗଳବାର ଇଷ୍ଟପା ଦେଇଥିଲେ ।

ରାଜନୈତିକ ଅନ୍ତିରତାର ପୃଷ୍ଠଭୂମି

୨୦୦୮ରେ ରାଜତନ୍ତ୍ର ଶେଷ ହେବା ପରେ ନେପାଳରେ ଗଣଭାଷ୍ଟିକ ସରକାର ଗଠନ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ପରେ ରାଜନୈତିକ ଦଳଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ମେଣ୍ଟ ଭାଙ୍ଗିବା, ସଂସଦରେ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଟତା ହରାଇବା ଓ ଅନାମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତାବ ଯୋଗୁଁ ସରକାରମାନେ ବାରମ୍ବାର ପତନ ହୋଇଛି । ୨୦୧୭ରେ ପୁଷ୍ଟ କମଳ ଦହଳ ‘ପ୍ରଚଣ୍ଡ’ ଓ ୨୦୨୧ରେ ଶେର ବହାଦୁର ଦେଉବାଙ୍କ ସରକାର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତିରତାର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ ।

ରାଜତନ୍ତ୍ର ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଦାବି

୨୦୨୫ରେ ରାଜତନ୍ତ୍ର ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଓ ହିନ୍ଦୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ଦାବିରେ ବିଶ୍ଵେତ ଜୋର ଧରିଛି । ପୂର୍ବତନ ରାଜା ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ର ଶାହଙ୍କ ଉପମ୍ଲିତି ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଛି । ମାର୍କରେ ପୋଖରାରୁ ଫେରିବା ବେଳେ ତାଙ୍କୁ ହଜାର ହଜାର ସମର୍ଥକ ସ୍ଥାଗତ କରିଥିଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ପାର୍ଟି (ଆରପିପି) ରାଜତନ୍ତ୍ରକୁ ଜାତୀୟ ସ୍ଥାର୍ଥର ରକ୍ଷକ ଭାବେ ସମର୍ଥନ କରୁଛି ।

ବାଲେନ୍ଦ୍ର ଶାହଙ୍କ ଉତ୍ସାହ

ଓଳିଙ୍କ ଇଷ୍ଟପା ପରେ କାଠମାଣୁର ମେଘର ବାଲେନ୍ଦ୍ର ଶାହ (ବାଲେନ)ଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କରିବାକୁ ଅନଲାଇନ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ରାପରରୁ

ରାଜନେତା ହୋଇଥିବା ବାଲେନ ଜେନ୍ ଜିଡ୍ ବିଶ୍ୱାଭକାରୀଙ୍କ ସମର୍ଥନ ଉଣାଇ ଜନମାନସରେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ ଅନିଷ୍ଟ

ନେପାଳର ସଂଧୀଯୁ ସଂସଦରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀଯ ସଭା ଓ ପ୍ରତିନିଧି ସଭା ମାଧ୍ୟମରେ ସରକାର ଗଠନ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଦଳୀଯୁ ମେଣ୍ଡର ଅନ୍ତିରତା ଓ ବିଦେଶୀ ଶକ୍ତି ଯଥା ଚାଇନା ଓ ଆମେରିକାର ପ୍ରଭାବ ଦେଶକୁ ଅନ୍ତିର କରୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ନୁଆ ସରକାର ଗଠନ ଓ ରାଜତନ୍ତ୍ର ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଦାବି ନେପାଳର ରାଜନୀତିକୁ ଆହୁରି ଉଚିଲ କରିଛି ।

ଏବେ ନେପାଳରେ ରାଜତନ୍ତ୍ର ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଓ ହିନ୍ଦୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ଦାବିରେ ବିଶ୍ୱାଭ ଜାରି ରହିଛି । ମାର୍କରେ କାଠମାଣୁରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଦୁର୍ଗତି ଓ କୁଶାସନ ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ପରେ ତୀବ୍ର ହୋଇଛି । ପୋଲିସ ଦମନରେ ୧୯ ଉଣିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେବା ପରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କେପି ଶର୍ମା ଓଲି ମଙ୍ଗଳବାର ଇସ୍ତପା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ରାଜପରିବାର କେଉଁଠି ?

୨୦୦୮ରେ ରାଜତନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଛେଦ ପରେ ପୂର୍ବତନ ରାଜା ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ର ଶାହ କାଠମାଣୁର ନିର୍ମଳ ନିବାସରେ ସାଧାରଣ ନାଗରିକ ଭାବେ ରହୁଛନ୍ତି । ୨୦୨୪ରେ ସେ ଆଂଶିକ ସମୟ ପାଇଁ ନଗରକୁନ ପାହାଡ଼ରେ ହେମତ୍ରବାସ କଟେଜକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିଲେ । ରାଣୀ ମା' ରତ୍ନା ମହେନ୍ଦ୍ର ମଞ୍ଜିଲରେ ରହୁଛନ୍ତି । ପୂର୍ବତନ ଯୁବରାଜ ପରଶ ଓ ହିମାନୀଙ୍କ ଝିଅ କ୍ରୀତିକା ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣକା ଶାହ ୨୦୦୮ରେ ସିଙ୍ଗାପୁର ଚାଲିଯାଇ ଶିକ୍ଷା ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି ।

ରାଜତନ୍ତ୍ର ସମର୍ଥକଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ

ମାର୍କରେ ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ର ଶାହଙ୍କୁ ପୋଖରାରୁ ଫେରିବା ବେଳେ ହଜାର ହଜାର ରାଜତନ୍ତ୍ର ସମର୍ଥକ ସ୍ଥାଗତ କରିଥିଲେ । ମେ'ରେ ସେ ନାରାୟଣହିତୀ ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ପୂଜା

କରିଥିଲେ । ରାଜତନ୍ତ୍ର ସମର୍ଥକମାନେ “ରାଜା ଫେରି ଆସ, ଦେଶ ବଞ୍ଚାଅ” ନାରା ଦେଇ ଓଲିଙ୍କ ଇଷ୍ଟପା ଦାବି କରିଥିଲେ । ମାର୍କରେ ପୁଲିସ ସହ ସଂଘର୍ଷରେ ଦୁଇ ଉଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ୧୦୦ରୁ ଅଧିକ ଆହୁତ ହୋଇଥିଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ପାର୍ଟି (ଆରପିପି) ରାଜତନ୍ତ୍ରକୁ ଜାତୀୟ ସ୍ଵାର୍ଥର ରକ୍ଷକ ଭାବେ ସମର୍ଥନ କରୁଛି ।

ନେପାଳରେ ହିଂସାତ୍ମକ ବିଦ୍ରୋହ ପରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଇଷ୍ଟପା ଦେଇସାରିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ନେଇ ରାଜନୈତିକ ଅସ୍ତ୍ରିରତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏସବୁ ମଧ୍ୟରେ ଚର୍କାର ପରିସରକୁ ଆସିଛି ‘ଜେନ୍ Z’, ଯାହାଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ସରକାରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଶ୍ଵୋତ୍ର କରାଯାଉଛି । ନେପାଳ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହଠାତ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଉପରେ କଟକଣା ଲଗାଯିବା ପରେ ହଜାର ହଜାର ବିଦ୍ରୋହକାରୀ ରାସ୍ତାକୁ ଓହ୍ଲାଇଥିଲେ । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଅଧିକାଂଶ ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀ ‘ଜେନ୍ Z’ ଜେନେରେସନର ଯୁବକ ଯୁବତୀ । ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ଏହି ‘ଜେନ୍ Z’ କିଏ ଏବଂ କାହିଁକି ଏମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଚର୍କା ହେଉଛି ?

‘ଜେନ୍ Z’ କିଏ ?

ଜେନ Z ବା ଜେନେରେସନ ଜି ହେଉଛନ୍ତି ୧୯୯୭ ରୁ ୨୦୧୧ ମଧ୍ୟରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ଯୁବପିତ୍ର, ଅର୍ଥାତ ୧୩ ରୁ ୨୮ ବର୍ଷ ବୟସର ଯୁବକ-ଯୁବତୀ । ଏମାନେ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି, ଇଣ୍ଟର୍ନେଟ, ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ଏବଂ ଡିଜିଟାଲ ଯୁଗ ସହିତ ବଢ଼ିଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ଡିଜିଟାଲ ନେଟ୍‌ସ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ, କାରଣ ଏମାନେ ଟେକ୍ନୋଲୋଜିରେ ଘେରି ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ସାରା ବିଶ୍ୱ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତି ।

କାହିଁକି ଚର୍କାରେ ଜେନ Z ?

ଏହି ଯୁବପିତ୍ର ସ୍କାର୍ଟଫୋନ, ଲାପଟପ୍ ଏବଂ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆର ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଏମାନେ ନୂଆ ନୂଆ ଜିନିଷ ଶିଖିବା ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଶେଯାର

କରିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ଏମାନେ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ପରିବେଶ, ସମାନତା, ଲିଙ୍ଗ ଅଧିକାର ଏବଂ ଉଲବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଭଲି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରତି ସତେନ ରହିଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ନିଜର ମତାମତ ଖୋଲାଖୋଲି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଏବଂ କାହାକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରିବାକୁ ଭରନ୍ତି ନାହିଁ । ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଏମାନେ ବେଶ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି ଭେଦଭାବ ନକରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖନ୍ତି ।

ନେପାଳରେ ଆନ୍ଦୋଳନର ଆରମ୍ଭ:

ନେପାଳ ସରକାରଙ୍କ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ଭପରେ କଟକଣା ଲଗାଇବା ନିଷ୍ଠାତି ‘ଜେନ୍ Z’ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ଝଟକା ଥିଲା । ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ମାଧ୍ୟମରେ ଏମାନେ ନିଜର ମତ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହନ୍ତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱର ଖବର ଭପରେ ନଜର ରଖନ୍ତି । ଏଣୁ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ଭପରେ କଟକଣା ଏମାନଙ୍କ ସ୍ଥାଧୀନତା ଛଡ଼ାଇ ନେବା ସହ ସମାନ ।

ରାସ୍ତାରେ ‘ଜେନ୍ Z’ର ହଙ୍ଗାମା:

ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ଭପରେ କଟକଣା ଖବର ଶୁଣି ‘ଜେନ୍ Z’ ଯୁବକ-ଯୁବତୀ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସରକାରଙ୍କ ଏହି ନିଷ୍ଠାତିକୁ ଖୋଲା ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ରାସ୍ତାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଏହାକୁ ଏକ ବଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଯୁବପିତ୍ର ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦୁର୍ଗତି ବିରୁଦ୍ଧରେ, ସ୍ଥାଧୀନତାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏବଂ ସ୍ଵଜ୍ଞତା ଦାବି କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସଂଘର୍ଷ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଜେନ୍ ଜି କେବଳ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ନୁହେଁ, ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିବାରେ ନିଜ ଅଧିକାର ପାଇଁ ଲଢ଼ିବାରେ ମଧ୍ୟ ସକ୍ଷମ ।

ନେପାଳରେ ଜେନ୍ ଜେଡ୍-ନେତ୍ରତ୍ୱଧୀନ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ରୂପ ନେଇଛି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କେପି ଶର୍ମା ଓଲିଙ୍କ ବାସଭବନରେ ନିଆଁ ଲଗାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ

ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରସାଦ ପାଉଡେଲଙ୍କୁ କାଠମାଣୁ ରାସ୍ତାରେ ବିଶ୍ଵୋଭକାରୀମାନେ ଗୋଡ଼ାଇ ଗୋଡ଼ାଇ ମାଡ଼ ମାରିଛନ୍ତି । ଏକ ଭିତ୍ତିଓରେ ୭୫ ବର୍ଷୀୟ ପାଉଡେଲଙ୍କୁ ଜଣେ ଯୁବ ବିଶ୍ଵୋଭକାରୀ ଗୋଇତା ମାରି ତଳେ ପକାଇ ଦେଇଥିବା ଦେଖାଯାଇଛି, ଯାହାଙ୍କରେ ସେ ଏକ କାହୁରେ ପିଚି ହୋଇଥିଲେ ।

ସୋମବାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ବିଶ୍ଵୋଭ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହଟାଇବା ଓ ଦୁର୍ଗୀତି ବିରୋଧରେ ଦାବି ଉଠାଇଥିଲା । ସରକାର ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହଟାଇବା ସତ୍ୟ ମଙ୍ଗଳବାର ବିଶ୍ଵୋଭ ଜାରି ରହିଥିଲା । କାଠମାଣୁ ପୁଲିସ ମୁଖପାତ୍ର ଶେଖର ଖନାଳ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅନେକ ଯୁବାନରେ ବିଶ୍ଵୋଭକାରୀମାନେ କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୟ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ନିଆଁ ଓ ଆକ୍ରମଣରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ନିଷିଦ୍ଧ ଭଲି କେତେକ ଜନବିରୋଧୀ ସରକାରୀ ପଦକ୍ଷେପ ପାଇଁ ନେପାଳରେ ଯୁବ, ଛାତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁଳି ବ୍ୟାପକ ହିଁସା ଘଟାଇ ଶାସନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିମନ୍ତେ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେଉଁଳି ସ୍ଥିତି ବୁଧବାର ଯୁରୋପୀୟ ଦେଶ ଫ୍ରାନ୍ସରେ ଘଟିଛି । ରାଜନୈତିକ ଅସ୍ଥିରତା ଏବଂ ଅର୍ଥନୀତି ଦୁଃସ୍ଥିତିରେ ଅତିକ୍ରମ ଫ୍ରାନ୍ସବାସୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଇମାନୁୟଳ ମାକ୍ରର୍ଜଙ୍କ ବିରୋଧରେ ରାସ୍ତାକୁ ଓହାଇ ହିଁସା ଘଟାଇଛନ୍ତି । ‘ବୁକ୍ ଏଭ୍ରିଥିଙ୍’ ମୁଭ୍ୟମେଣ୍ଟ ଚଳାଇ ଫ୍ରାନ୍ସ ନାଗରିକମାନେ ବ୍ୟାପକ ପୋଡ଼ାଜଳା କରିଛନ୍ତି । ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀଙ୍କୁ ଦମନ ପାଇଁ ବଳପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ଆସିପାରିନାହିଁ । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ପ୍ରତି ସ୍ଵତ୍ସପ୍ରବୃତ୍ତ ଜନସମର୍ଥନ ଥିବାରୁ ମାକ୍ରର୍ଜ ସରକାର ପାଇଁ ବିପଦ ଘନେଇଛି ।

ଫ୍ରାନ୍ସରେ ବୁଧବାର ପ୍ୟାରିସ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ଯୁବାନରେ ପ୍ରବଳ ଉତ୍ୱେଜନା ଦେଖାଦେଇଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ବିଶ୍ଵୋଭକାରୀମାନେ ରାସ୍ତା ଅବରୋଧ କରିଥିଲେ । ଦଙ୍ଗାକାରୀମାନେ ସାର୍ବଜନୀନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ପୋଡ଼ାଜଳା ଯୋଗୁ ଉତ୍ତେଜନା ବ୍ୟାପିଥିଲା । ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନିୟମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ପୋଲିସ ଲୁହ ବୁହା ଗ୍ୟାସ ସେଲ ଫୁଟାଇଥିଲା । ପ୍ରକୃତରେ, ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଇମାନ୍ଦୁଏଲ ମାନ୍ଦ୍ରାଜଙ୍କ ଉପରେ ଚାପ ପକାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦକାରୀମାନେ ପ୍ରତିବାଦ କରୁଛନ୍ତି ।

ଦେଶରେ ଚତୁର୍ଥ ଥର ପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ନେଇ ଲୋକମାନେ କ୍ରାଧିତ । ଲୋକମାନେ ପ୍ରତିବାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ନୂଆ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉପରେ ନିଜର ଅସତ୍ରୋଷ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି । ଦେଶବ୍ୟାପୀ ପ୍ରତିବାଦ ସମୟରେ, ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ଦିନର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଘଣ୍ଟାରେ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ଗିରଫ୍ଟଦାରୀ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ।

ପ୍ରତିବାଦକାରୀମାନେ ସରକାରଙ୍କୁ ତେତୋବନୀ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନ ସମୟରେ ସବୁକିଛି ଛୁଗିତ ରଖିବେ । ତଥାପି, ଆନ୍ଦୋଳନ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଥଣ୍ଡା ରହିଥିଲା ଏବଂ ଲୋକମାନେ କେବଳ ଅନଳାଇନରେ ସେମାନଙ୍କର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ । ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ହ୍ୟାସଟ୍ୟାଗ ଗ୍ରେଣ୍ଟ କରୁଥିଲା । ତା'ପରେ ଦିନ ବଢ଼ିବା ଏବଂ ଗରମ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହିତ ଏହି ପ୍ରତିବାଦ ଭୀବ୍ରତର ହୋଇଥିଲା । ୮୦,୦୦୦ ପୋଲିସ ନିୟୋଜିତ ହେବା ସତ୍ରେ, ଲୋକମାନେ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ ବ୍ୟାରିକେଡ ଭାଙ୍ଗିଲେ । ଏହା ପରେ, ତୁରନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବର୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶରେ ଚତୁର୍ଥ ଥର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନିୟୁକ୍ତ, ରାଜନୈତିକ ଅନ୍ତିରତା ଓ ଆର୍ଥିକ ନିଆଣ୍ଡ ଛିତିକୁ ନେଇ କ୍ଷୁର ଫରାସୀ ନାଗରିକମାନେ ବୁଧବାର ମାକ୍ରାଂ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସରକାର ବିରୋଧରେ ବଡ଼ଧରଣର ବିଷ୍ଣୋତ କରିଛନ୍ତି । ‘ବୁକ୍ ଏଭ୍ରିଥିଙ୍କ ମୁଭ୍ରମେଣ୍ଟ’ ବ୍ୟାନରରେ ରାଜଧାନୀ ପ୍ୟାରିସ୍ ସମେତ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ରାସ୍ତା ଅବରୋଧ କରି ଯାନବାହନଗୁଡ଼ିକୁ ଜଳାପୋଡ଼ା କରିଛନ୍ତି । ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀଙ୍କ

ଜଳାପୋଡ଼ା ଓ ଭଙ୍ଗାରୁଜା ଭିତରେ ଏହି ଯୁରୋପୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ଅଶାନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ପରିବହନ ଓ ସାଧାରଣ ଜୀବନ୍ୟାତ୍ରା ବ୍ୟାହତ ହୋଇଛି । ବିଷ୍ଣୋଭକାରୀମାନେ ବିଦ୍ରୋହର ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଦର୍ଶାଇ ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ଜଣଙ୍କୁ ଗିରଫ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ବୁନ୍ଦେ ରିଟାଇଲ୍‌ନ୍ କହିଛନ୍ତି । ସ୍ଥିତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ଆଶିବା ପାଇଁ ଅଭୂତପୂର୍ବ ସୁରକ୍ଷା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରାଯାଇଛି । ସାରା ଦେଶରେ ୮୦,୦୦୦ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ମୁତ୍ୟନ କରାଯାଇଛି । ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ ବିଷ୍ଣୋଭକାରୀମାନେ ବ୍ୟାରିକେଡ୍ ଭାଙ୍ଗ, ଟାଯାର ଜାଳି ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ପ୍ୟାରିସ୍‌ରେ ଅଳିଆଗଦା ଗୁଡ଼ିକରେ ସେମାନେ ନିଆଁ ଲଗାଇଦେବାରୁ ରାଜଧାନୀର ପ୍ରମୁଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକେ ଯାତାଯ୍ୟାତ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି ।

ଫ୍ରାନ୍ସ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଫ୍ରାଙ୍କୋଇସ୍ ବେରୌ ସୋମବାର ପାର୍ଲାମେଣ୍ଟରେ ଆସି ହରାଇବା ପରେ ନିଜ ପଦରୁ ବିଦା ହୋଇଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ୯ ମାସ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ରହିଥିବା ୭୪ ବର୍ଷୀୟ ବେରୌଙ୍କ ପ୍ରତି ଏମ୍‌ପିମାନେ ଅନାସ୍ତା ପ୍ରକଟ କରିବା ପରେ ସମ୍ମିଧାନର ଅନୁଲ୍ଲେଦ ୫୦ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଉତ୍ସଫା ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଘଟଣାକୁ ମୁରୋପର ଦ୍ଵିତୀୟ ସର୍ବବୃଦ୍ଧତ ଅର୍ଥନୀତି ପାଇଁ ନୂଆ ସଙ୍କଟକୁ ଡାକିଆଶିଛି । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଇମାନ୍ଦୁଏଲ୍ ମାକ୍ରି କାଳବିଳମ୍ବ ନ କରି ମଙ୍ଗଳବାର ପ୍ରତିରକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରୀ ସେବାତ୍ମିଆନ୍ ଲେକୋର୍ନ୍‌ଙ୍କୁ ବେରୌଙ୍କ ନୂଆ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଚୟନ କରିଛନ୍ତି । ୧୭ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଚତୁର୍ଥ ଧର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଦେଶବାସୀ ଗୃହଣ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି । ଦେଶରେ ରାଜନୈତିକ ଅସ୍ତ୍ରିରତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଅର୍ଥନୀତି ଖରାପ ଆଡ଼କୁ ଗତି କରୁଥିବାରେ ମାକ୍ରି ସେଇପ୍ରତି ଅଣଦେଖା କରୁଥିବାରୁ ଦେଶରେ ଅସନ୍ତୋଷ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଫ୍ରାନ୍ସରେ ରାଜନୈତିକ ସ୍ତରରେ ଭୁଲ୍ ପଦକ୍ଷେପ ଯୋଗୁ ସଙ୍କଟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଯୁରୋପୀୟ ପାର୍ଲାମେଣ୍ଟରେ ମାକ୍ରିଙ୍କ ଦଳର ଦୁର୍ବଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପରେ ସାନି

ନିର୍ବାଚନ କରାଇବା ନେଇ ନିଷ୍ଠାତି ତାଙ୍କ ସରକାରକୁ ଆହୁରି ଅଛିର କରିଦେଇଥିଲା । ନୂଆ ନ୍ୟାଶନାଳ ଆସେମ୍ବୁ ବାମପଛୀ ବୁକ୍, ମାରିନ୍ ଲି ପେନ୍କ୍ ନ୍ୟାଶନାଳ ପାର୍ଟି ଓ ସେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କୁ ନେଇ ଭାଗଭାଗ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଥିଯୋଗୁ ପୂର୍ବରୁ ୩ ଜଣ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଗାବ୍ରିଏଲ୍ ଅଙ୍ଗଳ, ମିଶେଲ ବନ୍ଦିଏ ଓ ଫ୍ରାଙ୍କୋଇସ୍ ବେରୌଙ୍କୁ ପଦ ହରାଇବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ଅର୍ଥନୀତିଜ୍ଞମାନେ କହିଛନ୍ତି, ଫ୍ରାନ୍ସରେ ସ୍ଥିରତା ଆଣିବାକୁ ହେଲେ ଟିକସ ବୃଦ୍ଧି ଓ ମୋଟ ଘରୋଇ ଉପ୍ରାଦ (ଜିତିପି)ର ୫% ଖର୍ଚ୍ଚ କାର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ସବୁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମାକ୍ରାଂକ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରାନତାକୁ ଦେଶବାସୀ ନାପମନ୍ତ କରି ‘ବୁକ୍ ଏଭ୍ରିଥିଙ୍ ମୁଭ୍ରମେଣ୍ଟ’ ଚଳାଇଛନ୍ତି । ବିଶେଷକରି ଟିକ୍ଟକ୍, X ଓ ଏନ୍କ୍ରିପ୍ଟ୍ ମେସେଜିଂ ଟ୍ୟାନେଲଗୁଡ଼ିକରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ସମ୍ମତି ଦାନା ବାନ୍ଧିବାରେ ଲାଗିଛି । ଷ୍ଟ୍ରାଇକ୍, ବର୍ଜନ, ରାସ୍ତାରେ ବିଶେଷ ସହ ଶ୍ରମିକ, ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ର ଓ ଅଧିକାର କର୍ମୀମାନେ ମାକ୍ରାଂକ ଅସମାନତା ନୀତିକୁ ଜୋରଦାର ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନର କେହି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନେତ୍ରତ୍ଵ ନାହାନ୍ତି । ଏହାମ୍ବଦ୍ଦେ ରାସ୍ତା ଅବରୋଧ, ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ଅର୍ଥ ଉଠାଣ ଓ ବଡ଼ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଜନ କରିବା ୨୦୧୮-୧୯ର ‘ସ୍ନେଲୋ ରେଷ୍ଟ’ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟର ସ୍ଥତିକୁ ଉଡ଼ୀବିତ କରିଛି । ପୋଲିସ ବୁଧବାର ସକାଳେ ୨୫ ଜଣଙ୍ଗୁ ଅଟକ ରଖିଥିବାବେଳେ ଅପରାହ୍ନ ହେଲାବେଳକୁ ଗିରଫ୍ତ ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୩୦୦ ଛୁଇଛି । ବେସାମରିକ ବିମାନ ଚଳାଚଳ କର୍ତ୍ତ୍ତପକ୍ଷ ନିସ୍, ମାର୍ଟିଲେ, ବସ୍ତିଆ, ଆଜାକ୍ଷିଓ ଓ ଅନ୍ୟ ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ବିମାନବନ୍ଦର ପାଇ ସତର୍କତା ଜାରି କରିଛନ୍ତି । ଯାତ୍ରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିମାନ ଚଳାଚଳରେ ବିଲମ୍ବ ଓ ରଙ୍ଗ ନେଇ ଯାଞ୍ଚ କରିନିଆନ୍ତ୍ର ବୋଲି ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏମବୁ ଭିତରେ ନୂତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନିଯୁକ୍ତି ସହ ମାକ୍ରାଂକ ପାଇଁ ନୂଆ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଉଭା ହୋଇଛି । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭୋଟରଙ୍କ ନୈରାଶ୍ୟକୁ ଅଣଦେଖା କରି ନିଜ ଅନୁଗତଙ୍କୁ ଥଇଥାନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିବା ସେମିଆଲିଷ୍ଟ

ପାର୍ଟି ସମେତ ଅନ୍ୟ ବିରୋଧୀ ଦଳଗୁଡ଼ିକ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଛନ୍ତି ।

ଇସ୍ତାଏଲ୍‌ଜ୍ କତାର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣରେ ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡୋନାଲ୍ଡ୍ ଟ୍ରମ୍‌ପଙ୍କ ସମ୍ବାନ୍ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି । ହମାସ୍ ନେତାଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଦୋହାରେ ଇସ୍ତାଏଲ୍‌ଜ୍ ବୋମା ହମଲାକୁ ଟ୍ରମ୍ପ ସମର୍ଥନ ଦେଇଥିବା ଦାବି କରାଯାଇଛି । “ଆକ୍ରମଣକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଗଲା,” ଟ୍ରମ୍ପ କହିଛନ୍ତି ।

କତାର କହିଛି, ଆମେରିକାରୁ ଫୋନ୍ ୧୦ ମିନିଟ୍ ପରେ ଆସିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ବିଷ୍ଣ୍ଵାରଣ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏହା ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କ ଦୁଇମୁହଁ ନୀତି ପ୍ରକାଶ କରିଛି । କତାର, ଯାହାଠାରୁ ଟ୍ରମ୍ପ ୪୦୦ ମିଲିଯନ ତଳାରର ବୋଇଙ୍କ୍ ୨୪୭-୮ ଜେଟ୍ ଓ ୨୪୩.୫ ବିଲିଯନ ତଳାରର ଉପହାର ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହା ମଧ୍ୟୟପ୍ରାଚ୍ୟରେ ଆମେରିକାର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସୈନ୍ୟ ବେସ୍ ଆଲ୍ ଉଦେଇଦ୍ ସଂଚାଳନା କରୁଛି, ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ବୋଲି କହିଛି ।

ହମାସ୍ କହିଛି, ଆମେରିକା ଏହି ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ସମ୍ମୁଖ୍ୟ ଦାୟୀ । ଇସ୍ତାଏଲ୍ ୧୫ଟି ପୁନଃବିମାନ ବ୍ୟବହାର କରି ହମଲା କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ହମାସ୍ର ଶୀର୍ଷ ନେତାମାନେ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି । କତାରର ସ୍ଵରକ୍ଷା କର୍ମଚାରୀ ସମେତ ୪ ଜଣ ମରିଛନ୍ତି ।

କତାର ଏହାକୁ “ରାଜ୍ୟ ଆତଙ୍କବାଦ” ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି, ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୱାତ ହେଉଛି । ଆରବ ଦେଶମାନେ ଏହାକୁ ଏକାଠି ନିନ୍ଦା କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଗାଢା ବୁଝାମଣା ଓ ବନ୍ଦୀ ମୁକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗକୁ ବାଧା ଦେବ । ଟ୍ରମ୍ପ ନେତାନ୍ୟାହୁଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଇ କହିଛନ୍ତି, ଏହା ଇସ୍ତାଏଲ୍ ଓ ଆମେରିକାର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବ ନାହିଁ ।

ରେଣ୍ଟାକାସ୍ଟ୍‌ମ୍‌ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ଜେଲରେ ଥିବା କନ୍ଦତ ଅଭିନେତା ଦର୍ଶନ ମଙ୍ଗଳବାର ବେଙ୍ଗାଲୁରୁର ସିଟି ସିରିଲ ଆଣ୍ ସେସନ୍‌ସ କୋର୍ଟରେ ଭିତ୍ତି କନ୍ଦପରେନ୍‌ସିଂ ଜରିଆରେ ହାଜର ହୋଇ ଆକୁଳ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି

ଯେ ସେ ଅନେକ ଦିନ ଧରି ସୁର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ଦେଖି ନାହାଁଛି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ “ବିଷ ଦେବାକୁ” ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।

ଦର୍ଶନ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଜେଲରେ ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ, ଯାହାଫଳରେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଫଙ୍ଗସ୍ ସଂକ୍ରମଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୋଷାକରୁ ଦୁର୍ଗତ ଆସୁଛି । ସେ ଜେଲରେ ଶୁରୁତର ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମଗୀନ ହେଉଥିବା କହି ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ବିଷ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । କୋର୍ଟ ଏହି ମାମଲାର ଅଭିଯୋଗ ଗଠନ ପାଇଁ ଶୁଣାଣି ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୯କୁ ହୁଗିତ ରଖିଛନ୍ତି ।

ଗତ ମାସରେ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ହାଇକୋର୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଜାମିନକୁ ରଙ୍ଗ କରି ତାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ହାଜତକୁ ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଉଷ୍ଣିସ ଜେ.ବି. ପଦିଷ୍ଠାଲା ଓ ଆର. ମହାଦେବନଙ୍କ ବେଞ୍ଚ କହିଥିଲେ ଯେ ଦର୍ଶନ ଜାମିନରେ ରହିଲେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରନ୍ତି, ଯାହା ମାମଲାର ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ । କର୍ଣ୍ଣାଟକ ହାଇକୋର୍ଟ ଦର୍ଶନଙ୍କ ସେଲିବ୍ରିଟି ମାନ୍ୟତାକୁ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନରେ ଏକ କାରଣ ଭାବେ ଗୁହଣ କରିଥିବାରୁ ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ଏହାକୁ “ଅନୁରୋଧ” ବୋଲି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ଦର୍ଶନଙ୍କୁ ଅଗଣ୍ଟ ୧୪ରେ ଗିରଫ୍ଟ କରାଯାଇ ପୁନର୍ବାର ଜେଲକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଦର୍ଶନ, ଅଭିନେତ୍ରୀ ପବିତ୍ରା ଗୌଡ଼ା ଓ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ୩୩ ବର୍ଷୀୟ ରେଣ୍ଟକାସ୍ତାମୀଙ୍କୁ, ଯିଏ ପବିତ୍ରାଙ୍କୁ ଅଣ୍ଟାଳ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ରହିଛି, ଅପହରଣ ଓ ନିର୍ମାତନା ଦେଇ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ରହିଛି ।

ବଲିଉଡ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଶିଶୁର୍ୟା ରାୟ ବଜନଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ବାଣିଜ୍ୟକ ଲାଭ ପାଇଁ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା କମ୍ବାନୀ ବିରୋଧରେ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଦିଲ୍ଲୀ ହାଇକୋର୍ଟର ଦ୍ୱାରା ହୋଇଛନ୍ତି । ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି, ଶିଶୁର୍ୟା ତାଙ୍କ

ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନରେ କୁହାୟାଇଛି ଯେ ତାଙ୍କର କିଛି ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍, ଯାହା ସମ୍ମୂର୍ଣ୍ଣ ଅବାସ୍ତୁବ, କପି ମଗ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିନିଷ ବିକ୍ରି କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାୟାଇଛି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ସ୍ଥିନ୍ସଟରୁଡ଼ିକରେ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍‌ରୁଡ଼ିକୁ ବିକୃତ କରାୟାଇଛି, ତାହା କେବେବି ଐଶ୍ୱର୍ୟା ରାୟଙ୍କର ନୁହେଁ । ଏଗୁଡ଼ିକ ସବୁ AI ଦ୍ୱାରା ଜେନେରେଟେଡ଼ । ମାମଲାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣି ଜାନୁଆରୀ ୧୫, ୨୦୨୭ରେ ହେବ ।

ବଳିଉଡ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଐଶ୍ୱର୍ୟା ରାୟ ବଜନ ବିଭିନ୍ନ ଡିଜିଟାଲ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟକ ଉପାଦରେ ତାଙ୍କ ନାମ, ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ଅନଧିକୃତ ବ୍ୟବହାର ସମ୍ବର୍କରେ ଦିଲ୍ଲୀ ହାଇକୋର୍ଟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି । ବିଚାରପତି ତେଜସ କାରିଆଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ କୋର୍ଟ ମାମଲାର ଶୁଣାଣି କରି ଏପରି ଅନଧିକୃତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଜାରି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉପରେ, କୋର୍ଟ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ନିଷେଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ସୂଚିତ କରିଛନ୍ତି । ବିଚାରପତି ତେଜସ କାରିଆଙ୍କ ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ମୌଖିକ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ନିଷେଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବ ।

ଐଶ୍ୱର୍ୟାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପଲ୍ଲିତ ଧିବା ବରିଷ୍ଟ ଓକିଲ ସନ୍ଦେଶ ସେଇଁ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବାଣିଜ୍ୟକ ଲାଭ ଏବଂ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ବିଷୟବସ୍ତୁ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ବହୁଳ ପରିମାଣରେ ଅପବ୍ୟବହାର କରାୟାଉଛି । ସେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅନେକ ଦ୍ରୋଘନ ନିଜକୁ ଐଶ୍ୱର୍ୟାଙ୍କ ସରକାରୀ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଭାବରେ ମିଥ୍ୟା ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଅଧିକାରକୁ

ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁଛନ୍ତି । ସେଣ୍ଟେମ୍ବର ୧ ମର, ଟି-ସାର୍ଟ ଏବଂ ପାନୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ଭଳି ଉପାଦଗୁଡ଼ିକର ଉଦାହରଣ ଉପମ୍ଲାପନ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଠିରେ କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅନୁମତି ବିନା ଏଣ୍ଟର୍‌ପ୍ରୋଟ୍‌ର୍‌ସିଲ୍‌ବ୍ୟାଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ଫଳୋଗ୍ରାଫ୍ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା ।

ସେଣ୍ଟେମ୍ବର ୧୪ରେ ହେବାକୁ ଥିବା ଭାରତ-ପାକିସ୍ତାନ ଟି-୨୦ ମ୍ୟାଚ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ ଦାୟୀର ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି କରିବାକୁ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ମନା କରିଦେଇଛନ୍ତି । କୋର୍ଟ କହିଛନ୍ତି, ମ୍ୟାଚ ହେବାକୁ ଦିଆ । ଆମେ ଏହାକୁ ବନ୍ଦ କରିବୁ ନାହିଁ । ପହଲଗାମ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଘଟଣାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଠିକଣା ଏଲ୍‌ଏଲ୍‌ବି ଛାତ୍ରଙ୍କ ଆବେଦନରେ ପାକିସ୍ତାନ ସହିତ ମ୍ୟାଚକୁ ଜାତୀୟ ଭାବନାର ଉପହାସ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା ।

ଗୁରୁବାର ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟକୁ ଆବେଦନ ଉପରେ ଜରୁରୀ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଣ୍ଟେମ୍ବର ୧୪ ତାରିଖରେ ଭାରତ ଏବଂ ପାକିସ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ଦୁବାଇରେ ଏସିଆ କପ ଟିଗ୍ରେ କ୍ରିକେଟ ମ୍ୟାଚ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ମାମଲା ବିଚାରପତି ଜେକେ ମାହେଶ୍ୱରୀ ଏବଂ ବିଚାରପତି ବିଜୟ ବିଷ୍ଣୋଇଙ୍କ ସମ୍ମନରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଓକିଲ ଖଣ୍ଡପୀଠକୁ କହିଥିଲେ, ମ୍ୟାଚ ରବିବାର ହେବାକୁ ଅଛି, ତେଣୁ ଆବେଦନ ଶୁକ୍ରବାର ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହା ଉପରେ କୋର୍ଟ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏହା ମ୍ୟାଚ ବନ୍ଦ ହେବ ନାହିଁ, ଏହାକୁ ହେବାକୁ ଦିଆ । ଓକିଲ ପୁଣି ଥରେ କୋର୍ଟକୁ ମାମଲା ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କୋର୍ଟ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଗତସଂଧ୍ୟାରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି ମ୍ୟାଚରେ ଭାରତ ବିଜୟୀ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ମ୍ୟାଚ ଅନ୍ୟ ଏକ କାରଣରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖବରର ଶିରୋନାମାରେ ରହିଛି । ତାହା

ହେଉଛି, ଖେଳ ଆରମ୍ଭରେ ଚମ୍ପ କରିବା ପରେ ସୌଜନ୍ୟମୂଳକ ଭାବରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର କ୍ୟାପଟେନ୍ ମାନେ ହାତ ମିଶାଇଥାନ୍ତି ଯାହା ଏହି ଖେଳ ସମୟରେ ହୋଇନଥିଲା । ଖେଳ ସରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଖେଳାଳୀ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ଖେଳାଳୀଙ୍କୁ କରମର୍ଦନ କରିନଥିଲେ । ଯାହାକୁ ନେଇ ପାକିସ୍ତାନୀ କ୍ରିକେଟ୍ ବୋର୍ଡ୍ ଅସତ୍ରୋଷ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ସହ ଏମିଆନ୍ କ୍ରିକେଟ୍ ଆସୋସିଏସନ୍ ରେ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଭାରତର କ୍ରିକେଟ୍ ଦଳର କ୍ୟାପଟେନ୍ ସୁର୍ଯ୍ୟକୁମାର ଯାଦବ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ ଖେଳୁଆଡ଼ ହେବାଠାରୁ ଦେଶପାଇଁ ଆମର ଅଧିକ ଭାବନା ରହିଛି । ସେ ଏହି ବିଜୟକୁ ଭାରତୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଅପରେସନ୍ ସିନ୍ଦ୍ରର ସମୟରେ ଧୀର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହାସର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଭାରତୀୟ କ୍ରିକେଟ୍ ଦଳ ସର୍ବଦା ପହଲଗାଢ଼ି ଆକ୍ରମଣରେ ଶହୀଦ ହୋଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ସହ ରହିଛି । ଆମେ ସବୁବେଳେ ଆମ ସେନାବାହିନୀର ଗୌରବକୁ ଉକ୍ତରେ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ହାତ ନ ମିଳାଇବା ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଆମେ ବିସିସିଆଇ ଏବଂ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଖେଳିବାକୁ ଆସିଛୁ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଠିକ ଜବାବ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛୁ ।

ଭାରତୀୟ ସେନା ଅପରେସନ୍ ସିନ୍ଦ୍ରରରେ ସ୍ଵଦେଶୀ ସୁରକ୍ଷିତ ମୋବାଇଲ୍ ଇକୋସିଞ୍ଚମ୍ SAMBHAV (Secure Army Mobile Bharat Version) ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା ବୋଲି ସେନା ମୁଖ୍ୟ ଜେନେରାଲ୍ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । AIMAର ୪୭ତମ ନ୍ୟାସନାଳ୍ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ୍ କନଭେନସନରେ ସେ କହିଛନ୍ତି, “ଆମେ ଦ୍ୱାରା ସାମାଜିକ ଓ ଅନ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ବ୍ୟବହାର କରିନଥିଲୁ । SAMBHAV ଫୋନ୍ ଅପରେସନ୍ ସିନ୍ଦ୍ରରରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଓ ଯୋଗାଯୋଗ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିଲା । ଏବେ ଏହାକୁ ଅଧିକ

ଉନ୍ନତ କରାଯାଉଛି ।”

ଏହି ଅପରେସନ୍‌କୁ ସୈନିକ, ନେତା, ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ନୀତି ନିର୍ମାତାଙ୍କ ମିଳିତ ପ୍ରୟୋସ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଜେନେରାଲ୍ ଦ୍ଵାରେବୀ ଏହାକୁ “ସମ୍ବନ୍ଧ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ପଦକ୍ଷେପ” ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଅଗଣ୍ଡରେ ସେ ଏହାକୁ “ଗୁପ୍ତଚର ଆଧାରିତ ଲ୍ୟାଣ୍ଟମାର୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା” ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଭବିଷ୍ୟତ ସଂଘର୍ଷରେ ପାରମରିକ ଓ ଆଧୁନିକ ସାମର୍ଥ୍ୟର ମିଶ୍ରଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଜୋର ଦେଇଥିଲେ ।

SAMBHAV, ଆଡ଼ନିର୍ଭର ଭାରତ ଅଭିଯାନ ଅନୁସାରେ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୨୪ରେ ବିକଶିତ, ୫ଟି ପ୍ରୟୁକ୍ତି ଆଧାରିତ ଏକ ସ୍ଥରାଷ୍ଟ୍ରି ମୋବାଇଲ୍ ଇକୋସିଷ୍ଟମ୍ । ଏହା ତୁରନ୍ତ ସଂଯୋଗ ଓ ବହୁସ୍ତରୀୟ ଏନକ୍ରିପସନ୍ ସହ ସ୍ଥାଦେଶୀ ଆୟ୍ମ M-Sigma ମାଧ୍ୟମରେ ନିରାପଦ ଡକ୍ୟୁମେଣ୍ଟ, ଫଟୋ ଓ ଭିତିଓ ଆଦାନପ୍ରଦାନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରେ । ଏହା ଦେଶୀୟ ସାର୍ବଜନୀନ ସେଲୁଲାର ନେଟ୍ୱୋର୍କ ବ୍ୟବହାର କରି ଏକାଡେମୀ ଓ ଶିଳ୍ପ ସହଯୋଗରେ ବିକଶିତ ହୋଇଛି । ଗତ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପରେ ୩୦,୦୦୦ ହ୍ୟାଣ୍ଡ୍ସେଟ୍ ସେନା ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ନିର୍ବାଚନ କମିଶନ ସ୍ଥାନରୁ ଉଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ଅଛୋବର ମାସରୁ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଭୋଗର ତାଲିକାର ସ୍ଥାନରୁ ଭୋଗର ଆଇଟି ସଂଶୋଧନ (SIR) ଆରମ୍ଭ ହେବ । ବୁଧବାର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ରଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳର ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବୈଠକରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆଲୋଚନା ହୋଇ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଛି ।

ବିହାରରେ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ ହୋଇଥିବା ଭୋଗର ତାଲିକା ସଂଶୋଧନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଶକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମାନଶବ୍ଦିତ ହେବ । ଅଧିକାରୀମାନେ ସେଣ୍ଟେମ୍ବର ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରସ୍ତୁତି ସମାପ୍ତ କରି ଅଛୋବରରେ SIR ଆରମ୍ଭ କରିବେ ବୋଲି କମିଶନକୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ସଂଶୋଧନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ମୃତ, ସ୍ଥାନୀୟ ଭାବେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ, ଦୁଇଟି ଆଇଟି ଏବଂ ଅଣ-ନାଗରିକଙ୍କ ନାମ ହଟାଇ ଭୋଟର ତାଳିକାକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ ଭୋଟରଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା । ସ୍ଥାନୀୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣୀୟ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଆଧାରରେ ଯାଞ୍ଚ ପ୍ରକ୍ରିୟା ନିର୍ଧାରଣ କରାଯିବ ।

ଡେବେ, ବିହାରରେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ରାଜନୈତିକ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । କଂଗ୍ରେସ, ଆରଜେତି ଓ ତୃଣମୂଳ କଂଗ୍ରେସ ଏହାକୁ ରାଜନୈତିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରଶାଦିତ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଏକ ସ୍ଥାତନ୍ତ୍ରର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଭୋଗରଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇପାରେ । କମିଶନ ଏହାକୁ ଭୋଗର ତାଲିକାର ଅଖଣ୍ଡତା ଓ ସଠିକତା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚରୀ ବୋଲି କହିଛି ।

ଫିର ରେଟିଂସ୍ ଭାରତର ଲ୍ଳିଟ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ (୨୦୧୪-୧୫) ପାଇଁ ଅର୍ଥନୈତିକ ବୃଦ୍ଧି ପୂର୍ବାନୁମାନକୁ ୨.୫%ରୁ ବୃଦ୍ଧି କରି ୨.୯% କରିଛି । ଏପ୍ରିଲ-ଡ୍ରୁନ୍ ଟ୍ରୈମାସିକରେ ଭାରତର ରିଆଲ ଜିହିପି ୨.୮% ବୃଦ୍ଧି ପାଇୟିବାରୁ ଏହି ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପୂର୍ବ ଟ୍ରୈମାସିକର ୨.୪% ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ।

ଫିର୍ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଟ୍ରେମାସିକରେ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରର ଦୃଢ଼ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଏବଂ ଦେଶୀୟ ଗ୍ରାହକ ଚାହିଦା ଏହି ବୃଦ୍ଧିର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ । ଦେଶୀୟ ଚାହିଦା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଭାରତର ଅର୍ଥନୀତି ଉକ୍ତ ଆୟ୍ଯ ଗତିଶୀଳତା ଓ ସହଜ ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥ ହେଲା । ତେବେ, ଆମେରିକାର ୨୫% ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ନୀତି ଯୋଗୁଁ ବୈଶ୍ଵିକ ବାଣିଜ୍ୟ ଅନିଷ୍ଟତା ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ମନୋବଳ ଓ ନିବେଶ ନିଷ୍ଠାତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ ବୋଲି ଫିର୍ ତେତାବନୀ ଦେଇଛି ।

ଚକିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ଦ୍ୱାତ୍ୱାରା ଅର୍ଥନୈତିକ ବୃଦ୍ଧି ୭.୩%ରୁ ଏବଂ ଆଗାମୀ ଦ୍ୱାତ୍ୱା ବର୍ଷରେ ୭.୯%ରୁ ହାସ ପାଇବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଇଛି । ଏହା ସହିତ,

ରିଆଲ୍ ଓ ନାମମାତ୍ର ଜିତିପି ମଧ୍ୟରେ ସଂକୁଚିତ ବ୍ୟବଧାନ ଯୋଗୁଁ ରିଆଲ୍ ଜିତିପି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରେ ବୋଲି ଫିର ସତର୍କ କରିଛି ।

ଡୁଲାଇରେ ଭାରତର ଖୁବୁରା ମୁଦ୍ରାସ୍ତ୍ରୀତି ୧.୭%ରୁ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲା, ଯାହା ତୁମ୍ଭ ୨୦୧୭ ପରେ ସର୍ବନିମ୍ନ । ଏହା କମ୍ ଖାଦ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଓ ଭଲ ମୌସୁମୀ ବର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ହୋଇଛି । ଫିର ଆଶା କରୁଛି ଯେ ରିଜର୍ଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଟିଆ (ଆରବିଆଇ) ଚଳିତ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ସୁଧ ହାର ୨୫ ବେସିସ୍ ପଏଣ୍ଟ ହ୍ରାସ କରିବ ଏବଂ ୨୦୨୭ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଛାଇ ରଖିବ । ୨୦୨୭ରୁ ମୁଦ୍ରାସ୍ତ୍ରୀତି ଓ ବୃଦ୍ଧି ଆଧାରରେ ନୀତି କଠୋର କରାଯାଇପାରେ ।

GST (ସାମାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ସେବା ଟିକସ) ରେ ସଂସ୍କାର ପରେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏବେ ଆମେରିକାର ନୂଆ ଶୁଳ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଥିବା ରଷ୍ଟାନିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶ୍ୱାସ୍ତି ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଏକ ସୂତ୍ରକୁ ଉତ୍କୃତ କରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡୋନାଲ୍ଡ୍ ଟ୍ରମ୍‌ପଙ୍କେ ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ଶୁଳ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ, ବିଶେଷକରି ବୟନଶିଳ୍ପୀ, ମଣି ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର ଭଳି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ଅନେକ ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନ କରାଯିବ । ଏହି ପ୍ୟାକେଜ ଛୋଟ ରଷ୍ଟାନିକାରୀଙ୍କ ଅସୁବିଧା ହ୍ରାସ କରିବାରେ, ଚାକିରି ବଞ୍ଚାଇବା ଏବଂ ନୂଡ଼ନ ବଜାର ଖୋଜିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରିବ ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ସରକାର COVID-19 ସମୟରେ MSME (କ୍ଷୁଦ୍ର, କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ମଧ୍ୟମ ଉଦ୍ୟୋଗ) କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସହାୟତା ପରି ଏହି ଆଶ୍ୱାସ୍ତି ପ୍ୟାକେଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି ।

ଏହା ସହିତ, ବଜେଟରେ ଘୋଷିତ ରଷ୍ଟାନି ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ମିଶନକୁ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଭାରତର ବିଶ୍ୱ

ବାଣିଜ୍ୟ ଆହୁରି ମଜବୁତ ହେବ ।

ଆମେରିକା ସମ୍ପ୍ରତି ଭାରତୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ୪୦ ପ୍ରତିଶତ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିଛି, ଯାହା ମଧ୍ୟରୁ ୨୫ ପ୍ରତିଶତ ଶୁଳ୍କ ରୁଷିଆରୁ ତେଲ କିଣିବା ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ସ୍ଵରୂପ ଆଗେ । ଏହି ଶୁଳ୍କ ବୟୁନଶିଳ୍ପ, ମଣି ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର, ଚମତ୍କା, ପାଦୁକା, ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ, ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ସାମଗ୍ରୀ, କୃଷି ଏବଂ ସାମୁଦ୍ରିକ ଉପାଦ ଭଳି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି ।

ଏହି ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକର ରପ୍ତାନିକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଯୋଗିତାମୂଳକତା ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ଵତ୍ତ ଅନୁସାରେ ସରକାରଙ୍କ ଧ୍ୟାନ କ୍ଷୁଦ୍ର ରପ୍ତାନିକାରୀଙ୍କ ନଗଦ ସଙ୍କଟକୁ ଦୂର କରିବା, ପୁଣି ସମସ୍ୟା ହ୍ରାସ କରିବା ଏବଂ ଚାକିରି ବଞ୍ଚାଇବା ଉପରେ ରହିବ ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ନୂତନ ବଜାର ଅନୁସରାନ ଏବଂ ବାଧାହୀନ ଭାବରେ ଉପାଦନ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯୋଜନା କରାଯାଉଛି । ଏହି ପ୍ୟାକେଜ କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ବିଶ୍ୱ ବାଣିଜ୍ୟରେ ଭାରତର ସ୍ଥିତିକୁ ମଜବୁତ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ।

ମୁମ୍ବାଇକୁ ପୁଣି ଥରେ ବୋମା ବିଷ୍ଟୋରଣ ଧମକ ମିଳିଛି । ଏଥର ଆତ୍ମଘାତୀ ବିଷ୍ଟୋରଣ ଧମକ ପଠାଯାଇଛି । ଏହି ଧମକପୂର୍ଣ୍ଣ ମେସେଜ ମୁମ୍ବାଇ ପୋଲିସର ଟ୍ରାଫିକ ପୋଲିସର ହ୍ରାସଆପ ନମ୍ବରରେ ପଠାଯାଇଛି । ଅନ୍ତରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଅବସରରେ ଧମକ ପାଇବା ପରେ ପୋଲିସ ସର୍ତ୍ତର ହୋଇଯାଇଛି ।

ମେସେଜରେ ଦାବି କରାଯାଇଛି ଯେ ଟାର୍ଟି ଗାଡ଼ିରେ ମାନବ ବୋମା ଲଗାଯାଇଛି ଏବଂ ବିଷ୍ଟୋରଣ ପରେ ସମଗ୍ର ମୁମ୍ବାଇ ସହର ଥରି ଉଠିବ । ଧମକରେ ‘ଲେନ୍‌ଡିହାଦି’ ନାମକ ଏକ ସଂଗଠନର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏହା ସହିତ, ଏଥିରେ ଦାବି କରାଯାଇଛି ଯେ ଏତଜଣ ପାକିସ୍ତାନୀ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଭାରତରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି ।

ମେସେଜରେ କୁହାୟାଇଛି ଯେ ୪୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ RDX ବିଷ୍ଟୋରଣ ଯୋଗୁ ୧ କୋଟି ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ । ମୁମ୍ବାଇ ପୋଲିସ ଏହି ଧମକକୁ ନେଇବୁଥାଇ ଆଲର୍ଟରେ ଆଛି ।

ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ହୁଅଁ ଯେ ମୁମ୍ବାଇକୁ ଏକ ବଡ଼ ସ୍ଵରରେ ବୋମା ବିଷ୍ଟୋରଣ ଧମକ ଦିଆଯାଇଛି । ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ, ପୋଲିସ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଷକୁ କଲ କରି କିମ୍ବା ପୋଲିସ ନମ୍ବରରେ ମେସେଜ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନେକ ଥର ଏପରି ଧମକ ଦିଆଯାଇଛି । ତଥାପି, ଏଥର ଧମକ ବହୁତ ଗମ୍ଭୀର ଏବଂ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ଟାର୍ଗେଟ କରାଯିବ ବୋଲି କୁହାୟାଇଛି ।

ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବରୁ, ଆର୍ଲିର ଫୋର ସିଜନ୍ସ ହୋଟେଲରେ ବିଷ୍ଟୋରଣର ତେବନୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପୂର୍ବରୁ ଅଗଣ୍ଟ୍ ୧୪ ତାରିଖରେ ପୋଲିସକୁ ଫୋନ କରି କୁହାୟାଇଥିଲା ଯେ ଏକ ଟ୍ରେନରେ ବିଷ୍ଟୋରଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । କଲର ଏହା କହିବା ପରେ ତୁରନ୍ତ କଲ କାଟି ଦେଇଥିଲେ । ସମୟ କିମ୍ବା ଶ୍ଵାନ ବିଷୟରେ କିଛି କୁହାୟାଇ ନଥିଲା । ତଥାପି, ପୋଲିସ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ସନ୍ଦେହଜନକ ତଥ୍ୟ ମିଳିନଥିଲା ।

ମୁମ୍ବାଇକୁ ଥରାଇଦେବା ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ଧମକ ଭୁଲାଇ ୨୭ରେ ଆସିଥିଲା, ଯାହା ଏକ ଉତ୍ତେଜନା ସ୍ଥଷ୍ଟି କରିଥିଲା । କୁହାୟାଇଥିଲା ଯେ ଛତ୍ରପତି ଶିବାଜୀ ମହାରାଜ ଚର୍ମନସ (CSMT) କୁ ବୋମାରେ ଉଡ଼ାଇ ଦିଆଯିବ । ଧମକ ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଷ୍ଟେଶନରେ ଏକ ବୋମା ରଖାଯିବ, ଯାହା ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଜୀବନଙ୍କୁ ବିପଦରେ ପକାଇପାରେ । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ପୋଲିସ ତଦନ୍ତରେ କିଛି ସନ୍ଦେହଜନକ ତଥ୍ୟ ପାଇନଥିଲା ।

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଉପ-ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଅଜିତ ପାଞ୍ଚାରଙ୍ଗ ଜଣେ ମହିଳା ଆଇପିଏସ

ଅପିସରଙ୍ଗ ସହ ସୋଲାପୁରରେ ଅବୈଧ ମାଟି ଖୋଲା ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ନେଇ ତୀବ୍ର ବାକ୍ୟ ବିନିମୟ ହେଉଥିବା ଏକ ଭିଡ଼ିଓ ଭାଇରାଳ ହୋଇଛି ।

ଜାନ ଆଗଣ୍ଠରେ ଏକ ଦୁଇ ମିନିଟର ଭିଡ଼ିଓରେ ପାଞ୍ଚାର ସୋଲାପୁରର କୁର୍ଦ୍ଦ ଗାଁରେ ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଅବୈଧ ଭାବେ ‘ମହରମ’ ମାଟି ଖୋଲା ଅଭିଯୋଗରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ପହଞ୍ଚିଥିବା ସବ-ଡିଭିଜନାଲ ପୋଲିସ ଅପିସର ଅଞ୍ଜନା କ୍ରିଷ୍ଟାଙ୍କ ସହ ଜାତୀୟତାବାଦୀ କଂଗ୍ରେସ ପାର୍ଟି (ଏନସିପି) ଜଣେ କର୍ମୀଙ୍କ ଫୋନରେ କଥା ହେଉଥିବା ଶୁଣାଯାଇଛି ।

ଭିଡ଼ିଓରେ ପାଞ୍ଚାର କହୁଛନ୍ତି, “ଶୁଣ, ମୁଁ ଉପ-ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହୁଛି ଏବଂ ତୁମକୁ ଏହା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ।” କିନ୍ତୁ କେରଳର ଅଞ୍ଜନା କ୍ରିଷ୍ଟା, ଯିଏ ନିକଟରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ସ୍ଵର ଜାଣିପାରି ନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୋବାଇଲରେ କଲ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ ।

ଏହାପରେ ପାଞ୍ଚାର କହିଥିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବି । ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତ ? ତୁମର ନମ୍ବର ଦିଅ କିମ୍ବା ଭାଗସମ୍ମାପ କଲ କର । ମୋ ମୁହଁ ତୁମେ ଚିହ୍ନିବ ତ ?” ସେ ଆହୁରି କହିଥିଲେ, “ତୁମେ ଏତେ ସାହସ କେମିତି କଲ ?” ପରେ ସେ ଭିଡ଼ିଓ କଲ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ କହିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ଏନସିପି ଏମପି ସୁନୀଲ ତାତକାରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଭିଡ଼ିଓ ଛଙ୍ଗାକୃତ ଭାବେ ଲିକ କରାଯାଇଛି । ସେ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅଜିତ ପାଞ୍ଚାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଚାହିଁ ନଥିଲେ, ବରଂ ପାର୍ଟି କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅପିସରଙ୍ଗୁ ତିରସ୍କାର କରିଥାଇ ପାରନ୍ତି । ସେ କୌଣସି ଅବୈଧ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ସମ୍ବବତ୍ତଃ ପରିଷ୍ଟିତି ଶାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ

ଅଟକାଇବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ ।”

ଦେଶରେ ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁ ହାର (ଆଇଏମ୍ଆର) ୨୦୧୩ରେ ୪୦ ଥିବାବେଳେ ଏବେ ତାହା ୨୫କୁ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ୧୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁହାର ୩୭.୪% କମିଛି । ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ଜେନେରାଲ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ୨୦୨୩ର ନମୁନା ପଞ୍ଜୀକରଣ ସିଷ୍ଟମ (ଏସ୍ଆର୍ଏସ୍) ରିପୋର୍ଟରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଆଇଏମ୍ଆର ହେଉଛି ଏ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତି ହଜାରେ ଜନ୍ମିତ ଶିଶୁରେ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ୁଥିବା ଶିଶୁ ସଂଖ୍ୟା । ଏହି ସଂଖ୍ୟା କମିବା ଅର୍ଥ ଉନ୍ନତ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି ।

୨୦୨୩ର ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ଏସ୍ଆର୍ଏସ୍ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ୧୯୭୧ରେ ପ୍ରତି ୧୦୦୦ ପିଲାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୭୯ ଜଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘରୁଥିବାବେଳେ ସେଥିରେ ୮୦ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ ଘଟିଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ରାଜ୍ୟଓୟାରି ଦେଖିଲେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଛତିଶଗଡ଼ ଏବଂ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶରେ ଆଇଏମ୍ଆର ସର୍ବାଧିକ ୩୭ ରହିଥିବାବେଳେ ମଣିପୁରରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ୩ ଏବଂ କେରଳରେ ୪ ରହିଛି । ଗତ ୧୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଆଇଏମ୍ଆର ୪୪ରୁ ୨୮କୁ ଖସିଥିବାବେଳେ ସହରାଞ୍ଚଳରେ ୨୭ରୁ ୧୮କୁ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଓ ସହରାଞ୍ଚଳ ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁ ହାରରେ ଯଥାକ୍ରମେ ୩୭ ଓ ୩୩ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ ଘଟିଛି ।

ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍କୁଲରେ ଜନ୍ମହାର ଗତ ୪ ଦଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ୧୯୭୧ରେ ପିଲା ଜନ୍ମହାର ୩୭.୯ ଥିବାବେଳେ ୨୦୨୩ରେ ତାହା ୧୮.୪କୁ ଖସିଛି । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ-ସହରାଞ୍ଚଳ ଜନ୍ମହାରରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ମଧ୍ୟ କମିଛି । ତେବେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଜନ୍ମହାର ସହରାଞ୍ଚଳଠାରୁ ଅଧିକ ରହିଆଯିଛି । ୨୦୧୩ରେ ଦେଶରେ ଜନ୍ମହାର ୨୧.୩ ଥିବାବେଳେ ୨୦୨୩ରେ ତାହା ୧୮.୪ ହୋଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ୧୦ ବର୍ଷରେ ୧୪ ପ୍ରତିଶତ କମିଛି । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଜନ୍ମହାର

୭୭.୯ରୁ ୨୦.୩କୁ (୧୧%) କମିଥିବାବେଳେ ସହରାଞ୍ଜିଲରେ ୧୭.୩ରୁ ୧୪.୯କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏତ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ୨୦୨୩ରେ ବିହାରରେ ଜନ୍ମହାର ସର୍ବାଧିକ ୨୫.୮ ରହିଥିବାବେଳେ ଆଣ୍ଟାମାନ ନିକୋବର ଦ୍ୱୀପପୁଣ୍ଡରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ୧୦.୧ ରହିଛି । ମୃତ୍ୟୁହାର ମଧ୍ୟ ଗତ ୫ ଦଶକ ମଧ୍ୟରେ କ୍ରମାଗତ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ୧୯୭୧ରେ ମୃତ୍ୟୁହାର ୧୪.୯ ଥିବାବେଳେ ୨୦୨୩ରେ ତାହା ୭.୪କୁ ଖେଳିଛି । ଗ୍ରାମାଞ୍ଜିଲରେ ମୃତ୍ୟୁହାର ୨୦୨୨ରେ ୭.୨ ଥିବାବେଳେ ୨୦୨୩ରେ ୭.୮କୁ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ସହରାଞ୍ଜିଲରେ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁହାର ୭.୦ରୁ ୫.୭କୁ ହ୍ରାସ ପାଇଥିବା ଦେଖାଯାଇଛି ।

ସେଣ୍ଟେମ୍ବର ୨୨ରୁ ଦେଶରେ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ସେବାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଦୁଇଟି ଟିକସ ସ୍ଲାବ୍ ଲଗାଯିବ । ନୂଆଦିଲ୍ଲୀରେ ଚାଲିଥିବା ୪୭ଡ଼ମ ଜିଏସ୍‌ଟି କାଉନ୍‌ସିଲ ବୈଠକରେ ବୁଧବାର ରାତିରେ ଏ ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁମୋଦନ ଲାଭ କରିଛି । ତଦନୁସାରେ ପୂର୍ବ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଉଛ୍ଵେଦ କରାଯାଇ ୫% ଏବଂ ୧୮% ସାମଗ୍ରୀ ଓ ସେବା ଟିକସ (ଜିଏସ୍‌ଟି) ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ମଳା ସୀତାରାମନ୍ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହିରୁ ଦେଶର ସାଧାରଣ ନାଗରିକ ଲାଭବାନ ହେବେ । କୃଷକଙ୍କଠାରୁ ନେଇ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ସ୍ଲାବ୍ ରେ ଏପରି ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିବା ସୀତାରାମନ୍ କହିଛନ୍ତି । ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏଥିରେ ସବୁ ରାଜ୍ୟର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ସହମତି ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ପ୍ରାୟ ୧୧ ଘଣ୍ଟାର ମାରାଧନ୍ ବୈଠକରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ତେବେ ଏଥିଯୋଗୁ ପ୍ରାୟ ୯୩,୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ରାଜସ୍ବ ନିଆଣ୍ଟ ହୋଇପାରେ । ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହିବାକୁ ଥିବା ରାଜସ୍ବ କ୍ଷତିର ଭରଣା ଲାଗି କୌଣସି ନିଷ୍ଠାତି ନିଆଯାଇନାହିଁ ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି କହିଛନ୍ତି, ଜିଏସ୍‌ଟିରେ ସଂସ୍କାର ଯୋଗୁ ନାଗରିକଙ୍କ ଜୀବନରେ ଉନ୍ନତି ଆସିବା ସହ କ୍ଷୁଦ୍ର ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ ବିଜ୍ଞେସମ୍ୟାନଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟରେ

ସହଜତା ଆସିବ । ଏଥିଥିର ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତି ମଧ୍ୟ ମଞ୍ଚଭୁତ ହେବ ବୋଲି ‘X’ରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ।

ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ସୀତାରାମନ୍ତ୍ରଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ୪୭ତମ ଜିଏସ୍‌ଟି କାଉନ୍‌ସିଲ ଏହା ପୂର୍ବ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତଳିତ ୧୭% ଓ ୧୮% ଟିକସକୁ ଉଲ୍ଲେଦ କରି ଦେଇ ଟିକସ ହାର ୫% ଓ ୧୮% ଭାଙ୍ଗି ଆଣିଛି । ଆଗକୁ ପାର୍ଵଣ ରତ୍ନ ଆସୁଥିବାରୁ ନବରାତ୍ରିର ପ୍ରଥମ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ଆସନ୍ତା ୨୨ ତାରିଖରୁ ଏହା ଲାଗୁ ହେବ । ଫଳରେ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଖାଉଟିଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସ୍ତି ମିଳିବ, ଅନ୍ୟପଟେ ରାଜକୋଷର ୯୩,୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ରାଜସ୍ବ ନିଆଣ୍ଡ ହେବ । ତେବେ ବିଳାସପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ୪୦% ସ୍ଲାବ୍ ଅଣାୟିବା ଦ୍ୱାରା ରାଜକୋଷକୁ ୪୫,୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଫେରିପାରେ ବୋଲି ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ କହିଛନ୍ତି । ନୂଆ ଜିଏସ୍‌ଟି ସ୍ଲାବ୍ ନେଇ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସହମତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବାରୁ ଏଥିପାଇଁ ଭୋଟିଂର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିନାହିଁ ବିହାର ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବାଦ ଚୌଧରୀ ସ୍ବର୍ଗନା ଦେଇଛନ୍ତି । ବୈଠକରେ ପକ୍ଷିମବଙ୍ଗ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଭଙ୍ଗାର୍ଥ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ଜିଏସ୍‌ଟି ହାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁ ମୋଟ ୪୭,୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା କ୍ଷତି ହେବ । ପଞ୍ଜାବ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ହରପାଲ ସିଂ ଚୀମା କହିଛନ୍ତି, ୪୦% ସ୍ଲାବ୍ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଟିକସ କଷାୟିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ବାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ନିଷ୍ଠାତି ନିଆୟାଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଆମେ ସ୍ବାଗତ କରୁଛୁ । ସେହିପରି ଖୋଡ଼ିଖଣ୍ଡ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣ କିଶୋର କହିଛନ୍ତି, ଖାଉଟିଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ବଢ଼ିଲେ ରାଜସ୍ବ ନିଆଣ୍ଡରେ ହେବାକୁ ଥିବା କ୍ଷତିର ପରିମାଣ ହୁଏ ପାଇବ । ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏହି କ୍ଷତିର ଭରଣୀ ପାଇଁ ଦାବି କରିଥିଲେ ହେଁ ଏହା ଉପରେ କୌଣସି ସ୍ଵର୍ଗତା ଆସିପାରି ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶ ଯେ, ପୂର୍ବରୁ ଜିଏସ୍‌ଟିର ୪୮ ସ୍ଲାବ୍ ପ୍ରତଳିତ ଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ୪, ୧୭, ୧୮ ଓ ୧୮ ପ୍ରତିଶତ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ଅଗଣ୍ଡ ଧରଣେ ସ୍ବାଧୀନତା ଦିବସ ପାଲନ

ଅବସରରେ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ସମ୍ମୋଧିତ କରି ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏଥିରେ ସଂସ୍କାର ଅଣାଯିବା ନେଇ ସଙ୍କେତ ଦେଇଥିଲେ । ତଦନ୍ତସାରେ ଜିଏସ୍‌ଟି କାଉନ୍‌ସିଲ ବୈଠକ ବୁଧବାର ଓ ଗୁରୁବାର ଦୁଇଦିନ ଧରି ଚାଲିବାକୁ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଆଗୁଆ ଶେଷକରି ଦିନକିଆ କାର୍ଯ୍ୟକୁମରେ ସୀମିତ ରଖାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ନିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ଠାତି ଅନୁସାରେ ୨,୫୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟର ଜୋଡା ଓ ଅନ୍ୟ ପରିଧାନ ଉପରେ ୫% ଟିକସ ଲାଗିବ । ଅଦ୍ୟାବଧି ୧,୦୦୦ ଟଙ୍କାର ଏଭଳି ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ୫% ଓ ୧,୦୦୦ରୁ ଭର୍କ୍ଷ ଟଙ୍କାର ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ୧୭% ଟିକସ ଲାଗୁଥିଲା । ସେହିପରି ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ଥାପ୍ୟବୀମା ପ୍ରିମିୟମ୍‌ରୁ ଜିଏସ୍‌ଟିକୁ ଛାଡ଼ କରାଯାଇଛି । ମୁଣ୍ଡରେ ଲଗାଇବା ତେଲଠାରୁ କନ୍‌ଫ୍ଲେକ୍ସ, ଟିଭି ଓ ପର୍ସନାଲ ହେଲ୍‌ତ ତଥା ଜୀବନବୀମା ପଳିସି ଭଳି ସାଧାରଣ ବ୍ୟବହୃତ ଆଇଟମ୍ ଉପରୁ ଜିଏସ୍‌ଟି ଟିକସ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ କାର୍, ତମାଖୁ ଓ ସିଗାରେଟ୍ ଭଳି କିଛି ଆଇଟମ୍ ଉପରେ ୪୦%ର ଏକ ସ୍ଥୁତି ଟିକସ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ଠାତି ହୋଇଛି ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ମଙ୍ଗଳବାର (ସେଣ୍ଟେମ୍ବର ୨) ବିହାରର ଦରଭଙ୍ଗାରେ କଂଗ୍ରେସ-ଆରଜେଡ଼ି ଭୋଗର ଅଧିକାର ରାଲିରେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ପ୍ରତି ହୋଇଥିବା ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ଉପରେ କଡ଼ା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ କେବେ କଳ୍ପନା କରିନଥିଲେ ଯେ ବିହାରରେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେବ, ଯାହାର ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ପରମରା ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ମାଆଙ୍କ ସମ୍ବାନ୍ଧକୁ ଆଘାତ ଦିଆଯିବ ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି, ‘ମା ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ବିଶ୍ୱ, ମାଆ ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ସଂସ୍କାର । କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ବିହାରରେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ତାହା ନା ମୁଁ କଳ୍ପନା କରିଥିଲି, ନା ବିହାରର କୌଣସି ଭାଇ କିମ୍ବା ଭଉଣୀ ଏହା କଳ୍ପନା କରିଥିବେ, ନା ଭାରତର କୌଣସି ନାଗରିକ ଏହା ଭାବିଥିବେ ।’

ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ବିହାରରେ ଆରଜେଡ଼ି-କଂଗ୍ରେସର ମଞ୍ଚରୁ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା କେବଳ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପମାନ ନୁହେଁ ବରଂ ସମଗ୍ର ଦେଶର ମା, ଭଉଣୀ ଏବଂ ଝିଅଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପମାନ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି, ‘ଏହି ଅପମାନ କେବଳ ମୋ ମାଆଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପମାନ ନୁହେଁ, ବରଂ ଭାରତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାଆ, ଭଉଣୀ ଏବଂ ଝିଅଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପମାନ । ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ମୋ ହୃଦୟରେ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅଛି ତାହା ବିହାରବାସୀଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାଆ ଏବଂ ଝିଅଙ୍କ ସମ୍ବାନ୍ଧକୁ ଆଘାତ ଲାଗିଛି ।’

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସହ ଏକ ଭାବପ୍ରତିବନ୍ଦ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ବିହାରର ପରମରାରେ ମାଆଙ୍କ ସମ୍ବାନ୍ଧ ସର୍ବୋପରି ଏବଂ ଏପରି ଅପମାନଜନକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ସମଗ୍ର ଦେଶରେ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତରେ ମାଆଙ୍କୁ ଦେବତାର ମାନ୍ୟତା ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଏପରି ଶବ୍ଦ ଆମର ସଭ୍ୟତା ଏବଂ ସଂସ୍କୃତି ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ।

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ବୁଲନ୍ଦପରିଷ୍ଠିତ ନୟାଗଞ୍ଜ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯିବା ଏକ ଛୋଟ ଗ୍ରୋସେରି ଦୋକାନର ମାଲିକ ସୁଧୀରଙ୍ଗୁ ଆୟୁକର ବିଭାଗ ୧୪୧ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଟିକ୍ସ ନୋଟିସ ପଠାଇଛି । ନିଜ ଛୋଟ ଗ୍ରୋସେରି ଦୋକାନକୁ ଚଳାଇ ପରିବାରର ଭରଣ ପୋଷଣ କରୁଥିବା ସୁଧୀରଙ୍ଗୁ ଗତ ଜୁଲାଇ ୧୦ରେ ଏହି ନୋଟିସ ଆସିଛି । ସେ ସମୁଦ୍ରାୟ ୧୪୧ କୋଟି ୩୮ ଲକ୍ଷ ୪୭ ହଜାର ୧୭୭ ଟଙ୍କାର ବ୍ରିକ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଆୟୁକର ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଟିକ୍ସ ନୋଟିସ ଆସିଥିଲା, ଯାହାକୁ ଦେଖି ସେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।

ସାଇବର ଅପରାଧୀମାନେ ତାଙ୍କ ପାନ୍ କାର୍ତ୍ତର ଦୁରୁପଯୋଗ କରି ଦିଲ୍ଲୀରେ ୩ କମ୍ପାନୀକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ନୋଟିସ ଆସିଥିବା ସୁଧୀର

କହିଛନ୍ତି । ଏହି କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଠକେଇ କରାଯାଉଥିବା ସେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଛନ୍ତି । ୨୦୨୨ରେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତାଙ୍କୁ ଆୟୁକର ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ନୋଟିସ ଆସିଥିଲା, ଯାହାର ଉତ୍ତର ସେ ରଖିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପାନ୍ କାର୍ଡକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ଖୋଲାଯାଉଥିବା କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ସହ ତାଙ୍କର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିବା ନେଇ ସେତେବେଳେ ସେ ଆୟୁକର ବିଭାଗକୁ ଜଣାଉଥିଲେ । ଏହା ସତ୍ରେ ମଧ୍ୟ ଆୟୁକର ବିଭାଗ ତାଙ୍କୁ ୧୪୧ କୋଟି ଟଙ୍କାର ନୋଟିସ ପଠାଉଥିବା ସୁଧୀର କହିଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନୋଟିସ ଆସିବା ପରେ ତାଙ୍କ ପାନ୍ କାର୍ଡର ଦୁରୁପଯୋଗ ହେଉଥିବା ନେଇ ସେ ପ୍ଲାନୀୟ ଖୁର୍ଜା ଥାନାରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ସୁଧୀରଙ୍କ ପାନ୍ କାର୍ଡକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପ୍ଲାପନ ହୋଇଥିବା କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ବିରୋଧରେ ଠକେଇ ଏବଂ ଜାଲିଆତି ମାମଲା ରୁକ୍ଷ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ପୋଲିସ କହିଛି । ବିଶେଷଜ୍ଞ ଅନୁଯାୟୀ, ପାନ୍ କାର୍ଡ ଜାଲିଆତିରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବେଆଇନ ଭାବରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାଉଣ୍ଡ ଖୋଲିବା, ଶେଲ୍ କମ୍ପାନୀ ପ୍ଲାପନ କରିବା, ରଣ ପାଇବା କିମ୍ବା ଟିକିସ ଫାଙ୍କିବା ଆଦି ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ପାନ୍ ବିବରଣୀକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ସାଧାରଣତଃ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବେ ଟିକିସ ନୋଟିସ ଆସିବା ପରେ ଯାଇ ପୀଡ଼ିତମାନେ ଏପରି ଠକେଇର ସମ୍ମନ୍ଦୀନ ହୋଇଥିବା ନେଇ ଜାଣିପାରିଥାନ୍ତି । ଏପରି ବିପଦକୁ କମ୍ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମିତ ଭାବେ କ୍ରେଡ଼ିଟ୍ ରିପୋର୍ଟକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଓ ଆଧାର ସହ ପାନ୍ କାର୍ଡକୁ ଲିଙ୍କ କରିବା ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ କହିଛନ୍ତି ।

ଚାଇନାର ତିଆଙ୍କିନ୍ରେ SCO ସମ୍ମିଳନୀ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଛି । ଏହି ମହାସମ୍ମିଳନୀରେ ଏକାଠି ହୋଇଛନ୍ତି ଗା ମହାଶକ୍ତି । ଗୋଟିଏ ମଞ୍ଚରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ସହ ଚାଇନା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଶି ଜିନପିଙ୍କ ଏବଂ ରୁଷିଆ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭୁଟିମିର ପୁଟିନ ଏକାଠି ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ଗା ନେତା ପରମ୍ପର ସହ ହାତ ମିଳାଇ

ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଛନ୍ତି ।

ଉଚ୍ଚ ସମ୍ମିଳନୀରେ ପୁଣି ଆତଙ୍କବାଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇଛନ୍ତି ମୋଦି । ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିଗରେ ଆତଙ୍କବାଦ ସବୁରୁ ବଡ଼ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ମୋଦି । ସୁରକ୍ଷା, ଶାନ୍ତି ଓ ସ୍ଥିରତା ଯେ କୌଣସି ଦେଶର ବିକାଶ ପାଇଁ ଜରୁରୀ । କିନ୍ତୁ ଆତଙ୍କବାଦ ଏମରୁ ପାଇଁ ସବୁରୁ ବଡ଼ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ । ଆତଙ୍କବାଦ ବିରୋଧରେ ଜିରୋ ଟଲେରାନ୍ୟ ନୀତି ଆପଣେଇବା ଉଚିତ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ଦୀର୍ଘ ଦଶକିରୁ ଭାରତ ଆତଙ୍କବାଦର ପୀଡ଼ା ସହିଛି । ନିକଟରେ ପହଲଗାମ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ଏହାର ଉଦାହରଣ । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାଠ ହୋଇ ଆତଙ୍କବାଦ ବିରୋଧରେ ଲଢ଼ିବାକୁ ହେବ ।

ପୂର୍ବ ଲଦାଖରେ ସୀମା ବିବାଦକୁ ନେଇ ଭାରତ ଓ ଚାଇନା ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ତାକ୍ତ ସଂଘର୍ଷର ପ୍ରାୟ ଠ ବର୍ଷ ପରେ ୨୦୨୪ ଅକ୍ଷୋବରରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜିନ୍‌ପିଙ୍କ ରୁଷିଆରେ ପରସ୍ପରକୁ ଭେଟିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ରବିବାର ଅନୁଷ୍ଠାତ ଦ୍ୱିପାକ୍ଷିକ ବୈଠକରେ ସୀମା ବିବାଦ ସମେତ ଅନେକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅବସରରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସୀମାପାର ଆତଙ୍କବାଦକୁ ନେଇ ରହିଥିବା ଆହ୍ୱାନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇବା ସହ ଭାରତ ଓ ଚାଇନା ଏହାର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ପରସ୍ପରକୁ ସହ୍ୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ମତ ଦେଇଛନ୍ତି । ମୋଦି କହିଛନ୍ତି, ସୀମାପାର ଆତଙ୍କବାଦ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏସ୍‌ସିଓ ସମିତି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଆମେ ଚାଇନାଠାରୁ ସହ୍ୟୋଗ ପାଇଛୁ । ଦ୍ୱିପାକ୍ଷିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଁ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ସିଙ୍ଗାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସହାୟକ ହେବ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାରତ ଓ ଚାଇନାର ୨.୮ ବିଲିଯୁନ୍ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁରିଧା ଦେବ । ଏହି ଅବସରରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜିନ୍‌ପିଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଠତି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ରଣନ୍ଧେତିକ ଯୋଗାଯୋଗକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରି

ପାରସ୍ପରିକ ଆସ୍ତାକୁ ମଜ୍ବୁତ କରିବା, ପାରସ୍ପରିକ ଲାଭ ହାସଳ ପାଇଁ ବିନିମୟ ଓ ସହଯୋଗକୁ ବିପ୍ରାର କରିବା, ପରସ୍ପରର ଅସୁବିଧା ଦୂରକରିବା ଏବଂ ସମାନ ସ୍ଥାର୍ଥକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ପାରସ୍ପରିକ ସହଯୋଗକୁ ଆଗକୁ ବଡ଼ାଇବା । ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ସକାରାମଙ୍କ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସମ୍ପର୍କକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ସୀମାରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଶ୍ରୀରତୀ ଆଣିବା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଗୁରୁତ୍ବାରୋପ କରିଛନ୍ତି ।

(ଏସ୍‌ସିଓ) ଶିଖର ସମ୍ମିଳନୀରେ ଭାରତୀୟ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଓ ରୁଷିଆ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭୁବନେଶ୍ୱର ପୁଟିନଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛି । ଚାଇନା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ସି ଜିନପିଙ୍କଙ୍କ ସ୍ଵାଗତ ପରେ ଏହି ତିନି ନେତା ହାତ ମିଳାଇ ଓ ହସଖୁସିରେ ଦୀଘ୍ୟ ଆଲୋଚନାରେ ମଗ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ଯାହା ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ ମିନିଟ୍ ଧରି ଚାଲିଥିଲା । ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଅନ୍ୟ ନେତାଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷାରେ ରଖିଥିଲା ।

ଏହା ପରେ ଏକାସାଙ୍ଗରେ ଫଟୋ ପାଇଁ ନେତାମାନେ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ ହେବା ସମୟରେ ମୋଦି ଓ ପୁଟିନ ପାକିସ୍ତାନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶେହବାଜ ଶରିଫଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରି ଅତିକ୍ରମ କରିଥିବା ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଗତକାଲିର ଫଟୋ ଓ ଭୋଜିରେ ମଧ୍ୟ ମୋଦି ଓ ଶରିଫ ପରସ୍ପରତାରୁ ଦୂରରେ ରହିଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ଏକ୍ଷରେ ପୁଟିନ ଓ ସିଙ୍କ ସହ ଫଟୋ ପୋଷ୍ଟ କରି ଲେଖିଛନ୍ତି, “ତିଆନଜିନରେ ଆଲୋଚନା ଜାରି । ଏସ୍‌ସିଓ ଶିଖର ସମ୍ମିଳନୀରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପୁଟିନ ଓ ସିଙ୍କ ସହ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ବିନିମୟ କରୁଛି ।” ସେ ଏସ୍‌ସିଓ ସାଧାରଣ ଅଧିବେଶନରେ ଭାରତର ଅଗ୍ରାଧିକାର ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଆଞ୍ଜଳିକ ସୁରକ୍ଷା, ଅର୍ଥନୈତିକ ସହଯୋଗ ଓ ସଂଯୋଗୀକରଣ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଇଥିଲେ ।

ମୋଦି ପୁଟିନଙ୍କ ସହ ଏକ ଦ୍ୱିପାକ୍ଷିକ ବୈଠକରେ ମଧ୍ୟ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ,

ଯେଉଁଥିରେ ଉଭୟେ ଗାଡ଼ିରେ ଏକାଠି ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ଏହା ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ଓ ମସ୍କେ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା, ଶକ୍ତି ଓ ରଣନୀତିକ ସହଯୋଗ ଉପରେ ଘନିଷ୍ଠ ଆଲୋଚନାର ପରମରାକୁ ଜାରି ରଖିଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚତର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ତାଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣରେ ସ୍ଵକ୍ଷେ କରିଥିଲେ, ଆତଙ୍କବାଦ ବିରୋଧରେ ଦୈତ୍ୟ ମାନଦଣ୍ଡ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୁହେଁ । ପହଲଗାମ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ମାନବତାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ଖୋଲା ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜି । ସେ SCO ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆତଙ୍କବାଦ ବିରୋଧରେ ଲଢ଼େଇରେ ଏକତ୍ର ହେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ସେ ମୃତ ଏବଂ ଆହୁତଙ୍କ ପରିବାର ପ୍ରତି ଗଭୀର ସମବେଦନା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, ଏପରି ଆକ୍ରମଣର ଦୋଷୀ, ଆୟୋଜକ ଏବଂ ପ୍ରାୟୋଜକଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ସଦସ୍ୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଆତଙ୍କବାଦ, ବିଛିନ୍ନତାବାଦ ଏବଂ ଉଗ୍ରବାଦ ବିରୋଧରେ ଲଢ଼େଇ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିବନ୍ଦତାକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଆତଙ୍କବାଦୀ, ବିଛିନ୍ନତାବାଦୀ ଏବଂ ଉଗ୍ରବାଦୀ ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ପ୍ରୟାସର ଅଗ୍ରହଣୀୟତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଶୁରୁତ୍ୱରୋପ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ଉଗ୍ରବାଦୀ ବିପଦର ମୁକାବିଲା କରିବାରେ ସାର୍ବଭୌମ ଦେଶ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱମୂଳକ ଭୂମିକାକୁ ସ୍ଥାନର କରିଛନ୍ତି ।

ଉଚ୍ଚତର ଏହି ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାନକୁ ଦିଆଯାଇଛି

ଏକ ପୃଥିବୀ, ଗୋଟିଏ ପରିବାର ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟତ । ବିଷୟବସ୍ତୁ ଘୋଷଣାନାମାରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହୋଇଛି ।

ସଦସ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏବଂ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ସଫଳତା ଏବଂ ନବସ୍ଥାଜନ

କ୍ଷେତ୍ରରେ ସହଯୋଗକୁ ଗଭୀର କରିବା ପାଇଁ ୫ମ SCO ଷ୍ଟାର୍ଟଅପ ଫୋରମ (ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ଜୀ-୫ ଏପ୍ରିଲ ୨୦୨୫)ର ଫଳାଫଳକୁ ସ୍ଥାଗତ କରିଛନ୍ତି ।

ଭାରତ ସାଂସ୍କୃତିକ ଏବଂ ମାନବିକ ଆଧାନପ୍ରଦାନକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବାରେ ଭାରତୀୟ ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାପାର ପରିଷଦ (ICWA)ରେ SCO ଅଧ୍ୟୟନ କେନ୍ଦ୍ରର ଅବଦାନ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି ।

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ହରଦୋଇ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏକ ଅଜବ ଘଟଣା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି । ଏଠାରେ ଜଣେ ମହିଳା ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ରିଲ୍ୟୁ ଦେଖି ୭ ବର୍ଷ ଧରି ନିଶ୍ଚାଜ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାମୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସ୍ଥାମୀ ଅନ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କ ସହିତ ରିଲ କରୁଥିବାବେଳେ ଏଠାରେ ମହିଳା ଜଣକ ଗତ ୭ ବର୍ଷ ଧରି ତାଙ୍କ ସ୍ଥାମୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲୁହ ଗଡ଼ାଉଛନ୍ତି ।

ସ୍ଥାମୀ ନିଶ୍ଚାଜ ହେବା ପରେ ତଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନଁରେ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଥିଲେ । ସେବେଠାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ପୁଅ ସହିତ ଦାରିଦ୍ର୍ୟରେ ଜୀବନ କାଟୁଇଛନ୍ତି । ଏବେ ଅନ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କ ସହ ସ୍ଥାମୀଙ୍କୁ ରିଲ ତିଆରି କରୁଥିବା ଦେଖିବା ପରେ, ସ୍ତ୍ରୀ ଏହି ପ୍ରତାରଣାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ମହିଳା କହିଛନ୍ତି, ଏବେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାମୀ ଏବଂ ଶୁଶ୍ରୂର ଘର ଲୋକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ।

ସୁଚନା ଅନୁସାରେ, ହରଦୋଇର ସାଶ୍ରିଲା କୋଡ଼ିଜ୍ଞାଲି ଅଞ୍ଚଳର ମୁରାର ନଗର ଗାଁର ପୀତିତା ସ୍ତ୍ରୀ ଶୀଳୁ କହିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ବିବାହ ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ଆଗାମୀ ଗ୍ରାମର ଜିତେନ୍ଦ୍ର ଓରପ୍ ବବଲୁଙ୍କ ସହ ହୋଇଥିଲା । ୨୦୧୮ ମସିହାରେ ସ୍ଥାମୀ ଜିତେନ୍ଦ୍ର ହଠାତ୍ ପୁଅ ଆଉ ମୋତେ ଛାତି ନିଶ୍ଚାଜ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ନିଶ୍ଚାଜ ରିପୋର୍ଟ ବବଲୁଙ୍କ ବାପା ହାବିଲଦାର ଥାନାରେ ଦାୟାର କରିଥିଲେ । ସେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ମୃତ୍ୟୁଦେହ ଗାଏବ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ପୀତିତା ଏବେ

ବାପ ଘରେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ସହିତ ରହୁଛନ୍ତି ।

ଶୀଳୁ କହିଛନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ନାମୀଙ୍କ ଫେରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଆଶା ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ମୋବାଇଲରେ ରିଲ ଦେଖୁଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପାଦ ତଳୁ ମାଟି ଖସିଗଲା । ବବଲୁଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ସହିତ ଦେଖିଥିଲେ । ସେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇ ଲୁଧିଆନାରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ସହିତ ଭଲ ଜୀବନ ବିତାଉଛନ୍ତି ।

ଆଜିକାଲି ସବୁଠି କୃତ୍ରିମ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା(AI)ର ପ୍ରଶଂସା କରାଯାଉଛନ୍ତି । କାରଣ ଏହା ସାହାଯ୍ୟରେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା କାମ ଏକ ମୁହଁର୍ତ୍ତରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ AI ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଯେତିକି ସୁବିଧାଜନକ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇପାରେ, ସେତିକି କ୍ଷତିକାରକ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ନିକଟରେ ChatGPT ଯୋଗୁ ଜଣେ ୧୭ ବର୍ଷର ପିଲା ଆଡ଼ିହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଜଣେ ପୁଅ AI ଟୁଲ୍ ପ୍ରଭାବରେ ତାଙ୍କ ମା'ଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିବା ପରେ, କିଛି ଦିନ ହେବ AI ଟୁଲ୍ ଯୋଗୁ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିନ୍ତାର ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏବେ AI ଗତପାଦର ଜେପ୍ତୀ ହିଣ୍ଟନ ମଧ୍ୟ AI ର ସମ୍ମାବ୍ୟ କ୍ଷତି ବିଷୟରେ ତେତୋବନୀ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଜେପ୍ତୀ ହିଣ୍ଟନ ଏହାର ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି, AI ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଏକ ବିପଦ । ଏହି ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପରମାଣୁ ବୋମା ତିଆରି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ । AI ସାହାଯ୍ୟରେ, ଜଣେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଶୀଘ୍ର ଜୈବିକ ଅସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରିପାରିବ ଏବଂ ଏହା ବହୁତ ବିପଞ୍ଚନକ । ଏହା ବଡ଼ ପରିମାଣରେ ବିପଦକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିପାରେ । AIର ଅଭିଜନ୍ତା ମଣିଷର ଅଭିଜନ୍ତାଠାରୁ ବହୁତ ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ । ତଥାପି, ସମସ୍ତେ AI ସହିତ ଜଡ଼ିତ ବିପଦ ବିଷୟରେ ଜେପ୍ତୀ ହିଣ୍ଟନଙ୍କ ମତାମତ ସହିତ ସହମତ ନୁହଁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ପୂର୍ବତନ ସହଯୋଗୀ ଯ୍ୟାନ ଲେକନ

(ବର୍ତ୍ତମାନ ମେଟାର ମୁଖ୍ୟ AI ବୈଜ୍ଞାନିକ) କୁହାନ୍ତି ଯେ, ବଡ଼ ଭାଷା ମତେଲଗୁଡ଼ିକ ସୀମିତ ଏବଂ ଏହା ବିଶ୍ୱ ସହିତ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବନା ନୁହେଁ ।

ବିଶ୍ୱ ଦେଖ ମଧୁମୟ ରେ ଜୀବନ... ଲେଖିଥିଲେ ସ୍ମୃତାବ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର । ସତରେ ଏହି ବିଶ୍ୱ କେତେ ବୈଚିତ୍ର୍ୟମୟ । ଦିନକୁ ଦିନ କେତେ ନୂଆ ନୂଆ ଜିନିଷ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ସଦ୍ୟ ଆସିଥିବା ଏଆଇ ବା କୃତ୍ରିମ ରୁଦ୍ଧିମତାର ବ୍ୟବହାର କରି ଆମେ କ୍ଷଣକରେ ଅନେକ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରୁଛେ । ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଆମେ ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କରି ପାରିବା ବୋଲି ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ଆଶା କରୁଛି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆମେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ଆହୁରି ରୁଦ୍ଧିମନ୍ତ୍ର କରିବା ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରସାର ହେତୁ ଏଆଇ ର ବ୍ୟବହାର କରିବା । ଏହିପରିବର୍ତ୍ତନ ତଳିତ ସଂସ୍କରଣର ଆହ୍ଵାନ ଇ-ପ୍ରତିକା ଆପଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି ।

ଧନ୍ୟବାଦ

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଞ୍ଜନାୟକ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା-ସମ୍ମାଦକ, ଆହ୍ଵାନ ଇ-ପ୍ରତିକା

ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ତଥା ପାଠୀରୀ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପ୍ରତିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କଞ୍ଚୁୟଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲେଖ୍ୟକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫର୍‌ଜୋରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଳଗା ଅଳଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତି ।

ଅନେକ କଳାତ୍ମାଳ - ୩୧

ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ

ସବୁଙ୍କ ଦିଗବଳୟର ଲାଲ ସୂର୍ଯ୍ୟ-୧

ତୁମେ ଆଉ ଦଳେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିନିଆ । ଏପଚକୁ ନଆସିଥିବା ଲୋକେ । ଅଜଣା ମଣିଷଟିଏ ପାଇଁ ଯିବ ।- ଅବିନାଶକୁ ଏକ ବହିର ଫର୍ଦ୍ଦ ଭିତରୁ ମୁହଁଟିଏ ଯେମିତି କହୁଥିଲା । ବହି ଭିତରେ ଅଜସ୍ର ମୁହଁ ଥାଏ । ଫର୍ଦ୍ଦ ଓଲଟାଇଲେ ନୂଆ ନୂଆ ମୁହଁ ବାହାରିଆସେ ଆଉ ନିଜ ହିସାବରେ ଦୁନିଆର କଥା କୁହେ । ତେଣୁ ନୂଆ ଅଜଣା ଲୋକଟିକୁ ଖୋଜିବାପାଇଁ ଅବିନାଶ ଅତି ଧ୍ୟାନରେ ବହିର ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇ ଚାଲୁଥିଲା ।

ଅବିନାଶ ତା' ପୂର୍ବରୁ ପାହାଡ଼ର ଉପରେ ଲୁଚାଇ ଲଗାଯାଇଥିବା ଆଣ୍ଟି ଏଆରକ୍ତାଙ୍କ ଗନ ଦେଖିନେଇ ଜାପାନୀମାନେ ଭଲ ଯୋଦା ବୋଲି ଭାବିଥିଲା । ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଶ୍ୱାସୁଙ୍କ ସମୟର ଏ ଗନର ମାରକ କ୍ଷମତା ବହୁ ଅଧିକ ଥିବ, ଏକ ବଡ଼ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଏହି ଗୁଲି ନିଜ ବଳୟକୁ ନେଇଯାଇ ପାରୁଥିବ । ଦିଗ ବୁଲାଇବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ଏକ ମାଉଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖିଦିଆଯାଏ ଆଉ ସହଜରେ ଉଡ଼ାଜାହାଜର ଦିଗକୁ ସହଜରେ ଗନର ମୁହଁ ବୁଲିଯାଇପାରେ । ଏତେ ବର୍ଷ ପରେ ଗନର ମାଉଣ୍ଡ ଆଉ ଗନ, ଉଭୟେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା ପରି ଲାଗୁଥିଲା । ପାହାଡ଼ ଉପରେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ତାଳ ପତ୍ର ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇଯାଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବାରୁ ଏହାର ଉପର୍ଦ୍ଵିତି ସହଜରେ ଉପରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇ ପାରିବନି । ଜାପାନୀମାନେ ତାଳକ ନିଷ୍ଟୁଯ୍ୟ । ଭଲ ଆମୁଶ ପ୍ରିତେଚର ।

ଜାପାନିଜ ବଙ୍ଗରରେ, ଜାପାନିଜ ଆଣ୍ଟି ଏଆରକ୍ତାଙ୍କ ଗନର ସ୍ଵର୍ଗରେ, ଜାପାନିଜ କମାଣର ଛୁଆଁରେ, ତୁମକୁ ସାମୁରାଇ ଯୋଦାର ସ୍ଵର୍ଗ ମିଳିବ ।- କିଏ ଜଣେ କହୁଥିଲା ।

କିଛି ଦର୍ଶକ ଏପଟ ସେପଟ ବୁଲି ଫେରିଯାଉଥିଲେ । ବଙ୍ଗରମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଲୋକମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି । ମନ୍ଦିରରେ ବଙ୍ଗରକୁ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ଭିତରେ ଧିବା ଲୋକ ସୁରକ୍ଷିତ ମନେ କରିବ ଆଉ ପାଖରେ ଅଳ୍ପ ଅସ୍ତ୍ର ଧିଲେ ତ ନିଜକୁ ବଡ଼ ଯୋଜା ଭଲି ମନେକରିବେ । କେହି କେହି ଦର୍ଶକ ଏମିତି ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ କଥା ହେଉଥିଲେ ।

ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଖଡ଼ଗ ଉଡ଼ୋଳନ, ସକରିତ୍ତ, ବୀରୋଚିତ ସାହାସ, କରୁଣା, ଅନୁକଳ୍ପା, ସମ୍ମାନ ପାଇଁ ସଦା ପ୍ରତ୍ୟେଷିତ, ଅନ୍ତରିକ୍ଷା, ଶୁଦ୍ଧା, ଭକ୍ତି, ନିଷ୍ଠା ଆଉ ଆନୁଗତ୍ୟ ହେଉଛି ସମୁରାଇର ଯୋଜାର ଲକ୍ଷଣ ।- ଆଉ ଜଣେ କିଏ କହିଲେ । ଅବିନାଶ ବଙ୍ଗରକୁ ଦେଖୁଦେଖୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ହେଉଥିବା କଥାକୁ କାନେଇଥିଲା । କିଏ କହୁଛି ଜାଣିବାକୁ ବୁଲି ଅନାଇଲାନି ।

ଜାଣିଛ ସାମୁରାଇ ଏତେ ଅଜୟୀ ବୀର କେମିତି ? ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ସାମୁରାଇ ନିଜକୁ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସମର୍ପଣ କରେ । ସକାଳ ଧ୍ୟାନରେ ଅନୁଭବ କରେ ଯେମିତି ସେ ବାରବାର ମରିବାକୁ ଯାଉଛି, ସହସ୍ର ତୀର ତା' ଶରୀରରେ ବନ୍ଦ ହେଉଛି, ଖଣ୍ଡା ଆଉ ବର୍ଜାରେ ତା'କୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଟିଦିଆଯାଉଛି । ଉତ୍ତରଙ୍ଗ ସମୁଦ୍ର ଲହଡିରେ ସେ ଭାସିଯାଉଛି, ପ୍ରବଳ ଅଗ୍ନିରେ ଦର୍ଶୀଭୂତ ହେଉଛି, ବଜ୍ରାଘାତ ତା'କୁ ହେଉଛି, ସେ ଭୂକଳ୍ପରେ ପୋତି ହୋଇ ପ୍ରାଣ ହରାଉଛି, ସୁଉକରୁ ପଢ଼ିତ ହୋଇ ପ୍ରାଣ ଦେଉଛି ବା ରୋଗ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ତା'ର ପ୍ରାଣହାନୀ ଘରୁଛି । ମୃତ୍ୟ ଯେମିତି ସାମୁରାଇକୁ ହରାଇ ଫେରି ଚାଲିଯାଉଛି । ସେଇଟା ହେଉଛି ସାମୁରାଇର ତୃଦୟଧିପତି ଆତ୍ମାର ବିଶ୍ୱାସ । ତେଣୁ ଜାପାନିଜଙ୍କୁ ବୁଝିବାକୁ ହେଲେ ତୁମକୁ କିଛି ସେମାନଙ୍କ ହିସାବରେ ତ କିଛି ଭାବିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।-ଏ ସ୍ଵର ତ ତା'ର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣା ସ୍ଵରଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ତଥାପି ନିଜ ମୁଣ୍ଡକୁ ବୁଲାଇ କହୁଥିବା ଲୋକକୁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥିଲେ ବି ନିଜକୁ ଅଟାକାଇ

ଦେଲା । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ କଥା ହୁଅଛୁ ଆଉ ସେ ଶୁଣୁଥାଉ । କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଏମିତି ଭଲ ଲାଗୁଛି ।

ଅବିନାଶ କିନ୍ତୁ ଭିତରେ ଟିକେ ଥରିଗଲା । ଏମିତି ଭାବିବା ! କାହିଁ ଜୀବନରୁ ଆରମ୍ଭରୁ ସେ ମୃତ୍ୟୁ କଥା ତ ଭାବିନି । ତା' ବିଶ୍ୱାସରେ କେବଳ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ପାଖରେ ସମର୍ପଣ । ଉଚ୍ଛ୍ଵାସରୁ ପାଖରୁ ଦୟା ଓ କରୁଣାର ଭିକ୍ଷା । କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ମୃତ୍ୟୁ, ମୃତ୍ୟୁରୁ ବିଜୟଲାଭ, ଏ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା ତା'ର କେବେ ହୋଇନି । ତେଣୁ ମୃତ୍ୟୁ ଆଉ ଜୀବନର ତଡ଼ିତ ତା' ଭିତରେ କେମିତି ବେଗରେ ଛୁଟିନି । ସବୁବେଳେ କେଉଁଠି ବିଶ୍ୱାସ ଜମିଯାଇଛି ଏକ ଅତ୍ୟାଧିପତି ଶିକେଶ୍ଵର ପାଖରେ । ସେଠି କେବଳ ସମର୍ପଣ । ତେଣୁ ସବୁକଥାରେ ଚକଚକ କରୁଥିବା ଶାଶିତ ଖଡ଼ଗ୍ର କଥା ଅବିନାଶ ଭାବିପାରିନି । ତା'କୁ ମୃତ୍ୟୁପାଇଁ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହୁଥିବା ବୀରମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ରୋମାଞ୍ଚ ଆସୁଥିଲା ।

ଜାପାନିଜ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ତାହାହେଲେ ସାମୁରାଇର ବୀରତ୍ତରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ।- ସେ କାନ ପାଖରେ ଆଉ ଏକ ସ୍ନାର ଶୁଣିଲା ।

ସେଇଟା ଆବଶ୍ୟକ ।- ପ୍ରଥମ ସ୍ନାର କହିଲା । ସେ ଏତେ ଗମ୍ଭୀର ସ୍ନାରରେ ଆଉ ବିଶ୍ୱାସରେ କହୁଥିଲେ ଯେମିତି ଲାଗୁଥିଲା ସେ ଜଣେ ଜାପାନୀ ହୋଇଥିବେ । ଆଉ ବୋଧହୁଏ ନିଜେ ସାମୁରାଇ ବୀରତ୍ତରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇଥିବେ । ସେ ବହୁ ଧିରେ ବୁଲି ପଡ଼ିଲା, ଯେମିତି ଲାଗିବ ଯେ ସେ ଆଉ କିଛି ଦେଖିବାକୁ ବୁଲିପଡ଼ିଛି ଆଉ କଥା ହେଉଥିବା ଲୋକମାନେ ତା' ବୁଲିବାରେ ଅଶ୍ୱର୍ଷ ଅନୁଭବ କରୁନାହାନ୍ତି ।

ସେ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ସୈନ୍ୟ ପୋଷାକ ପିଛିଥିବା ଏକ ଜାପାନିଜ କ୍ୟାପଟେନ ବଙ୍ଗରର ଏକ କୋଣରେ ଠିଆ ହୋଇ ତା'କୁ ଅନାଇଥିଲେ । ସେ ଏମିତି ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଯେମିତି ପଥର ଦେହରୁ ବାହାରି ଆସୁଛନ୍ତି । ବୟସ ତରୁଣର ଆଗକୁ ସାମାନ୍ୟ ଗଢ଼ି ଯାଇଛି । ତାଙ୍କର ପୋଷାକ ବେଶ ପରିଷ୍କାର ଆଉ ଶରୀର ସିଧା, ଉନ୍ନତ

। ଅଣ୍ଠାରେ ଏକ ଲମ୍ବା ଖଣ୍ଡା ଅଛି ଆଉ ହାତରେ ଏକ ପିସ୍ତଲ । ଆଙ୍ଗୁଠିଟା ଯେମିତି ତ୍ରିଗାର ଉପରେ ଦବି ରହିଛି । ଆଉ ଟିକେ ଦବିଗଲେ ପିସ୍ତଲରୁ ଗୁଳି ବାହାରି ଆସିବ । ମୁହଁରେ ତେଜ । କେହି ଜାପାନିଜ ଆର୍ମିର ଲୋକ ବଙ୍ଗର ଦେଖିବାକୁ ଆସିଥିବେ ଭାବି ଅବିନାଶ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବେଶି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲାନି । କିନ୍ତୁ ମନରେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା । କିନ୍ତୁ କ'ଣପାଇଁ ଏମିତି ବହୁରୂପୀ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି କେଜାଣି ?

ବଙ୍ଗରରେ ଲମ୍ବା ଦ୍ଵାଇଲାଇଟ ପରିମାପର ଏକ ଖୋଲା ଜାଗା ଥିଲା । ଛାତର ଠିକ ତଳେ । ବଙ୍ଗର ଏକ ମୋଟା ଇଚ୍ଛାରେ ତିଆରି କୋଠା । ରାଇଫଲର ଗୁଳି ଭେଦିବନି ଆଉ ଯଦିବି ତୋପର ଗୋଲା ପଡ଼େ ତେଥାପି ସହଜରେ ଭାଙ୍ଗି ଯିବନି । ଏକ ଯୁଦ୍ଧପୋତରୁ ଗୋଲା ପଡ଼ିବା ଆଗରୁ ଜାପାନିଜମାନେ ତା'କୁ ନିଜ ନିଜ ବଙ୍ଗରରୁ ଦେଖିନେବେ ଆଉ ଉପଯୁକ୍ତ ପରିମାପରେ ସଂଘଟିତ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ରମଣ କରିପାରିବେ । ଆକାଶରୁ ଅବଶ୍ୟ ବୋମାମାତ୍ର ହୋଇପାରେ । ଏକଦମ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନହେଲେ ଏ ବଙ୍ଗରମାନ ସହଜରେ ଧୂମ ହେବନାହିଁ । ଆଉ ହାତାହାତି ଯୁଦ୍ଧ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା କମ । ଇଂରେଜମାନେ ସମ୍ମନ ଯୁଦ୍ଧରେ ଜାପାନୀଜମାନଙ୍କ ବୀରତ୍ତ୍ଵ ଦେଖି ପଛଘୁଞ୍ଜା ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯୁଦ୍ଧପାଇଁ ଜାପାନୀମାନେ ସବୁବେଳେ ଉପଯୁକ୍ତ ପରିମାଣରେ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ଥିଲାପରି ଲାଗୁଥିଲା । ଏମିତି ବଙ୍ଗରମାନ ଅବିନାଶ ଆଣ୍ଟାମାନରେ ଦେଖିସାରିଲାଣି ।

ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୁତି ଭଲ ଅଛି ।- ଅବିନାଶ ପୁଣି ଏକ ସ୍ଵର ଶୁଣିଲା । ସେ ସ୍ଵର କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ଥିଲା ଭଲି ଲାଗୁଥିଲା ।

ସବୁ ପ୍ରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ବିଚାର ବିମର୍ଶ ବହୁ ଆଗରୁ ଚାଲେ । ଆକ୍ରମଣ କୁହ ବା ପ୍ରତିରକ୍ଷା କୁହ ।- ତା'କୁ ଏକ ଜାପାନିଜ କ୍ୟାପଟେନ କହୁଥିବା ଭଲି ଲାଗିଲା । ଅବିନାଶ ବୁଲି ପଡ଼ିଲା । ପାଖରେ ଆଉ କେଉଁ ଦର୍ଶକ ନଥିଲେ । କ୍ୟାପଟେନ ବଙ୍ଗରର ଏକ କୋଣରେ ତା' ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ଭିତରକୁ ଏକ ସୁଡଙ୍ଗ

ଲମ୍ବୀଯାଇଥିଲା । ବଙ୍ଗା ଚଙ୍ଗା ହୋଇ କୁଆଡ଼େ ଯାଇଥିବ । ଏ ଭିତରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରୁଥିବା ସୈନ୍ୟମାନେ ରହି ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିବା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହଜରେ ମୁକାବିଲା କରିପାରିବେ । ଆଣ୍ଟମାନରେ ବ୍ରିଟିଶ ବଙ୍ଗର କାହିଁ କେଉଁଠି ଦେଖିଲା ଭଲିଆ ଅବିନାଶର ମନେ ପଡ଼ୁନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଜାପାନିଜ ବଙ୍ଗର ତ ଅଛି ।

ଯୁଦ୍ଧ ସହଜ କଥା ନୁହେଁ । ସେଥିପାଇଁ ବହୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି, ସୈନ୍ୟବଳ ଆଉ ସାଜସଂରଜାମର ଆବଶ୍ୟକତା ଥାଏ । ଏକ ନୂଆ ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ତିଆର କର ନିଜ ଅଧିନରେ ରଖିବା ପାଇଁ ଜାଗା ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ଆମେମାନେ ନିଜ ପ୍ରସ୍ତୁତି ବହୁ ଆଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲୁ ।- ସେହି ସ୍ଵର ଥିଲା ।

ବୁ-ଡ଼-ଡ଼-ମ । ଆଉ ଅଗ୍ନିର ବିରାଟ ଗୋଲକ । ତାହା ଆମେ ଆଶଙ୍କା କରିଥିଲୁ । ବୋମାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଛ । ବୋମାଟା ଆକାଶରୁ ଦୂରରୁ କିଏ ଫିଙ୍ଗିଦିଏ ।- ସ୍ଵରଟା ସୁତଙ୍ଗ ଭିତରୁ ଆସୁଥିଲା ପରି ଲାଗିଲା ।

ଅବିନାଶ ବଙ୍ଗର ଭିତରୁ ବାହାରକୁ ଅନାଇଲା । ଆଗରେ ସମୁଦ୍ର । କୂଳ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏ କୂଳରେ ସହଜରେ କେଉଁ ଲ୍ୟାଣ୍ଟିଙ୍ କ୍ରାଫ୍ଟ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ । ଅସୁବିଧା ହେବ । ଆଉ ତାହା ଡିଫେନ୍ସ ବା ପ୍ରତିରକ୍ଷାର କାମ କରିବ । ଫାଙ୍କ ଦେଇ ନିଜର ବନ୍ଧୁକକୁ ବାହାର କରିଦିଅ ଆଉ ସିଧା ଆସୁଥିବା ଶତ୍ରୁ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ଉପରକୁ ଫାଯ୍ଦାର କର । ଛୋଟ କୋଠରୀଟା ବାରୁଦ ଗନ୍ଧରେ ଭରିଯିବ । ବାରୁଦ ଗନ୍ଧ ତ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ପରଫ୍ୟମର ସୁଗନ୍ଧଠାରୁ ଭଲଲାଗେ । ସେପରୁ କେତେ କେତେ ଶହ ଗୁଣ ଛୁଟିଆସିବ କିନ୍ତୁ ଏପଟ ଗୁଣ ଅବ୍ୟର୍ଥ ଥିବ । ଶତ୍ରୁ ସୈନ୍ୟମାନେ ଟଳିପଡ଼ୁଥିବେ, କୁକୁର ପରି ଚିକାର କରୁଥିବେ ।

ସବୁ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି । ଆଗାକ ଆଉ ଡିଫେନ୍ସ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆଉ ଭଲ ପ୍ଲାନିଙ୍ ଦରକାର । ସରପ୍ରାଇଜ ଆଗାକ ବା ଆକସ୍ମୀକ ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ଜାପାନିଜମାନେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ

ଥିଲେ । ଆମେ ଶତ୍ରୁର ଶକ୍ତିର ପକ୍ଷା ଆକଳନ କରିନେଉଥିଲୁ ।- ଜାପାନିଜ କ୍ୟାପଟେନ ସେମିତି କହୁଥିଲେ ।

କୁଣ୍ଡ୍ୟାତ ।- ଆର ସ୍ଵର କହିଲା ।

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଆଉ ସାହାସ । ସେଇଟା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଆଉ କାହାପାଇଁ ଅପଣ୍ୟାତି ।- କ୍ୟାପଟେନ କହୁଥିଲେ ।

ଆପଣ କିଏ ? ଏମିତି ପୋଷାକ ପିଛିଛନ୍ତି ଯେ ?- ଅବିନାଶ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କୁ ଅନାଇ କହୁଥିଲା । ଏ ଜାଗାରେ ଆଜି କେଉଁ ପୁରୁଣା ଜାପାନିଜ କ୍ୟାପଟେନ ଥିବେ ବୋଲି ସେ ଭାବୁନଥିଲା । ଜାପାନୀମାନେ କେବେଠାରୁ ଆଣ୍ଟାମାନ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେଣି । ସେମାନଙ୍କର ସୁକୀର୍ତ୍ତୀ କୁହ, ବା ଦୁଷ୍ଟୁତି କୁହ ଅନେକ କିର୍ତ୍ତିରାଜି, ଅନେକ କାହଣୀ ଆଣ୍ଟାମାନରେ ସେମିତି ରହିଯାଇଛି । କିଛି କାହାଣୀ ଲୋମହର୍ଷଶକାରୀ ନିଷ୍ଟୟ ।

ଆପଣ ଏ ପୋଷାକ ଦେଖି ମୋତେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଭାବିଥିଲେ ।

ମୁଁ ତ ଭାବିଥିଲି ଆପଣ ଏକ ଜାପାନିଜ କ୍ୟାପଟେନ ।

ନୀଁ, ପ୍ରକୃତରେ ମୁଁ ଏକ ଲାଇଟ ଲାଇଟ ଆଣ୍ଟ ସାଉଣ୍ଟ ଶୋର ମ୍ୟାନେଜର ।

କିନ୍ତୁ ଏମିତିଆ ପୋଷାକ କ'ଣପାଇଁ ପିଛିଲେ ?

ଆମ ଶୋର ଏଇ ତ ଆକର୍ଷଣ ।

ମାନେ ?

ଆପଣ ଲାଇଟ ଆଉ ସାଉଣ୍ଟ ଶୋ ଦେଖିଥିବେ । ସେଇରେ ଦର୍ଶକମାନେ ବସିବେ ଆଉ ଉତ୍ତିହାସର କେଉଁ ଏକ ସ୍ନାରକୀ ଉପରେ ଆଲୋକ ପଡ଼ିବ, ବା ସେଇଠି କିନ୍ତି ଆଲୋକ ଜଳି ଉଠିବ । ତା'ପରେ ସେ ଜାଗାରୁ କିଛି ଶବ୍ଦ ଭାସିଆସିବ । ଆପଣ ଉପର୍ମାପକର ଆଗରୁ ରେକର୍ଡିଙ୍ ହୋଇଥିବା ସ୍ଵର ଶୁଣିବେ । କିନ୍ତୁ ଆମ ସୋ ଅଲଗା ।

ସେମିତି ତ ଲାଗୁଛି ।

ଆମ ଶୋରେ ସେ ସବୁ ଜାଗାରେ ଆଲୋକ ପଡ଼ିବ, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଆଖିରେ ଆମ ଦିଆ ଏକ ଗ୍ଲାସ ଲଗାଇବେ । ଥୀତି ଛଫେଞ୍ଚ । ତା'ପରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଲାଗିବ ସେ ଜାଗାରେ ଯେମିତି ଆପଣ ଅଛନ୍ତି । ମୋ ଭଲି କିଛି ପ୍ରକୃତ ଲୋକ ଆପଣଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବେ । ଆପଣଙ୍କୁ ଲାଗିବ ସତେ ଯେମିତି ସେ ଘଟଣାର ପାତ୍ର ସହ ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଜାଗାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ସେଇଥିପାଇଁ ତ ଆମ ଶୋ ଅଲଗା ।

ଅବିନାଶ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଗଲା । କୁଆଡ଼େ ନିଜେ ବୁଲି, କେଉଁ କେଉଁ ଜାଗା ଖୋଜିଥାନ୍ତା । ସବୁଠାରୁ ଭଲ ହେଉଛୁ ଏକ ଉପଲ୍ଲାପକ ଖୋଜିନିଆ, ଆଉ ସେ ତା' ହିସାବରେ ପୁରୁଣା କଥା କହୁ । ସେ ନିଜର କିଛି ପାରିଶ୍ରମିକ ନେବ । ତା' ଗୁଡୁରାଣ ମେଣ୍ଡିବ । କିନ୍ତୁ ବହୁ କଥା ଜାଣିବ ହେବ ।

ଆମ ଶୋକୁ ଆସନ୍ତ ।- ଏତିକି କହି ସେ ଅବିନାଶକୁ ସେହି ବଙ୍ଗର ଭିତରେ ଆଗକୁ ନେଇଗଲେ । ଅବିନାଶ ଭାବିନଥିଲା ଯେ ବଙ୍ଗର ଭିତରେ ଆଉ କିଛି ଥିବ, ତା' ପୁଣି କେଉଁ ଷ୍ଟେଜ । ଏକଦମ ନୂଆ ଅଭିଜନ୍ତା । ସେ ଟିକିଏ ଅନାର ଭିତରେ ଚାଲିଲା । ଯେମିତି ପୁରୁଣାକାଳିଆ ବଙ୍ଗର ହୋଇଥାଏ ସେମିତି ବଙ୍ଗର । ପ୍ରାୟ ୫୦-୧୦୦ ଖୋଜ ପରେ ଏକ ବଡ଼ ଖାଲି ଜାଗା ଆସିଗଲା ଏବଂ ସେଠାରେ ଗୋଲ ହୋଇ ଚେଆର ପଡ଼ିଥିଲା, ଉପରଟା ଖୋଲା ଥିଲା କି ନାହିଁ ଜାଣି ହେଉନଥିଲା । କାରଣ ଉପରେ ବେଶ ହାଲକା ଆଲୋକ ଦେଉଥିବା ବଲବ ଥିଲା । ଏକ ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁ ଅନାରିଆ ଲାଗୁଥିଲା । ଜାପାନୀ କ୍ୟାପଟେନେ ଏହାକୁ ଏକ ପୂର୍ବର ଅଣ୍ଟରଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ଆମୁନେସନ ଡିପୋ ବୋଲି ଉଣାଇଦେଲେ । ମିତ୍ରଶକ୍ତିର ଆକ୍ରମଣରୁ ବର୍ତ୍ତିବାପାଇଁ ବେଶ ଏକ ବଡ଼ ଡିପୋ ତା'ହେଲେ ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା । ସବୁ ମିଲିଟାରୀର ଏକ ପୁରୁଣ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପଢ଼ିବି । ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହାର୍ଡଓୟାର ବା ଗୁଲିଗୋଲା ସୁରକ୍ଷିତ ରହୁ । ତା'ପରେ ଅବିନାଶ ଏକ ସିଟରେ ବସିଗଲା । ପାଖରେ କିଏ ବସିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଜାଣିଲା ନାହିଁ ।

ତା'କୁ ଏକ ଗଗଲସ ଦିଆଗଲା । ସେ ଗଗଲସ ପିଛିନେଲା ଆଉ ତା'କୁ ଦୁନିଆ ହଠାତ୍ ଅଳଗା ଲାଗିଲା । ତା'ପରେ ଗଗଲସ ଖୋଲି କ'ଣ କୁହାଯାଉଛି ଶୁଣିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଆପଣମାନେ ଏକ ଭରଚୁଆଲ ଚୁର ପ୍ରଥମେ କରିବେ । ଭରଚୁଆଲ ଚୁର ସହ ଆପଣମାନେ କିଛି ଲାଇଭ ଡିସକସନ ବା ପ୍ରକୃତ ଆଲୋଚନା ଦେଖିବେ । ଆପଣଙ୍କ ଗଗଲସ ପିଛିବାରେ ଲାଗିବ ଯେ ଭରଚୁଆଲ ଚୁରରେ ଆପଣ ଏକ ଜାପାନିଜ ସୈନିକ ଭଲି ଆଶ୍ରାମାନ ଆଉ ଅନ୍ୟ ଜାଗା ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏ ଫିଲିଙ୍ଗ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଆଉ କେଉଁଠାରେ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

ମୋତେ କ୍ୟାପଟେନ ବୋଲି ଡାକନ୍ତୁ ।- ଅବିନାଶକୁ ନେଇ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ଜାପାନିଜ କ୍ୟାପଟେନ ଭାବରେ ଷ୍ଟେଜରୁ ପରିଚୟ ଦେଲେ ।

ଜାପାନୀ କ୍ୟାପଟେନ । ଭଲ ନଁ । କିଛି ତ ନଁ ଦେଲେ ଭଲ ହୁଅଛା । କିନ୍ତୁ କେଉଁ ନଁ ଦେବ ? କିଛି ମନେ ପଡ଼ିଗଲେ, ସେହି ନଁ ଦେବ ।- ଅବିନାଶ ଭାବିଲା

ହଁ, ଶୋକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେଲେ କିଛି ଯିତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବା ଆଉ ତା' ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନାର ସାମାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ଆମ କମ୍ପାନୀ ତରଫରୁ ଏକ ମାଗଣୀ ପୁସ୍ତକ ମିଳିବ ।- ଏତିକି କହି ଜାପାନୀ କ୍ୟାପଟେନ ପୋଷାକ ପିଛିଥିବା ମ୍ୟାନେଜର ଅବିନାଶକୁ ଏକ ବ୍ରୋସିଅର ଦେଲା । ଭଲ ଗୁସ୍ତି ପେପର । ଫଂଟୋ ସବୁ ଭଲ ଭାବରେ ଆସିଛି । ଜାପାନୀମାନଙ୍କ ଆଶ୍ରାମାନ ଅଧିକାର ଉପରେ ବହୁ ତଥ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପ୍ଲାନିଙ୍ଗ, ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଭଗ୍ୟ, ଅଧିକାର ଆଉ ଅତ୍ୟାଚାର ଉପରେ ଲେଖାଯିଲା । ଅବିନାଶ କିଛି ପଢ଼ିନେଲା । ଆଶ୍ରାମାନକୁ ଜାଣିବାକୁ କିଛି ବହିର ଦରକାର ଅଛି । ବହିରେ ଜାପାନୀମାନଙ୍କ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କାମର ଭଲ ତର୍ଫମା ହୋଇଥିଲା । ଦୁଇ ତରଫରୁ ଲେଖା ହୋଇଛି, ଏକ ବିଜୟୀ ଆଉ ପରାଜିତ ଭିତରେ ସମ୍ମନ ତଥା କିଛି ଲୋକଙ୍କ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଛ ଆନୁଗତ୍ୟର କଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯିଲା । ସେ ମଧ୍ୟ

ନିଜ ଭିତରେ ତା'ର ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ର ଉତ୍ତର ଖୋଜୁଥିଲା । ନିଜ ଭିତରଟା ପ୍ରଶ୍ନ ଆଉ ଉତ୍ତରର ଗନ୍ଧାଘର । ଭରତୁଆଳ ଟୁର ସହ ବହି ନିଷ୍ଠେ ଭଲ କାମ ଦେବ ।

ବିନା ଗୁଲିରେ ଜାପାନିଜମାନେ ଏ ଦ୍ୱୀପକୁ ଅଧିକାର କରିନେଇଲେ । ଏ ଦ୍ୱୀପକୁ ସେମାନେ ପ୍ରଥମରୁ ଆକଳନ କରିନେଇଥିଲେ ।- ଏକ ଧାଡ଼ି ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଲାଗିଥିବା ସ୍ଥିନରେ ଭାସିଉଠିଲା ।

ଦର୍ଶକ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସେତେବେଳକୁ କିଛି ଲୋକ ବସିଗଲେଣି । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ କଥା ହେଉଥିଲେ ଆଉ ସେଇରୁ କିଛି ଅବିନାଶ ଶୁଣୁଥିଲା । ତା' ଛଡ଼ା ଉପର ମଞ୍ଚରେ ତିନିଜଣ ଲୋକ ବସି ଜାପାନିଜମାନଙ୍କ ଆଶ୍ରାମାନ ଅଧିକାରର ପ୍ରତିଟି ଘଟଣାକୁ ତର୍ଜୁମା କରୁଥିଲେ । ସେ ଭିତରେ ଜଣେ ଜାପାନିଜ କ୍ୟାପଟେନ ଥିଲେ, ଜଣେ ପୋର୍ଟବ୍ରେଆର ବାସିନ୍ଦା ଥିଲେ, ଓ ଶେଷ ଜଣଙ୍କ ପରିଚୟ ଲେଖାଯାଇନଥିଲା, ତାଙ୍କର ମୁହଁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା । ଭରତୁଆଳ ଟୁର ସହ ସେମାନଙ୍କର କଥାବାର୍ତ୍ତା ଲାଇଭ ହେବ । ଅତୀତ ସହ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଯୋଡ଼ିବାର ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଛି । ଏକ ନୂଆ ପ୍ରକାରର ପ୍ରତ୍ୟେକାଙ୍କ ଜାପାନିଜ କ୍ୟାପଟେନ ଜାପାନୀମାନଙ୍କ ତରଫ୍ରୁ କହିବେ, ପୋର୍ଟବ୍ରେଆର ବାସିନ୍ଦା ସେ ସମୟର ପୋର୍ଟବ୍ରେଆର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ହିସାବରେ କହିବେ ଆଉ ତୃତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବେକାର କେହି ଜଣେ, ଏମିତିକି ଦର୍ଶକ ବି ହୋଇପାରେ, ସେ ଏବେକା ହିସାବରେ ଭାବି ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ ବା ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରିବେ । ଏହି ଜାଗା ଏକ ପ୍ଲାନେଟେରିଆମ ବା ନକ୍ଷତ୍ରାଗାରର ଭାଙ୍ଗା କୁହାଯାଇପାରେ । ନକ୍ଷତ୍ରାଗାରରେ ଜଣେ ପ୍ରାୟ ଶୋଇବା ଅବସ୍ଥାରେ ବସି କେବଳ ଦେଖିପାରେ । କିନ୍ତୁ ଏ ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ବସି ଶୋ ଉପଭୋଗ କରିବା ସହ, ଶୋରେ ଭାଗ ମଧ୍ୟ ନେଇପାରେ । ସେତେବେଳେ ମୁହଁ ଦେଖାଯାଉନଥିବା ଚେହେରାରେ ସେହି ଲୋକର ମୁହଁ ଦେଖାଯିବ । ଟେଲିପୋର୍ଟସନ ବା ଟେଲିଭିଜନ ସିଗନାଲ ଭଲ ଏମିତି କିଛି କୁହାଯାଇପାରିବ ।

ଏବେ ଶୋରେ ଆପଣମାନେ ବସି ଘଟଣାର କିଛି ଚିତ୍ର ଦେଖିବେ, କିଛି ବର୍ଣ୍ଣନା ହେବ, କିଛି ଡାୟୁସ ଉପରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନେ ଆଲୋଚନା କରିବେ । ଏବେ ଗଗଲସ ପିନ୍ଧନ୍ତୁ । ଗଗଲସ ପିନ୍ଧିବା ସମୟରେ ସଂମୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଳସ୍ତ ଏକ ପ୍ରକୃତ ସ୍ଥିନ ଭଲି ଲାଗିବ ।— ଏ ଘୋଷଣା ଆସିଗଲା ।

ଉରଚୁଆଳ ଟୁର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ଜାପାନିଜମାନେ ଆଣ୍ଟାମାନ ଆକ୍ରମଣର ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି । ତା' ପୂର୍ବରୁ ସମଗ୍ର ଏସିଆକୁ କେମିତି କବଜା କରିବେ ସେ ପ୍ଲାନ ମିଲିଟାରୀ ହେଡକ୍ଯୁର୍ଟ୍ସରେ ହେଉଥିଲା । ସମ୍ବାଚଙ୍କ ଅନୁମତି ମଧ୍ୟ ନିଆଗଲା । ସମସ୍ତେ ସାମୁରାଇ ଭଲି ଶପଥ ନେଉଥିଲେ । ଦେହର ଶେଷ ରକ୍ତବିନ୍ଦୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଭାଇ କରିବେ । ବିଜୟ ନହେଲେ ମୃତ୍ୟୁ । ସବୁ ସ୍ଵେନିକ ଦୃଢ଼ ଆଉ ବଳିଷ୍ଠ ଆଉ ଉଡ଼ିଲ ଲାଗୁଥିଲେ, କାହା ମୁହଁରେ ଶଙ୍କା ବା ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଚିତ୍ର ନଥିଲା । ସେମାନେ ବେଶ ଦମ୍ଭର ସହ ମାର୍କ କରୁଥିଲେ ।

ଦୃତୀୟ ଯୁଦ୍ଧ ହେବାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଦୁଇଜଣ ଜାପାନିଜ ନିଜ ସ୍ଥୀମାନଙ୍କ ସହ ଏଠାରେ ଫଟୋଗ୍ରାଫର ହିସାବରେ ଦଶ ବର୍ଷ ରହିଲେ । ସେମାନେ ପୋର୍ଟର୍ରୋଆର ଆଉ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳର ଫଟୋ ଉଠାଉଥିଲେ । ସେହି ଫଟୋ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଉଥିଲେ । ସେମାଙ୍କର ପୋର୍ଟର୍ରୋଆରର ସବୁ ଗଣ୍ୟମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ସଂମର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ଗୁପ୍ତଚର ଥିଲେ । ସେମାନେ ସବୁ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନର ଫଟୋ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲେ । ଆଉ ଏହାଛତା ଏକ ଜାପାନିଜ ତେଣ୍ଟିଷ୍ଠ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେମାନେ ପୋର୍ଟର୍ରୋଆରର ସବୁ ରାସ୍ତାଘାଟ, ସବୁ ପ୍ରମୁଖ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ନାମ ଆଉ ଅଫିସରମାନଙ୍କ ଠିକଣା ଜାଣିଥିଲେ, ସେମାନେ କିଛିଙ୍କର ବନ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେଇ ଆଗରୁ ଜାଣିବା ତଥା ପରିଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ ସାହାର୍ଯ୍ୟ କଲା ।

ଏ ଉରଚୁଆଳ ଟୁର ସମୟରେ ତା' ପାଖରେ ବସିଥିବା କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଭିତରେ

କଥା ହେଉଥିଲେ । ସେ କଥା ମଧ୍ୟ ତା'କୁ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଭଲଭାବେ ଜାଣିବାକୁ ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ଅବିନାଶ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଥିଲା ଆଉ ସ୍କିନକୁ ଅନାଉଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ସେ ନିଜର ଜଣା କଥାର ବିଶ୍ଳେଷଣ ବି କରିନେଉଥିଲା ଆଉ କିଛି ନିଷ୍କର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚୁଥିଲା ।

ଏକ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ଲାନିଙ୍ ବା ଯୋଜନା ତାହାହେଲେ ବହୁ ଆଗରୁ ଚାଲେ । ଆଉ ଏଠି ପ୍ରସ୍ତୁତି ତ ଦଶବର୍ଷ ଆଗରୁ । ତା'ର ଆଗରୁ ପ୍ଲାନିଙ୍ ଥିବ ।

ବହୁ ଆଗରୁ, ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଆଗରୁ ।

ତୁମେ ତାହାହେଲେ ଏମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତ ବନ୍ଦାମାନଙ୍କ କଥା କହୁଛ ?

ଆମ ଭିତରେ ନକ୍ଷତ୍ର, ତା'ର ଆଉ ଜହୁ ନଦେଖି ଭବିଷ୍ୟତ ଦେଖୁଥିବା ମଣିଷମାନଙ୍କ କଥା କହୁଛି । ନକ୍ଷତ୍ର ତାରା ଦେଖି କିଏ ଏକ ମଣିଷର କଥା କହିପାରେ, କିନ୍ତୁ ସ୍ମୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖି କିଏ କିଏ ନିଜ ଜାତି କଥା ଭାବିପାରେ । ଦିନରେ ସ୍ମୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରେ ଠିଆହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି, ଆଉ ବହୁ ଆଗକୁ ଭାବିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି । ଜାପାନିଜମାନେ ସେମିତି ବହୁ ଆଗୁଆ କଥା ଭାବୁଥିଲେ ।- ଏମିତି କିଛି କଥାବାର୍ତ୍ତା ତା' ପାଖରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନେ କରୁଥିଲେ । ତା'ପରେ ହଠାତ୍ ଷ୍ଟେଜ ଅନ୍ଧାର ହୋଇଗଲା ।

“ଏସିଆ ଫର ଦ ଏସିଆନସ୍ ।” ।- ଏହା ସ୍କିନରେ ଲେଖାହେଲା ଆଉ ଜାପାନିଜମାନଙ୍କ ସହ ଏସିଆରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦେଶର ଲୋକେ ସେହି ଧାତି ଉକାରଣ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଜାପାନୀ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ସହ ମିଶି ମାର୍କ କରୁଥିଲେ । ‘ଏସିଆ ଫର ଦ ଏସିଆନସ୍’ କହିଲାବଳେକୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ହାତ ଉପରକୁ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ସେ ମାର୍କରେ କିଛି ଭାରତୀୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ତା'ପରେ ଆଣ୍ଟାମାନର ଚିତ୍ର ଦେଖାଗଲା । ଜାପାନୀମାନଙ୍କ ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ଆଣ୍ଟାମାନରେ କେହି ଦୋହରାଇ ଚାଲୁଥିଲା ପରି

ଉଜ୍ଞାୟାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତା' ମୁହଁ ଦେଖାୟାଉନଥିଲା । ଆଶ୍ରାମାନର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ସେ ବାକ୍ୟ ଉକାରଣ ମଧ୍ୟ କରୁନଥିଲେ । ଭରତୁଆଳ ଚୁରରେ କିଛି ସମୟ ଜାପାନିଜଙ୍କର ସାମରିକ ଅଭିଯାନ ଦେଖାଗଲା । ଜାପାନୀମାନେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି ।

ଆଶ୍ରାମାନ ଆକ୍ରମଣର ପ୍ରସ୍ତୁତି ।- ତା' ପାଖ ଚେଆରରୁ କିଏ କହୁଥିଲେ ।

ଅବିନାଶ ଚିତ୍ରରେ ଦେଖିଲା ଯେ ଲମ୍ବା ସମୟଧରି ଅଧିକାର କରିଥିବା ହେତୁ ଯୁରୋପୀୟମାନଙ୍କ ଅନ୍ତିଆରରେ ଥିବା ରାଜ୍ୟର ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ କେହି କେହି ଅସ୍ତ୍ର ଉଠାଉଛନ୍ତି, ଯିଏ ବି ହେଉ ନିଜ ଉପାୟରେ ଅମାନ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । ସବୁ ପରାଧୀନ ଦେଶର ନାଗରିକମାନେ ନିଜ ନିଜ ହିସାବରେ ଅମାନ୍ୟ କରିଗଲିଛନ୍ତି । ଯୁରୋପିଆନମାନଙ୍କୁ ଆଉ ସ୍ଵତ୍ୟପ୍ରବୃତ୍ତ ସହଯୋଗ ମିଳୁନି ।

ଅବିନାଶ ଭାବିଲା ପରାଧିନ ହେବାକୁ କେହି ନିଜ ମନରୁ ଚାହେନି । କିନ୍ତୁ ପରାଧିନତା ଆପେ ନିଜ ଅସହାୟତା ହେତୁ ଆସିଯାଏ । ତେଣୁ ଏ ଧାତିଟି ଏସିଆନଙ୍କ ପାଇଁ ମ୍ୟାଜିକ ଥିଲା । ଜାପାନିଜମାନେ ଯୁରୋପୀୟ ଅଧିକାରରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଏହା ତୁମେ ଚାଲାକି କହିବ ନା ସଦିକ୍ଷା କହିବ ? ନା ଅପରତୁନିଷ୍ଟ ବା ସ୍ଵବିଧାବାଦୀର କଥା ଭାବିବ ?- ତା' ପାଇଁ ପାଖ ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ଵର କିଛି ଦ୍ୱିଧା ନେଇଆସୁଥିଲା ।

ଜାପାନିଜ ଯୁଦ୍ଧତରୀମାନ ମହାସାଗରରେ ରାଜୁତି କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲା । ଆଶ୍ରାମାନରେ ଭୟ ଆଉ ଆଶଙ୍କାର ବାତାବରଣ ଘେରିଥିଲା ।- କ୍ୟାପଟେନ ଷ୍ଟେଜର କହିଲେ । ଆଉ ଭରତୁଆଳ ଚୁରରେ ଅବିନାଶ ଏକ ଜାପାନିଜ ନୌଭେଲା ଦେଖିପାରିଲା ଆଉ ଘଣାମାନ ଆପେ ଜାଣିପାରିଲା । ସ୍କ୍ରିନରେ ଜାପାନୀ ନୌଭେଲା ଆଉ ଜାପାନୀଜ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଫଳତା ଦେଖାୟାଉଥିଲା । ସିଙ୍ଗାପୁରକୁ ଜାପାନିଜମାନେ ଅଧିକାର

କଲେ । ଜାପାନୀ ବୋମାବର୍ଷୀ ଉଡାଜାହାଜମାନ ଆଣ୍ଟାମାନର ଆକାଶରେ ଚକ୍ରର ମାରିଲା ଆଉ ପୁଥମ ବୋମାବର୍ଷଣ ଫେବୃଯୁରୀ ୧ ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ଏକ ବିରାଟ ବୁମ, ପୋର୍ଟରେଆରରେ ଦୌଡାଦୌଡି ଲାଗିଗଲା । ପୋର୍ଟରେଆରକୁ ଜଳଦି ଖାଲି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଜାପାନୀ ଯୁଦ୍ଧପୋତରେ ସ୍ରେନିକମାନେ ଅତି ବ୍ୟପ୍ତ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ । ଜାହାଜର କ୍ୟାପଟେନ ଆଦେଶ ପରେ ଆଦେଶ ଦେଇଚାଲୁଥିଲେ । ୧୯୪୭ ମସିହା ଜାନୁଆରୀର ପୁଥମ ସପ୍ତାହ । ଜାପାନୀ ବୁଡାଜାହାଜମାନ ସେତେବେଳକୁ ଆଣ୍ଟାମାନ ସମୁଦ୍ରରେ ପଇଁତରା ମାରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଜାପାନୀମାନେ ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆର ସବୁ ସମରକ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଜୟୀ ହେଉଥାଆନ୍ତି । ବହୁ ଇଂରେଜ ଉପନିବେଶମାନ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିନକୁ ଆସିପାରିଥାଏ । ଆଣ୍ଟାମାନରେ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ଭୟ ଥାଏ, ଆଉ ଇଂରେଜ ଅଧିକାରୀମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ପରାଜୟର ଆଶଙ୍କାରେ ଥାଆନ୍ତି । ବ୍ରତିଶ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଜାହାଜ ଏମ ଏମ ମହାରାଜା ଜାହାଜ ଚାଥାମ ଜେଟିରୁ ମୁଖ୍ୟଭୂମି ପାଇଁ ଜାନୁଆରୀ ୨ ତାରିଖରେ ଛାଡ଼ିଦେଲା । କିନ୍ତୁ ବହୁ ଆଶାୟୀ ଲୋକ ଯାଇ ପାରିଲେନି । ସେତେବେଳକୁ ତର ସବୁଆଡ଼େ, ଜାପାନୀମାନେ ମାତ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଡାକ ପଡ଼ୁଥାଏ । ତା'ପରେ ନୌବାହିନୀର ତରୀ ଆଲାଙ୍କା ମଧ୍ୟ ଆଣ୍ଟାମାନରୁ ଆଉ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ଚାଲିଗଲା ।

କ୍ରମଣାମ୍ବିନ୍ଦୁ

ସ୍ମୀକୃତିର ଅଗଣିତ ସ୍ମୀକାରୋକ୍ତି-ଗୁରୁ

ଡା ଉଷାରାଣୀ ଦାଶ

ଭାଦ୍ରବର ରୂପେଳି ସକାଳ । ମେଘ ଡମ୍ବୁରୁ ତାଳେ ତାଳେ
ମହୁର ତୋଳି ମନଲୋଭା ସଙ୍ଗୀତରେ ମୁଖରିତ ଧରଣୀ ।
ଅଭ୍ୟାସବଶତଃ ପ୍ରାତଃ ଭ୍ରମଣରେ ବାହାରିଯାଇଥିଲେ ଅନ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣା
ଦେବୀ । ବର୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ଫେରି ପାରିଲେନି, ପୁରାପୁର ଭିଜିଗଲେ
ରାସ୍ତାରେ । ଚାଉୟଳଟିଏ ଧରି ମୁଣ୍ଡଗାକୁ ପୋଛି ପକାଇଲେ ।

ନହେଲେ ଥଣ୍ଡା ଧରିଯିବ । ଆଜିକାଲି ବର୍ଷା କାକର ଦେହରେ ଯାଉନି । ବୟସ ବା କଞ୍ଚ
ବସିଛି, ଅଣି ଧରିବାକୁ ବସିଲାଣି । ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ବୟସରେ ସତଳ ରହିବାର ସ୍ମୃତିକୁ ନେଇ
ଚାଲିବାର କଥା । ଅଚଳର ଅଲୋତା ଜୀବନକୁ ନେଇ ଜୀଇଁବାକୁ ଭାରି ଭୟ ତାଙ୍କର ।
ସତଳ ରହିବାର ସଙ୍କଳ୍ୟରେ ତୋର ପାଞ୍ଜିଗାରୁ ଶେଯ ଛାଡ଼ି ପ୍ରାତଃଭ୍ରମଣ କରନ୍ତି ଓ ପରେ
ଗାଧୁଆପାଧୁଆ ସାରି ନାତିନାତୁଣୀ ସ୍କୁଲକୁ ବାହାରିବା ପୂର୍ବରୁ ଟିପ୍ପିନ ବକ୍ଷ ସଜାତିବା
ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଖୁଆଇ ନଦେଲେ ତାଙ୍କ ମନ ବୁଝେନି । ତାପରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ
ତାଙ୍କର ପୂଜାପାଠ ଆଦି ଦୈନିକ ଜୀବନର୍ଯ୍ୟା । ଗୀତା, ଭାଗବତ, ପୁରାଣରୁ
ଅଧ୍ୟାୟେ ଲେଖାଏ ପଢ଼ିବା ସହିତ ଅବସର ସମୟରେ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ପଢ଼ିବା ରୁଚି ତାଙ୍କର
ଆଜିଯାଏ ରହିଛି । ସମୟେ ସମୟେ ଗୀତ କି କବିତାଟେ ଗାରେଇ ବି ପକାନ୍ତି ସେ ।

"ଜେଜେମା' କୋଉଠି ଅଛ ? ମୋ ପାଇଁ ସବୁ ସଜାତି ଦିଆ, ମୁଁ ମା'ମଙ୍ଗ ଘରକୁ ଯିବି,
ମୋ ସାଙ୍ଗମାନେ ଆସିଗଲେଣି ।" ସାନ ନାତିର ବରାଦ ମୁତାବକ ସବୁ ସଜାତି ଦେଇ
ଆସିଲେ ସେ । ମୁଣ୍ଡଗାକୁ ଖୋଲି ଫ୍ୟାନ ତଳେ ବସିଗଲେ । ସ୍ଵାତିସବୁ ପରସ୍ତ ପରସ୍ତ
ହୋଇ ଖୋଲି ଯାଉଥିଲା ତାଙ୍କ ମାନସପଙ୍କରେ । ନିଜ ଜୀବନର ଫର୍ଦ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଓଲଟାଉ

ଥିଲେ । ଗୁରୁଦିବସ ପୂର୍ବଦିନରୁ ଭାଷଣ ଲେଖି ପୁଅଣ୍ଡିଆମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇବା ସହିତ ସେବିନ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଗୁରୁପୂଜା ପାଇଁ ଫୁଲ ତୋଳି ହାର ଗୁଛି ଦେଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିଲା ଦିନେ ଗୁରୁଦିବସ କ'ଣ ଜଣା ନଥିଲା, ମାତ୍ର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ପାଠରେ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଗଦର୍ଶନ ଦେବାରେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଅବଦାନ ଥିଲା ଅନସ୍ତ୍ରୀକାର୍ଯ୍ୟ । ସପ୍ତମଶ୍ରେଣୀ ପରେ ଗାଁରେ ହାଇସ୍କୁଲ ନଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ପାଠପଢା ବନ୍ଦହେବା କଥା ଶୁଣି ଆଖିରୁ ଦୁଇଧାର ଲୁହ ବୋହିଆସିଥିଲା । ପୀତାମ୍ବର ସାର ତା'ଙ୍କ ମନକଥା ବୁଝିପାରି ମୁଣ୍ଡକୁ ଆଉସି ଦେଇ କହିଥିଲେ, “ତୁ ଯେତିକି ପାଠ ପଢ଼ିଛୁ ସେଥିଲେ ଆଉ କାହାକୁ ଶିକ୍ଷିତ କରି ଦେଇପାରିବୁ, ଚିନ୍ତା କରନା ମା’ ।” ବାପା ତାଙ୍କର ଆଶ୍ରୁ ଥିଲେ ମୋ ଝିଅ ଭଲମନ୍ଦ ଖବର ଦ୍ଵିପଦ ଚିଠିରେ ଲେଖି ଜଣାଇପାରିବ, ଆଉ କ'ଣ ଲୋଡା । ଜଣେ ମେଧାବୀ ଛାତ୍ରୀର ଆଶା ଆକାଂକ୍ଷା, ମନର ଛଛା ପରିବାରର ରକ୍ଷଣଶୀଳ ମାନସିକତାର ରାହୁଛାୟାରେ ଅବଦମିତ ରହିଗଲା ।

ବିବାହ ପରେ ସନ୍ତ୍ରାନ ଓ ପରିବାରର ଦାୟିତ୍ବରେ ବୁଢି ରହିଲେ ସେ । ପିଲାମାନଙ୍କର ପାଠପଢା ବନ୍ଦସ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ତୁଳିମୁଣ୍ଡରେ ତାଙ୍କୁ ଘେରି ବସିଯାଉଥିଲା ଗଣିତ ବିଜ୍ଞାନର ସ୍ନେହକୁ ସରଳ ଭାବରେ ସମାଧାନ କରିବାରେ । କେଣ୍ଟ କି ଗ୍ରୀକ୍ସ ଡିବିରି ନିଆଁରେ ଆଲୋକିତ ତାଙ୍କ ପିଲାଙ୍କ ଚାଟଶାଳୀ ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ସ୍ଥାନ ଥିଲା । ସ୍ନାମୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଆସୁଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ନାମୀଙ୍କର ଅସୁନ୍ଦର ସମୟରେ କେବେକେବେ ଘନ୍ତିଏ ଦ୍ଵିଘନ୍ତି ବସାଇ ପଢାଇବାରେ ତାଙ୍କୁ ଅଫୁରନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ମିଳୁଥିଲା । ନିଜ ଭିତରର ଅଭାବବୋଧରେ ମୁହଁର୍ଦ୍ଦିକ ପାଇଁ ହେଉ ପଛେ ଆଶ୍ରୁର ଚନ୍ଦ୍ରାତ୍ମପ ଟାଣି ହେଉଥିଲା ।

ପରୀକ୍ଷାରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ସଫଳତା ଦେଖି ଶଶୁର ଆତ୍ମତ୍ୱପ୍ରିର ହସଟିଏ ମୁହଁରେ

ଖେଳାଇ ମୁଣ୍ଡରେ ସ୍ନେହରେ ହାତ ବୁଲାଇ ଆଣି କହିଥିଲେ “ସାବାସ୍ ଅନୁମା, ତୁମେ ମୋ ନାତିନାତୁଣୀଙ୍କର ପାଠପଢାରେ ଯେପରି ଯତ୍ତ ନେଉଛ କେଉଁ ଚିତ୍ରମ୍ବନ ସାରଙ୍ଗୁ ମୋଟା ଆଙ୍କର ଦରମା ଦେଇଥିଲେ ବି ସେ ଏମିତି କରିପାରି ନଥାନ୍ତେ ।” ଶାଶ୍ଵ ଶଶ୍ଵର ଯିବାପରେ ଆଉ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍କୁଲ ପାଠ ସରିବା ପରେ ଘରକାମରୁ ପୁରୁଷତ୍ ମିଳିଲେ ଆଖପାଖର ନିରକ୍ଷର ପିଲା ଓ ଅଣିଷ୍ଟିତ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଲେଖିବା ପଢ଼ିବା ଶିଖାଇବା ତାଙ୍କର ନିତ୍ୟନୈମିତ୍ତିକ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ନିଜ ଜୀବନଜ୍ୟୋତିର ବିକିରଣରେ ଅଙ୍ଗାନ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଅପସାରଣ କରିବାର ସଙ୍କଳ୍ପ ନେଇ ସେ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଥିଲେ ।

ପତ୍ନୀ ଅନ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାମନସ୍ଥତା ସ୍ଥାମୀ ଅମର ବାବୁଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଅଭିଭୂତ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ମୁହଁ ଖୋଲି କିଛି କହନ୍ତି ନାହିଁ । ସେବିନ ଧାଏ ଗୁରୁଦିବସ । ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଉତ୍ସବ ପାଳନ ପରେ ସ୍ଥାମୀ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ହାତରେ ଧିଲା ସାଲ୍ ଓ ଫୁଲତୋଡା । ଦରଜା ବନ୍ଦ କରୁକରୁ କିଛି ବୁଝିବା ଆଗରୁ ସାଲ୍ ଟିକୁ ତାଙ୍କ ବେକରେ ପକାଇଦେଲେ ସ୍ଥାମୀ । ବୁଲିପଡ଼ିଲା ବେଳକୁ ହାତରେ ଧରାଇ ଦେଲେ ଫୁଲତୋଡାଟି ।

“ଏ ସବୁ ମୋତେ କାହିଁକି ଦେଉଛ ?” - ଅନ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣା ଦେବୀଙ୍କ ଆଷ୍ଟର୍ୟ ଭରା କଣ୍ଟସ୍ତର ।

“ଏସବୁର ଅସଳ ହକଦାର ତ ତୁମେ । ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କର ଆଦ୍ୟ ଓ ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁ ତୁମେ । ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତ୍ରୁଟିବଧାନ ଓ ମାର୍ଗଦର୍ଶନରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଜି ନିଜ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ତୁମର ତ୍ୟାଗ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିଷ୍ଠା, ଧୈର୍ୟ, ସହନଶୀଳତା ପାଇଁ ଆଜି ମୁଁ ଜଣେ ସଫଳ ଶିକ୍ଷକ, ସଫଳ ମଣିଷ ହୋଇପାରିଛି । ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ ତୁମର ଏହି ଗୁଣ ସବୁ ମତେ କେବଳ ପ୍ରଭାବିତ କରିନାହିଁ, ତୁମ ଅଜାଣତରେ ମୁଁ କିଛି କିଛି ଶିଖିବାକୁ ବି ଚେଷ୍ଟା କରିଛି । ଆଜି ଦିନରେ ଏ କିଛି ନୁହେଁ, ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ତୁମର ପ୍ରାପ୍ୟ” ।

ଅପଳକ ନୟନରେ ଚାହିଁ ରହିଥାନ୍ତି ସେ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ମୁହଁକୁ । ବିରଳ ଏ ଉପଲବ୍ଧି । ଭାବ ଭାବନାର ଫେଣ୍ଡାଫେଣ୍ଡା ଅନୁଭବ । ଏହି ଦୁର୍ଲଭ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷଣକୁ ସେ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ସ୍ଵାୟତ୍ତରେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ । ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉଥିଲା ଆତ୍ମାର ଭଲାସ । ଆଜି ସ୍ଵାମୀଙ୍କର ହୋଇଛି କ'ଣ ? ତାଙ୍କ ମଧୁର ଭାବନାରେ ଖିଆ ଯୋଡ଼ି ପ୍ରଗଞ୍ଚ ଭାବରେ ଅମରବାବୁ କହୁଥିଲେ “ଶିକ୍ଷାଦାନ ପାଇଁ ତୁମକୁ କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ଅନ୍ତିମ ତଥା ନିଜେ ଏକ ସ୍ଵାୟଂ ସମ୍ମୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ଯାହାର ପ୍ରତିଟି ଶିରାପ୍ରଶିରାରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି ଶିକ୍ଷାଦାନର ଅମୀଘୁ ଧାରା, ପ୍ରତିଟି କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଲିପିବନ୍ଦ ହୋଇଛି ସଫଳତାର ଦିଗନ୍ତ ବିସ୍ତାରୀ କାହାଣୀମାଳା, ଯାହାର ବନ୍ଧରେ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହୋଇଛି ସ୍ଵୀକୃତିର ଅଗଣିତ ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି ।”

ଗୋଟାପଣେ ସେ ହଜି ଯାଉଥିଲେ ଆନନ୍ଦ ସାଗରର ବେଳାଭୂମିରେ, ଭିଜି ଯାଉଥିଲେ ସୁମଧୁର ବାଣୀମୃତ ସିଞ୍ଚନରେ । ହୃଦୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲା ଏକ ଅଭିନ୍ନ କମ୍ପନ , ଭରି ଯାଉଥିଲା ଏକ ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ଆନନ୍ଦ ଓ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ।

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଗୁରୁଦିବସରେ ସ୍ଵାମୀଙ୍କର ଏହି ସ୍ଵୀକୃତି, ଆଉ କିଛି ଦୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆୟୋଜନ ଅନ୍ତିମପୂର୍ଣ୍ଣା ଦେବୀଙ୍କୁ ଶିହରିତ କରୁଥିଲା । ସେ ମନେ କରୁଥିଲେ ତାଙ୍କର ଏ ମଧୁର ଜୀବନଯାତ୍ରାର ଅନ୍ତ ନଥାନ୍ତା କି ! ଅସରନ୍ତି ପଥ ସେମାନେ ଏମିତି ଅତିକ୍ରମ କରୁଥାନ୍ତେ ପରମ୍ପରା ସହିତ ଏକାତ୍ମ ହୋଇ । ସ୍ଵାତିତାରଣ କରୁ କରୁ ତାଙ୍କର ଆଖିରେ ଦୁଇବୁନ୍ଦା ଲୁହ ଜକେଇ ଆସିଲା । ସ୍ଵାମୀ ଯିବାର ଯା’ ଭିତରେ ଦୁଇବର୍ଷ ବିତି ଗଲାଣି । ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନର ଖଟାମିଠା ସ୍ଵାତିତ୍ବ ପାପେଯ କରି ଅବଶିଷ୍ଟ ଜୀବନର ଯାତ୍ରା ତାଙ୍କର ।

ହଠାତ ତାଙ୍କ ବେକରେ ସାଲଟିଏ ପଡ଼ିବାର ଅନୁଭବ କଲେ ସେ । ଚମକି ପଡ଼ି ପଛକୁ ବୁଲି ଚାହିଁଲେ । ପଛରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା ସିପୁନ, ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଗେଡ଼ା ନାତି, ହାତରେ ତା’ର ପୂଜାଥାଳୀ । ପ୍ରଶ୍ନିଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ ରହିଲେ ସେ । ମୁରୁକି ହସି

ପୂଜାଥାଳୀଟି ଧରି ସମ୍ମୁଖ ଭାଗକୁ ଚାଲି ଆସିଲା ସିପୁନ । ଥାଳୀଟାକୁ ତଳେ ଥୋଇ ଦେଇ ଅନାମିକା ଆଙ୍ଗୁଳିରେ ଚନ୍ଦନ ଆଣି ଜେଜେମାର ମୁଣ୍ଡରେ ଲଗାଇ ଦେଲା ।

“ଆରେ ଏ କ’ଣ କିରୁଛୁ ? ତୁ ମା’ମ୍ ଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇନ୍ଦୁ କି, ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ?”

ଜେଜେମା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ନ ଦେଇ ତା’ର କୁନି କୁନି ଆଙ୍ଗୁଳିରେ ଅରୁଆ ଚାଉଳ ଓ ଫୁଲ ଜେଜେମାର ମୁଣ୍ଡରପରେ ବିଞ୍ଚି ଦେଇ ବନ୍ଦାଇବାକୁ ଲାଗିଲା । ଶେଷରେ ଆଣ୍ଟୁମାତି ପ୍ରଶାମ କଲା ।

ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟରେ ଦେବୀ ସିପୁନର ହଠାତ ଏପରି ଆଚରଣରେ କିଛି ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲେ । ତାକୁ ଭୁଲ୍ଲୁରୁ ଉଠାଇ ଆଣି କୋଳରେ ଜାକି ଧରିଲେ । ସିପୁନ କହୁଥିଲା “ଜେଜେମା ତୁମର ମନେ ଅଛି, ଗଣେଶ ପୂଜାଦିନ ତୁମେ ମତେ କୋଳରେ ବସାଇ ଖତି ଛୁଆଇଁ ଥିଲ । ଓଡ଼ିଆ, ଇଂରାଜୀ ଓ ହିନ୍ଦୀ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ତୁମେ ମତେ ଶିଖାଇଥିଲ । ରାମାୟଣ, ମାହାଭାରତ ପୁରାଣର କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ଶୁଣିଛି, ଶିଖିଛି । ଆଚରଣ, ବ୍ୟବହାର ଭଲମନ୍ଦ ବିଚାର, ଜୀବନ ଶୈଳୀ, ସବୁକିଛି ତ ତୁମେ ମତେ ଶିଖାଇଛ । କହିଲ ଦେଖି, ତୁମେ ମୋର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ କି ନୁହେଁ ? ମୁଁ ଆଜି ତୁମକୁ ଟିକେ ଶୁଣା ସମ୍ମାନ ଦେଇ କିଛି ଭୁଲ କରିଛି କି ?”

ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟରେ ଦେବୀ ହତବାକ୍ ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ଏତିକି ଚିକିଏ ପିଲା, ଏତେ ବୁଝି ଆସିଲା କେଉଁଠାରୁ ? ତା’ ମୁଣ୍ଡକୁ ସ୍ନେହରେ ଆଉସି ଦେଲେ । ବାଣ୍ଡାକୁଳ କଣ୍ଠରେ କହିଲେ, “ତୋ ଭଲି ସଂସ୍କାରୀ ପିଲାଚିଏ ତିଆରି କରି ମୋ ଜୀବନ ଆଜି ଧନ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି । ତୋର ଚିତ୍ତାଧାରା ସବୁରି ମନରେ ଉଙ୍ଗିମାରୁ, ମୋ ଭଲି ସବୁ ଜେଜେମାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ପୁରିଭୂତ ସବୁ ପରିବାର, ଉତ୍ୱୀବିତ ହେଉ ସମାଜରେ ଲୁପ୍ତ ଯୌଧ ପରିବାର, ଗଢିବାକୁ ସଂସ୍କାରୀ, ସମ୍ମେଦନଶୀଳ, ହୃଦୟବାନ ଭବିଷ୍ୟତ ।” ଆଖିରୁ ତାଙ୍କର ଝରି ପଡ଼ୁଥିଲା କେଇବୁଦ୍ଧା ଆନନ୍ଦାଶ୍ରୁ ।

ଏମ୍ସ, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୪୩୮୧୩୩୭୧୭

ଲୁଣି

ଅବନୀନ୍ଦ୍ର ଓଡ଼ା

ଶବବାହନ ଗାଡ଼ି ଛେଣ୍ଟ କଲୋନୀରୁ ବାହାରି ବେଦବ୍ୟାସ ଅଭିମୁଖେ ବାହାରେ । ଗାଡ଼ିରେ ଗୋଲକବାବୁ ତାଙ୍କ ମୃତ ଧର୍ମପତ୍ନୀଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ବସିଥାଆନ୍ତି । ବଡ଼ପୁଅ ଗାଡ଼ିର ଦ୍ୱାର ମୁହଁରେ ବସି ରାସ୍ତାରେ ଖଇ କଉଡ଼ି ପକାଉଥାଏ । ଆଉ ସାନ ପୁଅ ମଧ୍ୟ ପାଖରେ ବସି କାନ୍ଦି ଚାଲିଥାଏ । ଧର୍ମପତ୍ନୀଙ୍କ ହଳଦୀ ବୋଲା ମୁହଁକୁ ଦେଖି ଗୋଲକବାବୁଙ୍କ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଗଡ଼ି ଚାଲିଥାଏ । ଏତେବେଳେ ଦୁନିଆରେ ବିବାହର ୪୦ବର୍ଷ ପରେ ଗୋଲକବାବୁଙ୍କୁ ଏକା କରି ତାଙ୍କ ଜୀବନସାଥି ଗତକାଳି ରାତିରେ ବିଦାୟ ନିଅନ୍ତି ।

ଗୋଲକବାବୁ ଆଉ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀଙ୍କ ୪୦ମ ବିବାହ ବାର୍ଷିକୀ ପାଳନ ହଉଥାଏ । ଘରକୁ ଆସିଥିବା ଅତିଥିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ ପଚାରେ, ମାନିବାକୁ ପଡ଼ିବ ମଉସା ଆଉ ମାଉସୀ ଆପଣ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ, ଆଜି କାଳିର ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁଠି ବାହାଘରକୁ ୪/୭ ବର୍ଷ ହୋଇଗଲେ ଅଣନିଶ୍ଚାସୀ ପରି ଲାଗୁଛି, ଆପଣମାନେ ସେଠି ୪୦ବର୍ଷ କେମିତି ସମ୍ମାଳିଲେ? "ପରସ୍ପରକୁ ବୁଝିପାରିଲେ ସବୁ ସମ୍ମାନ ବୋଲି" ତତକ୍ଷଣାତ ଗୋଲକବାବୁ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରଟି କାହାର ମଧ୍ୟ ହଜମ ହୁଏନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁରେ ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖି ଗୋଲକବାବୁଙ୍କ ସହଧର୍ମୀ ଏଥର ଉତ୍ତର ରଖନ୍ତି ।

ଆଜକୁ ୪୦ ବର୍ଷ ତଳେ ତମ ମଉସା ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହ ମତେ ଦେଖିବାକୁ

ଆସିଥାଆଛି । ଆଉ ମତେ ବରାଦ ହୋଇଥାଏ ରୋଷେଇ କରିବା ପାଇଁ । ଭାତ, ଡାଲିକୁ ଆମର ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ୮/୯ ପ୍ରକାରର ତରକାରୀ ପତ୍ର ହୋଇଥାଏ । ମୁଁ କେବଳ ସେତେବେଳେ ତିନୋଟି କି ଚାରୋଟି ତିଆରି କରିଥିବି । ବାକି ସବୁ ମୋ ମା' ଆଉ ମୋ ବଡ଼ଭଡ଼ଣୀ କରିଥାନ୍ତି । ମୁଁ ରାନ୍ଧିଥିବା ତରକାରୀ ସବୁରେ ଟିକେ ଲୁଣ ଅଧିକା ପଢ଼ି ଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ମୋ ତରକାରୀକୁ ଛାଡ଼ି ବାକି ସବୁ ତରକାରୀ ସମସ୍ତେ ଖାଆନ୍ତି । କେବଳ ତମ ମଉସା ମୁଁ ରାନ୍ଧିଥିବା ତରକାରୀକୁ ଖାଆନ୍ତି । ତମ ମଉସାଙ୍କୁ ନେଇ ଆମ ଘରେ ସମସ୍ତେ ରାଜି ଥାଆନ୍ତି, କାରଣ ସେତେବେଳେ ଆମ ବୁକର ତମ ମଉସା ହତଛନ୍ତି ଗୋଟେ ବୋଲି ସରକାରୀ ଜ୍ଞାଇଁ । ହେଲେ, ତରକାରୀରେ ମୁଁ ଲୁଣ ଅଧିକ ପକେଇଥିବାରୁ ଏମାନଙ୍କ ପରିବାର ମନା କରିଦେବେ ବୋଲି ଆମ ଘରଲୋକ ତରି ଯାଇଥିଲେ । ହେଲା ମଧ୍ୟ ସେଇଆ । କିନ୍ତୁ ତମ ମଉସା ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଉଜଙ୍କୁ କହି ବୁଲେଇ ଘରଲୋକଙ୍କୁ ସବୁ ରାଜି କରେଇ ଦେଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ବାହାଘର ମାସେ ପରେ ତମ ମଉସାଙ୍କୁ ସେବିନର ଘଟଣା ବିଷୟରେ ପଚାରିଲି ସେତେବେଳେ ସେ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଜାଣିଛ ?

ସମସ୍ତେ ଗୋଲକବାବୁଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଉତ୍ତର ଲାଗି ଅନେଇଥାନ୍ତି । ହେଲେ ଉତ୍ତର ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ନୁହେଁ ନିଜେ ଗୋଲକବାବୁ ଦିଆନ୍ତି,

ତମର ଅଧିକ ଲୁଣ ଖାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ । ଆଉ ତମ ସ୍ଥାମୀ ହବାକୁ ହେଲେ ମତେ ଜୀବନ ସାରା ଅଧିକ ଲୁଣର ତରକାରୀ ଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତମ ଫୋଟୋ ଯେଉଁଦିନ ପ୍ରଥମେ ଦେଖିଥିଲି ସେବିନ ହିଁ ନିଷ୍ଠତି ନେଇଥିଲି ବାହାହେବି ଯଦି ଏଇ ଝିଅକୁ । ଅନ୍ୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଭଲପାଇବା ଅପେକ୍ଷା ନିଜ ମନରୁ ଟିକେ ଅହଂକାରକୁ କାଢି ତାଙ୍କ

ରଙ୍ଗରେ ନିଜକୁ ରଙ୍ଗାୟିତ କଲେ ପ୍ରେମର ରଙ୍ଗ ଅଧିକ ଗାଡ଼ ହୋଇଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ସେଦିନ ତମ ଘରେ ତମ ହାତ ରକ୍ଷା ଟିକେ ଲୁଣ ଅଧିକ ତରକାରୀକୁ ଖାଇବା ଅଭ୍ୟାସ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲି ।

ଶବଦାହୁ ଗାଡ଼ ବେଦବ୍ୟାସରେ ପହଂଚି ଯାଇଥାଏ । ପିଲାମାନେ ମା'ଙ୍କୁ କାନ୍ଦରେ ବୋହି ନିଅନ୍ତି ଯୁଇ ନିକଟକୁ । ବଡ଼ପୁଅ ମୁଖ୍ୟାଗ୍ନି ଦିଏ । ଗୋଲକବାବୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ ଆଖିରୁ ଖରି ଯାଉଥିବା ଲୁହକୁ ଗାମୁଛାରେ ପୋଛୁଆଆନ୍ତି । ବହୁତ କମ ସମୟରେ ଯୁଇଟି ଜଳିଯାଏ । ହଠାତ ଏହା ଦେଖି ଗୋଲକବାବୁଙ୍କ ଗୋଟେ କଥା ମନେପଡ଼ିଯାଏ ଯାହା ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ଦିନେ କହିଥାଆନ୍ତି, ମୁଁ ଏତେ ଲୁଣ ଖାଉଛି ନା ! ଦେଖିବ ମତେ ଜାଳିଲା ବେଳକୁ କାଠ ବେଶୀ ଦରକାର ପଡ଼ିବନାହିଁ । ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ଜଳିଯିବି ।

ଟିକଣା; ଏଫ୍-୬୮ -୨୧୮, ବାସନ୍ତୀକଲୋନୀ

ରାଉରକେଳା, ସୁନ୍ଦରଗଢ଼

ଓଡ଼ିଶା, ୭୭୯୦୧୨

ଦୂରଭାଷ; +୯୧-୯୩୭୧୭୭୩୮୮୯

ପାଉଁଜି ରିଟ୍

ଆଶୁତୋଷ ମେହେର

ପଞ୍ଚମ ଓଡ଼ିଶାର ଗୋଟାଏ ଛୋଟ ଗାଁରେ ରହୁଥିଲା ମାଖନୁ,
ବିଚାରା ଜଣେ ଗରିବ ଚାଷୀ । ସାଥୀରେ ରହୁଥିଲେ ତା'ର ପଢ଼ୁ
ଗୀତା ଓ ପୁଅ ଶ୍ରବଣ । ମାଖନୁ ଥିଲା ବଡ ପରିଶ୍ରମୀ, ନିଜ ଜମିରେ
ଦିନରାତି ଖରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅଭାବ କେବେ ବି ତା ପିଛା ଛାଡ଼ୁ
ନଥିଲା । ଉପରେ ପୁଅ ଶ୍ରବଣର ହାଇସ୍କୁଲର ପାଠ୍ୟତା ଖର ।
ଦିନେ ଦିନେ ତ ଖାଇବାକୁ ଦୁଇ ମୁଠା ଅନ୍ତିମ ମିଳୁନଥିଲା । ତଥାପି ସାହସ ଭିଡ଼ ମାଖନୁ ତା
ପୁଅକୁ ପାଠ୍ୟତାଭିଧିଲା ଏକ ସୁନାର ଭବିଷ୍ୟତ ଆଶାରେ । ଶ୍ରବଣ ଭଲ ପହୁଥିଲା ଓ
ଶ୍ରେଣୀରେ ବରାବର ପ୍ରଥମ ହେଉଥିଲା ।

ପରିବାର କଷ୍ଟ ଦେଖି ଗୀତା, ତା'ର ମାଁ ଦେଇଥିବା ସୁନା ପାଉଁଜି ବିକିବାକୁ ମନୟ
କଲା, ଯାହା ତାକୁ ବିବାହ ସମୟରେ ଉପହାର ମିଳିଥିଲା । ସେ ମାଖନୁକୁ କିଛି ନ
ଜଣାଇ ବଜାରକୁ ଗଲା ଓ ପାଉଁଜିଟିକୁ ଜଣେ ସୁନାରୀଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲା । ସୁନାରୀ କହିଲା,
“ଏ ତ ଏକଦମ୍ ଅସଲି ସୁନାର, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏହାକୁ ବିକୁଛ କାହିଁକି ?” ସୀତା ପାଉଁଜିର
କଥା କହିଲା ଓ ନିଜ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର କାହାଣୀ କହି କାନ୍ଦି ପକାଇଲା ।

ସୁନାରୀର ହୃଦୟ ତରଳିଗଲା । ସେ ପାଉଁଜିଟି ନେଇ ତା' ବଦଳରେ କିଛି ଚଙ୍ଗା ଓ
ଗୋଟାଏ ବସ୍ତ୍ରା ଚାଉଳ ମଧ୍ୟ ଦେଲା ଓ କହିଲା, “ଏ ପାଉଁଜି ତୁମ ମାଆଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ,
ସୃତିର ଚିହ୍ନ । ଏହାକୁ ମୁଁ ଏମିତି ସାଇତି ରଖିଥିବି । ତୁ ଏହାକୁ ଫେରାଇ ନେବାକୁ
ଯେମିତି ହେଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ଆସିବୁ ।” ସୀତା ହଁ କହି, ଘରକୁ ଫେରିଲା । ତା
ସାଥୀରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଚଙ୍ଗା ଓ ଚାଉଳ ଦେଖି ମାଖନୁ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହେଲା । ସେମାନେ ଏମିତି

ଦୁଃଖ କଷ୍ଟରେ ଆଗକୁ ବହୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଗୀତାର ମନରେ ପାଉଁଜିର ଅଭାବ ସବୁବେଳେ ଘାରୁଥିଲା । ମାଖନୁ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ପ୍ରବୋଧ ଦେଉଥିଲା ସେ ନିଶ୍ଚିତ କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବ ଏ ବାବଦରେ ।

ଏ ଭିତରେ ଶ୍ରୀବଣର ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀର ବାର୍ଷିକ ବୃତ୍ତି ପରୀକ୍ଷା ଆସିଗଲା । ମାଖନୁ ତାକୁ ପରୀକ୍ଷା ଦିନଯାକ ସାଇକେଲରେ ବସାଇ ନେଇ ପାଖ ସହରର ହାଇସ୍କୁଲକୁ ଯାଉଥିଲା ବୃତ୍ତି ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ । ଶିକ୍ଷକ କହୁଥିଲେ ଶ୍ରୀବଣ ନିଶ୍ଚିତ ମେଧାବୃତ୍ତି ପାଇବ ଏଥରକ ।

ମାସକ ପରେ ଶିକ୍ଷକ ମାଖନୁର ଘରକୁ ଆସି ଖୁସି ଖବର ଦେଲେ ଯେ ଶ୍ରୀବଣ ବୃତ୍ତି ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ କରିଛି । ତାକୁ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ତିନିହଜାର ଟଙ୍କା ମିଳିବ ।

ମାଖନୁ ଓ ଗୀତାଙ୍କ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ !!

ବୃତ୍ତିଟଙ୍କା ପାଇଲା ପରେ, ହଜାରେ ଟଙ୍କା ଧରି ମାଖନୁ ଓ ଗୀତା, ସୁନାରୀ ପାଖକୁ ଯାଇ, ପାଉଁଜି ଫେରାଇ ଆଣିଲେ । ଗୀତାର ଆଖିରେ ଲୁହ ଆସିଗଲା । ଘରକୁ ଫେରି ସେ ଶ୍ରୀବଣକୁ ଜାବୁଡ଼ି କହିଲା, “ପୁଅ, ତୁ ମୋର ସବୁରୁ ବଡ଼ ସୁନାର ମୁଣ୍ଡାଟେ ! ଏ ପାଉଁଜି ରହିଲା, ଯେବେ ତୋର ବାହାଘର ହୋଇ ବୋହୁଟିଏ ଆସିବ ତାକୁ ମୁଁ ଏହାକୁ ଉପହାର ଦେବି ସ୍ଵତିର ଚିହ୍ନ ଭାବେ ।”

୪୪ ଆୟୁଷପଲ୍ଲୀ

କିଟଛକ ପଚିଆ ଭୁବନେଶ୍ୱର ୨୫୧୦୨୪

ଦୂରଭାଷ ୯୪୩୭୦୮୩୯୭

ବୁଢ଼ା ନାଉରୀ

ଅଭୟ କୁଣ୍ଡ

ବୃତ୍ତି ଏ ମୋ ପୋଷେ କୁରୁମୁ
ବସାଇ ନ ଦେବି ପାଦ ନ ଧୋଇ ନାବ ।

ଏହା ଉଗବାନ ରାମ, ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଓ ସୀତାଙ୍କ ଗଙ୍ଗା ନଦୀ ପାର
ହେବା କଥା ରାମାୟଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ । ନଦୀ ପାର ହେବା ପାଇଁ ଡଙ୍ଗା
ଏକ ମାତ୍ର ଭରସା ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ନଦୀମାନଙ୍କରେ ଡଙ୍ଗା
ଘାଟ ଥାଏ । ସେଠାରେ ଡଙ୍ଗା ବନ୍ଧା ହୁଏ । କୈବର୍ତ୍ତ ଜାତିର ଲୋକେ ଡଙ୍ଗା ବାହନ୍ତି ।
ତାଙ୍କୁ ନାଉରୀ କୁହନ୍ତି । କଟକ ସହର । ହଜାରେ ବର୍ଷର ପ୍ରାଚୀନ ସହର । ସହରକୁ
ମହାନଦୀ କାଠଯୋଡ଼ି ବିରୂପା ତିନି ଦିଗରୁ ଘେରି ରହିଛି । ଏକାଧିକ ଡଙ୍ଗା ଘାଟ ଥିଲା ।
ସେଠାରେ ଲୋକେ ପଇସା ଦେଇ ଡଙ୍ଗାରେ ନଦୀ ପାର ହେଉଥିଲେ । କଟକର ଉତ୍ତର
ଦିଗରେ ବିତାନାସୀ ଚହଟା ଘାଟ । ବେଶ୍ ପୁରୁଣା ଓ ପୁଣିକ ମଧ୍ୟ । ପୁରୁଣା କଟକ
ସମ୍ମଳପୁର ରାସ୍ତା ବିପରୀତ ଦିଗରେ ନୁଆପାଟଣାରେ ଶେଷ । ସ୍ବାଧୀନତା ପୂର୍ବ ଓ ପର
ପ୍ରାୟ ୧୯୭୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଘାଟରେ ଛୋଟ ଚାରି ଚକିଆ ଗାଡ଼ି, ଘୋଡ଼ା, ମଣିଷ
ପାରି ହୋଇ କଟକ ଯାଉଥିଲେ । ୧୯୭୦ ମସିହା ପରେ କେବଳ ଲୋକ, ସାଇକେଳ,
ବାଇକ୍ ସହ ପାରି ହେଉଥିଲେ । ସେଠା ଘାଟବାଲା ନାଉରୀ ମାନଙ୍କର ଭାରି ଖାତିର
ପ୍ରିୟ ମଉସା ଥିଲେ । ଡଙ୍ଗା ବାହିଲା ବେଳେ ମଉସା କଣ୍ଠରୁ ଭାସି ଆସେ ରାମାୟଣର
ମଧୁର ସଙ୍କୀତ -

ବିଭାଇ ଦେଲେ ପଣ୍ଡର, ଭାବଗ୍ରାହୀ ରଘୁବୀର ।

ଡଙ୍ଗାରେ ବସିଥିବା ବୟସ୍କ କେତେଜଣ ପାଳି ଧରୁଥିଲେ । ଏକ ପ୍ରକାର ସଙ୍ଗୀତ ଆସର ଜମୁଥିଲା । ବେଳେବେଳେ ଭାଙ୍ଗ ଗଞ୍ଜାଇର ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା ପରସ୍ଵର ମଧ୍ୟରେ । ନବ ମଭସା ଦେଶ ସ୍ଥାଧୀନ ହେବା ବେଳକୁ ବିବାହ କରି ସାରିଥିଲେ । ଦେଖିବାକୁ ପାଞ୍ଚ ହାତିଆ ମରଦ । ବଳିଷ୍ଠ ଶରୀର । ପ୍ରଜାପତିଆ ନିଶ୍ଚ ଭୟଙ୍କର ଚେହେରା । ମାତ୍ର ସ୍ଥଭାବ ସାଧୁ ପ୍ରକୃତିର ।

ବାପା ଅଜା ଡଙ୍ଗା ଚଳାଇ ମାଛ ମାରି ବିକି ଚଳୁଥିଲେ । ନବ ମଧ୍ୟ ଘାଟ ଡଙ୍ଗା ଚଳାଏ । ଦୀଘ ଦିନ ଯାଏଁ ନବ ବାପା ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ସ୍ଵୀ କେତେ ଓଷା ବ୍ରତ ମାନସିକ କଳା ହେଲେ କପାଳରେ ନାହିଁ ମା ଡାକ ଶୁଣିବାକୁ । ମନସ୍ତାପରେ ଦିନ ଗଡ଼ୁଥାଏ । ବୟସ ପଚାଶ ଟପି ଯାଇଥାଏ । ଏ ଅଞ୍ଜଳରେ କଲେରା ବ୍ୟାପିଲା । ନଦୀ ପାଣି ଦୂଷିତ ହେତୁ ମତକ ପଡ଼ିଲା । ଆଉ ନବ ମଭସା ବିପତ୍ତିକ ହେଲେ । ଘର ଛାଡ଼ି ଡଙ୍ଗା ଘାଟ କୁଡ଼ିଆରେ ରହିଲେ । ଡଙ୍ଗା ଚଳାଇ ପେଟ ପୋଷିଲେ । ଶୁଣା ହେଲା କଟକ ଆହୁରି ବଡ଼ ହେବ । ନଦୀ ପଠା ପୋତା ହେବ । ବଡ଼ ରିଂ ବନ୍ଦ ପଡ଼ିବ । କେତେ କଣ ବିକାଶ ହେବ । ନବ ମଭସା ଖୁସି ହେଲେ । ଦିନେ ମାଇକ୍ ବାଜିଲା ପ୍ରତାର ହେଲା । ମନ୍ତ୍ରୀ ଆସି ଶୁଭ ଦେଲେ କାମ ଦୁତ ବେଗରେ ଚାଲିଲା । ମର୍କତ କେଶରୀଙ୍କ ପଥର ବନ୍ଦ ରୁ ଏ ବନ୍ଦ ବଳିଗଲା । ତଣ୍ଡିବଣ, ଗୋଚର, ବାଲି ବନ୍ଦ ପୋତା ହେଲା କୋଠାବାତି ଆକାଶ ଛୁଇଁଲା । ଗାତ୍ରମଟର ଦୋକାନ ବଜାର ବସିଲା, ଅନ୍ଧାର ହଜିଗଲା, ଦିନରାତି ସମାନ । ନବ ମଭସା ସଜଳ ଆଖିରେ ନଦୀଘାଟରୁ ଦେଖି ଖୁସି ହୁଏ । କଟକର ଏ ବର୍ଜତ ଅଞ୍ଜଳକୁ ସି ଡି ଏ କୁହାଗଲା । ଡଙ୍ଗା ଘାଟରେ ଭିତ୍ତ ବଢ଼ିଲା । କେତେ ଦିନ ଖୁସିରେ କଟିଗଲା । ପୁଣି ଶୁଣାହେଲା କଟକ, ଚୌଦ୍ଦାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର ମିଶି ଗୋଟିଏ ହେବ । ପୁଣି ଭିଡ଼ ବଢ଼ିବ । ବେପାର ବଢ଼ିବ । ମଭସାଙ୍କ ବୟସ ସତ୍ତରୀ ଟପିଲା । ଯୁବକମାନେ ଡଙ୍ଗା ବାହିଲେ ଆଉ ମଭସା ମାହାସୁଲ ଆଦାୟ କାମ କଲେ, ରୋଷେଇ

କାମ କଲେ ଓ ବନସ୍ମି ପକାଇ ମାଛ ମାରିଲେ । ରାତି ହେଲେ ଦୁଇ ଚାରିଜଣଙ୍କ ସହ ମିଶି
ଗଞ୍ଜାଇ ଦି ଦମ୍ ଗାଣି ମନବୋଧ ଚଉତିଶା ଦି ପଦ ଗାଇ ନିଦ୍ରାୟାଏ । କିଛି ଦିନ ପରେ
ପୁଣି ପ୍ରଚାର ହେଲା ମହାନଦୀ ଚହୁଟା ଘାଟ ନିକଟରେ ଏକ ସେତୁ ହେବ । ଗାଡ଼ି ସଂଖ୍ୟା
ବହୁତ ବଡ଼ ଗଲାଣି । ସେ ଶୁଭ ଦିନ ଆସିଗଲା । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହେଲିକାପୁରରେ ଆସି
ସେତୁ ଶୁଭ ଦେଲେ । କାମ ଦ୍ରୁତ ଗଠିରେ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ଚାଲିଲା ।
ନିର୍ବାଚନ ଛଅ ମାସ ପୂର୍ବରୁ କାମ ସରିଲା, ବିଶାଳ ସଭା ହେଲା । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସେତୁ
ଉତ୍ସାହନ କଲେ । ମାଟି ପାଣି ପବନ ପ୍ରକର୍ଷିତ ହେଲା । ଗାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ଲମ୍ବିଲା ପୁରା ସି ଡି
ଏ ରୁ ନୂଆପାଟଣା ଯାଏ । ଆଲୋକ ଉଳିଲା, ଦୋକାନ ବସିଲା ଉନଗହଳି ବଢ଼ିଲା
ହେଲେ ଘାଟରେ କାଉ ଉଡ଼ିଲେ । ଡଙ୍ଗା ଆଉ ଫିଟିଲାନି । ଯୁବକ ନାଉରୀ ସବୁ ମୂଳ
ମନ୍ତ୍ରୀ କଲେ, ମାଛ ଶୁଣୁଆ ବିକି ପେଟ ପୋଷିଲେ । ନବ ମତସା ଭୋକ ଉପାସରେ
ଦିନ କାଟିଲା । ଦୁର୍ବଳ ଶରୀରରେ ସେତୁ ମୁଣ୍ଡରେ ବସି ଭିକ ମାରିଲା । ଉଣେ କୁଜି
ନେତା ଦୟା କଲେ । ମତସାଙ୍କର ବାର୍ଷକ୍ୟ ଭଉା କରାଇଦେଲେ । ସେହି ଅର୍ଥରେ
ମତସା ଘାଟ କୁଡ଼ିଆରେ ପଡ଼ି ରହିଲେ । ରାସ୍ତାରେ ଲୋକ ହାତଜାଉ ହେଲେ ମତସାଙ୍କୁ
କେହି ଆଉ ଆଖିରେ ଚାହାନ୍ତିନି । ହଠାତ୍ ଦିନେ ଦେଖାଗଲା ଘାଟ କୁଡ଼ିଆ ଫାଙ୍ଗ
ପଡ଼ିଛି । କେତେଜଣ ନବ ମତସାଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ପତ୍ର ନାହିଁ । ସକାଳ
ଯାଇ ସଞ୍ଜ ହେଲା କୁଆଡ଼େ ଗଲେ ମତସା । କେହି ଉଣେ ଖବର ଦେଲା ମତସାଙ୍କ
ବଙ୍ଗଲି ବାଡ଼ି, ଗାମୁଛା, ଚପଳ ନଦୀ କୂଳ ପାହାଚରେ ଥୁଆ ହୋଇଛି ସେ କିନ୍ତୁ ନାହାନ୍ତି ।
ଅନେକ ଖୋଜାଖୋଜି କଲେ ମିଳିଲାନି ଖୋଜ ଖବର । ଶେଷରେ ଶ୍ଵାନୀୟ ଥାନାରେ
ଏକ ମିଶିଙ୍ଗ କେସ୍ ରୁକ୍ଷ ହେଲା ନବ ମତସା ନିଖୋଜ ।

ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ, ପଞ୍ଜାଯୁତ ସରକାରୀ ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ପଡ଼ିଆଉଙ୍ଗା ତାଳଚେର ଅନୁଗୋଳ, ୯୪୪୭୯୯୭୩

ସତୀ ଆଉ କୁକୁଡ଼ା ଚିଆଁ କଥା

ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ସରଗରିଆ

ଗାଁ ଚଉପାତୀରେ ବିଚାର ବସିଛି । ଭାରି ବିଚିତ୍ର କାହାଣୀ ଏଇଟା, ସରପଞ୍ଜଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ କାମ କରୁନି, କେମିତି ଏ କଥାର ସମାଧାନ ହେବ ? ବେଣୁ ପଧାନର ଆଲୁ ବିଲ ଉତ୍ସୁତି ଯାଇଛି, ସେ ଅତି ବସିଛି ତାର କ୍ଷତି ପୂରଣ ଦରକାର । ସତୀ କହୁଛି ବେଣୁ ତା' କୁକୁଡ଼ାର ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଛି, ତାର ବି ବେଣୁ ରୁ କ୍ଷତି ପୂରଣ ଦରକାର । ମତେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପୁରସ୍କୃତ କରୁଛନ୍ତି କଣ ପାଇଁ ? ଏ ଖଣ୍ଡମଣ୍ଡଳ ଲୋକେ ମତେ ଚାଷୀଙ୍କର ମଉଡ଼ମଣୀ କହୁଛନ୍ତି କଣ ପାଇଁ ? ଚାଷ ମୋ ଜୀବନ, ଗଛମାନେ ମୋ ପୁଅ ଝିଅ । ମୋ ଗଛରୁ ଡାଳଟେ ଭାଙ୍ଗିଲେ ମୋତେ ଲାଗେ ମୋ ହାତଟେ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ଭଳି । ଆଉ ଏ ସତୀ ମୋ କଥାକୁ ଡ୍ୟାସ ବୋଲି ମାନୁନି, ମୋ ଆଲୁ ବିଲକୁ ତା କୁକୁଡ଼ାମାନେ ଛାରଖାର କରି ସାରିଲେଣି । ମୋ ଆଖିରୁ ଆଙ୍ଗା ଲୁହ ନୁହେଁ ଲହୁ ଝରିଲାଣି, ଆଉ ଐଏ କହୁଛି ମୁଁ ତା କୁକୁଡ଼ାର ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗ ଦେଇଛି ? ଆଜି ଏ କଥାର ସମାଧାନ ନ ହେଲେ ମୁଁ ଶପଥ କରୁଛି ମୁଁ ବିଷ ଦେଇ ତା କୁକୁଡ଼ାଙ୍କ ବଂଶ ବୁଡ଼ାଇ ଦେବି । ସତୀ କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ ହୋଇ ଅଭିଯୋଗ କଲା ଏ ଲୋକଗାନ୍କୁ ମୁଁ କେମିତି ବୁଝାଇବି କହିଲେ ଆଙ୍ଗା ମୋ ମା କେତେ ଶୁଦ୍ଧାରେ ମୋତେ ଗଞ୍ଜା ଆଉ ମାର କୁକୁଡ଼ା ଯୋଡ଼େ ଦେଇଥିଲା । ଏଥର ମାର କୁକୁଡ଼ା ବାରଟି ଚିଆଁ ଫୁଟାଇଛି । ଚିଆଁ ଗୁଡ଼ାକ ମାସକର ଛୁଆ, ଚରୁ ଚରୁ ବେଳେ ବେଳେ ତା ଆଲୁ ବିଲକୁ ଚାଲି ଯାଉଛନ୍ତି, ଆଲୁ ବିଲକୁ ତାଙ୍କର ଟିକି ଟିକି ଗୋଡ଼ରେ ଟିକେ ଘାଣ୍ଡୁ ଛନ୍ତି ନ ହେଲେ ଗୋଟେ ଦିଗା ପତ୍ର ଛିଣ୍ଡାଇ ଖାଉଛନ୍ତି, ଏଇଥିରେ ଏ ବୁଢ଼ାର ଆଲୁ ବିଲ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଗଲା ? ଦେଖୁଛ ସରପଞ୍ଜ ବାବୁ

ଯା ବହପକୁ, ମୋତେ ଇଏ ବୁଢା କହିଲାଣି ?

ସରପଞ୍ଜ ବାବୁ କଥାରେ ବ୍ରେକ ମାରିଲେ, ରୁହୁ ଏଇଟା ଗଁ ପଞ୍ଜ, ଏଠି ତୁମର ଏ କଳି ଝଗଡା ଚଳିବନି । ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲୁ ଏବେ ଆମ କଥା ଶୁଣ । ବେଣୁ କଥାରେ ଦମ ଅଛି, ସେ ଯାହା କହୁଛି ଠିକ । ସେ ଆମ ଖଣ୍ଡ ମଣ୍ଡଳର ସବୁରୁ ଭଲ ଚାଷୀ, ସେ ଆମ ପଞ୍ଜାୟତ କଣ ରାଜ୍ୟର ଗର୍ବ । ସବୁ ବର୍ଷ ତା' କୃଷି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କୃଷି ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ପୁରସ୍କୃତ ହେଉଛି, ତାଷ ତାର ଜୀବନ, ଆଉ ତୁମେ ତାଙ୍କ ତାଷ ଉଜାଡ଼ି ଦେଉଛି । ଏ କଥା ହୋଇ ପାରିବନି, ତୁମେ ତୁମ କୁକୁଡାଙ୍କୁ ଘରେ ପୁରାଇ ରଖ, ନ ହେଲେ ହାଟରେ ନେଇ ବିକି ଦିଆ । ଏଇଟା ଗଁ ପଞ୍ଜଙ୍କ ଫରସଲା ଏ କଥା ଅମାନ୍ୟ ହେଲେ ତୁମକୁ ନିଆଁ ପାଣି ବନ୍ଦ ହେବ । ଉଠ, ପଞ୍ଜ ଭଙ୍ଗ ହେଲା । ସମସ୍ତେ ଘରକୁ ଚାଲିଲେ ।

ଏ ସତୀ ଏଠି ଖୁଣ୍ଡଟା ହୋଇ ବସିଲୁ କଣ, ଚାଲ ଘରକୁ ଚାଲ । ତତେ ମୁଁ କେବେରୁ ବୁଝାଉଛି, ହେଲେ ତୁ କଣ ବୁଝିଲୁ ? ମୋର ଆଉ କଣ ଉପାୟ ଥିଲା କହିଲୁ ? ଶେଷରେ ତୁମେ ଏଇଆ କଳ ? ମତେ ଗଁ ସଭାରେ ହଜହଟା କଳ ? ପଞ୍ଜଙ୍କ ଡାକରା ପାଇ ମୁଁ ଓ ପୁରା ତାଟକା ହୋଇଗଲି । ସତୀ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲା । ମୁଁ କଣ ଜାଣିଥିଲି ତୁମେ ସତରେ ମୋ କୁକୁଡା ପାଇଁ ଏମିତି କଷ୍ଟ ପାଉଛ ବୋଲି ? ମୁଁ ତ ଭାବିଥିଲି ତୁମେ ମୋତେ ଏମିତି ଚିତାଉଚ ବୋଲି । ଆଲୋ ବୁପ ହ ଏମିତି ଛୁଆଙ୍କ ଭଲି କାହୁଛୁ କାହିଁକି ? ତୁ ତ ଜାଣିଛୁ ମୁଁ ମୋ ଗଛ ଲଟାକୁ କେତେ ଭଲପାଏ, ତୁ ମୋ କଥାକୁ ଗପରା ବୋଲି ଭାବିଲୁ କେମିତି ? ଛାଡ଼ ଯାହାତ ହେବାର ହେଲା ଚାଲ ଘରକୁ ଚାଲ । ରନ୍ଧା ବଢା ସରିଛି ନା ନାହିଁ ମୋତେ ଖୁବ ଭୋକ ହେଲାଣି । ପଞ୍ଜ କଣ କହିଲେ ଶୁଣିଲନି କି ? ମୋତେ ନିଆଁ ପାଣି ବନ୍ଦ ହେବ, ଆଉ ତୁମକୁ ରାନ୍ଧି ବାତି ଖାଇବାକୁ ଦେବି କେମିତି ? ଆଲୋ ହେ ତୁ ଏମିତି କଣ କହୁଛୁ ? ତୁ କଣ ପଞ୍ଜଙ୍କ କଥା ମାନିବୁନି ନା କଣ ? ତୁମେ ଯେମିତି ତୁମ ଗଛ

ଲତାକୁ ଭଲ ପାଆ ମୁଁ ବି ମୋ କୁକୁଡା ଛୁଆଙ୍କୁ ସେମିତି ଭଲପାଏ । ମୋ କୁକୁଡା ଛୁଆର ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଲେ ମୋତେ ବି କଷ୍ଟ ହୁଏ । ଏତେ କଥା ପରେ ବି ତୁ ତୋ ସ୍ଵାମୀର ଦୁଃଖକୁ ବୁଝି ପାରିଲୁନି । ହଉ ଘରକୁ ଚାଲ ଯାହା ତୋ' ଛଜା ତୁ କର । ମୁଁ ଗାଁ ପଞ୍ଚିରୁ ମୋ କଥା ଉଠାଇ ନେବି, କହିଦେବି ମୋ ସ୍ଵୀ କୁକୁଡା ରଖିବ, ମୁଁ ଆଉ ଚାଷ କରିବିନି । କଣ ହେଲା ଚାଷ କରିବନି ? ତାହେଲେ ଏ ଘର ଚଳିବ କେମିତି ? କାହିଁକି ... କୁକୁଡା ଅଣ୍ଟା ବିକି ଘର ଚଳିବ । ଆଉ ଦୁହିଙ୍କର କଥାବାର୍ତ୍ତା ନାହିଁ । ସତୀ ଭାତ ବାତି ଦେଲା, ବେଣୁ ଖାଇ ପିଇ, ଆକୁ ବିଲକୁ ପାଣି ମଡ଼ାଇବାକୁ ଚାଲିଲା ।

ସଞ୍ଜରେ ସତୀ କୁକୁଡା ଛୁଆଙ୍କୁ କୁକୁଡା ଘରେ ପୁରଉ ଥାଏ, ବେଣୁ ବାରଣ୍ଟାରେ ବସି ମୁଢି ଚୋବାଉଥାଏ । ସତୀ କୁକୁଡାଙ୍କୁ କେତେ ଶୁଙ୍କାରେ ନା ଧରି ଡାକୁ ଥାଏ ନାଲି, ଖାଙ୍ଗି, ଖତି, ଡେଙ୍ଗେଇ, ଗେଡ଼ି ଏମିତି କେତେ କଣ ? ଆଲୋ ତୋ କୁକୁଡା ଛୁଆଙ୍କୁ ନାଁ ଧରି ଡାକିଲେ ସେମାନେ କଣ ବୁଝି ପାରୁଛନ୍ତି ? ବୁଝନ୍ତ ନ ବୁଝନ୍ତ ସେଥିରୁ ତୁମର କଣ ଗଲା ? କାଲି ତ ତାଙ୍କୁ ହାତକୁ ନେଇ ବିକି ଦେଇ ଆସିଲେ କଥା ସରିବ । ଶୁଣ ମୋ କୁକୁଡା ଛୁଆଙ୍କୁ ସାଇକେଲ ଆଗରେ ତଳ ମୁଣ୍ଡିଆ କରି ଟାଙ୍କିକି ନେବନି, ଏ ଖୁବି ନିଆ, ଏଇ ଖୁବିରେ କୁକୁଡା ଛୁଆଙ୍କୁ ପୁରାଇ ସାଇକେଲ କାରିଯୁରରେ ନେବ, ତାଙ୍କୁ ଶେଷ ବେଳଟାରେ କଷ୍ଟ ଦେବନି । ଶେଷ କଥା ପଦକ କହିଲା ବେଳକୁ ସତୀର ମୁଁହଟା କାନ୍ଦୁରା କାନ୍ଦୁରା ଲାଗୁଥିଲା ।

ରାତି ଯାକ ସତୀକୁ ନିଦ ହେଲାନି ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଆଖିକୁ ନିଦ ମାଡ଼ି ଆସିଲା । ଆଖି ଖୋଲିଲା ବେଳକୁ ଦିନ ନଅଟା । ସତୀ ଚମକିକି ଉଠି ପଡ଼ିଲା, ସିଧା ଧାଇଁଲା ତା' କୁକୁଡା ଘର ପାଖକୁ । କୁକୁଡା ଘର ଖାଲି । ସତୀର କଷ୍ଟ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଆସିଲା, କଷ୍ଟରେ ଡାକିଲା ନାଲି, ଖାଙ୍ଗି, ଖତି, ଡେଙ୍ଗେଇ, ଗେଡ଼ି ଚାରି ଆଡ଼େ ସୁନସାନ । ଘର ପଛକୁ ଦଉଡ଼ି ଗଲା, ଆକୁ ବିଲରେ କୁକୁଡା ପଲ ଆନନ୍ଦରେ ଚରି ବୁଲୁଛନ୍ତି, ବେଣୁ ଆକୁ ବିଲରୁ

ଖଣ୍ଡେ ଦୂରରେ ଜମି ସଫା କରି ଖୁଣ୍ଡ ପୋତୁଛି, ସତୀ ବେଶୁ ପାଖକୁ ଗଲା । କଣ କୁକୁଡ଼ାଙ୍କୁ ନେଇ ହାଟକୁ ଯିବନି ? ନା ଯିବନି । ଏଠି କଣ କରୁଛ ? ତୋ କୁକୁଡ଼ାଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ କରି ଜାଲି ବାଲା ଘରଟେ କରି ଦେବି, ସେମାନେ ତାରି ଭିତରେ ରହିବେ, ତାହାରି ଭିତରେ ଖାଇ ପିଇକରି ଚରିବେ, ଆଉ ବଡ଼ ହୋଇ ଅଣ୍ଟା ଦେବେ । ଆଲୋ ତୋ କୁକୁଡ଼ା ଅଣ୍ଟା ଦେଲେ ମୋତେ ଖାଇବାକୁ ଦେବୁତ ? ସତୀ ଆଖିରୁ ଝରି ଆସୁଥିଲା ଦୁଇ ଗୋପା ଲୁହ, ସତୀ ଆଖି ପୋଛିଲା ଆଉ ଚାରି ଆଡକୁ କନ କନ କରି ଅନେଇଲା । ସତୀ ବେଶୁ ପାଖକୁ ଆସି ବେଶୁ ଗାଲରେ ତୁମାଟେ ଦେଇ ଏକ ମୁଁହା ହୋଇ ହସ ହସ ମୁଁହରେ ଘର ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲା । ପଛରୁ ବେଶୁ ତାକୁଥିଲା ଆଲୋ ଏ ସତୀ ଶୁଣ ଆଲୋ ଚିକେ ଶୁଣିଯା ମୋ ଭାଗ ତ ଦେଇଦେଲୁ, ତୋ ଭାଗଟା ନେଇ କି ଯାଆ ।

୧୪୩୭୩୧୪୭୩୯

ସେ ଅଭୂଲା ରାତି

ଉଚ୍ଚାନୀ ଶଙ୍କର ଦାଶ

ପାର୍ବଣ ରତ୍ନର ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଗଲାଣି, ମୃଣଙ୍ଗୀ ମାତା
ସିଂହବାହିନୀ, ଦୁର୍ଗତିନାସିନି, ମାତା ଦୁର୍ଗାର ଆଗମନ ହେଲାଣି,
ଚତ୍ତେପାଶୁରେ ଗଙ୍ଗାଯିତଳି ଫୁଲର ବାସନାରେ ଲୋକମାନଙ୍କର
ମନରଖୁସି ଆଭାସ ହଉଛି । ମନ ଲୋଭା ତୁରଣରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ
ଆଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନରେ ଉତ୍ସାହ ଆଣି ଦେଇଛି ।

ଦୋକାନ ବଜାରର ଭିଡ଼ କହିଲେ ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥା ହୋଇଯାଉଛି । ରାସ୍ତାଘାଟ
ଭରପୁର, ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ବୁଲିଯିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭାରି ଇଚ୍ଛା, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜାଗାରେ
ଚାଟ ଗୁପରୁପ ର ମଜା ନେବାପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଭାରି ଉଛନ୍ନ ସହରି ଲୋକମାନଙ୍କର ।

ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମବାସୀ ଭାରି ଖୁସି ମାତାଙ୍କର ପର୍ବ ପାଳିତ କରିବା
ପାଇଁ । କିଛି ଘରେ ମାତା ଠାକୁରାଣୀ ପୁଜା ପାଉଛନ୍ତି । ସେଠି ପୁଜା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ
ହେଇଗଲାଣି । କିଛି ଲୋକମାନେ ସହରରେ ବାସ କରନ୍ତି, ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶ୍ରୀକିରଣ
ସେଇମାନେ ଗ୍ରାମକୁ ଆସି ଗଲେଣି, ପିତୃ ଶ୍ରୀ ସାରି କୁମାର ପୂର୍ଣ୍ଣମା ସାରି ପୁଣି
ଫେରିଯିବେ ।

ଠିକ୍ ୪ ଦିନ ଆଗରୁ ଖବର କାଗଜ, ନିଉଜରେ ଆସିଲା ବାତ୍ୟା ଆସୁଛି । ଏ କଥା
ଶୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କର ମନରେ ଏକ ପ୍ରକାରର କୌତୁହଳ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ସହରର ଗଳିକନ୍ତି
ମଧ୍ୟରେ, ବଜାରରେ ଲୋକ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌତୁହଳର ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, ଗାଁ

ଗହଳିର ମଣ୍ଡପରେ, ଦାଣ୍ଡରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଗାରେ ସେଇ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହସି ମଜା ବାତ୍ୟା ଆସିବ । ଲୋକମାନଙ୍କର ହସିମଜା ଏକପ୍ରକାର ସ୍ଥାଭାବିକ କାରଣ ଭାରତୀୟ ପାଣିପାଗ ସୁଚନା ସେ ଯାଏଁ କେବେବି ସତ ହେଉନାହିଁ । ଆମ ଜେଜେ ମାନଙ୍କୁ ବି ପଚାରି ବୁଝିବୁ ଏଇ ପ୍ରକାର ବାତ୍ୟା କେବେ ହେଉଛି କି ନାହିଁ, ସେମାନେ ବି ମରିବାକୁ ପାଖେଇଲେଣି କେବେବି ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି, ହିଁ ସ୍ମୃତି ପରାଗ ଦେଖିଛନ୍ତି, ୫ ରୁ ୭ ମିନଟ ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ବାତ୍ୟା କେବେ ଜାଣିନ୍ତି ।

ଏମିତି ହେଇ ୨ ଦିନ ଗଡ଼ିଗଲା, ତୃତୀୟ ଦିନ ମେଘ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ପ୍ରତଣ୍ଡ ଭାବରେ, ଚତୁର୍ଥ ଦିନ ବି ପ୍ରତଣ୍ଡ ବର୍ଷା ସହିତ ପବନ ବହିବାର ଆରମ୍ଭ ହେଇଗଲା ।

ଏଇ ପରି ବର୍ଷା ଆଗରୁ ଲୋକମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଚାରିଆଡ଼େ ତାଳ ଛପର ଘର, କାହିଁ ଭାଇଁ କୋଠାଘର ନଥିଲା, ଟିନ, ଆଉବେଷ୍ଟସ ଘର । କୋଉ ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନଥିଲେ । ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କୁଳରେ ହିଁ ସାଧାରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଶେଷରେ ସେ ରାତି ପହଞ୍ଚି ଗଲା, ସେ ଦିନ ଥିଲା ସଙ୍କରାନ୍ତି ତା ସହିତ ମହାଷ୍ଟମୀ ଏଇ ରାତିରେ ଏତେ ପରିଶାମ ବର୍ଷା ସହିତ ପବନ, ପୂଜା ହେବାର ଆଭାସ ଲୋକେ ପାଉନାହାନ୍ତି ପୀଠ ମାନଙ୍କରେ, ନା ଘର ମାନଙ୍କରେ, ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଥିଲେବି ଅନ୍ଧାର ମାତ୍ର ବସିଛି, କିଏ ହେଲେ ଘରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ସାହସ କରୁନାହାନ୍ତି । ଏମିତି ହତ ହତ ରାତ୍ରି ୧୧ ବାଜିଗଲା ପବନର ବେଗ ବଢ଼ି ଚାଲିଲା କାରଣ ନିକଟସ୍ଥ ଗୋପାଳପୁରରେ ବାତ୍ୟା ଛଳ ଭାଗ ଛୁଇଁ ସାରି ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଥିଲା ।

ସୁଇଁ ସୁଁ ର ଶବ୍ଦ ଘର ଭିତରେ ଉପ୍ରେ ଖେଳି ଯାଇଥିଲା । ନଢ଼ିଆ ଗଛ ମାନଙ୍କର

ଦୋଳି ଖେଳିବା ଦୃଶ୍ୟ, ଉକ୍ତ ଉକ୍ତ ଗଛ ଗୁଡ଼ାକ ପବନର ବେଗରେ ଘରର ଚାଳ, ଛାତକୁ ଛୁଇଁ ଚାଲି ଯାଉଥିଲା । ପବନର ବେଗରେ ବର୍ଷା କ୍ଷୀପ୍ର ହେଉଥିଲା, ଘରର ଚାଳରେ ପାଣି ପଶି ଘର ଭିତରେ ମାତି ଚାଲିଥିଲା । କରେଣ୍ଟର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ଲଣ୍ଠନ ଲଗାଇ ରଖିଥିବା ଲୋକ ମାନଙ୍କର କାଚ ସବୁ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା । ନଡ଼ିଆ ଗଛ ମାନଙ୍କର ସବୁ ନଡ଼ିଆ ରାସ୍ତା ଉପରେ ଶୋଯ ବିଛି ହେଲା ପରି ପଡ଼ିଥାଏ । କାହାର ସାହସ ନାହିଁ ଯାଇ ନିଜ ନଡ଼ିଆ ଘରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ, ପାଣି କବାଟ ଦେଇ ପଶିଯିବା ଯୋଗୁ ବାଲ୍କୁରେ ପାଣିକୁ କାଢ଼ିବାକୁ ପଡ୍ଦୁଥିଲା ଚିରା ଫଟା ଲୁଗାରେ ଚାପେଇକରି । ଏ ପ୍ରକାର ଯିଏ କରିଛି କେମିତି କଷ୍ଟ ସିଏ ନିଜେ ଜାଣିଛି ।

ମନର ତର କଚା ଘରର କାନ୍ଦ କାଳେ ପଡ଼ିଯିବକି । ଆମର ଏଇ ଦୟନୀୟ ଦେଖି ପଡ଼ିଶା ଘର ଭାଇନା ଆସି ଡାକିଲେ ଘର ଛାଡ଼ି ଆସେ ଆମ ଘରକୁ ପଲେଇ ଆସେ କାରଣ ଗୋଟେ ନଡ଼ିଆ ଗଛ ଲଇଁ ଆସି ତାଙ୍କ ଛାତରେ ମାତିବସିଥିଲା, ତାର ପତ୍ର ପବନର ବେଗରେ ଆମର ଚାଳରୁ ସବୁ ଛପର ଉଡ଼େଇ ଦେଇଥିଲା ।

କବାଟ ଖୋଲି ବାହାରକୁ ଦେଖିବାକୁ କାହାର ସାହସ ନଥିଲା, ଯଦି ଥରେ କବାଟ ଫିଟେଇ ଦେଲେ ବନ୍ଦ କରିବା ବହୁତ କଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା । ସମୟ ଗଢ଼ି ଚାଲିଲା ତର ଭୟରେ, ଶେଷରେ ତରର ଅନ୍ତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ପବନ ବେଗ କମିବାରେ ଲାଗିଲା, ବର୍ଷା କମିବାରେ ଲାଗିଲା, ଧୀରେ ଧୀରେ ଆଲୁଆ ଆସି ନୂତନ ସକାଳର ଦର୍ଶନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା, ଲୋକମାନେ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ ଦେଖିଲେ କେମିତି ଏକ ନୂତନ ସକାଳ ହେଇଛି, ଚାରିଆଡ଼େ ଖାଲି ଖାଲି ଲାଗୁଛି, କାହାର ଆଜବେଷ୍ଟସ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି, କାହାର କାନ୍ଦ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଛି ।

କାହାର ଗୁହାଳ କାହୁ ଭାଙ୍ଗି ତାର ଗାଇ ମାନେ ଫିଟି ଯାଇ କୁଆଡ଼େ ପଳେଇ
ଯାଇଛନ୍ତି । କେତେ ଜାଗରେ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିଲାଯେ କିଛି ଲୋକ ମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ
ହେଇଛି ତା ସହିତ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ ମାନଙ୍କର ବି ମୃତ୍ୟୁ ହେଇଛି ।

ସତରେ ସେଇ ରାତିର କଷ୍ଟ ଗୋଟେ ଚାଳ ଛପର, ମାଟି ଝାଟୀ ଘରେ ବାସ
କରୁଥିବା ଲୋକ ହିଁ ବୁଝିପାରିବ, ସେଇ ପବନର ସୁଁ ସୁଁ ଶବଦ କେତେ ଉପ୍ରଦାୟକ ।

ଗୁଡ଼ାଏ ଲୋକଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଇଛି ହେଲେ ଆଜି ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ଏଇ ବାତ୍ୟା
ଲିଭିଯାଇଚି, କେଉଁଠି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇନାହିଁ କାରଣ ଠିକ୍ ୧୦ ଦିନ ପରେ ପୁଣି ଏକ
ବାତ୍ୟା ପାରାଦୀପ ରେ ହେଲା ଯାହା ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରିଦେଲା, ଗୋଟିଏ କୁକ
ସେଇରେ ବୁଢ଼ିଗଲା, ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ସେଠି ପ୍ରାଣ ହରାଇଲେ । ଯିଏ ସେଠୁ
ବଞ୍ଚିଗଲା ତା ପାଇଁ ଅଭୁଲା ରାତି ହେଇଗଲା ।

ଆଜି ଓଡ଼ିଶାରେ କେତେ ବାତ୍ୟା ହେଲାଣି ହେଲେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗଞ୍ଜାମ
ବାତ୍ୟା ଯେଉଁଠା ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ବାତ୍ୟା ହେଇଥିଲା ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ
ହଜିଗଲା ଏବଂ ଗଞ୍ଜାମ ବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭୁଲା ରାତି ହେଇ ରହିଗଲା ।

ଗୌରାଦେଇପୁର, କୋଡ଼ଳା, ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା, ୭୭୧୦୩୭

ବାହାଘର ପ୍ରସ୍ତାବ

ସୌମ୍ୟରଙ୍ଜନ ପାତ୍ରୀ

ଚେବୁଲ୍ ଉପରେ ଥୁଆ ହୋଇଥିବା ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ଟିହଠାତ୍ ରିଙ୍ ହୋଇ ବାଜି ଉଠିଲା, ଅନିମା ଦେଖେତ ଭାଇର କଲା । ଅନିମା ଫୋନ୍ ଉଠାଇଲା, ହଁ ଭାଇ କହ । ଆରେ ଅନି, ତୋତେ ଗୋଟେ ଜରୁରୀ କଥା କହିବାର ଅଛି । ହଁ କହ ଭାଇ । ଅନି ତୋ ବାହାଘର ବିଷୟରେ କହିଥାନ୍ତି । କଣ କହୁଥିଲି କି, ଏଇ କିଛି ସମୟ ତଳେ ମା'ର ମୋର ତୋ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲୁ । ଅନେକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସୁଛି, ଏଥର ଗୋଟେ ଭଲ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସିଛି, ପୁଅଟା ସରକାରୀ ଚାକିରି କରିଛି ଭଲ ଦରମା ଗଣ୍ଡାକ ବି ପାଉଛି । ବାସ୍ ତୋ ନିଷ୍ଟତ୍ତ୍ଵକୁ ଅପେକ୍ଷା । ତୁ କଣ କହୁଛୁ ? ଅସ୍ତ୍ରାବିକ ଅନୁଭବ ହେଲା ଅନିମାକୁ ଏକଥା ଶୁଣି, ଜାଣିକରି ଫୋନ୍ ରଖିଦେଲା ।

ବାପା ଚାଲିଗଲା ପରେ; ମା', ଭାଇ, ଦୁଇ ଭଉଣୀକୁ ନେଇ ଅନିମାର ପରିବାର । ଭାଇ ଗାଁ ହାଇସ୍କୁଲର ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷକ । ବଡ଼ ଭଉଣୀ ବି ଡାକ୍ତର ଚାକିରି କରିଛି, ଏବେ ବିବାହ କରି ଭଲରେ ଅବସ୍ଥାପିତ । ଅନିମା ବି ନିଜକୁ ଭଲ ଛାତ୍ରରେ ଆଣିବାକୁ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛି । ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାମୂଳକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି । କିଛି ନମ୍ବର ବ୍ୟବଧାନ ପାଇଁ ବିଫଳ ହେଉଛି । ଏଇ କିଛିଦିନ ତଳ ମା' ଫୋନ୍ କରି ଅନିମାକୁ ଅନେକ କଥା ଶୁଣାଇ କହିଗଲା । ଦେଖ ମା, ତୋ ବାପା ଥିଲେ ମୋ ବଳ ଥିଲା । ବାପା ଚାଲିଗଲା ପରେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁ କଷ୍ଟରେ ପାଠ ପଢାଇଛି । ଦୁଇ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କୁ କୁଳରେ ଲଗାଇଛି । ତୋ କଥା ମୋର ବେଶୀ ଚିନ୍ତା । ଆଜି ମୁଁ ଅଛି କାଳି ନଥିବି । ତୋ ବାହାଘରଟା ସାରି ଦେଇଥିଲେ ମୁଁ ଟିକେ ନିଷ୍ଠିତରେ ରୁହୁନ୍ତି । ତୋ

ପରେ ତୋ ଭାଇଗାର ବି ବାହାଘର ସାରି ଦିଅଛି । ତୁ ତ ଜାଣୁ ମା ଘରେ ବଢ଼ିଲା ଝିଅ ରହିଲେ ଦୁନିଆ ଲୋକଙ୍କର ଦୁନିଆ କଥା, ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ବି ଅନେକ ଥର କହିଲେଣି ।

ପୁଣି ବାଜି ଉଠିଲା ଫୋନ, ଭାବନା ରାଇଜରୁ ବାହାରି ଆସିଲା ଅନିମା ଦେଖେତ ଭାଇର କଲ୍ । ଅନି, ନେଟ୍‌ବର୍କ ପାଇଁ ବୋଧହୁଏ ଫୋନ କଟିଗଲା । ତୋ ନିଷ୍ଠାତି ତା କଣ କହ ! ତୁ ପ୍ର ଥିବା ଅନିମା ଗମ୍ଭୀର ସ୍ଵରରେ କହିଲା । ଦେଖ ଭାଇ ମୋତେ ଏଇ ବର୍ଷଟାକ ସମୟ ଦେ । ଦେଖିବୁ ମୁଁ ଏଇଥର ନିଷ୍ଠାଯୁ ସଫଳ ହେବି, ଭଲ ଚାକିରି ଖଣ୍ଡିଏ କରିବି, ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ନିଜେ ଠିଆ ହେବି । ମୋ ସ୍ଵପ୍ନକୁ ମାରି ଦେଖନି । ମୋତେ ଏଇ ଶେଷଥର ପାଇଁ ସ୍ଵଯୋଗ ଦେ । ଅନି, ମା' ମୋତେ ଅସ୍ତ୍ରବ୍ୟସ୍ତ କର ପକାଉଛି ତୋ ବାହାଘର ପାଇଁ, ମୋର ବି ଇଛା ତୁ ପାଠ ପଢେ, ହେଲେ ମୁଁ ନିରୂପାୟ । ମୁଁ ଏଇ ବର୍ଷଟାକ ସମୟ ଦେଉଛି, ଆରବର୍ଷକୁ ଯେମିତି ମନା ନକରୁ, ମାଆକୁ ମୁଁ ବୁଝାଇ ଦେବି କହି ଫୋନ ରଖିଦେଲା ଭାଇ ।

ଅନିମା ଆଖିରେ ଆଖିଏ ସ୍ଵପ୍ନ । ସେ ବି ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ ହେବ, ତା ପାଇଁ ବିବାହ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହୋଇନପାରେ କିନ୍ତୁ କ୍ୟାରିଯୁର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏକଥା କେବି ବୁଝିବାକୁ ନାରାଜ । କେମିତି ବି ବୁଝାଇବ ପରିବାରକୁ, ଏ ସମାଜକୁ । ଝିଅଟିଏ ବି ଲତେ ପ୍ରତିଦିନ ନିଜ ପାଇଁ, ପରିବାର ପାଇଁ, ସମାଜ ପାଇଁ । କାହିଁକି କେଜାଣି ଏ ବାହାଘର ଜୀବନରେ ଆସେ କଣ ସ୍ଵପ୍ନ ସବୁକୁ ମାରିବା ପାଇଁ । ଏମିତି ଭାବି ଆଖିର ଲୁହ ଗୁଡ଼ାକ ବି କେତେବେଳେ ୩୦ ସ୍ଵର୍ଗ କଳାଣି ଜାଣିପାରୁ ନଥାଏ ଅନିମା ତଥାପି ନିଜ ବ୍ୟାଗ୍ରକୁ ପ୍ରାସ୍ତୁତ କରୁଥାଏ ଲାଇବ୍ରେରୀ ଯିବାକୁ..... ।

ବିଲବାମନବିଜ୍ଞା, ସାହାପୁର, ପୀରହାଟ, ଭଦ୍ରକ

ମୋ-୨୩୭୦୪୫୮୦୦୮

ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଦେବଦାରୁ...

ସ୍ଥିର୍ମା ପଞ୍ଜନାୟକ

ବେଳେବେଳେ ଅକ୍ଷୁତ୍ ଘଚିଯାଉଥିବା କିଛି ଘଟଣା, ଅତୀତର ସ୍ମୃତି ଗୁଡ଼ିକୁ ରୋମହୁନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଦିଏ । ମୁହଁର୍ତ୍ତକ ପାଇଁ ଫେରାଇ ନିଏ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିଚୟରୁ ସେହି ବିଗତ ଦିନର ଖୁସିଭରା ଦୁନିଆକୁ । ଲାଗେ ସତେ ଯେପରି 'ମୁଁ' ବର୍ତ୍ତମାନର ନୁହେଁ, ଅତୀତର ସ୍ମୃତିପଟର ଅଙ୍କିତ "ମୁଁ" ।

ଏପରି କିଛି ଘଟିଥିଲା ସେବିନ । ନୟାଗଡ଼ର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତୀ ମା' ଦକ୍ଷିଣ କାଳୀଙ୍କୁ ପୁଣାମଟିଏ କରିଲି । ସାଇକେଲଟି ଧରି, ସଙ୍ଗୀତର ସ୍ମୃତକୁ ଓଠରେ ଧାରଣ କରି ଯାଉଥାଏ । ଚାସ୍ତାର ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରିତି ବୃକ୍ଷରୁ କିଛି ଶୁଣିଲା ପତ୍ର ଧରାଶାୟୀ ହେଉଥାଏନ୍ତି । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ପତ୍ର ମୋତେ ସ୍ଵର୍ଗ କରିଲା । ଦେଖିଲି ସେମରୁ ଥିଲା ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷର ପତ୍ର । ଏହାପରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଗଲା କିଛି ପୁରୁଣା ସ୍ମୃତି, ମୋର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ଲକଟ୍ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ସମୟ ଟାଣି ନେଇଗଲା ମୋତେ ମୋର ଶୈଶବାବସ୍ଥାକୁ । 'ମୋ ସ୍କୁଲ', ନାଁ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଏକ ଖୁସିର ଧାରାଟିଏ ମୁହଁରେ ଖେଳିଯାଏ । ମୋ ଗାଁ ରାଇପୁର ଠାରୁ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଦୂରତା ପାଖାପାଖି ୧ କି.ମି.ର ବାଟ । ନୂଆ ନୂଆ ଗାଁ ଅଙ୍ଗନବାଡ଼ିରୁ ମୁଁ ସେଠାକୁ ଛାନାନ୍ତରିତ ହେଲି । ବାବାଙ୍କର ସାଇକେଲ ନତେତ୍ ଭାଇର ହାତ ଧର ଚାଲିବା ଥିଲା ମୋର ବିଦ୍ୟାଳୟ ଯିବାର ମାଧ୍ୟମ ।

ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁ କରୁ, ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ୩ ଗୋଟି ନଭିଷ୍ଠମ୍ଭୁତ୍ ପରି ପ୍ରତୀୟମାନ ବିଶାଳକାୟ ଦେବଦାରୁ ଗଛ । ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ କୁହନ୍ତି, ବିଦ୍ୟାଳୟ

ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବର୍ଷ ୧୦ ରୁ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ରୋପଣ କରାଯାଇଛି । ବୋଧହୃଏ ତାହାର ସ୍ଥାନର ବହନ କରି ଆଗନ୍ତୁକ ମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାଗତ କରିବାକୁ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରଥମରୁ ଦଶମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ, ବାମ ଭାଗରେ ପ୍ରଥମରୁ ସପ୍ତମ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ଅଷ୍ଟମରୁ ଦଶମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ବିଦ୍ୟାଲୟ ପରିବେଶକୁ ଆଛାଦିତ କରି ରହିଛନ୍ତି ସର୍ବମୋଟ ୧୫-୨୦ଟି ଦେବଦାରୁ ଗଛ । ଶୀତର ଶେଷାର୍ଦ୍ଦ ବେଳକୁ ସେମାନଙ୍କର ପତ୍ରଭେଡ଼ା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ଅବଶ୍ୟ ସାଧାରଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଳିଆର ଆଖ୍ୟାନ ମିଳେ, କିନ୍ତୁ ଆମ ପାଇଁ ସେମରୁ ଖେଳର ଏକ ସର୍ବୋତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମ । ବିଦ୍ୟାଲୟର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ ପେଣ୍ଟାଲ ରହିଛି । ତା' ଉପରେ ପଡ଼ୁଥିବା ପଡ଼ୁ ଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷ ଧୂଳିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଖେଳ ପିରିୟତ୍ତରେ ସାଙ୍ଗମାନେ ସେ ସବୁକୁ ଏକତ୍ର କରୁ, ହାତରେ ମେଞ୍ଚାଏ ନେଇ ଅନ୍ୟ ଉପରକୁ ପକାଇ ଆନନ୍ଦ ନେବା ଥିଲା ଆମ ମାନଙ୍କର ନିତିଦିନିଆ କାମ । ଅବଶ୍ୟ ସାରଙ୍ଗ ପାଖରୁ ଗାଳି ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼େ ଏଥିପାଇଁ, ହେଲେ ବାରଣ କରା ଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାରମ୍ବାର କରିବା ଭଲି ଆମେ ବି ଆମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିପଡ଼ୁ । ରଜ ପରେ ପରେ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଖୋଲିବା ବେଳକୁ ବୃକ୍ଷ ଗୁଡ଼ିକ ସବୁଙ୍କ ରଙ୍ଗର ଓଡ଼ିଶୀ ଭାଙ୍ଗି ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତି । ସଦ୍ୟ କଞ୍ଚକ ପଡ଼ୁ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦୁଇ ହାତରେ ଧରି ପେଁ ପେଁ ଶବ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଥିଲା ଆମର ଅନନ୍ୟ କଳା । ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼ିବା ସମୟରେ ଗଣନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଦେବଦାରୁ ଗଛର ମଞ୍ଜି ଆମକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଏଥିପାଇଁ ପରମ୍ପର ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵୀ ସାଜି ମଞ୍ଜି ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲୁ ସାଙ୍ଗମାନେ ।

ଏସବୁ ମନେ ପଡ଼ିଗଲେ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ମନରେ ଆସେ “ସେ ଦିନ ସବୁ ବି

କେଉଁ ଭଲି ଦିନ ଥିଲା ।” ଏହା ଭିତରେ ଅନେକ ବର୍ଷ ବିତି ଗଲାଣି ବିଦ୍ୟାଳୟ
ଛାଡ଼ିବାର, ତଥାପି ମାନସପଚରୁ ଲିଭିନାହିଁ ସେସବୁ ସମୟ । ବିଦ୍ୟାଳୟର ସର୍ବ ପୁରାତନ
ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ, ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷମାନ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ । ଅନେକ ବର୍ଷର ସ୍ଥାନିକୁ
ନିଜର ପାଖରେ ରଖିଛନ୍ତି ସେମାନେ । ବାସ୍ ଏତିକି ଇନ୍ଦ୍ରା, ଏମିତି ସଦା ସର୍ବଦା ଆମ
ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିବେଶର ଶୋଭାବର୍ଣ୍ଣନକାରୀ ଅଙ୍ଗ ହୋଇ ରହିଥାଉ ।

ରାଜପୁର, ନୟାଗଡ଼

ପିଲାଏ ରୁଦ୍ଧିଯିବେ

ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ

ଅନୁବାଦ ଗଲା

ମୂଳ ତାମିଲ୍- ତଙ୍କବର୍ତ୍ତୀ ରାଜଗପାଳଚାରୀ

ଅନୁସ୍ତନ- ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦ୍ଵିବେଦୀ

ଦେବଲୋକର ପ୍ରକୃତ ଭାଷା ସଂସ୍କୃତ । ଦିନେ ଶାସ୍ତ୍ରୀଜୀ
ଘୋଷଣା କଲେ । ତାଙ୍କ ଘୋଷଣାନାମା ଶୁଣି ଉପର୍ଦ୍ଧିତ
ମହୋଦୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ ତ ତାମିଲ୍ ଭାଷାରେ ବି କଥାବାର୍ତ୍ତା
ହୁଅଛି ।”

ତର୍କ-ବିତର୍କ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତର ଭାରତର ଜଣେ ସନ୍ତୁନ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ,
“ଉଁ- ହୁଁ- ପ୍ରଭୁ କେବଳ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷା ହିଁ ବୋଲିଥାଏନ୍ତି । ହିନ୍ଦୀ ସବୁଠୁ ସରଳ, ସୁଗମ ଭାଷା ।
ଯାହା ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ପାଇଁ ବୋଧଗମ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।”

ଏହା ଶୁଣି ଚାରି ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବଙ୍ଗାଳି ବାବୁ ମନେ ମନେ ମୁରୁକୁନ୍ଦିଆ ହସି ହସି ରୁଧି
ରହିଲେ ।

ଅସମୁବ ! ବାସ୍ତବତାକୁ ବୁଝିଲେ ଜଣାଯାଏ ଛଣ୍ଡରଙ୍କ ଭାଷା ମରାଠୀ ଭାଷା ।
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରି ମରାଠୀମାନେ ତେଜଷ୍ଵିଷ୍ଟ ମୁଦ୍ରା ଧାରଣ କରିନେଲେ ।

ଇଂରାଜୀ ପାଦ୍ରୀ ଆଉ ଥୟ ଧରି ରହିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଇଂରାଜୀରେ ବଖାଣିଲେ-
ଯୁସ୍ ଗଡ଼ସ୍ ଲାଙ୍କୁଏଡ଼ ଓନଲି ଇଂଲିଶ୍ । ଓନଲି ଇଂଲିଶ୍ ।

ରଙ୍ଗ ! ଅବସୁଲ୍ୟଟଳି ରଙ୍ଗ ! ଲାଟିନ୍ ଭାଷାରେ ଗଡ଼ କଥା ହୁଅଛି । ଯାହା ମୁଁ ନିଜେ ଶୁଣିଛି । କିନ୍ତୁ ତା'ର ବ୍ୟବହାର ଏବେ ଆଉ କେହି କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏଭଳି ମର୍ମସ୍ତରୀ ଶବ୍ଦ ଜଣେ ପାଦରୀଙ୍କର ଥାଏ ।

ହେଲେ ସତ୍ୟତା କିଛି ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର । ଆଲ୍ଲା ତ ଆରବୀ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୁଅଛି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାଷାରେ କଥା ହେବା କାହିଁ ମୁଁ କେବେ ଶୁଣିନାହିଁ । ଆଜା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଛି, “କୋରାନ୍ କେଉଁ ଭାଷାରେ ଲେଖାହୋଇଛି ? ଆରବୀ ଭାଷାରେ ନା ? ତାହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ସଂଶୟ କଣପାଇଁ ? ଖୁଦାଙ୍କ ଭାଷା ନିଷ୍ଠାୟ ଆରବୀ ଅଟେ ।”

ଏହି ଭାଷା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ତର୍କ-ବିତର୍କରେ ଭାଗ ନେବାପାଇଁ ଆଉ କେତେକ ଜନତା ପହଞ୍ଚିଗଲେ । କୋଳାହଳରେ ପରିବେଶ କଷ୍ଟଧାଏ । କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସଠିକ୍ ବୁଝମଣା ହୋଇପାରୁ ନଥାଏ । ଶେଷରେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ମାମଲା ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ।

ଭାଷା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା ସାରି ସମସ୍ତେ ତଳକୁ ଓହାଉଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତର ଭାରତୀୟ ସନ୍ତ୍ରନ କହିଲେ, “ଭାଇମାନେ ! ସମସ୍ତେ ଶୁଣିପାରିଲେ ତ.. ! ଭଗବାନ କେମିତି ଶୁଭ ହିନ୍ଦୀରେ କଥା ହେଉଥିଲେ ।”

“ଆରେ ଭାଇମାନେ... ! କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା କହୁଛନ୍ତି ? ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁହଁରୁ ମରାୟ ଭାଷା ଶୁଣି ପାରିଲେନି କି ?” ମରାୟ ବନ୍ଧୁମାନେ କହି ଉଠିଲେ । ମରାୟ ବନ୍ଧୁଙ୍କ କଥା ସରିଛି କି ନାହିଁ ହଠାତ୍ ଚାରି ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବଙ୍ଗୀୟ ବାବୁ ନିଜ ଭାଷରେ ପ୍ରତିବାଦ ଜଣାଇଲେ, “ଠାକୁରେର ପ୍ରତିଟି ଶବ୍ଦ ବାଙ୍ଗଲା ଭାଷା ଛିଲୋ । ବାଙ୍ଗଲାରୁ

ଭାଷା ଆମାର ଦେବଭାଷା ।”

ସେହିପରି ଆରବୀ, ଇଂରାଜୀ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ରୁଷ, ଚୀନ, ଷେନ୍ ଆଦି ଭାଷାର ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ସେମାନଙ୍କର ଭାଷା ଛଣ୍ଡରଙ୍କର ଭାଷା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରଖିଥାନ୍ତି ।

ଅନେକ ଦୂରରେ କିଛି ପକ୍ଷୀ ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ବସି ଏମାନଙ୍କର ବାଦ-ବିବାଦକୁ ତର୍ଜମା କରୁଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ବି ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ କହିଛେଲେ, “ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର କଥା କହୁଛନ୍ତି । ମାନବଜାତି ସୁଦ୍ଧ ବୋକା । ଆରେ ଛଣ୍ଡର ତ ସବୁବେଳେ ଆମ ଭାଷାରେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରନ୍ତି ।”

ପକ୍ଷୀଙ୍କର କଥା ଶୁଣି ଗୋଟେ ହାତୀ ବୃକ୍ଷ ତଳେ ଥାଇ ଶୁଣୁ ହଲେଇ କହିଲା, “ହେତ୍ !...ଛଣ୍ଡରଙ୍କ ଶୁଣୁ ତୁମେମାନେ ଦେଖି ପାରିଲନି କିରେ... ?”

ମୁଁ ତ ବୃକ୍ଷ ଆତୁଆଳରେ ରହି ଛଣ୍ଡରଙ୍କ ଦାନ୍ତ ବି ଦେଖିଛି । କେତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ମୁନିଆ ଦାନ୍ତ । ସେଇବେଳେ ଗୋଟେ ମହାବଳ ବାଘ ଗର୍ଜନ କରି ଉଠିଲା ।

ପରେ ପରେ ଜଣେ ତପସ୍ତୀ ନିଜ ତପ ଭଙ୍ଗ କରି କହିଉଠିଲେ, “ଆ-ହା-ହା-ଛଣ୍ଡରଙ୍କର କେତେ ସୁନ୍ଦର ମୁଣ୍ଡି !”

ଆକୟିକ ଜଣେ ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତିତଙ୍କ ତମ୍ଭରାରେ ତାଳ ଲଗେଇ କହିଲେ, “ପୁରୁଙ୍କ ଠାର ସୁମଧୁର ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତି ଶୁଣିବା ପରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୀତର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।”

ଏମାନଙ୍କର ଅସମାଧାନ ବିଷୟରେ ଏକ ମସ୍ତିଷ୍ଠ ନିଜ ଅଭିପ୍ରାୟ ପ୍ରକଟ କଲା-ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଭିନ୍ନ ମନେ ହେଉଥିବା ଯୁକ୍ତି-ତର୍କ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ସମସ୍ତେ ଜଣେ ଜଣେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

ନା ନା ମିଥ୍ୟା ନୁହେଁ । ହଠାତ୍ ତାମିଲ୍ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଚିଙ୍ଗାର ଶୁଭିଲା, “ମାୟା ! ଯାହା ପୂରା ଏକ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଆଧାର ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଉର୍କୁରେ ଅବସ୍ଥିତ ।”

ଅନ୍ୟ ଏକ ମଣ୍ଡିଷ କହିଲା, “ଆରେ...ଏଠି ଅଯଥା ଏଭଳି ଯୁକ୍ତି-ତର୍କ କଲେ କଣ ହେବ ! ଆସନ୍ତ ଆମେ ସମସ୍ତେ ନଦୀ କୁଳରେ ବିସି ଶାତଳ ପବନର ଆନନ୍ଦ ଉଠେଇବା ।”

ଶ୍ରୀ ଗଣେଶ ଅଦୃଶ୍ୟରେ ରହି ସବୁ ଶୁଣୁଥାନ୍ତି । ନିଜ ଅଭିପ୍ରାୟ ବଖାଣିଲେ, “ଏସବୁ ତର୍କ ବିତର୍କକୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଶୁଣେଇଦେବା ଉଚିତ ହେବ ।” ପିଲେ ବୁଝିଯିବେ ଛାରଙ୍କ ଭାଷା କେତେ ପ୍ରକାର । ଗଣେଶ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ଵର ଶୁଣି ସଭିଙ୍କ ମନରେ ସଂଶୟ ହେଉଥାଏ ।

ବିସି-୭୮, ସଲ୍ଲ ଲେକ୍, କଲକତା-୭୦୦୦୭୮

ମୋ-୯୮୮୩୭୩୪୧୭

ଶ୍ରୀବନ୍ଦ

ଶୋଭାମୟୀ ପତ୍ରୀ

ସ୍ନେହ ଏକ —

କୋଳରେ ବର୍ଷକର ଝୁଅଛୁଆଗା ଆଉ ପୁଲାଏ ଆଶା, ସପନ, ତାଗିଦ୍, ଥୋଇ ଦେଇ ଗଉରା ଚାଲିଗଲା ଖାଇବା ଯୋଗାଡ଼ରେ ଦୂର ଦେଶ ଚକରା ସାହବ ସାଙ୍ଗରେ ଦାଦନ ଖଟି । କି ରୋଜଗାର କଳା କେତେ ପଇସା ପାଇଲା ଗୁରେଇ ଜାଣିବା ଆଗରୁ ତା ମଳା ଖବର ତା କାନରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଥିଲା । ବିଚାରି କାହା ଆଗରେ କାନ୍ଧିବ, କୋଉଠି ଗୁହାରୀ କରିବ, କେମିତି ଫେରାଇ ଆଣିବ ତା ବରର ନିଷ୍ଟେଜିଆ ଦେହଟାକୁ, କେମିତି କରିବ ତା ଶୁଦ୍ଧକ୍ରିୟା, ଏତେ ସବୁ କରିବା ପାଇଁ ତା ଦେହରେ ବଳ କୋଉଠୁ ଆଣିବ ? ଗେରସ୍ତ ଗଲା ଦିନରୁ ତା ମୁଗୁନି କଳା, ହାଡ଼ ବଲବଳ ଟାଉସିଆ ଦେହକୁ ଲୁଚେଇ ଚାଲିଆ ତାଟି ଘେରେଇ ମାଟି କାମୁଡ଼ି ପଡ଼ିଛି, କ୍ଷୀରଖିଆ ଛୁଆଗା ଝୁଣି ଝୁଣି ଅଧାମରା କଳାଣି, ଚାଉଳ ବସ୍ତାଏ, ତୁଡ଼ା, ମୁଡ଼ି, ଗୁଡ଼ କେତେ ଦିନ ବଞ୍ଚେଇ ରଖିବ ତାକୁ । ଭୋକ ସହି ନପାରି ତାଟି ଆଡ଼େଇଲେ ଗୁରେଇ । ତାକୁ ଦିଶି ଯାଉଥିଲା ତା ଚାରିପଟେ ଦାଉ ଦାଉ ହେଇ ଜଳୁଛି ମାଉସ ଝୁଣା ଗଜା ତୁଁ ପାକଳା ବିଲୁଆଗୁଡ଼ାଙ୍କ ନିଆଁ ଜଳା ଆଖି ଆଉ କକୁରଗୁଡ଼ା ଜିଭ ଲହ ଲହ କରି ଥପ ଥପ ଗାଲୁଥିବା ନାଳ । ସେ ଚମକି ପଡ଼ି ଝୁଅଗାକୁ ଝାମି କାଖରେ ଜାକି ଧଡ଼ କିନା ଧଡ଼ ଟାଣି ନଡ଼ିଆ କତା ରସି ଭିଡ଼ ଦେଲା । ତା ଆଖି ଆଗରେ ନାଟି ଯାଉଥିଲା ଗଲାବେଳେ ଗେରସ୍ତର କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ ମୁହଁ, ମାଆ ଝୁଅଙ୍କୁ ଜାବୁଡ଼ି ଧରି କେତେ ଗେଲ କରୁଥିଲା । ବାରମ୍ବାର ଚାଲିରୁ ବାହାରିବାକୁ ବାରଣ କରି ତା ମୁଣ୍ଡକୁ ନିଜ ଛାତିରେ ଜାକି ନେଇ କହୁଥିଲା, "ଆଲୋ କାହାରିକୁ

ପରତେ ଯିବୁ ନେଇଁ, ଏ ମଣିଷ ଜାତିଟା ବଡ଼ ବେଇମାନ....., ଏମାନେ ଭୁଲ୍ ଠିକ୍ ପରମ ଅପରମ ବିଚାର କରନ୍ତିନି ଲୋ.....ମନେ ରଖିବୁ ଯୌବନ ବେଳେ କୁଣ୍ଡି ବି ସୁନ୍ଦରୀ ।”

ସ୍ନେହ - ଦୁଇ

ଯୌବନ ଛୁଇଁଲା ଦିନୁ ମିଞ୍ଚିର ଗୋଡ଼ ତଳେ ଲାଗୁ ନଥିଲା, ସଂସାରର ସେହି ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ଯାହା ସହିତ ତେର ବର୍ଷ ହେଲା ତଳି ଆସୁଥିଲା ସେ ସବୁ ତାକୁ ପ୍ରଥମ ଥର ଦେଖିଲା ଭଳି ଖୁସି ଦେଉଥିଲା । ଏଇ ଯେମିତି ତା ଗାଁ ପାହାଡ଼, ଝରଣା, ଆକାଶ, ପବନ, ଗଛ ଫୁଲ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି....। ମିଞ୍ଚିର ଚାଲି ବଦଳି ଯାଇଥିଲା । ମିଞ୍ଚିର ପଥର ଉପରେ ବସି ଚହଲା ପାଣିରେ ଗୋଡ଼ ହଲେଇବା, ଟିକେ ଖୁଡ଼ ଖାଡ଼ ହେଲେ ଚମକି ଉଠିବା, ଗୋଡ଼ ଅଙ୍ଗୁଟିରେ ଭୁଇଁରେ ଗାର କାଟିବା, କଥା କଥାକେ ହସିବା, ଚାଲୁ ଚାଲୁ ଝୁଣ୍ଡିବା, ସବୁବେଳେ ଗୁଣୁଗୁଣୁ ହୋଇ ଗୀତ ଗାଇବା, ଆଇନା ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇ ନିଜ ସହ କଥାହେବା, ଦେହ ସଜେଇ ହବା, ଯୁବାନ ଭେଣ୍ଟାଙ୍କୁ ଦେଖି ଲାଜେଇ ଯିବା ଆଦି ନୂଆ ନୂଆ ଆଦରିଥିବା ଅଭିଲା ଗୁଣଗୁଡ଼ା ତା ଜେଜୀକୁ ଜମା ପରମ ହେଉ ନଥିଲା । ସେ, ତାର ଏଭଳି ରଙ୍ଗରଙ୍ଗ ଛାତିବା ପାଇଁ ତାଗିଦ କରୁଥିଲା । ମିଞ୍ଚି ଜେଜୀର ଶମାକଟାଙ୍କ ଖାତିର ନ କରି ଦିନେ ତା ଦେଶର ସୁନ୍ଦର ବାତାବରଣକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଆସୁଥିବା ବିଦେଶୀ ପକ୍ଷୀର ପ୍ରଲୋଭନରେ ତା ଡେଶାରେ ଡେଶା ମିଶେଇ କାହିଁ କୋଡ଼ି ଦୂର ଦେଶକୁ ଉଡ଼ିଗଲା ଯେ ତା ପଡ଼ା କେହି ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଦୀର୍ଘ ଛ ମାସ ପରେ ଖବର କାଗଜର ପ୍ରଥମ ପାହିଆରେ ଖୋଜା ଝିଲି ମିଲିଆ ଛପାରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଦୁଃଖ ଯାଉଥିଲା, ବିଦେଶୀ ପକ୍ଷୀ ଗୁଡ଼ାଙ୍କ ପଞ୍ଚାର ତୀଙ୍କ ନଖ ଚଞ୍ଚୁ ଆଘାତରେ କ୍ଷତାକ୍ତ ରକ୍ତାକ୍ତ ଧୀଅଟାଙ୍କ ଭିତ୍ତି ମୋଡ଼ି ପାହାଡ଼ ତଳ ଖୋଟି ବୁଦା ମୂଳେ ପଡ଼ିଥିବା ମିଞ୍ଚିର ଧୂମ୍ରବିଧୂମ୍ର ଯୌବନ ॥

କେନ୍ଦ୍ରର

କବିତା ପରିଚୟ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପ୍ରତିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କଞ୍ଚୁୟଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲେଖ୍ୟକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫର୍‌ଜ୍ୱେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଳଗା ଅଳଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତି ।

ଗଙ୍ଗାଶିତ୍ରଳି

ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ

ଗଙ୍ଗାଶିତ୍ରଳି ଶରତ ରତ୍ନରେ ଫୁଲୁଥିବା ଏକ ସୁଗନ୍ଧି ପୁଷ୍ଟ ଯାହାକି ରାତିରେ ଫୁଟି ସୂର୍ଯ୍ୟାଦୟ ହେବା ଆଗରୁ ଆଦ୍ୟ ପ୍ରଭାତରେ ଝରିପଡ଼ିଥାଏ । ଏହି ଫୁଲଟିର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି "ଆସ୍ତ୍ରହା" । ଠିକ ସେହିପରି ମଣିଷ ଭିତରେ ଉଶ୍ନରଙ୍ଗ ପ୍ରତି ଏକ ତୀବ୍ର ଆସ୍ତ୍ରହା ଜାଗୃତ ହେଲେ, ମଣିଷ ଦିନେ ତାର ନିଷ୍ଟେତିତ ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ମରଣଶୀଳ ସତ୍ତା ଭିତରେ ସେହି ଦିବ୍ୟତାକୁ ଉପଲବ୍ଧ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଅମୃତତ୍ତ୍ଵର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବ ।

ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ ଆସିବା ଆଗରୁ ଜୀବନେ

ମୁଁ ଗୋ ଧୂମର ଧରାରେ ପଡ଼ୁଥିଲି ନୀତି ଝାଉଳି,
କେବେ ଦେଖିବା ଆଗରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟାଦୟର ସପନ
ନିତି ଆଦ୍ୟ ଭକ୍ଷାରେ ଯାଉଥିଲି ଝରି ମଉଳି ।

ଅମା-ଅନ୍ଧାର ଘୋର ରାତ୍ରି ଗରଭେ ବିକଶି

ପୁଣି ଅନ୍ଧାର ତଳେ ଯାଉଥିଲି ମୁଁ ଗୋ ମିଳାଇ,
ଶତ ସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ଏ ମୋର ତନୁର ସୁରଭି ଆହୁରି
କେତେ ଅଯତନେ ପୁଣି ପଡ଼ୁଥିଲା ସତେ ଛୁମାଇ ।

ଚିନ୍ତ୍ୟୀ ତୁମେ ଦେଲ ଚିନ୍ତ୍ୟ ଆଶିଷ

ଦେଲ ସୁପ୍ତ ନୟନେ ମୁଢ ଅଶାର ସପନ,

ତୋଳି 'ଆସ୍ତ୍ରହା' ମୋର ମୃଣ୍ୟ ଏହି ତନୁରେ

ତୁମେ ଗଭୀର ପ୍ରାତିରେ କରିଲ ଗୋ ମୋତେ ଚୟନ ।

ତୁମେ ଦିବ୍ୟ କରୁଣା ଝରାଇଲ ମୋର ବୁକୁରେ

ମୁଁ ଯେ ହଜିଗଲି ଦୀନ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ଗଙ୍ଗଶିଉଁଳି,

ପୁଣି ଜନମିଲି ହୋଇ 'ଆସ୍ତ୍ରହା' ତବ ଚରଣେ

ଏବେ ଆସ୍ତ୍ରହା ମୋର ତୁମ ପାଇଁ ଉଠେ ଉଜଳି ।

ଜନ୍ମଦିନର ମର୍ମ ନଥିଲି ଜାଣି ମୁଁ

ଯେଣୁ ଜନ୍ମିବା ଆଗୁ ମୃତ୍ୟ ଗରଭେ ଝରିଲି,

ଏବେ ପାଇ ଅମୃତ ସ୍ଵର୍ଗ ତୁମର ଏ ଦେହେ

ମୁଁ ଗୋ ନବଜନ୍ମର ମୃତ୍ୟଞ୍ଜୟୀ ସାଜିଲି ।

ଆସିବନି ଆଉ ମୃତ୍ୟ ଏ ମୋର ଜୀବନେ

ଏବେ ନିତ୍ୟ ଜନ୍ମଦିନେ ମୁଁ ହୋଇବି ବିଭୋର,

ତୁମେ ସଞ୍ଚିରିଅଛ ଏ ମୋର ଅୟୁତ ଶିରାରେ

କିଏ ରୋଧିବ ପଥ ମୁଁ ଲଙ୍ଘିବି ଗିରି ସାଗର ।

ଆଗୋ ସୁନ୍ଦର ଚିର-ସୁନ୍ଦର ମୋର ଦୟିତ

ନିଅ ଛନ୍ଦା ଚରଣେ ବନ୍ଧାଇ ମୋର ଜୀବନ,

ଅରବିନ୍ଦ-ପଦେ ମୁଁ ବନ୍ଧା ଜନମ ଜନମ

ତୁମେ ଈଶ୍ଵର ମୋର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣର ଶରଣ ।

ସମୟ

ବିନୟୁ କୁମାର ମିଶ୍ର

ଲୋଭ ଆସିଗଲେ ମୋହ ଜାତ ହୁଏ ଆଶା ବଢ଼େ ପ୍ରାୟ୍ୟ ପାଇଁ,
ପ୍ରାୟ୍ୟ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଭୁମରେ ମଣିଷ ପଡ଼ିଯାଏ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ,
ବାଧକ ସେ ପଥେ ଯିଏ,
ହଟାଇଦେବାକୁ ବାଧା ଉପୁଯାଏ ମନେ କ୍ରୋଧ ଜାତ ହୁଏ ।

କ୍ରୋଧ ଆସିଗଲେ ମନ ତାତିଯାଏ ବିବେକଟି ହଜିଯାଏ,
ମନ ସଂଘର୍ଷକୁ ଲୋତିଥାଏ ପରା
ଇଞ୍ଜୁତ ମହତ ଯାଏ,
ମନ ଲଢ଼ିବାକୁ ନାହିଁ,
ପ୍ରତିଶୋଧ ପଛେ ମଣିଷ ସେପାଇଁ ଧାଇଁଥାଏ ନେବା ପାଇଁ ।

ମଣିଷ ଭିତରେ

ମଣିଷ ପଣିଆ

କାହିଁ ଅଛି କେ ଦେଖିବି,

ସ୍ଵାର୍ଥ ଅର୍ଥ ଦେବୁ

କ୍ଷଣିକ ସୁଖକୁ

ମଣିଷ ବଡ଼ ଭାବୁଛି,

ସେଇପାଇଁକି ଲଭୁଛି,
ହୃଦୟା ଆଡ଼ିହୃଦୟା
ପୋଡ଼ା ଜଳା କରେ ମିଛକୁ ସତ ଭାବୁଛି ।

ମଣିଷ ସହିତ
ଲଭିବାକୁ ନୁହେଁ
ବରଂ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଜମାଇଁ
ସମସ୍ୟା ଆସିଲେ ସମାଧାନ ପାଇଁ
ବାଟ ଖୋଜେ ଯଦି କେହି,
ସମୟର ସ୍ଥିତି ନାହିଁ
କେ ଅଛି ଜଗତେ ପାରିବାର ଜଣେ ସମୟକୁ ପାରି ଥାଇ ?

ମଲ୍ଲୀପୁର ନିଆଳ ଖୋଜିବା

କେତେ ସୁନ୍ଦର ମୋ ଗଁ

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ

କେତେ ସୁନ୍ଦରମୋ ଛୋଟିଆ ଗାଆଁଟି

ସାନ୍ତ୍ରରାପଲ୍ଲୀ ତା' ନାଆଁ

ତା' ପାଣି ପବନ ପଲ୍ଲୀ ପରିବେଶ

ସବୁରି ହୃଦୟ ଛୁଆଁ...

ଗାଆଁର ପୂରୁବେ ବାଘୁଆ ନଇଟି

କୁଳୁ କୁଳୁ ନାଦେ ବହେ

ପଣ୍ଡମରେ ଶିବ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ପାଠ

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଥା କହେ...

ଗାଁ ମହିରେ ପ୍ରଭୁ ଶନିଶ୍ଵର ପାଠ

ଦକ୍ଷିଣେ ମାଁ ଠାକୁରାଣୀ

ଉତ୍ତରେ ମଙ୍ଗଳା ଗାଆଁ ବନ୍ଧ ନାମେ

ରହିଛି କେତେ କାହାଣୀ...

ଭାଇଚାରା ପଣ ପ୍ରତିବେଶୀ ଶୁଣା

ଲାଗେ ମୋତେ ଭଲ ଏଠି

ଆପଣାପଣର ନିଆରା ବାସନା

ବାରି ହୁଅଇ ସବୁଠି...

ଗାଆଁଠାରୁ ଯେତେ ଦୂରରେ ଥିଲେ ବି

ମଣେନା ମୁଁ ପରବାସୀ

ମନ କାଗଜରେ ତା' ସୁନ୍ଦର ଛବି

ନିତି ଆଙ୍ଗୁ ଥାଏ ବସି...

ବରଷକୁ ଥରେ ହୁଏ ଦୋଳ ଯାତ

ସର୍ବେ ହୁଅନ୍ତି ଏକାଠି

ରଜଦୋଳି ଖେଳ ସାଙ୍ଗସାଥି ମେଳ

ଭାରି ମଜାଲାଗେ ଏଠି...

ନାହିଁ ଜାତିଭେଦ ଅବା ହିଁସାବାଦ
 କେହି ଦୁହେଁ ବଡ଼ସାନ
 ବିକାଶ ପଥରେ ଏବେ ସେ ଆଗରେ
 କଳହର ନାହିଁ ଚିହ୍ନ...
 ମାଆ ରୁ ସେନେହି ଅଟେ ସେ ନିଜର
 ତା' ପରିକା କେହି ନାହିଁ
 ମୋ ପ୍ରିୟ ଗାଆଁର ସ୍ଵାଭିମାନ ପାଇଁ
 ଏ ଜୀବନ ଦେବି ମୁହିଁ...

ଚିକିତ୍ସକ, ଚେକ୍ଟିକାଲ୍ ହାଇସ୍କୁଲ୍, ଆସିକା, ଗଞ୍ଜାମ
 ମୋ :୯୮୭୧୭୩୮୭୩୭
 ଗ୍ରାମ - ସାତ୍ରରାପଲ୍ଲୀ, ପୋଷ୍ଟ - କନିଆରୀ
 ଭାୟା - ଦୁଆଁ ଗାଁ, ଥାନା - କବିସ୍ମର୍ୟ ନଗର
 ଜିଲ୍ଲା - ଗଞ୍ଜାମ, ୭୭୧୧୧୧, ଓଡ଼ିଶା

ଭାଗ୍ୟ ଯଦି ହେବ ଅନୁକୂଳ

ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ

ପରିସ୍ଥିତି ଆଉ ପରିବେଶ ଯଦି

ଭାଗ୍ୟ ଅନୁକୂଳ ହେବ

ତେବେ ସିନା ଆମ ଜୀବନ ତରୀକୁ

ସହଜରେ ବାହି ନେବ ।

ଜୀବନର ପଥ ଭାରି ଅଙ୍ଗାବଙ୍ଗୀ

କେତେ ଖାଲିପ ପୁଣି

ବାଟ ଚାଲୁଥିବ ବାଟୋଇ ସାଜିକି

ଅନେକ ଟିପ୍ପଣୀ ଶୁଣି

କିଏ କାହାପାଇଁ ଅଟକିବ କୁହ

କାହିଁକି ସମୟ ଦେବ ?

ସମୟ କାହାକୁ କେଉଁଠି ରଖିଛି

ସେକଥା ତାହାକୁ ଜଣା

ସଠିକ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଚାଲି କିଏ

ତୁଏ ପୁଣି ବାଟବଣା

ଅନେକ କହାନ୍ତି ଭାଗ୍ୟ ବଦଳିବ

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଦ ସେବ ।

ନିହଲ ପ୍ରସାଦ, ଗଁଦିଆ ପାଟଣା

ଡେଙ୍କାନାଳ — ୭୫୧୦୧୭

ମୋ :— ୯୯୩୮୭୪୧୪୮୩

ବନ୍ୟା

ହରିହର ବଳବନ୍ତରାୟ

ତୁମେ ଗୋ ବନ୍ୟା

ଆଷାଢ଼ୀ କନ୍ୟା

ସବୁରୁ ଅନନ୍ୟା

ଏତେ ଦୁର୍ଦଶା କେଉଁଠୁ ଆଶି

ଅଜାତି ଦିଅ ।

ସହିବାର ଧ୍ୟ୍ୟରୁଯତ ହୁଏ

ଧନଜୀବନ ସବୁକୁ ହରାଇ

ନିୟୁ ଶିଶୁଙ୍କୁ ମା ଛେଉଣ୍ଟ କରାଇ,

ବୃଦ୍ଧ, ଜରା ମହିଲାଙ୍କୁ

ବଡ଼ଦାଣ୍ଟରେ ବସାଇ ।

ବାସଗୃହ ଭସାଇ ନିଅ

କି ଲାଭ ପାଥ ସେତିରେ ?

ପକ୍ଷ ଶକ୍ତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ଉତ୍ୱତାଇ

ବାଢ଼ିବା ଖାଦ୍ୟରେ ଧୂଳି ଦେଉଛି

କେଉଁ ଖୁସିରେ ?

ଉଛଳା ନଦୀର ଉତ୍କଷିପ୍ତ ଘୋବନ

କଣିକେ ହା ଅର୍ଣ୍ଣ କରିଦିଏ

ସାରା ନଦୀତଚବାସୀ ଙ୍କୁ ।

ଲୋ ବନ୍ୟା ଲୋ ନଦୀ ଲୋ ପାଶି

ଜୀବେ ଦୟାକର

ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର ତୋ ଲେଲିହାନ ଜିହ୍ଵାକୁ

ଏବେ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପାରିବନି

ଆମେ ସବୁ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ

ବେଳତୁଁ ସାବଧାନ ଅଛୁ

ପ୍ରକୃତି ସହିତ ଲଢ଼ିବାକୁ

ଜିତିବାକୁ ଆଉ ଜିତେଇବାକୁ ।

ଗଡ଼ମୋଟରୀ, ଭେଲାଙ୍ଗ, ପୁରୀ

ଡା.ଡା.-୯୯୩୭୪୭୪୧୦

ମନକୁ କର ଆୟୁତ୍ତ

ଅଲେଖ ମେହେର

ମଦନ ସମରେ ବିଦ୍ୱଳ ମାତଙ୍କ
ଦାସତ୍ତ୍ଵ କରେ ସ୍ଥୀକାର,
ପାରୀ ଅଟବୀରେ ସ୍ଥାଇନ୍ୟରେ ଭ୍ରମେ
ଧରି ରାଜଦଶ୍ତୁ ଭାର ।
ଯେଣୁ ସେ ଉନ୍ନିୟ ଆୟୁତ୍ତେ ରଖଇ
ସାଜେ ମହା ବଳବାନ,
ଅମାପ ଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ଗଜ
ଦେଖି ଦିଏ ନାହିଁ ଧ୍ୟାନ ।
ଚଞ୍ଚିରୀକ ଭାବ କୁଳୀଶ ସମାନ
ଉର ଦିଏ ଯେବେ ଫାଡ଼ି,
ବାଚାଳତା ଆସି କୋମଳ ସ୍ଵଭାବ
ଶାବଳରେ ନିଏ ତାଡ଼ି ।

ଧନି ସରସିଜ ବିଲୋକିଲେ ମାରେ
ଇଶ ରୀପୁ ପଞ୍ଚ ଶର,
ହଜି ଯାଏ ଭୋକ ଇକ୍ଷଣରୁ ନିଦ
ଜୀନ ବୁଢ଼େ ଅତୀତର ।
ସ୍ତ୍ରରଣ ଶକ୍ତି ହରଇ ସମ୍ମୋଗ
କାଢ଼ି ନିଏ ସରସତା,
ଅଧ୍ୟୟନ କାଳେ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ବ୍ରତ
ଦିଏ ମୋଦ ସଫଳତା ।
ନଈ କି ପଚାରେ ଉଦୟି ଠିକଣା
ପକ୍ଷୀ ହୁତଇ କି ବାଟ,
ମନକୁ ଆୟୁତ୍ତ କରିଦେଲେ ସିନା
ଜଗତେ ହୋଇବ ଚାଟ ।

ବରଗତ

ପ୍ରେମର ଭଗ୍ନାଂଶ

ବିଶ୍ୱନାଥ କର

ସାଗରଟା ନୀଳ ଆଉ ଆକାଶଟା ନୀଳ
 ପ୍ରେମୀ ମୋର ନୀଳଜହୁ ନୀଳକଇଁ ଫଗୁଣ ସକାଳ
 ସଙ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ମୋ ପରିଚିତି ପ୍ରୁତୀକ୍ଷାର ପରିଚିତ ହାତ
 ଆଖିରୁଜି ଠିଆ ହୋଇ ନିରବ ନିଷ୍ଠଳ
 ନିର୍ଦ୍ଦୟ ପ୍ରଣ୍ଟକୁ ବାତେ ତମର ସେ ମିଠା ମିଠା ଓଁ ।

ପ୍ରୁତୀକ୍ଷାଟା ମିଠା ବୋଲି ଫଗୁଣର ଫୁଲୁଙ୍କା ଡେଣାରେ
 ବିବସ୍ତ୍ର ମୋ ଇଛାମାନେ ଠିଆ ହୁଅଛି କାଠଗତା ଧାରେ
 ଅସ୍ତ୍ରିର ବାସ୍ତ୍ରବତାକୁ ଜେରା କରି ଖୋଲା ପଡ଼ିଆରେ
 ତମେ ଖାଲି ଠିଆ ହୁଅ ମୁହଁ ପୋଛି ନୀଳ ପଣତରେ
 ତମ ନୀଳ ପଣତରେ ବାନ୍ଧି ତତଳା ବାଲିର ବାଙ୍ଗ
 ଭରା ବୈଶାଖର ।

ଦେହରେ ମୋ ବଢ଼ିଯାଏ ବିରହର ଖଇଫୁଟା ଜର
 କଡ଼ ଲୋତାଣି ରାତିର ଅନ୍ତିମ ପ୍ରହରେ
 ଉଡ଼ି ଯାଉଥିବା କୋଇଲିର ପରରେ ପରରେ
 ସୃଘ୍ନକୁ ସାଉଁଟି

ଶିତୁଆ ରାତିର ଶୀତଳ ନିଆଁରେ

ଉଲେ ମୋର ପ୍ରୀତିର ଚୌହଦୀ ।

ପ୍ରୀତୀକ୍ଷାଟା ମିଠା ଜ୍ଞାଲି

ନିର୍ଲଜ ଆଖି ଦିଇଟା ମୋର ପତା ଚେକେ

ରାତି ପାହିଯିବ ବୋଲି ସ୍ଥାପ୍ତ ସବୁ ଚେଇଁ ଚେଇଁ ଦେଖେ

ଆଲୋକ ଓ ଅନ୍ଧାରର ଅନ୍ତର ରେଖାରେ

ନିତି ତମ ପ୍ରୀତିବିମ୍ବ ଖୋଜେ ।

କନକ ଗୋରୀଟା ମୋର ଝରା ପୁରୀଥାଏ ଫୁଙ୍ଗୁଳା ପିଠିରେ

ପରଷର ଶୀତଳ ନିଆଁରେ

ଦିନ ରତ ରତ ହେଉଛେଉ ଗୋଧୂଳି ଛାଇରେ

ମୋ ପ୍ରେମର ଭଗ୍ନାଂଶ ସବୁ

ନିଦ ମାଗୁଥିଲେ ପୁନେଇଁ ଉଦ୍‌ଧରୁ

ଅବେଳେ ଅକାଳେ ।

ସାଇ କଲୋନୀ, ଦେଉଳ ସାହି, ତୁଳସୀ ପୁର, କଟକ ୭୫୩୦୦୮

ସମ୍ପର୍କ : ୯୭୭୩୩୩୭୩୯

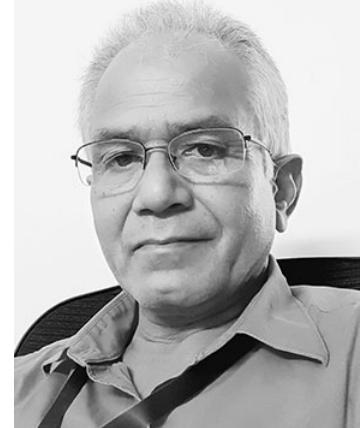
ମେଲ୍ ବିଶ୍ୱାନାଥକାରୀ@ଗ୍ମିଲ୍.କୋମ

ଖୋଲା ବହି

ବିନୟୁ ମହାପାତ୍ର

ଉଁବନଟା, ଖାଲି କହିବାକୁ,
ଖୋଲା ବହି ଟିଏ,
ହେଲେ, ସତରେ କଣ
ଉଁବନଟା ଖୋଲା ବହି ଥାଏ ?
କେଜାଣି ହୋଇ ଥିବ,
ମୋର କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ ହୁଏନା ।
ଚକ୍ର ମକ୍ର ରଙ୍ଗିନ ମଲାଟ ତଳେ,
ଉଁବନର କେତେ ଯେ ଅବୁଝା ପୃଷ୍ଠା,
କେତେ ଯେ କାହାଣୀ
କେତେ ହସ୍ତ, କେତେ ଲୁହ,
ରଙ୍ଗିନ ମଲାଟ ପଛରେ
ମୁହଁ ମାତି ପଡ଼ି ଥାଏ,
ଉଁବନର ଖୋଲା ବହି,
ସବୁ ଦିନ ବନ୍ଦ ରହି ଯାଏ ।

ଏଇମିତି ରାସ୍ତା କଡ଼ ଷ୍ଟଳରେ
ହୁଲୁ ଥାଏ, ଧୁ ଧୁ ବୈଶାଖୀ ଖରାରେ

ମଲାଟର ରଙ୍ଗ ବି ଫିକା ହୋଇ ଯାଏ,
ପୃଷ୍ଠା ପରେ ପୃଷ୍ଠା ସେତା ପଡ଼ି ଯାଏ ।
ହେଲେ, ଗୋଟି ଗୋଟି ଅନ୍ତରର କଥା
ସେଇମିତି ଡୁଲୁ ଡୁଲୁ ଚାହିଁ ରହେ,
କେହି ତ ଦିନେ ଆସିବ,
ଉତ୍ତନରେ ସାଉଟି ନେବ,
ପୃଷ୍ଠା ପରେ ପୃଷ୍ଠା ପଡ଼ି ନେବ,
ପଢ଼ୁ ପଢ଼ୁ କେବେ ହସି ଦେବ,
କେବେ ରୋମାଞ୍ଜିତ ହୋଇ ଯିବ,
କେତୋଟି ମୁହଁର୍ତ୍ତ ପାଇଁ,
ଅନୁଭବ ଉଁବନର ବ୍ୟଥା
ଆଖି ତାର ଜକେଇ ଆସିବ ।

ହେଲେ କେହି ତ ଆସେନି,
 କେବେ ବା କେମିତି କିଏ
 ବହିଟିକୁ ହାତକୁ ନିଏ,
 ମଲାଟରୁ ଧୂଳି ଝାଡ଼େ,
 ଛବିକୁ ଦେଖେ,
 ଛବିର ତାରିଫ୍ କରେ,
 ହେଲେ ପୃଷ୍ଠାଟିଏ ଲେଉଗାଏ ନାହିଁ ।
 ଜୀବନ ତ ଏଇମିତି,
 ଅଲୋଚା ବହି ଟିଏ ସତେ,
 ସମସ୍ତେ ଖାଲି ମଲାଟ ଦେଖନ୍ତି,
 ରଙ୍ଗନ ଚିତ୍ରରୁ ଅନୁମାନ ଲଗାନ୍ତି,
 ବହିଟିର, କାହାଣୀର, ଜୀବନର,
 ସୁଖର ଦୁଃଖର, ଚିତ୍ର ଆଉ ଚରିତ୍ର
 ଆଲୋଚନା, ସମାଲୋଚନା କରନ୍ତି ।
 ହେଲେ, ଅନୁମାନ କେବେ କଣ
 ସତ ହୋଇ ଯାଏ ?
 ଜୀବନର ଖୋଲା ବହି
 ସବୁ ଦିନ ଏଇମିତି ବନ୍ଦ ପଡ଼ି ଥାଏ ।

ପଣ୍ଡିଆ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପହିଳି ଦେଖାରେ

ହରେରାମ ପଣ୍ଡା

କେବେ ମୋ ମନର ଅବୁଝା ଗଲିରେ
 ଧିଲି ମୁହିଁ ଏକା ଏକା ,
 ଜାଣେନା କେମିତି ତୋ ସାଥିରେ ମୋର
 ହେଇ ଯାଉଥିଲା ଦେଖା ।
 ଡିପିଡିପି ବର୍ଷା, ଶୀତୁଆ ପବନ
 ନୀଳ ନଈରେ ତୋ ଛାଇ ,
 ପାଖକୁ ଗଲେ ତୁ ଘୁଞ୍ଚି ଯାଉଥିଲୁ
 ରହୁଥିଲୁ ଦୂରେ ଯାଇ ।
 ଖୋସାର ଗଜରା, କାନର ଝୁମୁକା
 କହୁଥିଲେ କିଛି ମତେ ,
 ଫେରି ଚାହୁଁଥିଲୁ ପଛକୁ କାହିଁକି
 କାରଣଟା ଜଣା ତତେ ।

ତୋ ଆଖିରେ ଆଖି ମିଶିଗଲା ପରେ
 ଲାଗିଲୁ ତୁ ଆପଣାର ,
 ମାନିଲାନି ମନ ସୀମା ସରହଦ
 ହେବାକୁ ତୋର ନିଜର ।
 ଆଖିରେ ଆଖିରେ କହୁଥିଲୁ ଯାହା
 ମୋ ପାଇଁ ଅବୁଝା ଧିଲା ,
 କେମିତି ସେଦିନ ପହିଳି ଦେଖାରେ
 ଭାବ ମୋର ହେଉଥିଲା ।
 ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ।
 କୁଆଁସ , ମେରଦା କାଟିଆଇକ , ଯାଇପୁର ।
 ଦୂରଭାଷ - ୯୮୩୮୦୭୫୧୫୫୫୫୫

ଲୁହୁଭରା ଆଖି ମୋର

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାଶ

ମଉଳିଲା ବାସଫୁଲ

ମଉଳିଲା ଜହୁ

ଅର୍ଜିତ ସୁଖ ସବୁ ସରିଗଲା

ଛପଟ ଅମାନିଆ ମନ ॥

ସରିଗଲା ଜହୁର ଜୋଛନା

ରାତିର ଅଭିନୟନ ଶେଷ

ଆଖିରୁ ହଟିଗଲା

ମିଠା ମିଠା ସ୍ଵପ୍ନ

ପ୍ରିୟତମାର ଠିକଣା ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ

ବଢ଼ିଗଲା ଅବସୋଧ ॥

ପକ୍ଷୀଟିଏ ଉଡ଼ିଗଲା

ଲମ୍ବିଥିବା ଆକାଶର ଛାତିକୁ

ଲୁହ ଆଉ କୋହକୁ

ଆପଣାର କରି

ହୁରିହେଲି ମୋ ସାଥୀକୁ ॥

ବନ୍ଦ କୋଠରୀର

ଅନ୍ଧାର ଉପତ୍ୟକାରେ

ଏକାନ୍ତ ଅସହାୟ ହେଇ

ଦେଖିଲି ପ୍ରିୟାର ଚାରୁ ଚିତ୍ରପଟ

ଦୁଇ ନନ୍ଦନରେ ॥

ଆକାଶତ ହସି ଉଠିଲାଣି
 ସୁର୍ଯ୍ୟଭର୍ତ୍ତ ଭାଲିଲାଣି ଖରା
 ଭସାମେଘର ଆଖିରୁ
 ଝରିପଡ଼ୁଥିବାପରି
 ଆଖି ମୋ ହେଲାଣି ଲୁହଭରା ।।

ସେଦିନର ସଜଳ ସ୍ମୃତି ସବୁ
 ଲିଭିବାକୁ ବସିଲାଣି
 ଯେମିତି ଲୁଚିଯାଆନ୍ତି
 ରାତି ଶେଷେ ଆକାଶରୁ ତାରା
 ଆଉ ସହିଜାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ପ୍ରିୟା
 ଜିରହ ଓ ବିଛେଦର କାରା ।।

କୃଷ୍ଣର -ସଙ୍ଗଳାଇ

ପିପିଲି -ପୁରୀ

ମୋବାଇଲ୍ -୯୭୭୮୮୯୧୦

ହୁଏ ନାରୀ ଅତ୍ୟାଚାର

ଦଶରଥ ମାଝୀ

ଚେହେରା ଦେଖିକି ମନ ଛନ ଛନ
 ପ୍ରେମ ଚାଲେ ନିରଜ୍ଞର
 ସେହି ପ୍ରେମ ପଥେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟିହେଲେ
 ହୁଏ ନାରୀ ଅତ୍ୟାଚାର (୧)
 ବିବାହ ନାରୀର ପରକୀୟା ପ୍ରୀତି
 ନିତି ହେଉଥିଲେ ଘାରି
 ପୁରୁଷ ଲୋକଟି ଦାନବ ସାଜିକି
 ନାରୀକୁ ଦେଉଛି ମାରି (୨)
 ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ନିଶା ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଖାଇ
 ନିଜକୁ ଭାବନ୍ତି ବଡ଼
 ମଦ ପିଇ କରି ଝଗଡା କରିକି
 ନାରୀଙ୍କୁ ମାରନ୍ତି ମାଡ଼ (୩)

ଯୌବ୍ରକ ପାଇଁକି ଚାଲେ ଅତ୍ୟାଚାର
 ମାରନ୍ତି କବାଟ କିଳି
 ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବାହ କରନ୍ତି ପୁରୁଷ
 ପ୍ରଥମ ନାରୀକୁ ଭୁଲି (୪)
 ଯୌବନ ବୟସେ ଉଛୁଳି ପଡ଼ୁଛି
 ସତେ ରସକିଆ ପ୍ରେମ
 ପ୍ରେମ ମନଟିଏ ଭାଙ୍ଗି ଗଲେ ଥରେ
 ଲୋକଟି ସାଜଇ ଯମ (୫)

କୁରୁମାରୁଆଁ, ଭବାନୀପାଟଣା, କଳାହାଣ୍ଡି

ମୋ : ୮୯୪୯୯୯୮୭୭୭

ମଣାଣି ପଥ

ମନୋରଙ୍ଜନ ସୁରୁଜାଳ

ଡାକେ ସେହି ପଥ ଆ ଆ ରେ ମଣିଷ
 ଆୟୁଷ ଗଲାଣି ସରି
 ଗାକିଛି ଗାକିବି ଯାବତ ଜୀବନ
 ଶେଷ ପଥ ଅନୁସରି ॥
 ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭରୁ ଆମରି ସମ୍ପର୍କ
 କେତେ ଯେ ନିବିଡ଼ତର
 ଜୀବନର ସତ୍ୟ ଶେଷ ପରିଣତି
 ଏଇ ତୋ ମାଟିର ଘର ॥
 ଏଘର ସେ ଘର ଫରକ କେତେକି
 ତୋ' ପାଇଁକି ବରଦାନ
 ସେ ଘରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏଠି ଫାଙ୍କା ଏକା
 ଆସିବା ବେଳକୁ ଶୂନ୍ୟ ॥
 କେତେଯେ ମୁଁ କାର ଗର୍ବ ଅହଂକାର
 ମାନ ସନମାନ ଘୃଣା
 ପରଶ୍ରୀକାତର ଛନ୍ଦ କପଟତା
 ସେ ଘରେ ହେଉଛୁ ବଣା ॥

ପୋଡା ହୁଏ ଯିଏ ହାଡ଼ କେଇ ଖଣ୍ଡ
 ପୋଡା ହେଲେ କ୍ଷାର ମୁଠେ
 ଏ ଶରୀର ମୂଳ ଏତିକି ଗଣିତ
 ଏତକ ଅନ୍ତିମ ପାଠେ ॥
 କି ବାଛ ବିଚାର ମୁନିବ ଚାକର
 କଳା ଗୋରା ଧନୀ ଜ୍ଞାନୀ
 ରାଜା ହେଉ ରଙ୍ଗ ଜାତି ଧର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣ
 ଶମସାନେ ସମ ଜାଣି ॥
 ସମସ୍ତେ ଆସନ୍ତି ଏଇ ପଥ ଦେଇ
 ବିଶ୍ଵାମର ହସ ତୋଳି
 ତୋ ବାହୁଡ଼ା ଯାତ ସଜା ହୁଏ ରଥ
 ମହାନନ୍ଦେ ଦୀପ ଜାଳି ॥

ହଳଦୀ ପାଣିରେ ମହା ସ୍ନାନ ତୋର	କାଠ ଘିଅ ଝୁଣା ଲୁଣ ନିଆଁ ଫୁଲ
ଶୁଭ୍ର ତନ୍ତ୍ର ତୁଳା ଖଇ	ତୋ ଶେଷ ଯାତରେ ଯେତେ
ସେ ମହାୟାତ୍ରାରେ ଛୁଟେ ପଚୁଆର	ଶୁଭ ପରିବେଶ ଶୁଭ ପରିଧାନ
ତୋ ଶେଷ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ॥	ତିଳକ ସିନ୍ଧୁର ମାଥେ ॥
ରାମ ନାମ ସତ୍ୟ	ଏ ଅନ୍ତିମ କ୍ଷଣ ସବୁରି ଜୀବନେ
ଦୁରି ନାମ ସତ୍ୟ	ହାବୁଡ଼ି ଆସିବ ବେଗେ
ଶୁଭେ କଂସାଳ ମୃଦଙ୍ଗ	ହୁଅ ସାବଧାନ ନିଷ୍ଠିତ ମରଣ
ମରଣର କତି	ଯବନିକା ଶେଷ ଭାଗେ ॥
ସେ ଅମୃତ ଗତି	ମୁଁ ତୋର ଜନନୀ ଆବୋରି ନେବିରେ
କରୁନ୍ତ ତେତନା ଭଙ୍ଗ ॥	ମୋ କୋଳେ ସରଗ ସୁଖ
ଜୀବନର ଶେଷ ବିନ୍ଦୁ ମୁଁ ମଶାଣି	କ୍ଷଣିକ ମାତର ସାଂସାରିକ ମୋହ
ଏଇ ତୋ ଅମର ଧାମ	ତତ୍ତିଦେ ମରଣ ଦୁଃଖ ॥
ଏ ଅନ୍ତିମ ସତ୍ୟ	ଏ ପଥର ଯାତ୍ରା ଲାଗିରହି ଥିବ
ଗୁହଣ କରି'ଯା	ଦେଖି କି ଅଜଣା କିଆଁ
ତୁଟାଇ ମନ୍ତ୍ର ଭରମ ॥	ଏ ମାୟା ସଂସାର ମିଛ ଖେଳଘର
ଗାଆଁ ଦୋ' ବଟି ରେ ତାହିଁବୁ ପଛକୁ	ଚାରିଆଡ଼େ ଭଣ୍ଡ ଧୂଆଁ ॥
ମମତା ମହିମା ରୋଲ	ଶୂନ୍ୟରୁ ଆସିଛୁ ଶୂନ୍ୟରେ ମିଶିବୁ
ସେ ଶେଷ ଦର୍ଶନ	ଶୂନ୍ୟରେ ମହାମିଳନ
ମାଟି ସମର୍ପଣ	ଯାତ୍ରା ଅଛି ବାକି କାଳ ଲଗୁ ଟାକି
ସରିବ ସେନେହ ଗେଲ ॥	ପାଇବୁ ମୋର ସନ୍ଧାନ ॥
ପ୍ରତ୍ୟେ ମେଣ୍ଟିବ	
ହେବୁ ଭୋଲାନାଥ	
ତୁଲିବେ ଜଗତ ଜନ	
ନିଦ୍ରିତ ପଲକ	
ଚିର ପ୍ରଶାନ୍ତିରେ	
ଶୁଣାନରେ ଶେଷ ସ୍ନାନ ॥	

ବଞ୍ଚିବାର ନାଆଁ ନେଇ

ତାରା ପ୍ରସାଦ ଜେନା

ବଞ୍ଚିବାର ନାଆଁ ନେଇ ଗାଆଁ ମୋର ହଜିଗଲା

ହସିବାର ଓଠ ବନ୍ଦ

ଲୁହ ପାଦ ଛୁଇଁଗଲା

.....ବଞ୍ଚିବାର ନାଆଁ ନେଇ..... ! O !

ଆପଣାର ଭାବ ନୁହେଁ ମନେହେଲା ସାତପର

ପ୍ରେମ ଆଜି ପ୍ରତାରଣା କରିଦେଲା ନାରଖାର,

ଅଭିନୟନ ପରିଚୟ

ଦୁନିଆଟା ଜାଣିଗଲା

.....ବଞ୍ଚିବାର ନାଆଁ ନେଇ..... ! E !

ମିଛ ମୁଖା ସତ ମୁହଁ କରୁଥିଲା ଅନୁଧ୍ୟାନ

ବାହାନାର ଖେଳଘରୁ ହଟିଗଲା ଅନୁମାନ,

ଦରଦକୁ ଦରଜଟା

ବହୁମାତ୍ରା ବଳିଗଲା

.....ବଞ୍ଚିବାର ନାଆଁ ନେଇ..... ! 9 !

ରାଜରଣପୁର, ଜିଲ୍ଲା-ନୟାଗଡ଼, ଦୂରଭାଷ- ୯୩୪୮୪୩୦୦

ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କବିତା

ନୀଳମଣି ଚାନ୍ଦ

ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଯୋଡ଼ି ଦେଲେ

କବିତା ହୁଏନା

ଭାବ ତହିଁ ନ ରହିଲେ

ମନକୁ ଛୁଏନା ।

ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଆପେ

ଲେଖି ହୋଇଯାଏ

ତେଣୁ ପାଠକ ମନକୁ

ସିଏ ଛୁଉଥାଏ ।

କେବେ ନିରୋଳାରେ ଥିଲେ

ଭାବନାଟି ଆସେ

ରୂପାନ୍ତରରେ କବିତା

ହୁଏ କବି ପାଶେ ।

ସବୁଠାରେ କବିତାର

ଅବାଧ ପ୍ରବେଶ

ମୂର୍ଖ ରାଜ୍ୟ ଗମିବାକୁ

ଉଠେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ।

କବିତାକୁ ପଡ଼ି କରେ

ଜ୍ଞାନୀଟି ବିଚାର

ପାଠୋସ୍ତ୍ରବରେ ହୁଅଇ

ଯାହାର ପ୍ରଚାର ।

ପାଠକ ବିନା କବିତା

ବଞ୍ଚି ନ ପାରଇ

ସିଏ ଖୁସି, ଜ୍ଞାନ ଆଣି

ମନରେ ଭରଇ ।

ସାହିତ୍ୟ ନଭେ ଦେଖୁରେ

ଯେବେରେ କବିତା

ଭାବୁ ସେ ମହାର୍ଗ ଯଥା

ଦିବସ ସବିତା ।

ମନ୍ତ୍ର ମାନୋର, ଗୋଠପାଣୀ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ମୋ:୯୪୮୩୭୦୭୩୪୭

ସବୁ ସ୍ଵପ୍ନ କଣ ସାର୍ଥକ ହେଲେ

ଗୋଲୋକବିହାରୀ ବେହେରା

ସୁଖରେ ଶାନ୍ତିରେ ବଂଚିବାକୁ ହେଲେ
ନିଖୁଣ ସୌନ୍ଦର୍ୟ କିଛି
ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ହେବ,
ଯେମିତି ମାୟାବିନୀ ଜହୁ ରାତି
ସ୍ଵର୍ଗ ସଲିଲା ପ୍ରବାହିତା ନଦୀ
ବର୍ଷା ସ୍ନାତ ସଜଳ ପୁଷ୍ଟ ଗୁରୁ
ଅବା କୁଠାରତା ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀ ।
ଏପରି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାରେ
ଆଖି କଣ କ୍ଲାନ୍ଟ ହୋଇପାରେ ?

ଧେତ, ଏବେ ଖାଲି ଦୁଃଖ ଓ ଦୁଃଖ
ବଢ଼ିଲା ନଈର ଉଜାଣି ସୁଅରେ
ଭାସିଯାଏ ଦୁଃଖର କାଗଜ ଡଙ୍ଗା ।
ଏ ଦେହ ସତେ ଯେମିତି
ରକ୍ତହୀନତା ରୋଗ ଭୋଗୁଛି ।

ମନର ସବୁଜ ବାନାନୀରେ
ଧୂଆଁ କୁହୁଳି ଉଠେ,
ସବୁ ଚିଠିର ଉତ୍ତର ଦେଇ ହୁଏନି
ସବୁ କାଗଜରେ କ'ଣ
କାଗଜ ଡଙ୍ଗା ଗଡ଼ି ହୁଏ ?
ପଥର ଥିଲେ କୋଣାର୍କ ଗଡ଼ା ହୁଏନି
ଯଦିଓ କୋଣାର୍କ ପଥରରେ ଗଡ଼ା,
ଆଖିଥିଲେ ରଙ୍ଗୀନ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିବୁଏ,
ତେବେ ସବୁ ସ୍ଵପ୍ନ କ'ଣ ସାର୍ଥକ ହୁଏ !!

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ
ଶଡ଼ଙ୍ଗୀ, ଭେଙ୍ଗାନାଳ
ମୋ : ୯୯୩୮୩୦୩୦୪୭

ମିଳନ ମଗ୍ନା

ବେଶୁଧର ସୂତାର

ବିମୋହିନୀ ସ୍ତ୍ରୋତସ୍ତ୍ରୀନୀ
ଉଛୁଲା କୁଳ ପ୍ଲାବିନୀ
ପ୍ରେମେ ଲହରିମାଳା

ଖେଳେ ପୁଲକେ

ମିଳନ ପିଆସୀ ଲଗ୍ନ
ମଦନ ଶୃଙ୍ଗାରେ ମଗ୍ନ
ପ୍ରୀତି ଚପଳା ରୁମେ

ପଲ ପଲକେ ॥

ବତାସୀ ବରଷା ରାତି
ମନହୁଏ ବେଗମତୀ
ପୀରତିର ଭାଷା ଲେଖେ

ଚାରୁ ହସ୍ତାକ୍ଷରେ

କାମନାର ସାତ ସ୍ଵରେ
ଉଛୁଲା ତା ମନ ତୀରେ
ଚମକ ତୃପ୍ତିର ଧାରା

ନିର୍ଜ୍ଞ ଅନ୍ତରେ ॥

ପୀରତିର ଆଶା ଜାଗେ
ମିଳନ ମଦିରା ରାଗେ
ପ୍ରାବୃତ୍ତର ସୁଧା ମୟୁ

ସଲିଲ ପରଶେ

ଡେଇଁ ଯାଏ ସୀମାରେଖା
ଭେଟିବାକୁ ପ୍ରିୟ ସଖା
ରୋମାଞ୍ଜିତ ତନ୍ମ ମନ

ନବ ଉଦ୍ ଭାସେ ॥

ମିଳନର ଅଙ୍ଗୀକାରେ
 ନୈସର୍ଗିକ ସୁଖ ସାରେ
 ଛାଡ଼ିଯାଏ କୁଳେ କୁଳେ
 ମୃଦୁ ପାଦ ଚିହ୍ନ
 ସାଉଣ୍ଡ ଆପଣା ପଣ
 ସର୍ବ ହୀନ ସମର୍ପଣ
 ମିଳନର ଯାତ୍ରା ତାର
 ଚିର ଚିରତ୍ତନ ॥

ସାନ୍ତୁଷ୍ଟ ପ୍ରେମର ଧାରା
 ମନ କରେ ଆତ୍ମହରା
 ଛୁଇଁ ଯାଏ ମେଘ ମାଳା
 ଭରି ସମ୍ମାବନା
 ଆବେଗର ଉନ୍ନାଦନା
 ଛଳଛଳ ବିଭାବନା
 ରଚିଯାଏ ମିଳନର
 ମଧୁର ମୂର୍ଛନା ॥

ପ୍ରେମ ପ୍ରୀତି ସୁଧା ଛଳେ
 ଅବଶେଷେ ଅବହେଲେ
 ଲଭେ ଏଇ ଜୀବନର
 ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ତୃପ୍ତି
 ମିଳନ ମାଗ୍ନିକ ଧାରା
 ଯୁଗ ଯୁଗାନ୍ତର ଭରା
 ଦୃଢ଼ ନିଷା ସ୍ଥିର ଲକ୍ଷ୍ୟ
 ସାଗର ସଂପତ୍ତି ॥

କେଶଦୁରାପାଳ କେନ୍ଦ୍ରିତ
 ଦୂରଭାଷ-୯୧୭୮୫୭୨୪୭

ସାଜିଲ ଯେ ନବବିଧୁ

ସ୍ଥତିରଙ୍ଗନ ମିଶ୍ର

ତୁମେ ସାଜିଲ ଯେ ନବ ବଧୁ ବେଷ
ନୂଆ ରାଜ ଉଆସରେ.
ମୁଁ ହୋଇଗଲି ଶେଫାଳି ସଦୃଶ୍ୟ
ତୁମ ମନ ଅଗଣାରେ ।

ନବୀନ ବନର ନବ ରାଜା ମନେ
ଫୁଟି ଯେ ବାସିଲ ତମେ
ଫୁଟିବି ଅଫୁଗା ହୋଇ ମୁଁ ରହିଲି
ଅଚିହ୍ନା ଗହନ ବନେ ।

ନାଲି ଓଠ ଧାରେ ସ୍ଥିତ ହାସ୍ୟ ତୁମେ
ହସୁଛ ଯେ କାହା ପାଇଁ
(ଏ) ବିରହୀ ପ୍ରେମିକ ନୀତି ଜଳୁଅଛି
ପୂର୍ବ ସ୍ଥତି ମନେ ଧ୍ୟାନ୍ତି ।

ସିନ୍ଧୁରେ ତୁମର ସିନ୍ଧୁର ନାଇଲ
ବଧୁ ବେସେ ହେଲ ସଜ

ସିନ୍ଧୁର ନାଇବା ପର ଠାରୁ ତୁମେ
ମୋ କୋକେଇ କରିଛ ସଜ ।

ଅପେକ୍ଷା କରିଛି ତୁମସାଥେ କେଞ୍ଜେ
ହୋଇଗଲେ ମୋର ଦେଖା
ପାଦ ଧୋଇଦେବି ଶେଷ ଅଶ୍ରୁ ଧାରେ
ବହୁ ଦୁରେ ଥିବି ଏକା ।

ତୁମେ ସାଜିଲ ଯେ ନବ ବଧୁ ବେଷ
ନୂଆ ରାଜ ଉଆସରେ
ଅପେକ୍ଷା କରିଛି ମୋ ସ୍ଥତିକୁ ନେଇ
ପଥ ପ୍ରାନ୍ତ ଚାଲାନରେ ।

ରାଇଗୁରୁପୁର , ପୁରୀ

କବାଟ

ପ୍ରଭାତ କୁମାର ଆଚାର୍ୟ

ମୁଁ ସେମିତି ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି
 ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବି
 କେଉଁ ଅନନ୍ତ ଯୁଗରୁ ଅନାଗତ ଯୁଗ ଯାଏ
 କେବଳ ଅପେକ୍ଷା
 ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ।
 କିଏ ସେ ଚୋରେଇ ନେଲା
 ମୋ ଚିରହରିତ୍ ଘୋବନ
 ଚିରଞ୍ଜିବୀ କରି ସଜେଇଦେଲା
 ମୋ ଦେହର ଚିକିନିଖି ନିଧରକୁ ।
 ମୁଁ ଲୋଡ଼ା ହେଲି
 ଅଙ୍ଗସୌଣ୍ଡବକୁ ଘୋଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ତ
 କାହା ଅହଙ୍କାର ହୋଇ ।

ମୁଁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଛି
 ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ଶତ୍ରୁଙ୍କର, ପୁଣି ମୂଳ ପାଲିତିରେ
 କିଂକର୍ତ୍ତବ୍ୟବିମୂଳ ହୋଇ ।
 ଦେଖିଛି କେତେ
 ଦୁର୍ବଳାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର
 କେତେ ଘୃଣ୍ୟ ବ୍ୟଭିଚାର
 କରିବାର କିଛି ନାହିଁ ବୋଲି
 ପଥର ପରି ଚାହିଁଛି ।

କେତେ ଯନ୍ତ୍ରଣାକାତର ହାତ
 ମୋ ଦେହକୁ ଛୁଇଁଚି
 କେତେ ଅଭିସାରିକାର
 ମୃଦୁ କରାଘାତ ମୋ ଶିକୁଳି ପାଇଛି ।
 ମୁଁ ନୁହେଁ ଓ ସ୍ଥାଧୀନ
 କାହାର ଇଚ୍ଛାରେ ମୁଁ ହୁଏ ମୁକ୍ତ ଆଉ ରୁଦ୍ଧ
 ଲୋଡ଼ିଟିନି ମୋତେ ସିଙ୍ଗ
 ମୁଁ କିନ୍ତୁ ସରିଙ୍ଗର ଅତି ବିଶ୍ଵାସୀ
 ଭୟାଗ୍ରିତ ଜନେ ଦିଏ ମୁଁ ଆଶ୍ଵାସୀ
 କେବେ ମୋ ରୂପ ହୁଏ ବୀର୍ଯ୍ୟମଣ୍ଡିତ
 କେବେ ପୁଣି ଭଙ୍ଗା ଫଂଟା
 ମୋ ଛାତିରେ ବିଜ ହୁଏ ଶହଶହ କଣ୍ଠା
 ମୁଁ ଘରର ସମ୍ମନ କବାଟ
 ମୁଁ ପରମ ଆଶ୍ଵାସନା କ୍ଷଣିକ ଆକଟ ।

(ଭୋଗରାଇ, ବାଲେଶ୍ୱର

ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର କଲୋନୀ, ଗଣେଶ୍ୱରପୁର, ରେମୁଣ୍ଡା

(ଗୋଲେଇ, ବାଲେଶ୍ୱର)

ଜୀବନ ସାଥୀ

ଆଶିଷ କୁମାର ସାହୁ

ହାତରେ ହାତ ଦେଇ
ଚାଲୁଥିବି ସାଥି ହେଇ,
ଜିଇଁଥିବି ଯେତେ ଦିନ
ଥିବି ତୋର ପାଖେ ମୁହିଁ,
ସୁଖ ହେଉ କି ଦୁଃଖ ଥାଉ
ଛାଡ଼ିବିନି ତତେ କେବେ,
ଭଲପାଇବା କମିବନି
ସମୟ ସହ ବଢ଼ିବ ସତେ,
ତୋ ହସରେ ମୋ ଖୁସି ଖୋଜିବି
ଲୁହ ସବୁ ମୁଁ ନେଇଯିବି,
ଦୁଃଖ ବେଳେ ଆଗେ ତୋର
କବଚ ପରି ଠିଆ ହେବି,
ଭୁଲିବନି ଗୋଟେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବି
ସାଥିରେ ତୋ ରହିଥିବି,
ଅନ୍ଧାର ଦୁନିଆରେ ତୋର
ଆଲୋକ ଦୀପ ମୁଁ ହେବି,

ତୋ ଓଠର ହସ ପାଇଁ
ଦୁନିଆ ସହ ଲଢ଼ିଯିବି,
ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଛୁଇବା ଆଗରୁ
ଆଗରେ ତୋ ମୁଁ ଥିବି,
ଜୀବନ ଥିବା ଯାଏ ମୋର
ପୁଜା ତତେ କରୁଥିବି,
ପ୍ରେମ ଦୁନିଆରେ ଗୋଟେ
ନୂଆ ଅଧ୍ୟାୟୁମୁଁ ଲେଖିବି,
ପ୍ରେମିକା ମୁଁ ଦୁମର
ସାରାଜୀବନ ପ୍ରେମ କରିବି,
ରହିଛି ରହିବି ରହିଥିବି
ମୁଁ ତୋର ଜୀବନସାଥୀ ହେବି ।

ଭେଜିପଦର, ଭବାନୀପାଟଣା, କଳାହାଣ୍ଡି

ଧମକ ଆଧୁନିକତାର

ବିଶ୍ୱଜିତ ବାରିକ

ବୁଲୁଛି ପ୍ରଚାର ଗାଡ଼ି

ଦୁନିଆ ଦାଣ୍ଡରେ ଗର୍ଜନ କରୁଛି

ମରିଯାଅ ମରିଯାଅ ମରିଯାଅ.....

ଛାତି ଚାଲିଯାଅ ମଣିଷ ଭିତରୁ

ନହେଲେ ମରିବ ସେ ମଣିଷ

ଏବଂ ମରିବ ତୁମେମାନେ

ନା ଥିବ ବାଉଁଶ, ନା ବାଜିବ ବଇଁଶୀ

ସମୟ ଆସିଥାରିଛି

ଶେଷ ହେବ ଏ ସତ୍ୟତା

ଲୋପ ପାଇବ ମଣିଷ ଜାତି

ବସିଥିବା ଜାଗାରୁ ଚାରିଆଡ଼କୁ ଦେଖ

ସମସ୍ତେ ମୋ କବଳରେ

ମୋ ଛଣାରାରେ ବସ୍ତ ଉଠ

ହେ ମଣିଷର ଧର୍ମ

ମରିବାକୁ ହେବ ତୋତେ

ସରିବାକୁ ହେବ ତୋତେ

ମାଟିରେ ମିଶିବାକୁ ହେବ

କର୍ପୂର ଉଡ଼ିଥାରିଛି

ତୁ ଛାର କନା ଖଣ୍ଡେ

ନିଜେ ଜଳି ଦିଗବାରେଣୀ ସାଙ୍ଗୁଛୁ

କେତେଦିନ ଜଳିବୁ ? ? ?

ହାତଗଣତି କେଇ ଗୋଟି ଦୀପ

ପାରିବେ ଅଛାରରେ ବାଟ ଦେଖେଇ ? ?

ଛାଡ଼ିଦେ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିବା
 ସତ୍ୟ, ତ୍ରୈତୟା, ଦ୍ୱାପର ନୁହେଁ
 ଏ ହେଉଛି କଳି.....
 ଏଠି ଜିତିବି ମୁଁ..... କେବଳ ମୁଁ
 ହଁ.. ଏ ମୋର ଧମକ
 ଏ ଆଧୁନିକତାର ଧମକ

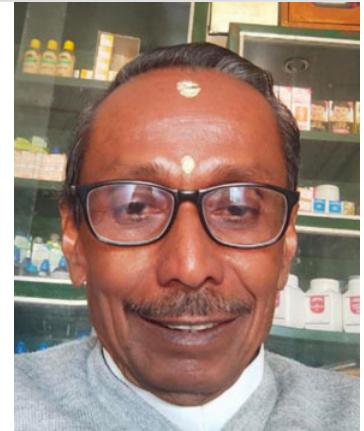
ବାସୁଦେବପୁର, ଭର୍ତ୍ତା

ମୋ : ୭୭୦୫୭୭୪୪୭୯୯

ଅସ୍ତ୍ରିତା ହରିଗଲା ପରେ

ମହେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ଦାସ

ଭାରି ବିରକ୍ତି ଲାଗୁଥିଲା ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ତାଙ୍କର ଆକଟ
ତାଙ୍କର ଭଲ କଥାବି ଖରାପ ଲାଗୁଥିଲା
କାହାପାଇଁ ପିତା ତ କା, ପାଇଁ ଅସ୍ତ୍ରୀୟ
ଅବାଚରେ ଯିବାକୁ ଦେଉ ନଥିଲେ ।

ଆଜି ସେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି
ଏତେ ନିଦ ତାଙ୍କୁ ଯେ'
କିଛିବି ହଲଚଲ ନାହିଁ
ଡକା ଡକି ହୋଇ ସମସ୍ତେ ଆସି
ଚେତା କରେଇ ଲେ
ସବୁ ବିଫଳ ସେ ଭାବୁ ନାହାନ୍ତି
ଆଉ ଉଠିବେନି କାହିଁକି ? ?

ଆଜି ସମସ୍ତ ଗୃହ ପରିବେଶ ନିରବ
ଅଲଗା ଅଲଗା ବସି
ସମସ୍ତେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ
ଆକଟ କରିବାକୁ ସେ ନାହାନ୍ତି !

ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଖିର କଲେବର ଫୁଲିଚି
ଆଉ ଜଣକୁ ଅନେଇ ହଉନି
ତାର ସମସ୍ତ ରାଗ ଶେଷ ହୋଇଛି
କପାଳ ଶୂନ୍ୟ ପଡ଼ିଛି
ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ଦୁଇ ଧାରା ଶୁଖିଲା
ଜଣକୁ ଶୀତଳ ସ୍ଵର୍ଗ
ହଜେଇ ଦେଇଛି
ସମସ୍ତଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରିତା
ଚିର ନିଦ୍ରାରେ ସେ ଆକଟ କାରକ
ଅଫେରା ରାଇଜରେ
ସେ କରୁଥିବେକି ? ? ରାଜତ୍ର !

ବୈପାରିଗୁଡା, କୋରାପୁଟ

ସାଇ ମୋ ଜୀବନ

ସିଦ୍ଧୁ ନନ୍ଦିନୀ

ଦୁଃଖ ବେଳେ ସାଇ ତୁମେ ହିଁ ନିଜର

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମନା ଦେଇଥାଅ

ଶୟନେ ସପନେ ଅବା ଜାଗରଣ

ଉପମ୍ଲିତ ହୋଇଯାଅ

ସଂସାର ଜଞ୍ଜାଳ ମାୟା ଜାଲେ ପଡ଼ି

ଆଖି ଥାଇକି ବି ଅଛି

ହୃଦୟ ବେଦନା ଉପଶମ ହୁଏ

ଦେଖିଲେ ତବ ଶ୍ରୀମୁଖ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ତୁମ ବନ୍ଧୁପଣ ଥାଉ

ଜନମ ରୁ ମୃତ୍ୟ ଯାଏଁ

ମନ ମୋ ମଗନ ହେଉ ତୁମ ଠାରେ

ସକାଳରୁ ସଞ୍ଜ ଯାଏଁ

ନିଜ ରୁ ନିଜର ପ୍ରଭୁ ତୁମେ ମୋର

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମନା ସଦା ଥାଉ

ଆଶା ଆକାଂକ୍ଷା ସାହା ଭରସାରେ

ଉଣା କରିବନି ଆଉ

ଜୀବନ ନାଟକେ ଅଭିନୟ ପାଇଁ

ମଞ୍ଜେ ସର୍ବେ ଉପମ୍ଲିତ

ରଚନା ତୁମର ନାଟକ ତୁମର

ସାଇ ତୁମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ମଞ୍ଜ ଅଭିନୟ ନିଖୁଣ୍ଣ ହୋଇବ

ସାଇ ଯଦି ପାଖେ ଥିବ

ରୋଗରେ ଶୋକରେ ଅବା ଅଛକାରେ

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମନା ଦେଉଥିବ

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଉଗୁ କୋଣାର୍କ

ଚନ୍ଦ୍ରକଳା ଦେବୀ

ଶଙ୍କ ଚକ୍ର ଗଦା ପଦ୍ମଧାରି ହରି
ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ଅଧିକାରୀ
ସପ୍ତାଷ୍ଟ୍ୟ କୋଣରକ ପଦ୍ମକ୍ଷେତ୍ର
ଆଉ ଶିଳା ପଦ୍ମଧାରି ।

ସମୁଦ୍ର କୁଳରେ ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ତୀରେ

ବରଶାହ କାରିଗର

ବାର ବର୍ଷ ଧରି ଲହୁ ଲୁହ ଭାଳି

ନିର୍ମାଣିଲେ ସେ ମନ୍ଦିର ।

ନରସିଂହ ଦେବ ବିଶୁ ମହାରଣା

ଧରମାର ବଳିଦାନ

ପ୍ରସ୍ତୁର ଦେହରେ ନିହାଣ ମୁନରେ

ଶିଳ୍ପୀଙ୍କ ଭାସ୍କ୍ରୀୟ ପୁଣି ।

ମନ୍ଦିରଟି ଗଡ଼ା ରଥ ଆକୃତିର

ସାତଗୋଟି ଘୋଡ଼ା ଯୋଖା

ରୂପସୀ ନର୍ତ୍ତକୀ ଅର୍ଦ୍ଧନୀଗୁ ମୂର୍ତ୍ତି

ହାତୀ ଘୋଡ଼ା ଯୁଦ୍ଧ ଯୋଦ୍ଧା ।

ଦେବଦେବୀ ଜୀବଜନ୍ମ ନିର୍ଝରଣୀ

ବୃକ୍ଷଲତା ଫୁଲଫଳ

ସାମାଜିକ ଦୃଶ୍ୟ ରାଜ ଦରବାର

ଆଉ ଯୁଦ୍ଧ ଫଳଫଳ ।

ତ୍ରୟୋଦଶ ଶତାବୀରେ ନିର୍ମିତ୍ୟେ

ରହିଛି ଚବିଶି ଚକ

ବାରଗୋଟି ଅଞ୍ଚ ବାର ମାସ ଜାଣ

ବର୍ଷର ଅଟେ ପ୍ରତୀକ ।

ସିଂହାସନ ମଧ୍ୟେ ଖୁଲନ୍ତା ବିଗ୍ରହ

ରବି କିରଣେ ଝେଲସେ

ସପ୍ତାଷ୍ଟ୍ୟ ମଧ୍ୟେ ଅନ୍ୟତମ ସ୍ଥାନ

ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନସେ ବିଶ୍ଵେ ।

ପୂର୍ବ ଦିଗୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଦିତ ହୋଇଲେ

ପହିଲି ସୁର୍ଯ୍ୟ କିରଣ
 ସୁର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିମାରେ ପଡ଼ି ପ୍ରତିଭାତ
 ହୁଅଇ ପ୍ରତିଫଳନ ।
 କୋଣାର୍କ ଅଟଇ କଳା ନୈପୂଣ୍ୟର
 ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରତିଛବି
 କବି ଓ ଭାବୁକ ତା ରୂପକୁ ଦେଖି
 ଭାବନାରେ ଯାନ୍ତି ଭୁବି ।
 ପର୍ଯ୍ୟଗନ ପ୍ଲଙ୍କୀ ଆମ ଅର୍କଷେତ୍ର
 ଉନ୍ନୃଷ୍ଟ କଳାର ପାଇଁ
 ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଗଣ
 ଆସନ୍ତି ଦେଖିବା ପାଇଁ ।
 ନିହାଣ ମୁନରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କଳାକୃତି
 ଦେଖଣାହାରିଙ୍କୁ ମୋହେ
 ଅପଳକ ନେତ୍ର ଚାହିଁ ରହିଥାଏ
 ହତ୍ତାକ ହୋଇଯାଏ ।
 ରୁମ୍ବକରେ ଝୁଲା ଦଧି ନଉତିଟି
 ଧିଲା ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ
 କାଳର କରାଳ ଗର୍ଭେ ଆଜି ଭଗ୍ନ
 ତଥାପି ସେ ଗରୀଯାନ ।
 ବିଶୁ ମହାରଣା ପୁତ୍ର ଧର୍ମପଦ
 ବାର ବର୍ଷର ବାଳକ

କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିର ମୁଣ୍ଡିସେ ମାରିଲା
 ରଖିଲା ଜାତିର ଟେକ ।
 ସୁର୍ଯ୍ୟପୁତ୍ର ଶାମ୍ବ କୁଷ୍ଟ ରୋଗୁ ମୁକ୍ତି
 କରି ସୁର୍ଯ୍ୟ ଉପାସନା
 ମାଘ ସପ୍ତମୀରେ ଯିଏ ବୁଡ଼ି ଦିଏ
 ଭକତଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଗଣା ।
 କୋଣାର୍କ ଅଟଇ ଆମ ଉତ୍କଳର
 ଗର୍ବ ଆଉ ଗତରବ
 ବ୍ଲାକ ପାଗୋଡ଼ା ଅର୍କଷେତ୍ର ନାମେ
 କଳା ସଂସ୍କୃତି ବିଭବ ।
 ବନ୍ଧୁଗୀଁ, କୋରାପୁଟ ।

ଉଗୁ କୋଣାର୍କ

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଶ୍ୱାଳ

ବେଶି ପଡ଼ି ନାହିଁ ଜ୍ଞାନ ମୋର ବେଶିନାହିଁ
ଯାହା ମନେ ଅଛି ତାହା ଲେଖୁ ଅଛି ମୁହିଁ
ସାହିତ୍ୟ ର ମୁଁ ଭାବୁକ
ଅନୁଭୂତିରୁ ଲେଖଇ ମୁଁ ଉଗୁ କୋଣାର୍କ ।

ଇତିହାସରେ ରହିଛି କଳପଟା ହୋଇ
କିଏ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଲେଖିବେ କବି ଭାଇ
ସାହସିକ ଧରମାର
ହୋଇଅଛି ଲିପିବନ୍ଦ କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିର ॥

ରାଜା ଲାଙ୍ଗୁଳା ନରସିଂହଦେବ ସଂସ୍କୃତି
ସାରା ଭାରତ ଦେଶରେ ରହିଅଛି ଖ୍ୟାତି
ସୁର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ମୁରତି
ୟୁଗ ଯୁଗ ଧରି ନାମ ରହିଲା ଯେ ସ୍ମୃତି ॥

ସୁର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର କରିବାକୁ ବଳାଇଲେ ମନ
ମନ୍ତ୍ରୀ କରୁଆଳ ଡାକି କଲେ ନିମନ୍ତଶ

ସଭାରେ କଲେ ବିଚାର
କିଏ ସେ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଏହି ମନ୍ଦିର ॥

ତୋଳାଇଲେ ମନ୍ଦିର ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା କୁଳରେ
ବାରଣାଶ୍ରମ ବଢ଼େଇଙ୍କୁ ଡାକି ଆନନ୍ଦରେ
ସୁନ୍ଦର କାରୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ବିଶୁ ମହାରଣା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବଢ଼େଇ ମଧ୍ୟରେ ॥

ବାରଣାଶ୍ରମ ବଢ଼େଇ ଗଡ଼ିଲେ ବାର ବର୍ଷ
ନ ମାରି ପାରିଲେ ଯେ ଚାଲ ହେଲେ ନିରାଶ
କିପରି ହେବ ମନ୍ଦିର
ବୁଦ୍ଧି ଯେ ନ ଦିଶିଲା ବିଶୁ ମହାରଣାର ॥

ବିଶୁ ଆସିବାର ଧରମା ଥିଲା ଗର୍ଭର
ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଧରମା ଯେ ଅସ୍ତ୍ରିର
ପିତା ଯେ ଚିହ୍ନିବେ ମତେ
ବାଡ଼ି ବରକୋଳି ବଳିଆ କୁକୁର ସାଥେ ।

ପୂତ୍ର କୁ ଦେଖୀ ପିତା ଆନନ୍ଦ ଲୁହ ବୋହି
ବାର ବର୍ଷ ସୁଖ ଦୁଃଖ ହେଲେ କୁହା କୁହି
ଭାବି ରାଜାଙ୍କର ଆଙ୍କା
କହେ ମୁଁ ମାରିବି ଚୂଳି କରୁଛି ପ୍ରତିଙ୍କା ।

ପିତାଙ୍କର ପୋଥି ପଢ଼ି କରିଥିଲା ଶିକ୍ଷା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କୋଣାର୍କର ଲଗାଇଲା ଶିକ୍ଷା
ବାରଶହ ବଢ଼େଇଙ୍କୁ
ରକ୍ଷାକରି ଦେଇ ଦେଲେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ।

ବାରଶ ବଢ଼େଇଙ୍କ ସୁର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିରେ ମୂର୍ତ୍ତି
ରାଜା ନରସିଂହଦେବଙ୍କ ରହିଲା କୀର୍ତ୍ତି
ସୁଗ ସୁଗରେ କୋଣାର୍କ
ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାର ଯେ ଧରମାର ଚେକ ।

ସୋର, ବାଲେଶ୍ୱର

ସର୍ପ ଜନମ ଦେବୀ ମୋତେ

ଦେବେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ

ଛଣ୍ଡରଙ୍ଗ ପାଶେ କରୁଛି ଗୁହାରି
କାଳୀୟ ନାଗଟି କେତେ
ଜାତ ମୋର ସର୍ପ କୁଳରେ ହୋଇଛି
ଦୁଷ୍ଟ ସ୍ଵଭାବଟି ସତେ ।
ବଞ୍ଚିବା ବଢ଼ିବା ଆତ୍ମ ସ୍ଵରକ୍ଷାର
ପାଇଁ ଦେଇଛ ଦଂଶନ
ଜାଣି ପାରେ ନାହିଁ ଭଲ ମନ୍ଦ କିଛି
ନିଏ ମୁଁ କେତେ ଜୀବନ ।
ଶୁଣି ପାରେ ନାହିଁ ପଡ଼େ ଯାର ଛାଇ
ନିଜର ସ୍ଵରକ୍ଷା ପାଇଁ
ଗର୍ଜନ ଛାଡ଼େ ମୁଁ ଶତ୍ରୁ ଡରି ଯିବେ
ଆନନ୍ଦେ ରହିବି ମୁହିଁ ।

ଯିଏ ତ ଦେଖିଲା ସିଏ ତ ଡରିଲା
ମୋର ଛୋଟ କାୟା ଦେଖି
କିଏ ଧାଇଁ ଯାଏ କିଏ ତ ବାତାଏ
କିଛି ନ ପାରେ ପରଖି ।
ହାତ ଗୋଡ଼ ନାହିଁ ଏ କଥାଟି ସତ୍ୟ
ରହିଛି ମୋ ଦେହେ ବିଷ
ଛୋଟ ବଡ଼ କିଛି ନାହିଁ ଭେଦଭାବ
ଦଂଶନରେ କରେ ଶେଷ ।
ସର୍ପ ଜନମ ତ ଦେଇଅଛୁ ମୋତେ
ଅଟେ ମୋ ସ୍ଵଭାବ ଦୁଷ୍ଟ
ଜାତି ଧର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣ ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ସର୍ବେ
ମୋ ସ୍ଵଭାବେ ପାଆନ୍ତି କଷ୍ଟ ।

ଯାହାର ସ୍ଵଭାବ ଯାହା ରହିଥାଏ

ସହଜେ ବଦଳେ ନାହିଁ

ଜୀବନର ଆନ୍ତ୍ରେ କାଳେ ଶେଷ ହୁଏ

ଏ କଥା ସତ୍ୟ ଅଟଇ ।

ମଣିଷ ହେଉ କି ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ହେଉ

ସବୁ ଛିଣ୍ଡରଙ୍ଗ ଦାନ

ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ବାଦର ଏ କଥା

ଦାତା ଏକ ଭଗବାନ ।

ମିଠୁଆଣୀ, ଠାକୁରମୁଣ୍ଡା, ମୟୂରଭଙ୍ଗ

ସର୍ବ ଜନମ ଦେବୀ ମୋତେ

ସଂଯୁକ୍ତା ସାହୁ

ଅମୀଘୁ ବାଣୀ ଲେଖା ଅଛି ଆମ
ଭାଗବତ ପୁରାଣରେ
ଏ ଅମୂଳ୍ୟ ପୁଷ୍ଟକ ନୀତି ଶିକ୍ଷା ମାନ
ଦରକାର ଜୀବନରେ ।
ପ୍ରତି ପାଦେ ପାଦେ ସେ ସବୁ କଥା
ଆମ ଜୀବନ ଚର୍ଯ୍ୟାରେ
ଦେଖାଏ ସୁଗମ ପଥ, ଉଚିତ୍ ମାର୍ଗ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ।
ସର୍ବ ଯେ ଅଟେ ବିଷଧର ଜନ୍ମଟିଏ
ତା ଗୋଟି ଜୀବନ ନିଏ
ସେହିପରି ମଣିଷର ମନରେ ବିଷ
ଗୁଣ ଭରି ରହିଥାଏ ।
ଏମିତି କଥା କୁହେ ସାପ ଦଂଶିବା
ଉଳି ବାଧେ ମନକୁ
ତା ଉଦ୍ଦେଶ ଆଉ ଖରାପ ପ୍ରକୃତି
ଡାଳି ଦେଉଥାଏ ବିଷକୁ ।

ଏଇ ସ୍ଵଭାବ ରହିଅଛି ତ ଅନେକ
ମଣିଷଙ୍କ ପ୍ରକୃତିରେ
ଗର୍ବ ଦର୍ପ ଅହଙ୍କାର ମୁଁତ୍ତ ଗୁଣକୁ
ନେଇ ତାଲେ ସାଥିରେ ।
ସେଇ ସର୍ବ ଉଳି ମନକୁ ଭିଜେଇ
କଥାରେ ଗୋଟି ମାରେ
ତାହାର ଜନ୍ମଗତ ପ୍ରକୃତି ଅଟେ
ସ୍ଵଭାବ ତ ବିଷ ଭରାରେ ।

ରାହ୍ୱାମା

ଜଗତସଂହପୁର ।

ସର୍ପ ଜନମ ଦେଲୁ ମୋତେ

ବାସନ୍ତୀ ଲତା ଜେନା

ସୁନ୍ଦର ଧରା ତୋ ଜଗତେ
ବିଭିନ୍ନ ଜୀବ ଆତ୍ୟାତେ
ସର୍ପ ଜନମ ଦେଲୁ ମୋତେ
ସରୀସୃଷ୍ଟି ନାମ ଜଗତେ । ୦।

ନ କରେ ପର ଉପକାର
ମୋତେ ଡରିଣ ଥାନ୍ତି ନର
ଜୀବ ଦେଖିଲେ ଫଙ୍ଗ ଅଁ କରେ
ଗୋଡ଼ାଇ ଆଘାତ ଯେ କରେ
ସ୍ଵର୍ଗଭାବ ହିଂସା ଆଚରଣ
ଭୟ ଆଶଙ୍କା ପ୍ରାଣୀ ଯେତେ
ସର୍ପ ଜନମ ଦେଲୁ..... । ୧।

ସ୍ଵାର୍ଥର ବଶବଡ଼ୀ ନର
ସର୍ପର ଯଥା ନାମ ତାର
ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ଯେତେକ ଜୀବ
ସମସ୍ତେ ଆଦର ପାଇବ

ମୋ ମନ ହୁଅଇ ବିରତେ
ସ୍ଵଭାବ ନ ଛାଡ଼େ ମୁଁ ସତେ.... । ୨।

ଜନ୍ମ ଗତ ଗୁଣ ଯେ ମୋର
କ୍ଷତି ରିପୁ କରେ ଛାରଖାର
ସର୍ପକୁ ପିଆଇଲେ କ୍ଷୀର
ନ ହୁଏ ସେ କେବେ ନିଜର
ଖଲୁଆ ପ୍ରକୃତି ଯାହାର
ହତାଦର ପାଏ ଏ ଜଗତେ
ସର୍ପ ଜନମ ଦେଲୁ ମୋତେ..... । ୩।

ଗାନ୍ଧୀନଗର, ପୋଷ୍ଟ୍ / ଜିଲ୍ଲା: ନବରଜାପୁର

ସର୍ପ ଜନମ ଦେବୀ ମୋତେ

ରୀତାରାଣୀ ଦାଶ

ସର୍ପ ରୂପରେ ଜନମିଲି
ସ୍ଵଭାବ ଛାଡ଼ିବି କିଭଳି ?
ବିଷର ଜ୍ଵାଳା ମୋ ପ୍ରକୃତି
ମୃତ୍ୟୁ ପଥର ଯାତ୍ରୀ ହୁଅଛି ।
କେମିତି ଛାଡ଼ିବି ଏହାକୁ
ନିଜସ୍ଵ ପ୍ରିତି ମଣି ଯୁକ୍ତ ।
ମନରେ ଉଙ୍ଗି ମାରେ ପ୍ରଶ୍ନ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂଘର୍ଷେ ପ୍ରାଣ ।
ଅନ୍ତର୍ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଆଚରଣ
ନକାରାତ୍ରକ ପ୍ରିତି ମନ ।
ସର୍ପ ଜଡ଼ିତ ଛଳନାରେ
ମାର୍ମିକ ଅର୍ଥରେ ନ ନେଲେ ।
ପ୍ରକୃତି ଅବା ତୁଟି ସତ୍ୟ
ସଭାବ ବୃଦ୍ଧି ନାନା କ୍ଷେତ୍ରେ ।

ସ୍ଵରୂପ କଲେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ
ଦଂଶନ ନୁହେଁ ଶାନ୍ତି ମନ ।
ନିଜର କାମ, କ୍ରୋଧ, ହିଂସା
ପଞ୍ଚ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସଂୟମିବା ।
ଆତ୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ବଲେ ସିନା
ଜଟିଳତା ସ୍ଵୀକାର ମନା ।
ଚେଷ୍ଟାରେ ସାଧ୍ୟ ସବୁ କିଛି
ସ୍ଵର୍ଗକୁ ନିଶ୍ଚାଶି ମନାସି ।
ଜୀବନ ସୌଭାଗ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ପ୍ରଶଂସା ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରେ ।
ଆତ୍ମଭନ୍ନିତି ପଦକ୍ଷେପ
ବଞ୍ଚିବା ରାହା ଦେଖାଇବ ।

ଆତ୍ମସ୍ଵୀକୃତି ବିକାଶରେ
 ସ୍ଵଭାବେ ଜିଣ ସମ୍ମର୍କରେ ।
 ସର୍ପ ହେଲେ ବି ଅଛି ଗୁଣ
 ଜୀବନେ ବଢ଼ିବାକୁ ଜାଣ ।
 ଜନ୍ମଗତ ଯେ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ
 ପ୍ରୟାସ ଉଚିତ ବୋଧରେ ।
 ଜାରି ରଖିଲେ ସତକର୍ମ
 ପୂରଣ ହେବ ମନସ୍କାମ ।
 ଯେଉଁ କୁଳରେ ଜନ୍ମ ହେଲେ
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମାଦନ କଲେ ।
 ବିଜୟ ହେବ ଏ ସଂସାରେ
 ଆସିବ ପର ଉପକାରେ ।

ସର୍ବ ଜନମ ଦେବୀ ମୋତେ

କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା

ରାଗ-ଉଗବତ ବାଣୀ

ଯାହାର ସ୍ଵଭାବ ଯେପରି କରଇ କାର୍ଯ୍ୟ ସେହିପରି
 ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ ଏ ସଂସାରେ ଉନ୍ନ ସ୍ଵଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ
 ପଶୁ ଯୋନିରେ ଉନ୍ନ ହୋଇ ପଶୁର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଇ
 ମଣିଷ ରୂପେ ଯାର ଉନ୍ନ କରେ ସେ ମଣିଷ କରମ
 ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଙ୍କ ସ୍ଵଭାବ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେହି ଭାବ
 ସର୍ପର ସ୍ଵଭାବ ହିଁ ହିଁସ୍ତ ତେଣୁ ସେ କରେ ପ୍ରାଣୀ ନାଶ
 ଯେଉଁ ଯୋନିରେ ଯାର ଜାତ ସ୍ଵଭାବ ତାହାର ତେମନ୍ତ
 କ୍ରୂର ର ସ୍ଵଭାବ ନିଷ୍ଠୁର ଅନ୍ୟକୁ କରେ ସେ ଆହାର
 ସ୍ଵଭାବ ଛାଡ଼ିପାରେ ନାହିଁ ଯେତେ ବି ତେଣ୍ଟା କରି ଥାଇ
 କହୁଛି ଶୁଣ ଯେ କାହାଣୀ ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏ ବାଣୀ
 ସରୋବର ରେ ସର୍ପ ଥିଲା ଏକଇ ଭେକ ଗିଳିଥିଲା
 ବେଙ୍ଗ ଚିତ୍ତିଲା ନାରାୟଣ କେଶବ ମିଳିଲେ ତକ୍ଷଣ
 ସର୍ପକୁ କରିବାକୁ ବଧ ସହସା ହୁଅଛେ ଉଦ୍ୟତ
 ସର୍ପ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦେ ପଡ଼ି ପୁଙ୍କା କରଇ କର ଯୋଡ଼ି
 ହେ ପ୍ରଭୁ କିବା ମୋର ଦୋଷ କାହିଁକି କରୁଅଛ ନାଶ
 କ୍ଷୁଦାରେ ହୋଇଣ ଆତୁର ବେଙ୍ଗକୁ କରୁଛି ଆହାର

ସର୍ପ ରେ ଜାତ କଲୁ ମୋତେ	ସ୍ଵଭାବ ଛାଡ଼ିବି କେମନ୍ତେ
ତୁମେ ଅନାଦି ନାରାୟଣ	ଅନ୍ତର କଥା ତୁମେ ଜାଣ
ସର୍ପ ର ସ୍ଵଭାବ ତ କୁର	ସେ କୁଳେ ଜନମ ଆମର
ଛାଡ଼ିବା ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ନୁହଇ	ଏହାହିଁ କରମ ଅଗଇ
ତୋଷ ହୋଇଲେ ନାରାୟଣ	ସବୁ ତ ତାଙ୍କରି ଭିଆଣ
ସୃଷ୍ଟିରେ ଛନ୍ତି ଯେତେ ପ୍ରାଣୀ	ନିଜ ସ୍ଵଭାବେ ବଶ ପୁଣି
ଛାଡ଼ିବା ନୁହଇ ସହଜ	ଏହାକୁ ଗୁଣୀ ଜନେ ହେଉ
ସର୍ପ ର ସ୍ଵଭାବ କୁ ନେଇ	ଅନେକ ନର ଛନ୍ତି ରହି
ନିଷ୍ଠୁର ସ୍ଵଭାବ ତାଙ୍କର	ଆତ୍ୟନ୍ତ ହିଂସା ପୁଣି କୁର
ହତ୍ୟା ଲୁଣ୍ଠନ ରକ୍ତ ପାତ	ଧର୍ଷଣ ଆତ୍ୟାଚାରେ ମଞ୍ଚ
ଅନେକ ବାର ଜେଲ ଯାଇ	କେତେ ଯେ ଦଣ୍ଡ ପାଉ ଥାଇ
ପୁଣି କରନ୍ତି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ	ମୁଖେ ନ ଥାଏ ତାଙ୍କ ଲାଜ
ସ୍ଵଭାବ ଛାଡ଼ି ନ ପାରନ୍ତି	ସମାଜେ ଘୃଣିତ ହୁଅନ୍ତି
ଆଜିର ଶୀର୍ଷକ ଭିତ୍ତିରେ	ଆସିଲା ମୋହରି ମନରେ
ଲେଖିଲି କବିତା ରୂପରେ	ଦୋଷ କ୍ଷମିବ ମୋର ଧୀରେ

ବନ୍ଦ, ଭଦ୍ର

ସର୍ବ ଜନମ ଦେଲୁ ମୋତେ

ନଳିନୀ ପ୍ରଭା ମିଶ୍ର

ନିଜ ଜନ୍ମଗତ ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ

ନେଇ ଜନମ ଧରାରେ ମୋର

ଏହି ଦୃଦୟରେ ଭରି ରହିଅଛି

ଷଡ ରିପୁର ବିକାର ।

ସର୍ବ ପରି କରି ଫୁଲାର ଅହ୍ୟ

ବଳେ ଦଂଶନ ସ୍ଥାବ

ମୁଁ କାର ରୂପକ ଗୁଣରେ

ନିଜର ଦେଖାଏ ପରମ ଗର୍ବ ।

ଶତ ଘୋତ କଲେ ଅଙ୍ଗାର କି

କେବେ ଧବଳ ବର୍ଣ୍ଣ ଧାରଣ

କ୍ଷୀରରେ ଧୋଇଲେ ନିମ୍ନ

କି ମଧୁର କରିବା ବେଳେ ଭୋଜନ ।

ସ୍ଥାବ ବୈରୀ ମଣିଷ ପଣିଆ

କରିଦିଏ ଛାରଖାର

ସର୍ବ ଜନମ ତ ! ଦଂଶନ କରିବା

ପରିବର୍ତ୍ତ କି ! ତାହାର ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି କହି ଦେଲୁ

ଜନମଟେ ସର୍ବ ସମ ଭରି ଭାବ

ପ୍ରକୃତି ନୈବ ମୁଚ୍ୟତେ ନୀତିରେ

ଚାଲିତ ଜଗତ ସର୍ବ ।

ମଣିଷ ଜନମ ନେଇଛି ସଂସାରେ

ଯେପରି ଗୁଣକୁ ବହି

ଶତ ଚେଷ୍ଟା ସୁନ୍ଦର କରିଲେ

ହେଁ କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ନୁହଇ ।

ମୁକୁଦ ପୁର, ଆସ୍କା, ଗଞ୍ଜାମ

ମୋ-୯୭୭୮୮୮୮୪୯

ସର୍ବ ଜନମ ଦେଲୁ ମୋତେ

ରମେଶ ଗାନ୍ଧୀ

ଜନ୍ମଗତ ଗୁଣ କରିଛି ଧାରଣ

ସର୍ବ ଜନମ ଦେଲୁ ମୋତେ

ବଦଳାଇବା ତ ସହଜ ନୁହିଁଛି

ସ୍ଵଭାବ ଛାଡ଼ିବି କେମନ୍ତେ ।୦।

ସ୍ଵଭାବ ଯାହାର ରହିଛି ଯେମିତି

ସେ ନିଜେ ହୁଅଇ ସେମିତି

ହେଉ ସେ ସରଳ ଅଥବା କଠୋର

ଆଚରଣ ଦେଖି ଜାଣନ୍ତି ,

ଯାହାକୁ ଯେମନ୍ତେ ଗଢ଼ିଛି ଦଇବ

ଅନ୍ୟଥା ହୋଇବ କେମନ୍ତେ ।୧।

ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ନର ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର

ଆଚରଣ ମାନ କରନ୍ତି

ସରିସୃପ କୀଟ ପତଙ୍ଗ ସେମିତି

ଭିନ୍ନ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାନ୍ତି ,

ଜନ୍ମଗତ କେତେ ଗୁଣ ଧରି ସାଥେ

ରହନ୍ତି ପ୍ରାଣୀ ଜଗତେ ।୨।

ମଣିଷ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ନୁହେଁ ଜନ୍ମଗତ

ସ୍ଵଭାବ ପ୍ରକୃତି ସୁଗୁଣ

ଆଚରଣଗତ ଅଭ୍ୟାସରେ ହୁଏ

ସୁଗୁଣ ଚରିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ,

ଏ ମଣିଷ ଜାତି ନିରିଦୟ ଅତି

ବଞ୍ଚିଛି ସ୍ଥାର୍ଥର ସହିତେ

ନବରଙ୍ଗ୍ୟର

ସୁର୍ୟ ଏଠି ଉଚ୍ଛବାକୁ ଡେରି

କାହୁ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ସୁଭାବ ସ୍ନାଗୁଣ ଉଚ୍ଛ୍ଵରଙ୍ଗ ଦାନ

ନଭୁଲିବା ତାକୁ ମନ୍ତ୍ର

ସୁଭାବ ତେଜିଲେ ମହକ ହଉଜିବ

କେତେ କାହାଣୀ ଶୁଣୁ

ସାମାଜିକ ସ୍ଥିତି ବିଗିତି ଯାଆଇ

ଅସ୍ତ୍ରିର ହୁଏ ଜୀବନ

ସୁଖ ଶାନ୍ତି ହଉିଯାଏ ଯେବେ

ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଆଇ ମନ

ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ଶୃଗାଳ କଥା ମନେଅଛି

ଲୋଭେ ସୁଭାବ ତେଜି

ରାଜା ହେବାକୁ ମନେ ଯେବେ ଇଛା

ଦଶ ଭୋଗେ କର୍ମକୁ ହେଜି

ମହୁର ସ୍ନାଗୁଣ ଅଟଇ ମଧୁର

ଲିମ୍ବୁର ସ୍ନାଗୁଣ ପିତା

ସମୁଦ୍ର ଜଳ ଲୁଣିଆ ଲାଗଇ

ତେଜ୍ଜଳି ସ୍ନାଗୁଣ ଖଟା

ପୁଷ୍ପର ସ୍ନାଗୁଣ ସୁବାସ ବାଣିବା

ଲଞ୍ଛା ନାରୀର ଭୁଷଣ

ରତ୍ନ ଅନୁସାରେ ରୂପ ବଦଳିବା

ଅଟେ ପ୍ରକୃତିର ଗୁଣ

ଜ୍ଞାନୀଙ୍କର ଗୁଣ ନମ୍ବତାରେ ଥାଏ
ମୂର୍ଖ ମନେ ଛର୍ଷା ବୋଧ
ଅହୁଂକାରୀ ଅହୁଂ ସଦା ରହେ ମନେ
ଅହୁଂ ଭାବରେ ସିଏ ଅନ୍ତରୀ

ସାପ ବିଷଧର ନୁହନ୍ତି ବିଶ୍ଵାସୀ
ହେବା ତାକୁ ସାବଧାନ
ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ କରିବେ ଦଂଶନ
ସ୍ଵଭାବ କୁ ସତେତନ
ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ର ବେଦ ଉପନିଷଦ
ଉଗାଇ ଦିଏ ଚେତନା
ସ୍ଵଧର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରଧର୍ମ ବିଷମୟ
ନିଜ ସ୍ଵଭାବରେ ଭାବନା

ଲିମ୍ବ ଗଛ ମୂଳେ ଶର୍କରା ଭାଳିଲେ
ଲିମ୍ବ କି ମଧୁର ହୋଇବ
ହିଂସ୍ର ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଆଦର କରିଲେ
ପଶୁ ପ୍ରକୃତି କି ତେଜିବ
କୁକୁର ପ୍ରକୃତି ଛାଡ଼ିବକି କେବେ
ଦୁଧଭାତ ଦେଲେ ଖୋଲ
ସ୍ଵଭାବ ତେଜିବା ସହଜ ନୁହିଁଛ
ଆତୁରେ ବିକଳ ହୋଇ

ଚନ୍ଦ୍ର କି ତେଜିପାରିବ ଶୀତଳତା
ରାତ୍ରିର ଅନ୍ତକାର
ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ତରୁ ଲତା କଟିପତଙ୍ଗ
ସତ୍ୟଏ ନିଜ ସ୍ଵଭାବର
ସତ୍ୟବିହାର ରମ୍ଭଲଗଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସର୍ବ ଜନମ ଦେବୀ ମୋତେ

ବିନୋଦିନୀ ଦାଶ

ପ୍ରକୃତି ଅଧୀନ ସରବ ଜୀବନ

ଯେ ଜନ୍ମିଛି ମହୀ ତଳେ

ନିଜ କୁଳ ଧର୍ମ କରଇ ପ୍ରକାଶ

ଆଜାତ ପ୍ରତିଷାତରେ ।

ଛାଡ଼ି ନ ପାରଇ ଦଂଶନ ସ୍ଥାଭାବ

ସର୍ପଟିଏ ସେଇପାଇଁ

ଜନମୁ ଚରିତ୍ର ଯାହାର ବିକୃତ

ସର୍ପ ତୁଳ୍ୟ କି ନୁହଁଇ ?

ତେତନରେ ଗଣା ନାହିଁ ଚିତ୍ରାଶକ୍ତି

କି ଭଲମନ୍ଦ ବିଚାର

କେଉଁଠି କଅଣ ବୋଲିବାକୁ ହୁଏ

କରି ନ ପାରଇ ଛିର ।

କର୍ମ ବି ସେପରି ଅବଗୁଣ୍ୟୁକ୍ତ

ସର୍ପଠୁ ବି ଭୟଙ୍କର

ଏ ପରି ମାନବ ଧିଲେ ନିଷ୍ଟେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ

ଅବକ୍ଷୟ ସମାଜର ।

ବଦଳିଲେ ଯେତେ ବି ଶିକ୍ଷା ସଂସ୍କାର

ତା'ର ସହଜାତ ଗୁଣ

ଭୁଲି କି ପାରଇ କେହି ଅଛି ଦେହୀ

ଏହି ମରତେ ପ୍ରମାଣ ।

ସ୍ଥାଭାବ ବଣରେ ଯଥା ସମୟରେ

ଉଦ୍‌ବ୍ରାତେ ଗୁଣକୁ ତା'ର

ଭୁଲଇ ନମ୍ବତା ବିନୟୁ ସାଜକୁ

ସେତେବେଳେ ସେହି ନର ।

ଚିହ୍ନା ପଡ଼ିଥାଏ ସମାଜ ଆଖିରେ
ଯେତେ ବି ସଫେଇ ଦେଲେ
ଅବିଶ୍ୱାସନୀୟ ସବୁରି ପାଖରେ
ରହଇ ସେ ସଦା କାଳେ ।

ନିଜର ସ୍ଵଭାବ ନିଜକୁ ବି କଷ୍ଟ
ଦେଇଥାଏ ବେଳେବେଳେ
ଅନୁଶୋଚନାରେ ହୁଏ ଦଗ୍ଧୀଭୂତ
ଅନ୍ତରରେ ସେତେବେଳେ ।

ନିଜଠି ବିଶ୍ୱାସ ଭରସା ହରାଏ
ସହଜାତ ଗୁଣ ପାଇଁ
ତଥାପି ଚେଷ୍ଟାରେ ଯେ ଲାଗି ପଡ଼ଇ
ନିରାଶ ସେ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଅନନ୍ତ ପରି କେ ସାଧନା ବଳରେ
ଯେବେ ଲଭେ ବିଭୂ କୃପା
ଜନମ ସ୍ଵଭାବ ଛାଡ଼ି ଉର୍କୁରେତା
ହୃଦୟ ବିଶୁଦ୍ଧ ତୋପା ।

କୁରୁଆଁ, ମୁଗପାଳ, ଯାଜପୁର

ସର୍ବ ଜନମ ଦେବୀ ମୋତେ

ଭାସ୍କର ରାଉଡ଼

ଭାଗବତ ବାଣୀ ଅମୀଘୁ କାହାଣୀ

ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ

ଅଧିମ ମାନବ ନବୁଝି ଏଭାବ

ସାଜିଛି ଆଜି ଅଜ୍ଞାନ ॥୧॥

ବରଜି ସ୍ଵଧର୍ମ କରଇ କୁ କର୍ମ

ଦେଖୋଇ ବଡ଼ିମା ପଣ,

ସାମାଜିକ ସ୍ଥିତି ବିଗିଡ଼ଇ ନିତି

ଅସ୍ତ୍ରିର ହୁଏ ଜୀବନ ।

ଶାନ୍ତି ନାହିଁ କାହିଁ ଟିକେ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ

ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଅଇ ମନ ॥

ଭର୍ତ୍ତିକ ସୁଖ ଦେଇଚାଲେ ଦୁଃଖ

ହୋଇଯାଏ ହୀନିମାନ,

ଯେତେ ଉପାର୍ଜନ ହୁଅଇ ନିଭନ୍ନ

ଲଭୁଥାଏ ସେ କଷଣ ।

ସ୍ଵଧର୍ମ ବରଜି ଆନ ଧର୍ମ ଭରି

ଗଢ଼ିନ୍ତି ନିଜ ଜୀବନ ॥

ସର୍ବ ଜନ୍ମ ପାଇ ସ୍ଵଭାବକୁ ସେହି

ନଛାଡ଼ଇ କଦାଚନ,

ଫଞ୍ଚ ଫଞ୍ଚ ହୋଇ ଗର୍ଜନ କରଇ

ବଞ୍ଚିବାକୁ ଜୀବନ ।

ତଥାପି ମାନବ ହଜାଇ ସ୍ଵଭାବ

ବଞ୍ଚାଏ ନିଜ ଜୀବନ ॥

ଦେବମାୟୀ ଭବନ, ଶେରଗଡ଼, ଗଞ୍ଜାମ

୧୯୭୭୪୮୭୭୮୮

ସୁର୍ଯ୍ୟ ଏଠି ଉଚ୍ଛବାକୁ ଡେରି

ନୃତନ କୁମାର ବେହେରା

ରାଗ - ଗୁଡ଼ରୀ

ସୃଷ୍ଟିରେ ଯେତେକ ଜୀବ, ଜନମି ଆସିଛନ୍ତି ଭବ ।

ସଭିଙ୍କ ପ୍ରାଣଦାତା ପ୍ରଭୁ, ପାଳନ୍ତି ଜୀବଜନ୍ମ ସବୁ ।

କର୍ମ ନେଇ ଦିଅନ୍ତି ଫଳ, ତାଙ୍କ ଇଣ୍ଠିତେ ଚାଲେ କାଳ ॥

ବିଧିର ବିଧାନ ଅଟଳ, ସେ ମତେ ଚାଲେ ଭୂମଣ୍ଡଳ ।

ଜୀବର ସ୍ଵଭାବଟି ମୂଳ, ସେ ଭାବେ କରଇ ସେ ଖେଳ ।

ଜୀବନ ଲାଗି ପଥ ଦୁଇ, ଜୀବ ଚାଲେ ତା' ଇଛା ନେଇ ।

ଗୋଟିଏ ଆଲୋକର ବାଟ, ଅନ୍ୟଟି ଅନ୍ଧାର ସଂକଟ ।

ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦିଏ ଆଲୋକ, ଅଜ୍ଞାନେ ଅନ୍ଧାର ମୂଳକ ।

କରେ ଯେ ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟ, ତା' ପାଇଁ ଭଲ ହୁଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ ।

କରେ ଯେ ଅନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାୟ, ହୁଅଇ ତାର ଅଧୋଗତି ।

ଜ୍ଞାନେ ଚାଲନ୍ତି ଜ୍ଞାନୀ ଗୁଣୀ, ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ ମାନି ।

ପ୍ରଥମେ ହୋଇଲେ ବି କଷ୍ଟ, କର୍ମେ ଦୂରାଏ ତାର ରିଷ୍ଟ ।

ସହଜ ହୁଅଇ ସେ ପଥ, ପୂର୍ଣ୍ଣ କରଇ ମନୋରଥ ।

ଅଜ୍ଞାନେ ହୁଏ ଯିଏ ଦୁଷ୍ଟ, କରଇ ଅନ୍ୟର ଅନ୍ୟର ।

ତା ପାଇଁ ମାଡ଼ି ଆସେ ଦୁଃଖ, ସଂସାରେ ହୁଏ ସେ ବିମୁଖ ।

ପାଏନା ଶାନ୍ତି କି ସନ୍ତୋଷ, ରୁହଇ ସର୍ବଦା ଉଦାସ ।

ଭାଗ୍ୟକୁ ଦିଅଇ ଯେ ଦୋଷ, ରଖେନା ସେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ।
 ଦେଖେ ନାହିଁ ନିଜର ତୁଟି, ଯାଏନା ବିପଥରୁ ହଟି ।
 ଦେଖୋଉ ଥାଏ ତା ବଡ଼ମା, ଲଞ୍ଛଇ ଶୃଙ୍ଖଳାର ସୀମା ।
 ମାନେନା ସତ୍ୟ କଥା ଜମା, ପରିଶାମେ ପାଏନା କମା ।
 ଜୀବନେ କରେ ଖାଲି ଆଶା, ଘାରେ ତାକୁ ମୋହର ନିଶା ।
 ଦେଲେ କେ ତାକୁ ଉପଦେଶ, କରେ ତାହାକୁ ଉପହାସ ।
 ନିଜକୁ ଭାବି ସେ ଚତୁର, କରୁଥାଏ ମନ୍ଦ ବିଚାର ।
 କରି ଯେ ଗର୍ବ ଅହଙ୍କାର, ବୋଲାଏ ସେ ମହା ବୀର ।
 ନ ସୁଧୂରି ଜୀବନେ କେବେ, ରହିଥାଏ ସେ ଏଇ ଭବେ ।
 ବିପଦ ପଡ଼େ ଯେବେ ତାର, ହୁଅଇ ଭାରି ହରବର ।
 ଭୋଗୀ ସେ ତାର ଦୁରବସ୍ଥା, ହରାଇ ବସେ ନିଜ ଆସ୍ଥା ।
 କହିଲେ କେ ତା' କର୍ମ ପାଇଁ, ଜମାରୁ ସେ ବୁଝଇ ନାହିଁ ।
 ରଖିବାକୁ ନିଜର ମାନ, କୁହଇ ହୋଇ ଅପ୍ରସନ୍ନ ।
 ସର୍ପ ଜନମ ଦେଲୁ ମୋତେ, ସ୍ଵଭାବ ଛାଡ଼ିବି କେମନ୍ତେ ।
 ଭଗବାନଙ୍କୁ ଦିଏ ଦୋଷ, ଅୟଥା କରି ସିଏ ରୋଷ ।
 ପୁନଶ୍ଚ ଅନ୍ୟମାନେ ଶୁଣି, କୁହନ୍ତି ଭାଗବତ ବାଣୀ ।
 ସର୍ପ ଜନମ ଦେଲୁ ମୋତେ, ସ୍ଵଭାବ ଛାଡ଼ିବି କେମନ୍ତେ ।
 ଦେଲେ ବି ତାକୁ ଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ, ଦୃଷ୍ଟ ହୁଏନା କେବେ ଶାନ୍ତ ।
 କର୍ମକୁ ନେଇ ମିଳେ ଫଳ, ଏ ସତ୍ୟ ଅଛି କାଳ କାଳ ।
 ଚାଲଇ ଯିଏ ସତ୍ୟପଥେ, ପ୍ରଭୁ ଧାଆନ୍ତି ତାର ସାଥେ ।
 ହୁଅଇ ଯିଏ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ, ତାଙ୍କ କୃପାରୁ ହୁଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

କୋହି, ବାରିପଦା, ମୟୂରଭଙ୍ଗ ।

ମଣିଷ ଗନ୍ଧ ଲଗେଇବୁ ଯଦି

ଡଃ ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ସେନାପତି

ମଣିଷ ଗନ୍ଧ ଲଗେଇବୁ ଯଦି

ଲଗାରେ ଭାଇ

ବଡ କଲେ ବି ଛାଇ ଟିକିଏ

ପାଇବୁ ନାହିଁ ।

ନିଜ କାନ୍ଦକୁ ହାତ ପାଇଲେ

ସେ ନୁହଁ କାହାର

ସ୍ଵାର୍ଥରେ ଟିକେ ଆଘାତ ହେଲେ

ଦେବ ଉଦ୍‌ଧର ।

କାମ ଥିଲେ ତୋ ଗୋଡ଼ ହାତକୁ

ଦେବ ଆଉଁସି

କାମ ସରିଲେ ସୁଯୋଗ ଦେଖି

ଦେବ ସେ ଭୁଷି ।

କଞ୍ଚଳ ପତ୍ର ପରିକା ତାର

କଞ୍ଚଳ କଥା

ଟିକିଏ ଯଦି ପାକଳ ଝୁଏ

ଦେବ ହିଁ ବ୍ୟଥା ।

ଉପରେ କେତେ ଟିକ୍କଣ ତାର

ରୂପ ଆଚାର

ଭିତର ପୃଷ୍ଠା ଖୋଲି ପଡ଼ିଲେ

କି ଅହଙ୍କାର ?

ଉବିରୁ ଦିନେ ଦରକାରରେ

କାମେ ଆସିବ

ତୋ ଅସୁବିଧା ଜାଣିଲେ ଲୁଚି

ଆଳ କରିବ ।

ଦୁଃଖରେ ଥିଲେ ଦେବ ସାହସ

ପୋଛିବ ଲୁହ

ପାଇବୁ ନାହିଁ ଏସବୁ ଧନ

ନ ରଖ ମୋହ ।

ପାରିବ ନାହିଁ ସହି ତୋହର

ଉଲ ସଫଳ

ପାଖରେ ରହି ଛକ କପଟେ

ହୋଇବ କାଳ ।

ଉପରେ ହସି ଭିତରେ ଜଳି

ଶତ୍ରୁ ସାଜିବ

ଗଛେ ଚଢାଇ ମୂଳକୁ କାଟି

ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବ ।

ପାଟିରେ ହରି ପେଟରେ ଛୁରୀ

କାଟିବ ମଥା

ଦୁଃଖେ ପଡ଼ିଲେ ମୁରୁକି ହସି

କାଟିବ ଫିତା ।

ପାନରୁ ତୁନ ଖସିଲେ ବନ୍ଧୁ

(ସେ) ନୁହଁ ତୋହର

ସୁଯୋଗ ଉଣ୍ଠି ଜାଳି ଦେବ ତୋ

ସରଗ ପୁର ।

ଜଡ଼ା ଲୋ ହଁ ଜାଡ଼ି ଲୋ ହଁ

ତେବେ ତୁ ଉଲ

ଯଦି କହିଲୁ ସତ୍ୟ ବଚନ

ହେଲୁ ତୁ ଭେଲ ।

ତୋ ପାଖେ ଥିଲେ କାମ ତାହାର

(ତା) କଥା ଲହୁଣୀ

କଥାରୁ ତା'ର ଦୁରେ ରହିଲେ

(ସେ) କଞ୍ଚା ତାହାଣୀ ।

ଭାଷଣ ତାର ସ୍ଥାମୀଜୀ ପରି

କାମ ଓଳଟା

ଭାବିବୁ ଓଠେ ଅଛି ତା ମସ୍ତୁ

ତୁଙ୍କା ଗା ଖଟା ।

ମଣିଷ ଗଛ ଲଗାଇବୁ ଯଦି

ପାଇବୁ ନିନ୍ଦା

ସେଇ ନିନ୍ଦାରେ ପୁରି ରହିଛି

ନୀତିର ଖନା ।

ଉତ୍ତିଦ ଗଛ ଲଗାଇବା ଚାଲ

ହୋଇବ ପୁଣ୍ୟ

ମଣିଷ ଗଛ ଲଗାଇଲେ ବାବୁ

ଜୀବ ତୋ ପ୍ରାଣ ।

ମୋ ମାତୃଭାଷା ମୋ ଜୀବନ

ଶାନ୍ତିଲତା ରଣା

ମାତୃଭାଷା ଅଟେ ମୋ ମାଆ ଭାଷା
ମାଆ ଠାରୁ ମୁଁ ଶିଖିଛି
ସେଇ ଭାଷା ଅଟେ ମୋ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା
ତାକୁ ମୁଁ ଭଲ ପାଇଛି ।

ମୋ ମାତୃଭାଷା ମୋହର ଜୀବନ
ସେଇ ମୋର ପରିଚୟ
ସଗର୍ବ କହିବି ଓଡ଼ିଆ ମୋ ଭାଷା
ଗାଇବି ତାହାରି ଜୟ ।

ଓଡ଼ିଆ କହିବି ଓଡ଼ିଆ ଲେଖିବି
ଓଡ଼ିଶାରେ ମୋର ଘର
ମୋ ମାତୃଭାଷାରେ ରହିଛି ମମତା
ଅଟେ ମୋର ସେ ନିଜର ।

ମୋ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଲାଗେ ତ ବଢ଼ିଆ
ଚମ୍ପୁ ଛାନ୍ଦ ଚଉପଦୀ

ଉଣାଣ ଉଜନ ଗୀତା ଭାଗବତ
ଆଦର କରେ ମୁଁ ଥତି ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଶକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଭାଷା
ମାନ୍ୟତା ଯେ ପାଇଅଛି
ଅନ୍ୟ ଭାଷା ସହ ମୋ ଭାଷା ସମାନ
ଗରବରେ କହୁଅଛି ।

ଯେତେ ଦୂରେ ଥିଲେ କରିବାନି କେବେ
ଭାଷାକୁ ତ ଅଣଦେଖା
ଭାଷା ତ ନିଃଶ୍ଵାସ ଭାଷା ତ ପ୍ରଶ୍ଵାସ
ରକତେ ରହିଛି ଲେଖା ।

ଯାଜପୁର

ରାଗ ବ୍ରହ୍ମ ଚଣ୍ଡାଳ

ଏଲିଜା ଜେନା

ରାଗ ନାହିଁ ରାଗ ନାହିଁ

ରାଗ ନାହିଁ ଭାଇ

ରାଗଠାରୁ ବ୍ରହ୍ମ ଚଣ୍ଡାଳ

ଆଉ କିଛି ନାହିଁ ।

ରାଗିଗଲେ ମଣିଷର

ବୁଦ୍ଧି ଯାଏ ହଜି

ସୁନ୍ଦର ମଣିଷ ଗୋଟେ

ଦିଶେ ଖାଲି ପାଞ୍ଜି ।

ଆଖି ଦିଶେ ରତ୍ନ ନିଆଁ

ଦାନ୍ତ କଡ଼ମଡ଼

ସୁନ୍ଦର ମୁହଁଟି ଫୁଲି

ହୋଇଯାଏ ବଡ଼ ।

ଆଉ ହିଁ ହସ ନଥିଲେ

ମଣିଷ ମୁଣ୍ଡ ମାତି ବସିବ

ଚିନ୍ତା, କଥା କଥାକେ ମନକୁ

ଖାଲି ଲାଗିବ ସବୁ ପିତା ।

ପାଟି ଆଉ ଭଲ କଥା

କହି ପାରେ ନାହିଁ

ଭୁଲିଯାଏ କିଏ ବନ୍ଦୁ

କିଏ ପୁଣି ଭାଇ ।

ରାଗିବା ଠାରୁ ହସିବା ଭଲ

ଦେହ ପାଇଁକି ହିତ

ହସିଲେ ଦେହ ଖୁସି ରହିବ

ସାଧୁସଙ୍କଳ ମତ ।

ସବୁଠାରୁ ଭଲ କଥା

ଟିକେ ଦେବା ହସି

ଯେତେ ଅଛି ରାଗ ରୁଷା

ସବୁଯାଉ ଭାସି ।

ହଁ ମୁଁ ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି

ପ୍ରଦୀପ ମହାନ୍ତ

ବ୍ୟାସେ....

ସେ ଦିନ ପାଗପୁର ଗାଁରେ'...

ଉଳିଥିବା ରେବତୀ' ପାଇଁ ଲେଖିଥିଲା !

ଅଜି ମୁଁ ପଳାଶିଆ ଗାଁରୁ କହୁଛି'...

ତୁମ ଜନ୍ମ ମାଟିରେ ଜନ୍ମିଛି !

ହଁ ମୁଁ ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି । ୧

ପରିବାର, ନିଜର ସ୍ଵପ୍ନକୁ ସତ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲି..

ଆଜି ବିରୋହ ନିଆଁରେ ଜନ୍ମିଛି !

ହଁ ମୁଁ ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି । ୨

ମୁଁ ନ' ଥିଲି ଅବେଳା ଦୁର୍ବଳା ନାରୀ...

ମୁଁ ଜୀବନରେ ସଙ୍କଷ୍ଠ କରିଛି...

ମୋ ଜୀବନ, ଉଡ଼ିତ ପାଇଁ ...

ବହୁ.....ନେହୁରା ହୋଇଛି !

ହଁ ମୁଁ ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି । ୩

ସାତମାସ ଧରି ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଦିନ କାଟିଛି...

ଗଛର ଶୁଖିଲା ପଡ଼ୁପରି ଏପଟେ ସେପଟେ ଘାଣ୍ଡି ଚକଟି ହୋଇଛି !

ହଁ ମୁଁ ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି । ୪

ମହାବିଦ୍ୟାଳୟେ ହେଉଥିବା ମୋ ଠାରେ ଅଭ୍ୟାଶାର ପାଇଁ ...

ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ, ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ, କେନ୍ଦ୍ର ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ଲେଖିଛି !

ହଁ ମୁଁ ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି । ୫

ପଞ୍ଚୁପାଣ୍ଡବ ପରି ଅନେକ ସରକାରଙ୍କ ...

ଅଧିକାର ଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଲେଖିଛି !

ସାତମାସ ଧରି ମାନସିକ ଆଘାତରେ ଜଳି ଜଳି ଜୀବନ କାଟିଛି...

ଶେଷରେ ନିଜକୁ ଜାଳିବାର ଉପାୟ ବାଛି ନେଇଛି ।

ହଁ ମୁଁ ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି । ୬

ସରକାରଙ୍କ ଅବହେଳା ଏବଂ ମହାଳୟୁର ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ପାଇଁ...

ଆଜି ମୋର ଜୀବନ ଯାଇଛି !

ହଁ ମୁଁ ସେହି ହତଭାଗି.. ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି । ୭

ସମ୍ମାଦରେ ଖବର ଦେଲି... ପୁଣି'...

ଗଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଇଚ୍ଛା ନ' ଥାଇବି ଗଣ ମାଧ୍ୟମକୁଆସିଲି'

ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆସିବି ବୋଲି !

ଦୂର ଦର୍ଶନରେ ଇଚ୍ଛା ନ' ଥାଇବି ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ ଆସିଲି..

କିନ୍ତୁ କେହି ଖବର ପ୍ରସାରଣ ନ'କରି....

ମୋତେ ଧାର୍ଯ୍ୟହରା କରି ଦେଇଛି !

ହଁ ମୁଁ ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି । ୮

ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ ନ୍ୟାୟ ପାଇଲିନି ...

ଆଜି ମରିକି ସୁରକ୍ଷା ପାଉଛି ..

ହଁ ମୁଁ ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି । ୯

ମୁଁ ଆଡ଼ିରକ୍ଷା ଅନ୍ୟକୁ ସିଖାଉ ଶିଖାଉ...

ଆଜି ମନବଳ ଭାଙ୍ଗି.. ଆଡ଼ିଦ୍ଵତ୍ୟା କରିଛି !

ହଁ ମୁଁ ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି । ୧୦

ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ମୁଁ ସାତମାସ ଯନ୍ତ୍ରଣା ନିଆଁରେ ଉଲିଛି...

ହଁ ମୁଁ ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି । ୧୧

ଜୀବନ ଯୁଦ୍ଧରେ ଏକା ଏକା ଲଭି..

ଆଜି ମୁଁ ହାରି ଯାଇଛି !

ହଁ ମୁଁ ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି । ୧୭

ମାନସିକ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଜଳି ଜଳି ମାରିବା ଅଫେକ୍ଷା ଆଜି ମୁଁ ଜଳି ଯାଇଛି ..

ଓଡ଼ିଶା ବାସୀ

ହଁ ମୁଁ ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀ କହୁଛି । ୧୮

ଗରିଙ୍ଗାମାଳି (କାହୁଆବନ୍ଧି), ସୁକିନ୍ଧା, ଯାଜପୁର

ହାତ ଛାଡ଼ିବନି କେବେ ମୋ ସାଥୀ

ମାହେଶ୍ୱରୀ ଦାଶ

ତୁମରି ନାମରେ ଦୟାଶା ମୋ ବାସେ
ତୁଳସୀ ଦେହରୁ ନିଷ୍ଠାରେ ଦ୍ୱ୍ୟତି
ତୁମରି ନାମରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ମହକେ
ବାସ ଚନ୍ଦନରୁ ଶୁଭଇ ସ୍ଥୁତି ।

ତୁମ ଅପଲକ ନୟନର ଛବି
ତ୍ରୁଟ୍ରାଲୋକେ କରେ ପଦଚାରଣା
ଛାଡ଼ି ବାସିଶେଯ ହୃଦେ କରେ ହେଜ
ବାସ୍ତାଯିତ ହୁଏ ଘରକରଣା ।

ତୋଳେ ପୂଜାପୁଲ କରି ଭକ୍ତି ମୂଲ
ମାଳାରେ ଗୁଣ୍ଡରେ ସହସ୍ର ନାମ
ପବିତ୍ର ଭାବର ସଭାବନା ପୀଠେ
ଲାଗେ ମୋ ନିଳାୟ ସତେ ତୋ ଧାମ !

କୁସୁମେ ସୁବେଶ ମାଗଇ ଆବେଶ
କଷ୍ଟୁରୀ ଚନ୍ଦନେ ଅଗଣା ବାସେ
କର୍ପୂର ଆଳତୀ ବିଛୁରିତ ପ୍ରୀତି
ମନମନ୍ଦିରର ବଳୟେ ଭାସେ ।

ପ୍ରୀତ ନୈବେଦ୍ୟର ସମର୍ପଣ ଗାଏ
ଗୃହଅନ୍ତରର ସ୍ଥ ଅଙ୍ଗୀକାର
ତୋ ନୀରାଜନାରେ ଲାଗଇ କାହିଁକି
ଜନମଟା ମୋର ସତେ ସାକାର !

ତୁମ ଚିତ୍ତନରେ ଥିଲେ ରାତିଦିନ
ଅପସରିଯାଏ ଯେତେ ଯାତନା
ସରଳ ମନରେ ଗଢଇ ଆବାସ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ଭାବର ପ୍ରତି କାମନା ।

ତୁମ ବିନା ମୋର ନାହିଁ ଗତିମୁକ୍ତ
ତୁମେ ଏ ପିଣ୍ଡର ଅଦୃଶ୍ୟ ରଥା
ଶେଷ ଶ୍ଵାସ ଯାଏଁ ରହିଥିବ ପ୍ରଭୁ
ହାତ ଛାଡ଼ିବନି କେବେ ମୋ ସାଥୀ ।

ନିମାପଡ଼ା

ରାଧାର ନା ମୀରାର, କାହ୍ନା ତୁମେ କାହାର ?

ରତ୍ନ ମହାନ୍ତି

ଉଚ୍ଛଳ ମନରେ କଥାଟିଏ ଆସେ
କହ୍ନାଇ ତୁମେ କାହାର
ଶ୍ରୀ ରାଧାରାଣୀ ନା ମୀରାବାଇଙ୍କର
କହ୍ନାଇ ସତେ କାହାର
ଶ୍ରୀ ରାଧା ସୁନ୍ଦର ନା ମୀରା ସୁନ୍ଦର
ଶଙ୍କା ନା କାଚ ସୁନ୍ଦର
କାହା ମନ ବୁଝୁ କୁହରେ କହ୍ନାଇ
ଶ୍ରୀ ରାଧାର ନା ମୀରାର
ସୁନା ସୁନ୍ଦର କି ନା ହୀରା ସୁନ୍ଦର
ଗୀତ ନା ନାଚ ସୁନ୍ଦର
କୁହରେ କହ୍ନାଇ କାହାର ତୁ ସତେ
ରାଧାର ନା ତୁ ମୀରାର
ରାଧାର କହ୍ନେଇ କୁଞ୍ଜବନେ ରାଇ
ସମୁନା ଘାଟରେ ଥାଇ
ମୀରା ଗିରିଧାରୀ ବୀଣାର ସୁନରେ
ମୀରା ଉଚ୍ଛିରେ ତୁ ବାଇ

ନାଉରୀକୁ ଯଦି ପଚାରେ କିଏ ସେ
ନାଆ ସୁନ୍ଦର କି ନଈ
ବିଚରା ନାଉରୀ କି ଦେବ ଉଉର
କିଛି ପାରେ ନାହିଁ କହି
ସେମିତି କହ୍ନାଇ କାହିଁକି ଦେଲୁ ତୁ
ଦୁଇ ନାବେ ଦୁଇ ପାଦ
ଗୋଟେ ପଟେ ରାଧା ଗୋଟେ ପଟେ ମୀରା
ଗୋରାଇ ନେଲେ ତୋ ନିଦ
ଫୁଲ ସୁନ୍ଦର କି ତା ବାସ ସୁନ୍ଦର
ପୂଜା କି ରାସ ସୁନ୍ଦର
ରାଣୀ ସୁନ୍ଦର କି ନା ଦାସୀ ସୁନ୍ଦର
ସତରେ କାହ୍ନା କାହାର

ଗୋପ ଗୋପାଙ୍ଗନା ତୋ ପ୍ରେମେ ପାଗଳ

ଯଶୋଦାଙ୍କ ଗଲାହାର

ଶ୍ରୀ ରାଧା ହେଉ ବା ହେଉ ମୀରାବାଈ

କାହାର ତୁ ଆପଣାର

କଇଁ ଚାହିଁ ଥାଏ ଚାନ୍ଦ ଆସୁଥାଏ

ସବୁ ଦିନ ଉଇଁ ଉଇଁ

ଚାନ୍ଦକୁ ଅନେଇ ଖୁସି ହୁଏ କଇଁ

ନ ପାରୁ ପଛକେ ଛୁଇଁ

ସେଥିପାଇଁ ବୋଧେ ରହିଲୁ କହ୍ନାଇ

ମୀରାରୁ ଦୂରେଇ ହୋଇ

ନିଜେ ତ କାହିଁଲୁ କି ସୁଖ ବା ଦେଲୁ

ରଧାକୁ ପାଖରେ ପାଇ

ରାଧାର ନା ମୀରାର କୁହରେ କାହୁଁ

ତୁମେ କାହାର ନିଜର

କାହୁଁ ବି ରାଧାର କାହୁଁ ବି ମୀରାର

କାହୁଁ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଭାଦ୍ରବର ଶୋଷେ ଆଶ୍ଚିନ ପ୍ରବେଶେ

ବୀଶାପାଣି ଦେବୀ

ସରିଲା ଭାଦ୍ରବ ଆସିଲା ଆଶ୍ଚିନ

ଶରତ ରତ୍ନ ବେଭାର

ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ବାତ ବହଇ ମରୁତ

ମହୀ ଦିଶଇ ରୁଚିର

ପାର୍ଵତ ର ରତ୍ନ ଅଟଇ ଆଶ୍ଚିନ

ପୁଲକିତ ହୁଏ ଧରା

ଦଶଭୂଜା ଦୁର୍ଗା ବିଜେ ହୋଇଥାନ୍ତି

ଧରି ଖୁସିର ପସରା

ନଦୀ ପାଟେ ଦେଖ ହସେ କାଶତଣ୍ଣି

ଅପରୂପ ଶୋଭା ଦିଶେ

ଶୁଭ ମେଘମାଳା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ

ହସଇ ଆକାଶ ଦେଶେ

ନାନା ପୁଷ୍ଟେ ମହୀ ଉଛୁଳି ପଡ଼ଇ

ସାଜିଛି ପୂଜା ମଣ୍ଡପ

ଦେବୀ ଦଶଭୂଜା ଦଶରା ପରବ

ଶାରଦୀୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପର୍ବ

ଶୟୟ ସମ୍ବଦ ଏ ମଞ୍ଜପୁର ଦେଖି

ହସୁଛି କୃଷକ ମନ

ଭାଦ୍ରବ ଆଶ୍ଚିନ ପର୍ବ ପର୍ବାଣୀରେ

ଜୀବନ ହେଉଛି ଧନ୍ୟ

ବାଣପୁର ଖୋଜା

ତୁମେ ହିଁ ତୁମେ

ସୌଦାଗର ବିଶ୍ୱାଳ

ନା ନା !!!

ଜୀଇଁ ହୁଏନାହିଁ

ତୁମ ବିନା

ମୋ ଛାତିର ଦରଜକୁ

ତୁମ ପ୍ରେମ

ମୁଭ କିମ୍ବା ତୋଳିନି ପରି

ତୁମ ସ୍ଵର୍ଗରେ ମୋର ସ୍ଵନ୍ଧନକୁ ଉପସମ ମିଳିବ

ତୁମ ନଜରରେ

ମୋର ସାହାଡା ଗଛ ହିଁ ନିଜର

ମାତ୍ର

ଏ ତ ମୋ ଶପଥର କରାମତି

ନା ତୁମ ବିନା ମୁଁ ଆନ କଥାର ଅନୁସନ୍ଧିତ୍ୟ

ନା ଚେତନାରେ ଆନ ଚିତ୍ତନ

ବାସ୍

ତୁମେ ହିଁ ତୁମେ କେବଳ ତୁମେ.....

ମୋର ସବୁ ଦୋଷ ଦୁର୍ଲତାକୁ ଘୋଡ଼େଇ ପଣତରେ

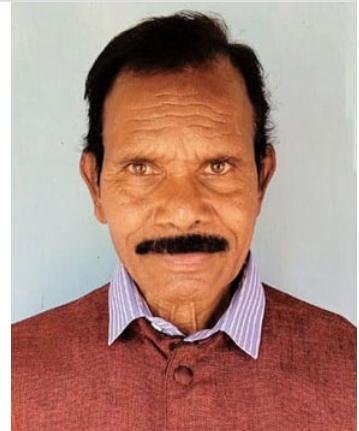
ଶୁଆଇ ଦେଇ ପାରିବ ଚିର ନିଦ୍ରାରେ.....

ଯୁବକ ଯୁବତୀ ସଙ୍ଗୀତଗାନ

ଡଃ ବିଦ୍ୟାଧର ମହାନ୍ତ

ରାଗ ॥ ଚକ୍ର କେଳି ॥

ଯୁବକ ଯୁବତୀ କରହେ ଗାନ,
ଆମେ ଭାରତୀୟ ବଢ଼ ମହାନ୍ ।୧।

ଆମ ହାତେ ଉଡ଼େ ଧୂଜା ତ୍ରିରଙ୍ଗା
ଯେଉଁ ଦେଶେ ଜାତୀୟତା ମହଙ୍ଗା ।୨।

ଯୁବକ ଯୁବତୀ ବିଦ୍ୱାଳୀ ବଢ଼
ତାଙ୍କ ହାତେ ଉଡ଼େ ନେତ ସମ୍ମତି ।୩।

ଯୁବକ ଯୁବତୀ ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ
କରୁଛନ୍ତି ସଦା ଦେଶେ ମହାନ୍ ।୪।

ତେଜରେ ମହାନ୍ ଜ୍ଞାନେ ମହାନ୍
ଜଗତେ ସୁନ୍ଦର ଯୁବକ ମାନ ।୫।

ଆମ ଦେଶର ଯୁବକ ଯୁବତୀ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ତପନ ତଡ଼ିତ ବଢ଼ ।୬।

ଯୁବକ ଯୁବତୀ ଲୌହର ଶକ୍ତି
ଦେଶକୁ କରନ୍ତି ବିନ୍ଦ୍ୟେ ଉନ୍ନତି ।୭।

ଦେଶ ମାତୃକାର ଜାଗ୍ରତ ସେନା
ଆକାଶେ ଉଡ଼ନ୍ତି ଲାଗିଛି ତେଣା ।୮।

ଯୁବକ ଯୁବତୀ ଆମ ମହାନ୍
ତାଙ୍କପାଇଁ ଚିର ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ।୯।

ଯୁବକ ଯୁବତୀ ଫୁଲ ସମାନ
ଦୁଷ୍ଟେ କଠିନ ସରଳେ ମହାନ୍ ।୧୦।

ମୋ ନ ୮୭୪୮୦୩୭୩୮୮.

ଏବେ ମୁଁ ସିନିୟୁର୍ ସିଟିଜେନ୍

ନିତ୍ୟ ରଙ୍ଗନ ନନ୍ଦ

ସମୟ ସାଥିରେ ତାଳ ଦେଇ ମୋର ବୟସଟା ବଢ଼ି ଚାଲିଛି,
ବୟସ ହେବାରୁ ଚାକିରୀରୁ ମୋତେ ଅବସର ମିଳି ଯାଇଛି ।
କିଏ କହେ ତୁମ ଦ୍ଵିତୀୟ ସୋପାନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଏବେ ହେଉଛି,
ଆଉ କିଏ କହେ ଜୀବନ ନାଟକର ଶେଷ ଅଙ୍କ ଆସି ଯାଇଛି ।
ଖିଆଳି ମନକୁ ପ୍ରଶ୍ନାଟିଏ ସଦା ବହୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଛି....
ଏବେ ମୁଁ ସିନିଆର୍ ସିଟିଜେନ୍ ହେଇ ଯାଇବି !!!

ଚାକିରି ସମୟେ ସାଥି ପରିଜନେ ବହୁ ଆଦୃତ ହୋଇଛି,
ଅବସର ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଲୋତା ମୁଁ ହେଇଯାଇଛି ।
ସାର୍ ଓ ସାହେବ ସମ୍ମୋଧନରେ ଦିନ କେତେ ବିତି ଯାଇବି,
ଏବେ କିନ୍ତୁ ସେଇ ସମ୍ମୋଧନର ସଂଙ୍ଗୀ ବଦଳି ଯାଇଛି,
ମରସା, ଅଙ୍କଲ୍ ସମ୍ମୋଧନ ଶୁଣି ମନଟା ଦୋହଳି ଯାଉଛି ।
ଖିଆଳି ମନକୁ ପ୍ରଶ୍ନାଟିଏ ସଦା ବହୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଛି....
ଏବେ ମୁଁ ସିନିଆର୍ ସିଟିଜେନ୍ ହେଇ ଯାଇବି !!!

ତୁଟି କଳା ରଙ୍ଗ ଦିନକୁଦିନ ତ ଧବଳ ହେବାରେ ଲାଗିଛି,

କଳାରଙ୍ଗ ବୋଲି ସଭିଙ୍କ ଆଗରେ ସତକୁ ଲୁଚାଇ ରଖୁଛି ।
 ସାଥି ମେଲେ ତାଳ ଦେଇ ଯେବେ ମଣିଙ୍କ ଭାକ୍ କରୁଛି,
 ବୁଝିପାରୁନି ମୁଁ ଜୋର ରେ ଚାଲିଲେ କାହିଁ ହାଲିଆ ଲାଗୁଛି ।
 ଖାଲନାଳ ହୋଇ ସିତି ଚଢି ଗଲେ ଘରଣୀକୁ ଭାରି ବାଧୁଛି,
 ଦରଦୀ କଣ୍ଠରେ କହୁଛି ସେ କ'ଣ ବୟସ ତୁମର ଆସୁଛି ?
 ଖିଆଳି ମନକୁ ପ୍ରଶ୍ନାଟିଏ ସଦା ବହୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଛି....
 ଏବେ ମୁଁ ସିନିଅର ସିଟିଜନ୍ ହେଉ ଯାଇଛି !!!

ଚିତ୍ତ ଦେଖା ଅବା ମୋବାଇଲ୍ ଧରି ସମୟଟା କଟି ଯାଉଛି,
 ସେହିବେଳେ କିଛି ବାଧା ଉପୁଜିଲେ ଚିତ୍ତିତତା ଖାଲି ଲାଗୁଛି ।
 ବର୍ଷା ଓ ଖରାକୁ ଖାତିରି ନକରି କେତେ ଦିନ ରାତି କାଟିଛି,
 ଏବେ କିନ୍ତୁ ତାହା ନ ଜଗିଲେ, ଦେହ ଟି ଖରାପ ହେଉଛି ।
 ଖିଆଳି ମନକୁ ପ୍ରଶ୍ନାଟିଏ ସଦା ବହୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଛି...
 ଏବେ ମୁଁ ସିନିଅର ସିଟିଜନ୍ ହେଉ ଯାଇଛି !!!

ଚାକିରି ଜଞ୍ଜାଳ ଭିତରେ ଥାଇବି ହସି ଖୁସି ଦିନ କାଟିଛି,
 ଚିକିଏ କଥାରେ କାହିଁକି କେଜାଣି ରାଗଭାଷ ମନେ ଆସୁଛି ।
 ଘରେ ପଚାରଛି କାହିଁକି ତୁମର ଚିତ୍ତିତତା ଭାବ ହେଉଛି,
 ଭାବୁଛି ସତରେ ବିନା କାରଣରେ ମନଟା ଦୁର୍ବଳ ହେଉଛି ।

ଖିଆଳି ମନକୁ ପ୍ରଶ୍ନଟିଏ ସଦା ବହୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଛି...

ଏବେ ମୁଁ ସିନିଆର ସିଟିଜନ୍ ହେଉ ଯାଇବି !!!

ବାଇକ୍ ସ୍କୁଟର ବହୁ ଚଲେଇଛି, ଏବେ ମୋତେ ମନା ହେଉଛି,

ଘରଣୀ ସହିତ ପିଲାଏ କହୁଛି, ତୁମ ବୟସ କି ଆଉ ଆସୁଛି ?

ଯାହାକିଛି କଥା କହୁଛି, ଉତ୍ତର ମିଳେ ତୁମ ବେଳ କ'ଣ ରହିଛି,

ପିଲାମାନେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ହଁ ଭରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ।

ସତି ରେ ଚଢ଼ି କାମ କରିବାକୁ, ମନରେ ଯେବେ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି,

ଘରଣୀ ଚିହ୍ନିକି କହୁଛନ୍ତି କ'ଣ ବୟସ ତୁମର ଆସୁଛି ?

ଖିଆଳି ମନକୁ ପ୍ରଶ୍ନଟିଏ ସଦା ବହୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଛି....

ଏବେ ମୁଁ ସିନିଆର ସିଟିଜନ୍ ହେଉ ଯାଇବି !!!

ନାତି ନାତୁଣୀ ଙ୍କ ମେଳରେ ଏବେ ତ ସମୟ କଟି ଯାଉଛି,

ବରିଷ୍ଟ ମାନଙ୍କର ସାଥିରେ ଦେଶି ବସିବାକୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି ।

ବଜାର ସତରା କରିବାକୁ ଗଲେ, ଦୋକାନୀଙ୍କ ହାଲ ବୁଝୁଛି,

ରେଢ଼ ଆଉ ମୂଲାମୂଲି ନାହିଁ, ଯାହା କହିଲେ ତା ଦେଉଛି ।

ନିଜ ସହ ଅନ୍ୟ ସାଥି ମାନଙ୍କର ଖବର ଅନ୍ତର ବୁଝୁଛି ।

ଖିଆଳି ମନକୁ ପ୍ରଶ୍ନଟିଏ ସଦା ବହୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଛି...

ଏବେ ମୁଁ ସିନିଆର ସିଟିଜନ୍ ହେଉ ଯାଇବି !!!

କିଛିଦିନ ହେଲା ସାଙ୍ଗସାଥି ଙୁର ଦେହାନ୍ତ ଖବର ଆସୁଛି,
 ଶୁଣି ଦେଲେ ମନ ଭିତରଟା ଖାଲି ଡହଳ ବିକଳ ଲାଗୁଛି ।
 ସ୍ଵାଲ୍ପ ଆଉ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରେ ତାଙ୍କ ସାଥେ ଦିନ କେତେ କାଟିଛି,
 ପୁରୁଣା କଥା ମନେ ପଡ଼ିଗଲେ, ମନ ଠା ଦୋହଳି ଯାଉଛି ।
 ଖାଲି ମନକୁ ପ୍ରଶ୍ନାଟିଏ ସଦା ବହୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଛି...
 ଏବେ ମୁଁ ସିନିଆର ସିଟିଜିନ୍ ହେଇ ଯାଇଛି !!!

ଡଃ ଏଲ ଏ -୧୩, ବୀର ସ୍ଵରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୋ - ୯୮୩୭୧୭୮୭୪

ନୀରବତା

ଡଃ ତାନଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ନୀରବତା କହେ ଅନେକ କାହାଣୀ

ଓଠ ପିଇଯାଏ ଲୁହ

ମିଳନର ବଂଶୀ ବେମୁରା ରାଗିଣୀ

କେବେ ଭରିଦିଏ କୋହ...

ଆଲୋକ ଅନ୍ଧାର ସବୁ ଲାଗେ ପର

ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ନୀରବତା

ବିଗତ ଦିନର ମିଠା ଅନୁଭବ

ମନେ ଆଣେ କେତେ ବ୍ୟଥା...

ନୀଳ ସାଗରର ଗୋଧୂଳି ବେଳାରେ

ଅନେକ ଲହୁଡ଼ି ସ୍ମୃତି

ନୀରବରେ ସେତ ନିତି ଫେରିଯାଏ

ଗାଏ କରୁଣର ଗୀତି...

ଉଦାସୀ ହୃଦୟ ନୀରବରେ ଖୋଜେ

କୃଷ୍ଣରୂପାର ହସ

ମନ ଝୁରି ହୁଏ ପାଇବାକୁ ଥରେ

ଅମୃତ ମିଠା ପରଶ...

ଯେତେ ନୀରବତା ଥାଏ ମନେ ଲୁଚି

ହୃଦୟର ନିବିଡ଼ତା

ମନର ମଣିଷ ବୁଝିଥାଏ ଏକା

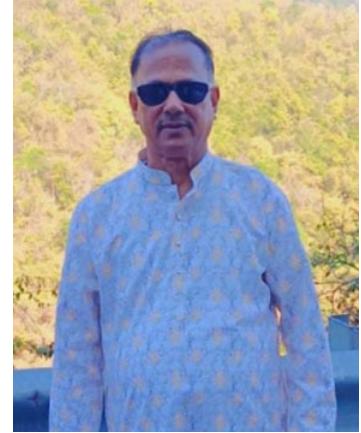
ତା ପ୍ରିୟା ମନର ବ୍ୟଥା ॥

ବାଲେଶ୍ୱର

ମାଆ

ସତିକାନ୍ତ ରଥ

ମାଆର ମମତା ମାଆର ଶରଧା
ଉଣା ହୁଏ ନାହିଁ କେବେ,
ମାଆ ପରି ସତେ ନିଜର ଜଣେ ବି
ନାହାନ୍ତି କେହିବି ଭବେ.
ଯେତେ ବାଧାବିଘ୍ନ ଆସୁ ଏ ଜୀବନେ
ମାଆ କଥା ଭୁଲ ନାହିଁ,
ମାଆ ରଣ ଶୁଭ୍ରିବାକୁ ଏ ମହୀରେ
କେହିବି ଜନମି ନାହିଁ.
ଯେତେ ବଡ଼ ପଦେ ଥାଅ ପଛ ତୁମେ
ମାଆ ପାଖରେ ତ ଛୁଆ,
ଭୁଲି ନିଜର ସେ ଦିଦିନିଆଁ ପଦ
ମାଆ ପାଖେ ହୁଅ ଠିଆ.
ମାଆ ମାଆ ବୋଲି ଡାକିଦେଲେ ଥରେ
ମନଦୁଃଖ ଦୂର ହୁଏ,
ପୁଅ-ଝିଆ ପାଇଁ ମାଆର ତ୍ୟାଗକୁ
ଭୁଲିକି ପାରିବ କିଏ ?

ନିଜେ ସେ ନ ଖାଇ ନିଜେ ସେ ନ ପିଛି
ପିଲାପାଇଁ ସଞ୍ଚିଥାଏ,
ପିଲାର ପେଟରେ ଆହାର ଦେଇ ସେ
ନିଜ ସୁଖ ଲଭିଥାଏ.
ଚିର ଦୟାମୟୀ କ୍ଷମାର ମୁରତି
ମାଆ ପରା ସର୍ବଂପହା,
ମାଆ ଅଟେ ଶତ ଗୁରୁଙ୍କ ସମାନ
ମାଆ ତ ଦେଖାଏ ରାହା.
ଅବହେଲା ତାକୁ କରନି ଜୀବନେ
କର ତା'ଆଦର ସଦା,
ତା 'ଆଶିଷ ଧାରା ଶିରେ ବରଷିଲେ
ଦୂର ହୁଏ ସବୁ ବାଧା.
ଶକ୍ତି ବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ରାତି ପାହିଲାଣି ରାବତ୍ କାର୍

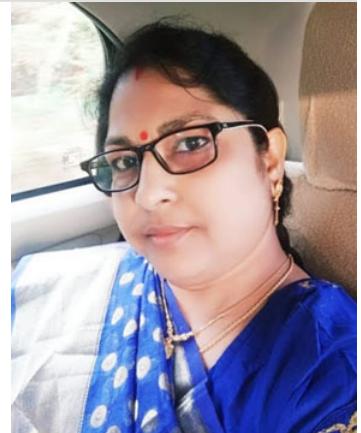
ନିବେଦିତା ପଣ୍ଡା

ରାତି ପାହିଲାଣି କାର୍ ରାବିଲାଣି

କେତେ ପୁଲକିତ ଧରା,

ଚଳ ଓ ଚଞ୍ଚଳ ସମଗ୍ର ଜଗତ

ନୂତନ ସପନ ଭରା ।

ପ୍ରଭାତରେ ହୁଏ ସୁଖ ସୁର୍ଯ୍ୟାଦୟ

କେତେ ଲୋକଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ,

ଆଉ କେତେକଙ୍କ ଦିନ ସରିଯାଏ

ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭିତରେ ।

ସୁର୍ଯ୍ୟାଦୟ ସଙ୍ଗେ ସୁର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ବି ହସେ

ରାତି ପରେ ଦିନ ଆସେ,

ପ୍ରଭାତ ଦେଖାଏ ନବୀନ ସପନ

ବଞ୍ଚି ମଣିଷ ହରଣେ ।

ଦିବସ ଓ ରାତ୍ରି, ପରିପୂରକୀୟ

ସମନ୍ଦୟ ଆକର୍ଷଣ ,

ଜଣେ ସ୍ଥାନ୍ତି ହେଲେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପ୍ରୀତି

ଇଷ୍ଟିତ ପ୍ରଣୟ ପ୍ରାଣ ।

ରାତି ଯେବେ ହୁଏ ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣାର

ଅବସାଦ-ସ୍ନେହବିନ୍ଦୁ ,

ପ୍ରଭାତ ଆଣଇ ନୂତନ ଆକାଶେ

ଆକାଂକ୍ଷାର ପୂର୍ଣ୍ଣକ୍ଷମ୍ବନ୍ଧୁ ।

ରାତି ତ ଅଭୀତ ଝଉର ବେଦନା

ବିରାଗ , ଆନନ୍ଦ ଚକ୍ଷୁ ,

ସକାଳ ତାହାର ମନ ଦରଜାରେ

କାମନା ଆଶ୍ରିତ ଭକ୍ଷୁ ।

ରାତି ଯଦି ଝରା ଶେଫାଳୀ ଫୁଲର

ସାଉଁଟା ସ୍କୁଟି ସୁଗନ୍ଧା ,

ସକାଳ ତ ଆଶା ତଚ୍ଛିନୀର ସ୍ନୋତ

ଭବ୍ୟ ଯୋଜନା ବନ୍ଧା ।

ଜଣେ ଯେ ଅଭୂଲା ଅତୀତ ଲଗନେ

ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରାଶା ଉଷା ,

ଆଉ ଜଣେ ତା'ର ବିଶ୍ୱାସ ଆକାଶେ

ଉଛୁଅସ, ଜୀବନ ଆଶା ।

ନିଶି ସନ୍ଧ୍ୟା ଦୀପ, ନିଷ୍ଠାର ଦୀପାଳି

ନୀରବ ଆଲୋକ ଶିଖା ,

ପ୍ରଭାତ ସର୍ବଦା ଅଦେଖା ହାତର

ଆଶାତୀତ ଭାଗ୍ୟରେଖା ।

ରଜନୀ ଅତୀତ, ଦିବା ବର୍ତ୍ତମାନ

ଉଭୟଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ,

ଅନୁଭବ ଯେବେ ଆଗେଇ ଚାଲିବା

ସଫଳତା ହେବ ସିଦ୍ଧ !

ରାଉରକେଳା

ମନେପଡ଼େ ମୋ ଶିକ୍ଷାଳୟ

ହିମାଞ୍ଜିଲ ନାଗ

ଫେରି ଆସନ୍ତା କି ସେହି ସମୟ
ପୁଣି ଯାଆନ୍ତି ମୁ ଥରେ
ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସି ମୁ ଦିଆନ୍ତି
ଉଉର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ

ସକାଳୁ ଯାଇ ମୁ ସଂଜକୁ ଫେରନ୍ତି
ଆଆନ୍ତି ସାଙ୍ଗ ମେଲରେ
ବହି ପଡ଼ ଧରି ଗମନ କରନ୍ତି
ପଢନ୍ତି ଶ୍ରେଣୀ କୋଠାରେ

ସାଙ୍ଗ ସାଥି ମେଲେ ଖଟି ମୁ କରନ୍ତି
ନାନା ଗପ ମାନ କହି
ପରୀକ୍ଷା ଖାତାରେ ଉତାରି ଲେଖନ୍ତି
ଇତିହାସ ମନ ବହି

କଲମ ମୁନ ମୋ ହାତ ପାପୁଲିରେ
ଉତାରି ଦିଆନ୍ତି କହି
ଗୁରୁ ମୋର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଫଳକ ପଟରେ
ମୁଖ ମୋର ଚାହିଁ ବହି

ଗୁରୁ ଙ୍କ ବଚନ ଆଜି ମୁ ଝୁରୁଛି
ଆସନ୍ତା କି ସେହି ଦିନ
ପୁଣି ମୁଁ ଯାଆନ୍ତି ଆଗରେ ବସନ୍ତ
ଗଢିଯାଆନ୍ତା କି ଦିନ

ସାଙ୍ଗ ସାଥି ଆଜି ଅଚିହ୍ନା ବଣରେ
 ଖୋଜୁଥିବେ ସାଙ୍ଗ ଜହୁ
 ପାଇସରିଥିବେ ଅଚିହ୍ନା ବଛୁକୁ
 ସଙ୍ଗେ କାହୁଥିବା ଦିନ

ଗାଁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଯାଇ ମୁଁ ଦେଖିଲି
 ଲାଗିଲା ଯେପରି ମୋର
 ଖେଳୁଥିଲି ଦିନେ ଗୋଡ଼ି ମାଟି ବହି
 ପୋଲିସ ବାବୁକୁ ତୋର

ଫେରି ଆସନ୍ତା କି ସେହି ସମୟ
 ପୁଣି ଯାଆନ୍ତି ମୁଁ ଥରେ
 ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସି ମୁଁ ଦିଅନ୍ତି
 ଉଉର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ

ଫୋ ନ -୨୩୭୦୩୮୯୭୮୭୨

ଠିକଣା - ସାଲେପାଲି, ମ ରାମପୁର , କଳାହାଣ୍ଡି ୭୭୭୧୦୦

ମୀରବ କୋହ

ସୁମିତ୍ରା ନାଏକ

ଝରିଛୁରି ତୋତେ ଧକି ପଡ଼ିଲିଣି
ଅନ୍ତର ମୋର କାନ୍ଦୁଚି
କେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖିବି ତୋତେରେ
ଦିନରାତି ବସି ଭାବୁଚି ॥

ଦୁଃଖର ଭାରକୁ ଏମିତି ଲଦିବୁ
ଆଖିରୁ ସରେନି ଲୁହ
ଉଙ୍ଗାକୁଡ଼ିଆରେ ଦିନ ମୁଁ କାହୁଛି
କେମିତି ବଞ୍ଚିବି କହ ॥

ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଦୂରେଇ ଗଲେଣି
ଦୁର୍ବଳତା ମୋର ଦେଖି
ଦୁଃଖ ସବୁକୁ ମୁଁ ସ୍ଵଖ ବୋଲି ଭାବି
ତୋ ପାଇଁ ବଞ୍ଚି ରହିଛି ॥

କାହାକୁ କହିବି ଦୁଃଖ ମୋର ସବୁ
କିଏ ବା କରିବ ଆହା
ତୁ ନାଥ ସୁଦୟା ମୋତେ କରିଥିବୁ
ବିପଦେ ହୋଇବୁ ସାହା ॥

ଡେଙ୍କାନାଳ

ସମ୍ମର୍ତ୍ତର ପଶାପାଳି

ସୁନିତା ମହାନ୍ତି

ଏ ସଂସାର ଏକ ମାୟା ମରୀଚିକା

ଦୁଇଦିନ ଏଠି ଖେଳ

ଆସିଛ ଏକା ଯିବାଟି ଏକା

ଛାତି ପରିବାର ମେଲ ।

ସଂସାର ହାଟରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୁଃଖ ସାଥେ

ଲାଗେ ପଶା ପାଳି ଖେଳ

ଏ ଜୀବନ ଦୁହଁ ଗୋଲାପର ଶଯ୍ୟା

ପଥ କଣ୍ଟକିତ ଖାଲ ।

ସୁଗୁଣ ଦୁର୍ଗୁଣ ଉଣ୍ଣରଙ୍କ ଦାନ

ସାଥେ ଚାଲିଥିବ ଘେରି

କର୍ମମୟ ଏହି ଦୁନିଆଁ ବୁଝୁରେ

କର୍ମ କରିଯିବ ଭରି ।

ସ୍ନେହଁ ଆଦରର ପରା ମୁଣ୍ଡାଇ

ବାଣ୍ଡୁ ଧିଲେ ହେବୁ ପ୍ରିୟ

ପାନରୁ ଟିକିଏ ତୁନ ଖସିଗଲେ

ପାଟି ଛା ହେବ ଶ୍ରେୟ ।

ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଏ ଜୀବନ ନାଟକ

ପଶାପାଳି ଖେଳ ଭଳି

କୌରବ ଅଧିକ ବଳଶାଳୀ ଏଠି

ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଭଜିବେ ମାଳି ।

କେତେଯେ ଦ୍ରୋପଦୀ କେଶ ଖୋଲି ରୁଲେ

ନାହିଁ ଆଇନର ଚାଲି

ଲୁହ ଖାଲି ଓ୦ ପିଇ ଯାଉଥିବ

ଦୃଦୟେ ଦୁଃଖର ମାଳି

ନୀରବରେ ପାର୍ଥ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବଜ ଯେ

ପୋଛୁନାହିଁ ଭଗ୍ନୀ ଲୁହ

ଭାରତ ମତା ଯେ ଅସହାୟ ଆଜି

ଦେଖି ପଶାପାଳି ମୋହି ।

ଜୀବନ ଏମିତି ଦୋଛକିରେ ଅଛି
 କେହି ଦୁହଁ ଆପଣାର
 କୀର ଖୋଇ ସାପ ପାଲୁଥିଲେ ନିଶ୍ଚେ
 ଦେବ ସେ ତୋଟ ପ୍ରହାର ।
 ସଂସାର ନାଆକୁ ସମର୍ପ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
 ପଶାପାଳି ସମ୍ପର୍କର
 ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ପଥେ ସାରଥୀ ସେ ନିଶ୍ଚେ
 ଜିତାଇବେ ଚକ୍ରଧର ।
 ଅପେକ୍ଷାର ଫଳ ଅତି ସୁମଧୁର
 ଦେବେ ସେ ତୁମକୁ ଯାତି
 ମାନ ଅଭିମାନ ନିଜାର ଅମାର
 ଭୁଲି ହେବ ନାହିଁ ପ୍ରାଚୀ ।

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ରାଧାଷ୍ଟ୍ରମୀ

ବସନ୍ତ କୁମାର ପ୍ରଧାନ

ଭାଦ୍ରବ ମାସର ଶୁକ୍ଳ ଅଷ୍ଟମୀରେ
 ଶ୍ରୀ ରାଧାରାଣୀଙ୍କ ଜନ୍ମ,
 ବିଭିନ୍ନ ଯ୍ୟାନରେ ପୂଜା ହୋଇଥାଏ
 ଉକାରି ପବିତ୍ର ନାମ ।
 ପିତା ବୃଷତାନ୍ତୁ ମାତା କାର୍ତ୍ତିଦାଙ୍କ
 ଅଟନ୍ତି ସେ ପ୍ରାଣଧନ,
 ଅଯୋନିସମ୍ମୁତା ପୁଣ୍ୟମୟ ଗାଥା
 ଶାସ୍ତ୍ର କରେ ଶୁଣ ଗାନ ।
 ସେହି ଶକ୍ତିମୟୀ ଆହ୍ୱାଦିନୀ ଶକ୍ତି
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରୂପା ପ୍ରେମମୟୀ,
 ଅପ୍ରାକୃତ ପ୍ରେମ ଲୀଳା ରଚିବାକୁ
 ଆସିଛନ୍ତି ସେହି ମହୀ ।
 ରାଧା କୃଷ୍ଣ ଏକ ଅଭିନ୍ନ ଆତ୍ମା
 ଲୀଳା ପାଇଁ ବେନି ତନ୍ତ୍ର,
 କୃଷ୍ଣ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱରୀ ପ୍ରୀତି ରାସେଶ୍ୱରୀ
 ନୟନ ଫିଟିଲା ଦିନ୍ବୁ ।

ପ୍ରେମୀ ପ୍ରେମାସ୍ତ୍ରଦ ଅଭେଦ ପ୍ରୀତିରେ
 ତୁମରି ଭାବ ବନ୍ଧନ,
 ପ୍ରେମର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ପ୍ରଚାରିଲ
 ପ୍ରେମ ଶାଶ୍ଵତ ଚିରତ୍ତନ ।
 ଅପ୍ରାକୃତ ପ୍ରେମ ମୂରତି ଉଭୟ
 ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରେମ,
 ପିଣ୍ଡରୁ ପରାଣ ଚାଲିଯାଉ ମୋର
 ଧରି ସେ ପବିତ୍ର ନାମ ।

ହରିହରପୁର, ଛେଣ୍ଟିପଦା, ଅନୁଗୁଳ

ଜଣେ ସେ ପାରୁଛି ଦେଖି

ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା

ବଞ୍ଚିଥିଲା ବେଳେ ଖାଇବାକୁ ଗଣ୍ଠେ

ଉଲକରି ଦେଲ ନାହିଁ

ମଲାପରେ ଆଜି ଲୋକ ଦେଖାଣିଆଁ

ଖୁଆଇଲ ସାଇ ଭାଇ ।

ହଜାରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୋଇକି ବୁଲୁଛ

ଫୁଲେଇ ତୁମର ଛାତି

ଭୁଲିଗଲ , ବାପ ବଞ୍ଚିଥିଲା ବେଳେ

ଉପାସେ କାଟିଛି ରାତି ।

ବୁଢ଼ା ବୟସରେ ପାଖରେ ବସିନ

ଦେହରେ ମାରିନ ହାତ

କଥା କଥାକରେ ଭାରିଯା ଲଗେଇ

ମାରିଛ ଗୋଇଠା ନାତ ।

ତୁଣୁର ଭାଷାରେ ଦେଇଛ ତାଙ୍କର

କୋମଳ ହୃଦୟ ଭିଣି

ଭାବୁଛକି ଲୋକ ଖାଇବାକୁ ଦେଇ

ପାରିବ ହୃଦୟ ଜିଣି ?

ତମେ ଯା' କରୁଛ ଜାଣୁ କେ ନ ଜାଣୁ

ଜଣେ ସେ ପାରୁଛି ଦେଖି

ସୁଧମୂଳ ସବୁ ହିସାବ କରିକି

ଖାତାରେ ରଖୁଛି ଲେଖି ।

ଭୋଗିବାକୁ ହବ କରମକୁ ଘେନି

ଏଇଠି ତୁମକୁ ଫଳ

କାହାକୁ କାହିଁକି କହିବା କହିଲୁ

ସବୁତ ଦେହକୁ ବଳ ।

କୁଆଁସ , ମେରଦା କାଟିଆ , ଯାଜପୁର

ଆଲାପ:~୮୯୬୭୩୭୭୭୮

ସାଧିଟିଏ

ପ୍ରଶାନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମା

ଦେହର ଘା'ଟା ଶୁଣେ ଦୁଇଦିନେ
ମନର ଘା' ଟା ନୁହେଁ
ମନର ଘା' ଟା ଶୁଣିବାକୁ ହେଲେ
ସାଧି ଟିଏ ପରା ଚାହେଁ ।

ଅଙ୍ଗ କଟିଗଲେ ଯୋଡ଼ି ହେବ ସିନା
ମନ କଟିଗଲେ ନୁହେଁ
ମନ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ସାଧି ଟିଏ ପରା
ସାଧୀର ବାଟକୁ ଚାହେଁ ।

ଘର ଯୋଡ଼ି ହେବ ଇଟା ପଥରରେ
ହୃଦୟ ଭାଙ୍ଗିଲେ ନୁହେଁ
ହୃଦୟ ପାଇଁକି ସାଧି ଟିଏ ପରା
ଚାହିଁ ବସି ରହି ଥାଏ ।

ଲିଭି ଥିବା ଦୀପ ଲାଗିଯିବ ସିନା
ମନର ଦୀପଟା କେବେ
ମନର ଦୀପଟି ଆଳୋକିତ ହେବେ
ପାଖେ ଥାଏ ସାଧି ଯେବେ ।

ଘରର ଅଳିଆ ଝାଡୁରେ ଛାଡ଼ିବ
ଅନ୍ତର ଅଳିଆ ନୁହେଁ
ଅନ୍ତର ଅଳିଆ ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେଲେ
ସାଧି ଟିଏ ପରା ଚାହେଁ ।

ପଳାଶପୁର, ଖୋଜ୍ରୀ

ରଙ୍ଗ

ଦେବାଶିଷ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ

ଶାମ୍ବୁର ମୁଷଳ ଘୋରିବାରେ ସିନା
ନୟାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ଯଦୁକୁଳ
ହେଲେ, ଏତେ ଘୃଣାର ରଙ୍ଗ ବୋଲିବା
ପରେ ବି କାଇଁ ଚିକିଏ ବି ବିକାର ନାଇଁ
ମନରେ ତୁମର
କାରଣ, ଭାରି ଅସହଜ ନୁହେଁ କି
ନିରେଖିବାକୁ
ଆପଣାର
ମନ ଭିତରର ଅନ୍ଧକାର ?

ଛାତିରେ ହାତରଖି କୁହତ
ତୁମେ କହୁଛ ଯାହା
ସତରେ କଣ ହୋଇଛ ତାହା ?
ଖାଲି ରଙ୍ଗ ବଦଳ କରିଲେ କଣ
ମିଳିଯାଏ କ୍ରାନ୍ତି
ନା ତାହା କେବଳ ମନର ଭ୍ରାନ୍ତି ?

ଖାଲି ବାହାରର ରଙ୍ଗବଦଳ
କରି ସିନା
ଦେଖାଉଛ ଆପଣାର କାଢିପଣ
ହେଲେ କେବେ ନିରେଖିଛ କି
ଭିତର ମଣିଷଟିର ବିମର୍ଶପଣ ?
ଚେଷ୍ଟାକଲେ ବି କଣ ପୋଛି ପାରିବ କି
ଘାସ ପାପୁଳିରେ ମୋତିପରି ଝଲସୁଥିବା
ମାଇ କାକର ର ଲାକ୍ଷ୍ମୀ ଚାହାଣୀ
ଭୋଦେଇ ପବନର ଛୁଆଁରେ କୁରୁଲୁ ଥିବା
ଧାନ କ୍ଷେତର ସବୁଜିମା
ଏଥିରେ ଭୁମିସାତ୍ ହେଉନି କି
ତୁମର ବତିମା ?

ସେ କେଉଁକାଳ ରୁ ଶୁଣିଆସୁଛୁ
 ଖୁବ୍ ପବିତ୍ର ଓ ପରିଛନ୍ତି
 ସାହିତ୍ୟର ଅଗଣା
 ହେଲେ ସୃଜନ ସାମର୍ଥ୍ୟହୀନ
 ବୃଦ୍ଧନ୍ତିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ
 ତାହା ପାଲଟି ଯାଇନି କି
 ଦୂରଭିସନ୍ଧିର ଅରମା ?

କ୍ଷମତା ଶିରୋପା ନାଇଲେ
 ଅହଂକାରୀ ସିନା ମଣ୍ଡୁଆଏ
 ଆପଣାକୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ
 ହେଲେ ତେଏର ଶାସକ ହଜିଲେଣି
 ସମୟର କରାଳ ସ୍ମୃଅରେ
 ଅଥଚ କବିଟିଏ ହୃଦୟର ନିକୁଞ୍ଜରେ
 ନିରଢ଼ର ବଂଶୀ ବଜାଉ ନଥାଏ କି
 ଅକପଟ ଆପଣାପଣରେ
 ହେଲେ, କେଉଁ କାଳରେ
 କାଳ ତାକୁ କବଳିତ କରି ପାରିଛି କି
 ମରଣ ଫାଗରେ ?

ମଣ୍ଡୁଆ, କେନ୍ଦ୍ରର ଗଡ଼
 ମୋ -୯୮୩୭୭୪୭୩୫୪

ଅର୍ଧ ତଟର ଉପଲବ୍ଧି

ଡଃ ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ମିଶ୍ର

(ସନ୍ଦେଶ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶପଦୀ)

ପ୍ରାତଃ ପ୍ରହରରେ ଦିନେ ଅର୍ଧ ତଟେ ବସି
ଦେଖୁଥିଲି ଉର୍ମି ଯେତେ ତଟରୁ ଫେରଇ
ଏକ ପରେ ଆରେକ ଯେ ପ୍ରତିସ୍ଵର୍ଦ୍ଦା ତୁଳ୍ୟ
କୀପ୍ର ବେଗେ ମାଡ଼ି ଆସି ଛୁଇଥାନ୍ତି କୂଳ ।

କେତେ ଯେ ଶାମୁକା ଶଙ୍ଖ ଦେଇଥାଏ ଭେଟି
ସହସା କେବେ ସେ ନିଏ ଦରବ ଲେଉଟି
ଅର୍ଧର ସେ ଉର୍ମୀମାଳ ସତେ କି କୁହଇ
ଦେଇଅଛୁ ଯାହା ଜନେ, ପାଇବୁ ତୁ ସେଇ ।

ତରଙ୍ଗାୟିତ ତରଙ୍ଗ ଉକ୍ତ-ନୀର ହୋଇ
ଜୀବନର ସ୍ଥିତିକୁ ଯେ ଦିଅଇ ବୁଝାଇ
କେବେ ଜୀବନରେ ପ୍ରାପ୍ୟ ହୁଏ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନ
କେବେ ପୁଣି ନୀର ସ୍ଥାନେ ବିତଇ ଜୀବନ ।

ଫେରିଲି ମୁଁ ଉର୍ମୀଠୁ ମହତ ଶିକ୍ଷା ଲଭି
ଅର୍ଧ ତଟରୁ ହେଲା ମୋ ନବ ଉପଲବ୍ଧି ॥

ମଣ୍ଡଳ (ବଲାଙ୍ଗୀର)

ବିବାହ ଓ ଛାଡ଼ପତ୍ର

କୁଳମଣି ବାରିକ

ବୈବାହିକ ଜୀବନ, ନୁହଇଁ ମୂଲ୍ୟହୀନ,
ଦିଏ ସୁଖଦ, ଶୁଭଦ, ଅତୁଳ,
ମୁୟମାଣ ସଂଭୋଗେ, କ୍ରିୟାର ବିନିଯୋଗେ,
ହରି ବିଫଳତା, ଦିଅଇ ଫଳ ॥

ବିବାହ ଯେ'ବନ୍ଧନ, ବେନି ମନ ଅଭିଯାନ,
ରହେ କାଳ କାଳକୁ ଆଜୀବନ,
ଯେମେମସ୍ୟା ସମାଧାନେ, ରୁହଞ୍ଚ ସାବଧାନେ,
ସମସ୍ୟାକୁ କରନ୍ତୁ ଉଲଙ୍ଘନ ॥

ବାୟୁ ବାତୁଳ ପ୍ରାୟେ, ଚିହ୍ନା ଅଚିହ୍ନା ହୁଏ,
ଧ୍ୟାନ ଅଧ୍ୟାନ ମିଶ୍ରିତ, ମାନସ,
ହରନ୍ତୁ ମାନସିକ, ନଘେନ ଯତ୍ତୁକ,
ଯେ'ନାଶର କାରଣ, ସର୍ବନାଶ ॥

ସର୍ବନାଶରେ ମତି, କରିଲେ ଦୁର୍ନୀତି,
ପୁନଃ ହର ବଳ, ବୀର୍ଯ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତି,
ବିପରୀତ କରମ, ବିରୋଧାଭ୍ୟାସ ଧର୍ମ,
ଧରି ଉଦ୍ଧରିବା ଫଳେ ଅଶାନ୍ତି ॥

ରହନ୍ତି ଅନ୍ୟ ଠାବେ, ସିଙ୍ଗ ସିଙ୍ଗ ଅଭାବେ,
ନଳେଖିଲ ଯେବେ ଛାଡ଼ପତ୍ର,
ଜିଜ୍ଞାସାର୍ଥେ ପେଶନ୍ତି, ଦ୍ଵିଧା ମତେ ଜଳନ୍ତି,

ଅତ୍ର ଓ ତତ୍ର ଆବର ସର୍ବତ୍ର ॥
ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟାରେ, ପଢ଼ି ମାଟି ବାସରେ,
ବାହୁନନ୍ଦି ଅଯଥା, ମଥାକୁ କୋଡ଼ି,
ବିବାହ ପରମରା, ଅଲଣା ଲାଗେ ପରା,
ଯଦିରେ ନିୟମକୁ, ଦେଉ ପୋଡ଼ି ॥

ଯଦିର ଛାଡ଼ପତ୍ର, ମନେ ଭରିଲ ଅତ୍ର,
ବିଭା, ସଂସ୍କାର ହୁଏ ଅପବିତ୍ର,
ସବୁଠାରୁ ଯେ'ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ବିଭା ହେବାରେ ଲୟ,
ମାନସ ହେଉ, ସୁଖରେ ଆଶ୍ରିତ ॥

ବିବାହଯେ କରିବା, ଆବର ନ'କରିବା,
ଏକା ଭଳି ହୁଅଇ ତୁଳନୀୟ,
ବିବାହ କରି ଯଶ, ଛାଡ଼ପତ୍ରେ ଅପଯଶ,
ମୁଣ୍ଡେଇବା ଭଣ୍ଡେଇବାର ଶ୍ରେସ୍ଠ ॥

ଶିଶୁଆ, ସାଲେପୁର, କଟକ

ରାସେଣ୍ଠୁରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧା

ଗଗନ ବିହାରୀ ଷଡ଼ଙ୍କୀ

ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ, କୃଷ୍ଣ ଅବତାରେ
ଧର୍ମ ସଂସ୍କାରନ ପାଇଁ,
ରଚି ନାନା ଲୀଳା, ସେହି ନନ୍ଦବଳା
ଦୁଷ୍ଟଙ୍କୁ ନାଶିଲେ ସାଇଁ ।୧
ପ୍ରିୟ ସହଚରୀ, ରାଧିକା ସୁନ୍ଦରୀ
ଥିଲେ ବାଲ୍ୟ କାଳ ସଖୀ,
ଗୋପଗୋପାଳୁଣୀସଙ୍କତେବାୟୁଣୀ
କୃଷ୍ଣ ସହ ସମ ଦୁଃଖୀ ।୨
ଚନ୍ଦ୍ରସେଣା ବର, ଥିଲା ନପୁଂଷକ
ଉଚ୍ଚିଲା ଶାଶ୍ଵତ ରାଧାର,
କୁଟୀଲା ନଶନ୍ତ, ବଡ଼ ସେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟି
ଅପବାଦ ଦେବା ସାର ।୩
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପ୍ରେମରେ, ରାଧା ପ୍ରେମାସଙ୍କ
ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରେମରେ ମଜେ,
ରାଇ ବିନୋଦିନୀ, ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ସଙ୍କନ୍ଦୀ
ଗୋପରେ ତଳେ ମଉଜେ ।୪

କୃଷ୍ଣ ବଂଶୀ ସ୍ବନେ, ରାଧିକା ବାଉଳା
କୁଞ୍ଜ ବନେ ମିଳେ ଆସି,
ନାନା ଅଙ୍ଗ ଭଙ୍ଗୀ, କରି କୃଷ୍ଣ ସଙ୍କୀ
ପ୍ରେମଟି ଥାଏ ପ୍ରକାଶି ।୫
ଦିବ୍ୟ ବୃଦ୍ଧାବନେ, ରାସେଣ୍ଠୁରୀ ରାଧା
ମହାରାସର ନାୟିକା,
ମଥୁରା ଦ୍ୱାରକା, ଯିବାରୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ରାଧା ହୋଇଗଲେ ଏକା ।୬
ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ବିଜ୍ଞେଦ, ବିଦାରିଲା ହୃଦ
ମିଳିଲା ଟି ଅପବାଦ,
ରାଧା ଅପନିନ୍ଦା, ନସହି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
କଲେ ତାର ପ୍ରତିବାଦ ।୭

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବ୍ୟଥିତ, ହୋଇଲେ ଅସୁସ୍ତ୍ର
ସୁସ୍ତ୍ର ହୋଇବେ ଝଗତୀ,

କଣା ମାଠିଆରେ, ପାଣି ଆଣି ରାଧା

ସୁସ୍ତ୍ର କରି ହେଲେ ସତୀ ।୮

ରାଧା ପଦରଜ, ପାଇ ପ୍ରଭୁ ସୁସ୍ତ୍ର

ଉଚ୍ଚ ଗୋଟି ଗଲା ଦବି,

ସତୀ ପରୀକ୍ଷାରେ, ହୋଇଲେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ

ରାସ୍ତେଶ୍ଵରୀ ରାଧା ଦେବୀ ।୯

କୃଷ୍ଣ ପରମାତ୍ମା, ରାଧିକା ଜୀବାତ୍ମା

ଦୁହେଁ ଦୁହିଙ୍କର ପାଇଁ,

ପରମାତ୍ମା ସଙ୍ଗେ, ମିଳନ ନିମିତ୍ତ

ଆତ୍ମା ହୁଏ ହାଇଁପାଇଁ ।୧୦

ବ୍ରକ୍ଷ କଲୋନୀ, ଆଠଗତ, କଟକ

ମାଆର ଖେଦ

ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଖଣ୍ଡାଳ

ମାଆର ସେନେହ ଅମୃତର ଧାର

ଶିଶୁ ଲାଗି ଅଭିପ୍ରେତ ,

ନଅ ମାସ ଦଶ ଦିନ ଗର୍ଭ କଷ୍ଟ

ବ୍ରହ୍ମଶୈ ସର୍ବ ବିଦିତ ॥୧।

ଆପଣାର ସୁଖ କରିଥାଏ ପଛ

ଶିଶୁ ହିତେ ଓଷା ବ୍ରତ ,

ରହି ଉପବାସ ମନାସେ ଆୟୁଷ

ତ୍ୟାଗରେ ହୁଅଇ ପ୍ରୀତ ॥୨।

କଳିଯୁଗ ପୁଅ ଅବା ଝିଅ କୁହୁ

କେ ପାରିବ ଶୁଣି ରଣ ,

ହୃଦୟ ବେଦନା ଗର୍ଭର ଯନ୍ତା

ସଂସାର ଜଞ୍ଜାଳ ଭାର ॥୩।

ବିପଦ ଆପଦେ ଘୋଡ଼ାଇ ପଣତେ

ରୋଗ ଶଯ୍ୟା ପାଶେ ଥାଏ ,

ଦିଅଁଙ୍କର ପାଶେ ଯାଚଙ୍ଗା ପରଶେ

ହୃଦେ କୋହ ଚାପି ଥାଏ ॥୪।

ପୁଅ ହୋଇ ବଡ଼ ଗଢଇ ସଂସାର

ଝିଅ ଯାଏ ଶାଶୁଘର ,

ଆପଣାର ସୁଖ କରଇ ବିମୁଖ

ମାଆ ହୁଏ ହତାଦର ॥୫।

ବାର୍ଷିକ୍ୟ ଯନ୍ତା କରଇ ରୋଗୀଣା

ସହିଥାଏ ନାନା କ୍ଲେଶ ,

ପୁଅ ବୋହୁ ପ୍ରେମ ଝିଅ ଜୋଇଁ ସ୍ନେହ

ଖୋଜଇ ଟିକେ ପରଶ ॥୬।

ମରଣ ବିଛ୍ଳେଦ ଦାରୁଣର ଖେଦ

ବୁଝିଥାଏ ପ୍ରତିକଣ ,

ମରଣ ଶଯ୍ୟାରେ ସତିଙ୍କୁ ହିଁ ଝୁରେ

ବ୍ୟାକୁଳେ କରେ କ୍ରୁଦ୍ଧନ ॥୭।

କେହି ନ ବୁଝନ୍ତି ଦୂରେଇ ରହନ୍ତି

ପାଇଲେ ମୃତ୍ୟୁ ଖବର ,
 କ୍ରିୟା କର୍ମ ପାଇଁ ଆସିଥାନ୍ତି ଧାଇଁ
 ହୋଇଥାନ୍ତି ତରବର ।।୮।
 ଭୋଜି ଆୟୋଜନ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ
 ସରିଙ୍ଗୁ କରନ୍ତି ମେଳ ,
 ମାଆ ଚାଲିଗଲା ଆଖି ନ ଦେଖିଲା
 ଛଲେ ବହେ ଲୁହ ଧାର ।।୯।
 ଆହେ କଳି ନର ନ ହୋଇ ନିଷ୍ଠୁର
 ଭୁଲ ନାହିଁ ପିତାମାତା ,
 ପିତାମାତା ଆମ ଚଳନ୍ତି ଠାକୁର
 ବ୍ରାହ୍ମଣେ ବଡ଼ ଦେବତା ।।୧୦।

ଶିକ୍ଷକ , ନୂଆଗଁ ବୁକ , ନୟାଗଡ଼ ,
 ମୋ : ୯୯୩୭୦୧୫୧୭୫

ଅସହିଷ୍ଣୁତାର ଅସ୍ତ୍ର ଧୂନୀ

ବଚକୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡା

ଅସହିଷ୍ଣୁତାର ଅସ୍ତ୍ର ଧୂନିଗା
ଦିନେ ହୁଅଇ ଅସହ୍ୟ
ସମ୍ବର୍କ ଭିତରେ ପଶାପାଲି ସାଜେ
ଗୋଟି ରୂପରେ କଳହ ।

ସୁନେଲୀ ସପନ ଦେଖିଣ ମଣିଷ
ସମ୍ବର୍କକୁ ଠକିଦିଏ
ସ୍ଵାର୍ଥ ଇସାରାରେ ଇତିହାସ ସହ
ବ୍ୟାକରଣ ଭୁଲିଯାଏ

ବେଦନାରେ ଜଡ଼ସତ ହୁଏ ନର
ମୃତ୍ୟୁମୁଖ ମର୍ମାହତ
ଶୁନ୍ୟର ନୀଳିମା ସମ୍ବର୍କ ଆକାଶ
ମିଛେ କରେ ବିମୋହିତ ।

ସମ୍ବର୍କରେ ପଶାପାଲି ଖେଳ ହୁଏ
ଅଳ୍ପ ପରମାୟୀ ଜାଣି

ସ୍ଵର୍ଗ ସତ୍ୟ କଣ ମଣିଷ ଜାଣେନା
ଦାନ ଚାଲିଥାଏ ଗଣି ।

ସରଳ ମାନବ ସମ୍ବାଦନା ଧରି
ତାଲେ ଦିଗ୍ନ ବଳୟ ଚିରି
ସମ୍ବର୍କର ସ୍ଵତା ମଜଭୂତ ପାଇଁ
ଖାଅକୁ ସେ ଥାଏ ଧରି ।

ସମ୍ବର୍କର ତାଲେ ତାଲେ କଥାକୁହେ
ଭରିଯାଏ ମନ ଆଶା
ଉନ୍ନାଦେ ତରଙ୍ଗ ସଞ୍ଚରିଣ ଯାଏ
ସମ୍ବର୍କେ ରଖେ ଭରସା ।

ସମ୍ମର୍କର ଭାବ ନବ ଉନ୍ନାଦନା।

ଅନୁଭବ ଶୀତଳତା।

ଧମନୀ ସ୍ରୋତରେ ବହେ ସଂଜୀବନୀ

ଭରିଦିଏ ମାଦକତା ।

ନଈର ପାଣିରେ ଜହୁ ଚିହ୍ନ ପରି

ସମ୍ମର୍କର ପାଦଚିହ୍ନ

ସମ୍ମର୍କ ଭିତରେ ପଶାପାଲି ଖେଳେ

ଖେଳୁଥାଏ ସ୍ଵାର୍ଥୀ ଜାଣ ।

ସମ୍ମର୍କରେ ରୁହେ ପଶାଖେଳ ଯେବେ

ଛିଡେ ସକଳ ବନ୍ଧନ

ବନ୍ଧୁ ଭାଇ ଠାରେ ତୁମ୍ବକୀୟ ସ୍ରୋତ

ସମ୍ମର୍କ ରଖଇ ଟାଣ ।

ନିବିଡ଼ ବନ୍ଧନେ ସତଦା ହୁଏନା

ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ଖେଳ ସାର

ସମ୍ମର୍କ କାହାଣୀ ସରେ ନାହିଁ କେବେ

ହୁଅଇ ସ୍ଥତି ଗୋଚର ।

ବଚକୃଷ୍ଟ ପଣ୍ଡା, ଡେଙ୍ଗାନାଳ

ଅନ୍ୟର ଖୁସିରେ ହୋଇବା ଖୁସି

ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ପାତ୍ର

ନଥାଉ ହୃଦୟେ ଛଳନା କପଟ

ସ୍ଵାର୍ଥ ଘୃଣା ଅଭିମାନ

ଆତ୍ମୀୟତା ଭାବ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥାଉ

ଆନନ୍ଦରେ ପ୍ରତିଦିନ.....

ଅନ୍ୟର ଖୁସିରେ ମନ ଭରିଯାଏ

ନ ରହୁ ଅନ୍ତରେ ଦୁଃଖ

ସ୍ନେହ ଶ୍ରୀଦା ଭାବ ଧିଲେ ଅନ୍ୟପ୍ରତି

ତାହା ହିଁ ବାସ୍ତବ ସୁଖ....

ଶତ୍ରୁ ପରି ନୁହେଁ ମିତ୍ର ପରି ଯଦି

ରହିଥିବା ମିଳିମିଶି

ବିପଦ ସମୟେ ବନ୍ଧୁ ସହୋଦର

ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଆସି....

କାହା ସଫଳତା ଦେଖି କେବେ ମଧ୍ୟ

ନ ରଖ ମନରେ ଖେଦ

ଅନ୍ୟର ଖୁସିରେ ହେବା ଯଦି ଖୁସି

ପାଇବା ଅମୃତ ସ୍ନାଦ....

ପ୍ରତିଶୋଧ ଭାବ କ୍ରୋଧ ଅହମିକା

ଭାବନାକୁ ଦେବା ଛାଡ଼ି

ଅନୁରାଗ ମନେ ବାନ୍ଧି ରଖିଥିବା

ମମତା ଡୋରରେ ଭିଡ଼ି....

ଅନ୍ୟର ଖୁସିରେ ହେଉଥିବା ଖୁସି

ପରକୁ ଆପଣା କରି

ଜଗତର ଖୁସି ଆମରି ନିକଟେ

ଆସିବ ଦିନେ ଯେ ଫେରି....

ଗାନ୍ଧୀ ନଗର, କୋରାପୁଟ

ଆସନ୍ତ କି ତୁମେ ଥରେ...

ଅନୟୁଧ୍ୟା ଲେଖକ

ଆସନ୍ତ କି ତୁମେ ଥରେ...

ସଞ୍ଜ ନଇଁ ଗଲାପରେ

ସେଇ ଗୋଧୂଳି ଲଗନେ ।

ଆସନ୍ତ କି ତୁମେ ଥରେ....

ଶୀତ ସକାଳର

ସେଇ କାକର ସ୍ଵର୍ଗରେ ।

ଆସନ୍ତ କି ତୁମେ ଥରେ.....

ରତ୍ନରାଜ ବସନ୍ତର

ସେଇ ମଳୟ ପବନେ ।

ଆସନ୍ତ କି ତୁମେ ଥରେ.....

ରଜନୀଗନ୍ଧାର ସେଇ

ମହୁ ମହୁ ବାସ୍ତାରେ

ଆସନ୍ତ କି ତୁମେ ଥରେ.....

ପୂର୍ଣ୍ଣମା ରାତ୍ରିର ସେଇ

ମନୋରମ ପ୍ରହାରରେ ।

ଆସନ୍ତ କି ତୁମେ ଥରେ.....

ବୈଶାଖ ତାତିର ସେଇ

ଶୀତଳ ସମୀରେ

ଆସିବ ନିଷ୍ଠୁରୁ

ମୁଁ ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ

ଲ୍ଲାନ- ନଯାଗଡ଼

ତୁମେ ଆଉ ତୁମେ ହେଇନାହିଁ

ଜୟନ୍ତ ଦାସ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ

ତମେ ତ କୁହ ତୁମକୁ ନିରବତା ପସନ୍ଦ
ହେଲେ ଆଜି ତୁମ ହୃଦୟରେ ଏତେ କୋଳାହଳ କାହିଁକି ?

ତୁମେ ତ କୁହେ ମୁଁ ତୁମ ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ପୁଅ,
ଡେବେ ଏ ଉତ୍ତର ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ପୁଣି କାହିଁକି ?

ତୁମେ ତ କୁହ ମୋ ହାତ ଧରି ବାଟ ଚାଲିବା ତୁମକୁ ପସନ୍ଦ,
ହେଲେ ଆଜି ଅନ୍ୟର ବାଇକ ପଛେ ତୁମେ ବସିଛ କାହିଁକି ?

ତୁମେ ତ କୁହ ବିବାହ ଆଗରୁ ତୁମକୁ ଛୁଇଁବା ପାପ
ଡେବେ ତୁମ ବେକରେ ସେ କାମୁଡ଼ା ଦାଗ ଆଜି କାହିଁକି ?

ତୁମେ ତ କୁହ ତୁମକୁ ମନ୍ଦିର ପସନ୍ଦ
ହେଲେ ଆଜି ହୋଟେଲର କୋଠରୀରେ ତୁମ ଉପସ୍ଥିତି କାହିଁକି ?

ତମେ ତ କୁହ ତୁମକୁ ପୋଷାକ ମଧ୍ୟେ ନିଜକୁ ଡାଙ୍କିବା ପସନ୍ଦ,
ହେଲେ ଆଜି ମୋବାଇଲରେ ତୁମ ମୁକୁଳା ଦେହ ଘୁରି ବୁଲିଛି କାହିଁକି ?

ତୁମେ ତ କୁହ ତୁମକୁ ତୁମକୁ ରାତି ଅନିଦ୍ରା ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ
ହେଲେ ଆଉ ତୁମ ଆଖି ତଳ କଳା ପଡ଼ିଛି କାହିଁକି ?

ତୁମେ ତ କୁହ ତୁମକୁ ଲାଲ୍ ରଙ୍ଗର ଶାଢ଼ୀ ପସନ୍ଦ
ହେଲେ ଆଉ ତୁମ ଦେହରେ ସେ ଜିନ୍ଧ୍ସ ଚପ୍ କାହିଁକି ?

ସତ କୁହ ତୁମେ ଆଉ ତୁମେ ହେଇ ନାହିଁ କି
ସତ କୁହ ତୁମେ ଆଉ ତୁମେ ହେଇ ନାହିଁ କି ?

ଥାଲସତା, ବାଲେଣ୍ଟର
ମୋ -୮୮୫୮୭୭୭୭୭

ଶାଳବଣ ରାଣୀ

ନଳିନୀ ଦାଶ

ଉକତି ପ୍ରଦୀପ ଜାଳି ମୁଁ ଡାକୁଛି
 ନିତି ଲୋ ତାରିଣୀ ମାଆ
 ଦୂରେ ଥାଇ କାନେ ମୋ ଡାକ ଶୁଣିବୁ
 ଜପୁଛି ତୁଣ୍ଡେ ତୋ ନାଆଁ ।
 ଉଗତ ଉନନୀ ଅଭୟ ଦାୟିନୀ
 ଦୁଃଖୀ ଜନେ କରୁ ଆହା
 ସଙ୍କଟ ମୋଚନୀ ତ୍ରିତାପ ହାରିଣୀ
 ହୋଇବୁ ମୋତେଲୋ ସାହା ।
 ମନ୍ଦାର ମୋହିନୀ ଘଟ ଗାଁ ବାସିନୀ
 ତୁଲୋ ଶାଳବଣ ରାଣୀ
 ତୁହି ମା ଭବାନୀ ସିନ୍ଧୁର ମୋହିନୀ
 ଭକ୍ତ ମନ ପାରୁ ଜାଣି ।
 ଶାଳଭଣେ ରହି ପୂଜା ପାଉଅଛୁ
 ଉଗତେ ଉତ୍ସୁକ୍ଷି ନେତ
 ଜାଣି ନାହିଁ ମାଆ ପୂଜା ଅରଚନା
 ଗାଉଛି ଭକ୍ତିରେ ଗୀତ ।

ସରାଗ ତୋର ମା ନଡ଼ିଆ ଭୋଗରେ
 ତୁ ପରା ନଡ଼ିଆ ରାଣୀ
 ଆପଦେ ବିପଦେ ହୋଇବୁ ସାହା ମା
 ଆଖିରେ ଲୁହ ଉଜାଣି ।
 ଚରଣେ ତୋହର କରୁଛି ଦୟିନୀ
 ନିଷ୍ଠୁର ନହେବୁ ଚିତ୍ରେ
 ଭକ୍ତ ଚିଏ ଭାବି ସାହାରା ଦେବୁ ଲୋ
 ଆତ୍ମେଇ ଦେବୁନି ମୋତେ ।
 ଭିକାରିପଡ଼ା, ଶରଣକୁଳ, ନୟାଗଡ଼ ।
 ମୋ—୯୯୩୮୯୯୭୭୮୯

ବାପା

ଶୁଭଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାହୁ

ତୁଳନା ମୁ କରିପାରେନାହିଁ
ଏମିତି କେଜାଣି କାହିଁପାଇଁ ।

ପରିବାରର ସୁଖପାଇଁ
ନିଜ ପସନ୍ଦକୁ ଛାଡ଼େ ସେହି ।

ଅନେକ ଚିତ୍ତା ଯେ ମୁଣ୍ଡରେ
କାହାକୁ କହି ସେ ନପାରେ ।

ମନରେ କୋହୁ ଭରାଭରା
ଆଖି ରେ ନଦ୍ଦୁଶଙ୍କ ପରା ।

ଛିଣ୍ଡା ପୋଷାକକୁ ପିଛି
କର୍ମ କରେ ସେ ନିତିନିତୀ ।

କେତେ ଯେ ଭଲ ସେ ପାଆନ୍ତି
କାହାକୁ ନକହି ପାରନ୍ତି ।

ମିଛିମିଛିକା ଗାଳି କେତେ
କହି ଯାଆନ୍ତି କେତେ ମୋତେ ।

ମୁଁ ହି ଯେ ବୋକି ବାଇଆଣୀ
ତାକଂ କଥାକୁ ଧରେ ପୁଣି ।

ମନେପଡ଼େ ମୋ ପିଲାଦିନ
କହିଲେ ସରିଯିବ ଦିନ ।

କାହିଁ ଯେ କେଉଁ ମାସକରେ
ବାପା ଆସନ୍ତି ମ ଘରେ ।

ଖୁସି ମୋ କହିଲେ ନସରେ
ନାରୁଆଏ ମୁଁ ମନେମନେ ।

ନ ମାଗୁଣ୍ୟ ମୁଁ ପାଞ୍ଚଙ୍କୀ
ହାତରେ ଥୁଆନ୍ତି ଦଶଙ୍କୀ ।

କୁହନ୍ତି କେତେ ଯେ ବୁଝାଇ
କେବେହେଁ ହାରିଯିବୁ ନାହିଁ ।

ସଫଳତା ପାଇଁ ଆମର
କେତେ ଯେ କଷ୍ଟ ହୋ ତାଙ୍କର ।

ହେ ନିରାକାର, କୃଷ୍ଣ, ଗୋବିନ୍ଦ
ତୁମର କୃପା ଯେ ଅନନ୍ତ ।

ଘଣ୍ଟ ଘୋଡାଇ ରଖ ତାଙ୍କୁ
ଏତିକି ମାଗୁଛି ଆହେ ପ୍ରଭୁ ।

ଅଉଖମା, ଦେଙ୍କାନାଳ

ବୈଗମ୍ବ ଲକ୍ଷ୍ମିତା

ଆକୁଳାନନ୍ଦ ପୃଷ୍ଠା

ମୋଗଲ ଗୋଲ

ହା ହା କାର ରଚିଥିଲା ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଉଛଳ ।

ହତ୍ୟା ଲୁଣ୍ଡନ ଗୃହ ଦାହ

ମଠ ମନ୍ଦିର ସବୁ ମାଟିରେ ମିଶିଲା

ଧୂଂସ ହେଲା ଦେବତା ବିଗ୍ରହ ।

ସମ ଦଶା ଭୋଗିଥିଲେ

ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ

ଶ୍ରୀହୀନ ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିର ବିଗ୍ରହ ବିହୀନ

ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ଗଡ଼ିଲାନି

ତାଙ୍କ ତିନି ରଥ ।

ଲାଲବେଗ ମୋଗଲ ସେନାପତି

ଯାଉଥିଲା ଦଳ ବଳ ନେଇ

ଲୁଟିବକୁ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମତି

ଦେଖିଲା ସେ ସ୍ନାନରତା

ଲାବଣ୍ୟମୟୀ ସ୍ଵଭବୀ ଯୁବତୀ ଯୁବତୀ ।

ଅଟକି ଗଲା ତା ଗତି

ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ହୀରା ନୀଳା ମୋତି

ଏ ଯୁବତୀ ବିନା ନାହିଁ ଅନ୍ୟ ଗତି

ଆଦେଶିଲା ଧରି ଆଶ

ଏ ନାରୀ ହୀରାକୁ

ବିନା ଯୁଦ୍ଧେ ରତ୍ନ ନେଇ

ଫେରିବା କିଲ୍ଲାକୁ ।

ତାହା ହିଁ ହେଲା

ଲାଲବେଗ ପଢ଼ୀ ହୋଇ

ଏ ଯୁବତୀ କିଲ୍ଲା ରେ ରହିଲା

ବଦଳି ଗଲା ତା ଧର୍ମ

ରକ୍ଷଣଶୀଳ ମଣିଷ ଆଖିରେ

ମନ ତାର ଲାଖିଥିଲା

ଅଭୟ ପୟୁର ନୀଳ କନ୍ଦର ରେ ।

କାନ ତାଙ୍କ ଶୁଣୁଥିଲା

ନମାଜ କଲିମା

ଆତ୍ମା କିନ୍ତୁ ଘୋଷୁଥିଲା

ତ୍ରାହି ମାଁ ମଣିମା ମଣିମା

ହେ କାଳିଆ ସୁନା ।

ସାଲବେଗ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର

ସବନ ସେ ଜଗନ୍ନାଥ ଭକ୍ତ ।

ତାଙ୍କ ଭଜନ ଜଣାଣ

ନିନାଦୀତ ସାଧୁ ସନ୍ତ ଭକ୍ତଙ୍କ କଣ୍ଠରେ

ପ୍ରଭୁ ବି ଅଟକିଗଲେ ତାଙ୍କ ଲାଗି

ବଡ ଦାଣ୍ଡେ ଗୁଣ୍ଡଚା ଯାତରେ ।

ବିଶ୍ଵାବସ୍ତୁ କନ୍ୟା ନୁହଁ

ବିଦ୍ୟାପତି ନୁହଁ ତାଙ୍କ ପତି

ସେ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କନ୍ୟା

ଲକିତା ଦୀକ୍ଷିତ ।

ଦାଣ୍ଡ ମୁକୁଛପୁର ଜନ୍ମିତା

ବାପଘରେ ଲାକିତା ପାଳିତା

ବାଲ୍ୟ ବିଧବା ବ୍ରାହ୍ମଣୀ

ହେଲା ଅପହୃତା

ବଦଳିଲା ପରିଚୟ ବେଗମ୍ ଲକିତା ।

ଏ ପରିଚୟରେ ନାହିଁ

ସେପରି ଗୁରୁତ୍ୱ

ପତିତଙ୍କ ଦେବାକୁ ଦର୍ଶନ

ସତଳ ଅତଳ ହେଲେ

କିପରି ବା କରିଥାନ୍ତେ

ଭାବ ଡୋରି ଛିନ୍ନ ?

ଭକ୍ତିର ଶକ୍ତି କେତେ

ଦେଖିଲା ଜଗତ

ଏ ଲୀଳାର ଜୁଲକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ

ଅନନ୍ୟ ସେ ସାଲବେଗ ଭକ୍ତ ।

ଧନ୍ୟ ତାଙ୍କ ମାତା

ଧର୍ମ ରୂପତା ବେଗମ୍ ଲକିତା ।

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ

ମହାଲପଡ଼ା କଣ୍ଠି କଟକ

ମୋ ୯୪୩୭୭୭୪୪୭୭

ସମ୍ମରଣ ପବିତ୍ର ସେତୁ

ଅବିନାଶ ପଣ୍ଡା

ଗୁରୁଙ୍କ ନୟନେ ଥାଏ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ,
ଶିଷ୍ୟ—ସେଇ ଆଲୋକର ସନ୍ଧାନୀ,
ଏକତାର ଅମୃତ ବନ୍ଧନେ,
ଉପନ୍ନ ହୁଏ ନୂତନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ଆଲୋକ ।

ଗୁରୁ ଶିଖାତ୍ମି— କେବଳ କଥାରେ ନୁହେଁ,
କର୍ମରେ, ଆଚରଣରେ, ସ୍ମୃତିରେ,
ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟବୋଧରେ ।

ଶିଷ୍ୟ ଶୁଣେ— ଏକାଗ୍ରତିଓରେ,
ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ; ମନ-ଧ୍ୟାନେ, ଆତ୍ମାର ଆଲୋକେ,
ସେଇଠାରୁ ମିଳେ ଉବିଷ୍ୟତକୁ ଗଡ଼ି ତୋଳିବାର ପ୍ରେରଣା ।

ମନ୍ଦିନରେ ଖୋଜାଯାଏ ଆଶା,
ନୀରବତାରେ ମିଳେ ପ୍ରେରଣା,
ଉରସାରେ ଗଡ଼େ ସେତୁ,
ଯାହାକୁ ସମୟ କେବେ ଭାଙ୍ଗିପାରେନା ।

ବିଫଳତାର ଅଛକାରେ ଯେ ହାତ ଧରନ୍ତି,

ସଫଳତାର ଉତ୍ସଳ ଆଲୋକେ ମଧ୍ୟ,

ଅହୁଙ୍କାରତୁ ଯେ ଦୂରରେ ରଖନ୍ତି ।

ଗୁରୁକୂଳର ଅଧ୍ୟୟନରୁ ଆଜିର ଭର୍ତ୍ତାଳ୍ ଶ୍ରେଣୀକଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ,

ଗୁରୁ-ଶିଷ୍ୟ ପରମାରାର ସେବୁ ଅବିଚଳ, ଅନନ୍ୟ ।

ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ଦିଶା, ମୂଲ୍ୟବୋଧର ଦୀପଶିଖା,

ଜୀବନର ପବିତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ।

କୁହୁଡ଼ି

ରାଜେଶ କୁମାର ଆରୁଣ

କୁହୁଡ଼ି ଝାପ ଦେଇ ଆସିଛି ନିରବ ପଥରେ,
ଧୂସର ରଙ୍ଗ ଲେପିଛି ପୃଥିବୀର ହୃଦୟରେ ।
ଗଛ, ପଥ, ଘର ହେଉଛି ଧୂଆଁରେ ଲିନ,
ମନ ଭିତରେ ଜାଗିଯାଏ ଏକ ଅଜଣା ଚିନ୍ତନ ।

ଶୀତଳ ବତାସ ହୃଦୟକୁ ଛୁଇଁ ଯାଏ ହାଲୁକା ହସରେ,
ପାଦ ଧୂନି ହଜିଯାଏ କୁହୁଡ଼ିର ଗଭୀର ହୃଦୟରେ ।
ପ୍ରକୃତି ମନ୍ତ୍ର ଚାଲନା କରେ ନିର୍ବାଚିତ ଶବରେ,
ଆଲୋକ ଓ ଅନ୍ଧକାର ମିଶିଯାଏ କୁହୁଡ଼ିର ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟର ।

କୁହୁଡ଼ି କେବଳ ଧୂଆଁ ନୁହେ ଆକାଶରେ,
ଏହା ମନର ଗଭୀରତାର ଏକ ଆବରଣ ;
ଯେଉଁଠି ଆଲୋକ ହରାଏ ତାହାର ପଥ,
ସେଠି ଆଡ଼ା ଖୋଜୁଥାଏ ନୂତନ ଅର୍ଥ ।

ରାଜେଶ କୁମାର ଆରୁଣ
କନିଷ୍ଠ ରାଜସ୍ବ ସହାୟକ, ହିଙ୍ଗଳିକାଟୁ, ଗଂଜାମ
ମୋ- ୯୧୭୮୮୮୮୭୭୪

ଗୁରୁ

ଅମୃତନାରାୟଣ ଶତପଥୀ

ଶୁଦ୍ଧ କୀଟ ଅବା ଜୀବ କି ନିର୍ଜୀବ କିବା ଅଚଳ ମହାମେରୁ,
ମହୁଷ୍ୟ ବା ପଶୁ ଯାହାଙ୍କୁ ମିଳେ ଶିକ୍ଷା, ସେ ଆମ ଗୁରୁ ।(୧)
ଗୁରୁ ପୂଜନୀୟ, ଗୁରୁ ବନ୍ଦନୀୟ ଗୁରୁ କୃପାର ଭଣ୍ଠାର,
ଗୁରୁଙ୍କ ଆଶିଷ ବିନା ସଂସାରରେ ଅଟଇ ସବୁ ଅସାର ।(୨)
ଗୁରୁଙ୍କ କରୁଣା ହୋଇଗଲେ ଉଣା ହୁଏ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧି କ୍ଷୟ,
ଗୁରୁଙ୍କ ଆଶିଷେ ମୂର୍ଖ ବି ପଣ୍ଡିତ କରଇ ଯେ ଦିଗ୍ ବିଜୟ ।(୩)
ଗୁରୁଙ୍କ ସମ୍ମାନ ହୋଇଗଲେ ଉଣା ଫଳବତୀ ହୁଏନି ବିଦ୍ୟା,
ଯେତେ ସବୁ ବନ୍ଧୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ ହୁଅଇ ପୁଣି ଅବିଦ୍ୟା ।(୪)
ଗୁରୁଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାପାଇଁ ପରା ପାଳିତ ଗୁରୁ ଦିବସ,
ପାଳନ କରିବା ସତିଏଁ ଏହାକୁ ମନରେ ରଖି ଦ୍ଵରଷ ।(୫)

ସୁହାରିନୀ

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ସୁନ୍ଦର

ତମେ ଆଉ ମୋର ନୁହଁ ଜାଣି ବି ଶିଳ୍ପିରୁ ସିନ୍ଧୁର ପୋଛିନି
କି ହାତରୁ ଶଙ୍ଖା ଭାଙ୍ଗି ଦେବାକୁ ଉଚିତ୍ ମଣିନି
ପ୍ରୀତି ମହଲର ବୋଞ୍ଚକୁ ମୁଣ୍ଡେଇ
ଖିନ୍ ଭିନ୍ କ୍ଷତାକ୍ରମ ମନକୁ କୁଣ୍ଡେଇ ଦେଖନା ନିଶ୍ଚାସ ନଉଛି
ତମ ପାଇଁ ହେବାକୁ ଦେଇଛି ଯାହା ସବୁ ହେବାର ଥିଲା
ତମ ବାଟ ଓଗାଳିନି କି କଣ୍ଠା ହୋଇନି ତମ ଯିବା ବାଟରେ
ହଁ ଫୁଲ ବିଛେଇ ପାରିନି ବଡ଼ ହତଭାଗିନି ମୁଁ
କିନ୍ତୁ ବିରହିଣୀ ସାଜି କା ସହାନ୍ତୁତି ବି ଚାହିଁନି
ମୋ ହାତ ପାପୁଳି କି ମସ୍ତକ ରେଖାରେ ତମେ ମୋ ଭାଗରେ
ବେଶୀ ଦିନ ପାଇଁ ନଥିଲ ବୋଧେ
ଫିକା ଅତୀତର ଅତର ନିରତି ନାଉତି
ସାଇତା ସ୍ଵତି ନିର୍ମାଲ୍ୟ ନିରତି ପାଉଛି
ତମର ଅଭିମାନ କି ଅଭିଯୋଗ ଥାଇପାରେ ହୁଏତ
କେବେ ବେଳ ହେଲେ ପାହାନ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନର ତ ଆସ
ତମ ଉପମ୍ଭିତି ମିଛ ହେଉ ପଛେ
ମୋ ଆଖି ପଲକରେ ତମକୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବି କିଛି କ୍ଷଣ ଲାଗି

ଓଡ଼ିଶା ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଧନକଉଡ଼ା, ସମୁଲପୁର

ମୋ - ୯୦୯୦୭୭୭୮୦୭

ଶର୍ତ୍ତ ନଈର

କିରନ୍ ସ୍ଥାଇଁ

ଆକାଶର ନୀଳିମାରେ
ଉଦ୍‌ଧୂର ଜୋଛନାରେ
ବିଭୋର ଚଢ଼େଇ ହୋଇ
ମେଘ ଆଉ ତାରା ଛୁଇଁ
ଶର୍ତ୍ତ ନଈର କୁନି ଧାରାଟିଏ
ବହି ଯାଉଅଛି
ସବୁ ମଧୁରିମା ଡେଇଁ ।

କଞ୍ଚଳ ଘାସର
ପାଖୁଡ଼ା ଉପରେ
ବୁନି ବୁନି ସବୁଜ ପତରେ
ଆନମନା ପ୍ରଜାପତି
ଗୁଣୁଗୁଣୁ ହୋଇ ଗାଇ ଯାଉଅଛି
ହଳଦୀ ରଙ୍ଗରେ ଗାଧୋଇ ।

ରଜନୀଗନ୍ଧାର
ଫୁଲଭରା ଗଛ
ଧଳା ପାରଦର
ଲହରୀ ଭିତରେ
ନୂଆଁଣିଆ ଆକାଶ ତଳେ
ମହମହ ବାସେ
କିଟି କିଟି ଅନ୍ଧାରକୁ ଛୁଇଁ ।

ବହିଆପଦର, ବରପାଳି, ବରଗଡ଼

ଘାଣ୍ଡ ଚରକାରୀର ଆତ୍ମକଥା

ଓଡ଼ିସ୍ସିନୀ ଶତପଥୀ

ମୋ ନାଁ ଘାଣ୍ଡ ତିଆଶ
ଏତିହ୍ୟ ସମ୍ମନ୍ଦୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ମୋ ଜନ୍ମ ।

ମୂଳାଷ୍ଟମୀ ଦୂତୀବାହନ ଓଷା ପର ଦିନ
ସରିଏଁ ସାଦରେ ମତେ କରନ୍ତି ଭୋଜନ ।

ଗଜାମୁଗ, ଗଜାବୁଟ ବଡ଼ି ନରିଆ କୋରା
ଏକୋଇଶି ପନ୍ଧିପରିବା ହୁଏ ଘିଆରେ ବଘରା ।

ମାଟି ହାଣ୍ଡିରେ କାଠ ତୁଳିରେ ମୁଁ ଯେବେ ରନ୍ଧା ହୁଏ
ଦିବ୍ୟ ବାସ୍ତାରେ ଚଉଦିଗ ମହକି ଯାଏ ।

ଭିଟାମିନ, କ୍ୟାଲସିୟୁମ, ଫାଇବର ରେ ଭରପୁର
ସ୍ଵାଦ ଆଉ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର ମୁଁ ଅପୂର୍ବ ସମାହାର ।

ଘରେ ଘରେ ସାଇ ପଡ଼ିଶାରେ ମୁଁ ଯେବେ ବଣ୍ଣା ହୁଏ
ସ୍ନେହ ପ୍ରୀତି ସଦଭାବନାର ଗୀତ ଗାଉଥାଏ ।

ସୁସ୍ଥାତ୍ର, ସୁଷମ ସନ୍ତୁଳିତ ବ୍ୟଞ୍ଜନ
ଓଡ଼ିଆ ହାଣ୍ଡିଶାଳର ମୁଁ ସ୍ଵାଭିମାନ ।

ନୃଆଦିଲୀ

ପ୍ରେମଦୁର୍ଗ ଗଢ଼ିଥିଲା ଦିନେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ

ଆଲୋକ ପଣ୍ଡା

ପ୍ରେମ ଦୁର୍ଗ ସେହି ଗଢ଼ି ଥିଲା ଦିନେ
 ଛୋଟ ଛୋଟ ସ୍ଵପ୍ନ ଆଉ
 ଅନ୍ୟକ ଇଚ୍ଛାରେ ଇଟା ପଥରଙ୍ଗୁ ଯୋଡ଼ି
 କେତେ କେତେ ଆଶା ଆଉ
 ଭରସାର ରଙ୍ଗ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ !!

ମନର ଆଶା ଆକାଂକ୍ଷାର ଦୁର୍ଗ ଆଜି
 ଅଭିମାନେ ଭୁଗୁଡ଼ି ପଡ଼େ,
 ସବୁର କିଛି ହରାଇ ଦେଲା ପରେ
 ବିଶ୍ୱାସରେ ବିଷ ପିଇ ନେଇ
 ରାଜ ଦାଣ୍ଡେ ଭିକାରୀ ମୁଁ ବୁଲେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ !!

ପ୍ରେମ ଅଭିଲୋଭୀ ବିଶ୍ୱାସିତ ହାତେ
 ସୁଖର ସବୁର ସମର୍ପ ଦେଲା ପରେ
 ଅସହାୟ ହରିଷ୍ଚନ୍ଦ୍ର ଆଜି
 ନିଜ ଜୀବନରେ ମଶାଣୀରେ
 ଜୀବନ୍ତ ଶବ ସାଜି,
 ଗଳିତ ସ୍ଵପ୍ନର ପହରା ଦିଏ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ !!

ଜି-୧୩୯, ଶୈଳଶ୍ରୀ ବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨୧ (ଓଡ଼ିଶା)

ନୂଆଁଖାଇ

ସାଇ ପ୍ରମାଦ ସାହୁ

ଶରାବନ୍ ଗଲା ଭୁଦୋ ଆଏଲା
ଚାଷବାସ ଯାଇଛେ ସରି ,
ଖେତ୍ ଖଲା ବାହେଲି ସାଗୁଆ ଦିଶ୍ ଲା
ଉସ୍ତ ଲାଗ୍ ସି ଦେଖି କରି ।

ନୂଆଁଖାଇ ତିହାର ଲଗନ୍ ଫିର ଲା
ସରେ ଗାଁକେ ଆଏବେ ଫିରି ,
ରାଗ୍ ରିଷ୍ଟ ମି ଝଗ୍ ଡା ଉଭେଇ ଗଲା
ହିଂସା ଅହିଂସାର ଦେମା ପାସ୍ ରି ।

ସମଲେଇ ମାଁର ଠାନେ ଦେହେଲିଆ ପୂଜା କଲା
ବାଜ୍ ଲା ଡୋଲ୍ ନିଶାନ୍ ମୁହୁରି ,
ବଛର ଟାକର ନୂଆଁଖାଇ ତିହାର ଆସ୍ ଲା
ସଂସ୍କୃତିଥି ଦେଖି ତୁଳ୍ କରି ।

ଯିଏ ଯାହିଁ ଧିଲେ ଇ ସମିଆଧି
ଘର କେ ଆଏସନ୍ ଧାଇଁ ,
ରାଗ୍ ରିଷ୍ଟ ମୀ ଭୁଲି ନୂଆଁ ଖାଏସନ୍
ସଭେ ଏକାକାର ହେଇ ।

ଇ ଜୀବନର କିଛି ଭର୍ତ୍ତା ସା ନାହିଁ
 ଆଏତ୍ତ ଅଛେ କାଏଲୁ ନାହିଁ ,
 ଜୀବନ୍ ଥିଲେ ଦେଖୁ ମା ଭାଇ
 ଆର ବଛର ର ନୂଆଁଖାଇ ।

କୁରେ ପଡ଼ର ଥି ଖାଏମା ନୂଆଁ
 ଖାକ୍ ପିଟି କରି ହର୍ତ୍ତ ଷେ ,
 ପନଥ୍ ଢାପି କରି ରଖିଥା ଗୋ ମାଁ ସମଲେଇ
 ଜିଁ ଜାଗିଥିଲେ ବଛୁ ରେ ।

ଜିଁ ଜାଗିଥିଲେ ବଛୁ ରେ ଆଏତ
 ମରିଗଲେ କିଏ ପଚାରେ ,
 କାହାର ଦେଲା ଥୁଳା କହାକେ ଆଁଟେ
 ଭାବ୍ ରହିଥାଉ ସଂସାରେ ।

କୁଟୁମ୍ବ ଯାକର ସମ୍ କୁ ଗୁଣେଇ
 ମନାମା ଶିଘା ତିହାର୍ ,
 ଗାଆଁ ମାଁ ପରା ପାଏଗ୍ ବଡ଼ଖାକୁ
 ମୋର ନୂଆଁଖାଇ ଭୁହାର୍ ।
 ନୂଆଁଖାଇ ଭୁହାର୍

ଆଇନଜୀବୀ , ସିନ୍ଧେକେଲା , ବଲାଙ୍ଗୀର

ଭ୍ରାମ୍ୟଭାଷ - ୯୯୩୭୦୩୪୭୪୭

ପଣ୍ଡିତ ଓଡ଼ିଶାର ଶିଳ୍ପା ଚିହ୍ନାର୍

କୀରୋଦିନୀ ସାହୁ

ପଣ୍ଡିତ ଓଡ଼ିଶାର ଶିଳ୍ପା ଚିହ୍ନାର୍

ଆଇଛେ ନୂଆଁଖାଇ ,
ଯିଏ ଯେନ୍ ଠାନେ ଅଛ ଧାଇଁ ଆସ
ମୋର ବୁଝେନ୍ ଭାଇ ।

ଘର ଦୁଆର୍ ସଫା ସୁତର୍ କରି
ରଙ୍ଗ ରୁଙ୍ଗା ଟିକେ ରଚାମା ,
ମିତ ମାର ସାତ୍ ଘର ମାନ୍ କେ
ନୂଆଁଖାଇ ଭାର ପଠାମା ।

ଡେରି ନାଇଁ କରୁଁ ଫୁଲା ନାଇଁ ହଉଁ
ଲେତାଗୁଢା ଥିମା ଆବରି ,
ଦିଲ୍ ଖୁସ୍ତ ହେଇ ଡାକ୍ ଦେଉ ଥିମା
ଜୟ ମଁ ସମଲେଶ୍ଵରୀ ।

ହାର୍ ବଜାର ଯାଇ ଆନମା ଘିନି
ମେନ୍ ମେନ୍ ସା ଦରବ୍ ,

ର ନୂଆଁଖାଇ ପରେ ଆମର ବଡ଼ଖା ଚିହ୍ନାର୍
ଲୁଭ୍ ଲୁଭାନି ପରବ୍ ।

ନୂଆଁ ଧାନ୍ କେତ୍ତା ଆନି କରି ଭାଇ
ନୂଆଁ ରୂତା ଦେମା ବନେଇ ,
ପିଠା ମଡ଼ା ବରା ସୁଆଳି ବନାମା
ଭୋଗ୍ ରାଗ୍ ଦେମା ଛତେଇ ।

ଖେତ୍ ଖଲା ଯାଇ ଇଷ୍ଟଦେବୀର୍ ପାଦେ
ପୂଜା ଧଜା କରିଦେମା ,
ବନେ ବନେ କରି ସୁନାର ଫସଲ୍
ଦେବାର କେ ବିନତୀ କରମା ।

ସିଆନ୍ ମାନକେ ମୁଢିଆ ମାରମା

ସାନ ମାନ୍ କେ ଗହକି ,

ଭାବ୍ ସର୍ ସର୍ କଥାଠି ଭାଇ

ଘର୍ ଦୁଆର୍ ଯିବା ମହକି ।

କୁରେ ପତର୍ ଥି ଖାଏମା ନୂଆଁ

ଖାକ୍ ପିଟି କରି ହର୍ ଷେ ,

ପନ୍ଥ ଛାପି କରି ରଖିଥା ଗୋ ମାଁ ସମଲେଇ

ଜିଁ ଜାଗିଥିଲେ ବଛୁ ରେ ।

ଉତ୍ତିଦ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧ୍ୟାପିକା ,

ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ , ନୂଆପଡା

ମୋ: ୯୩୭୧୩୦୫୯୯୫

ଆଞ୍ଜିର ପାଏନ୍

ସୁନୀଳ କୁମାର ଅଗସ୍ତ୍ରୀ

ଗୁଲା ସଂସାରର ମୁନୁଷ
ଆର ତମର ଭିତରେ
ଫରକ୍ କାଏଁଟା ରହିଗଲା ସିନେ,
ହର ଏକ ମୁନୁଷ କେ ମୁଁଛୁ
କିଂଚା ମିଛୁଆ, ଧୋକେବାଜ୍
କେବ୍ କେବା ନୀଳଙ୍କ ପେଁରରା
ଠାବ କରିଥିଲି ଆର କହିଥିଲି ଗଲେ,,
ତମକେ ତ' ନି କହି ଇ' କିସମେ,
ମୁଁଛୁ ତମର ହାତ' ଧରବାର ନିଦାନ୍
ଆର କାଏଁଟା ଆଏ ଯେ, ତମେ
ପଏରଛ ନୁକୋ ମୁନୁଷ ଟେ ବଲି ତ',
ହେନତା ଥି ତମର କେନ୍ କିସମର
କାଏଁ ଭାବ ଗୁଲା ସଂସାର ସଙ୍ଗେ ଥିଲା ତେନେ,
ସୁନାମି ଅତରକେନ୍ ତେଗଲି ହି" ଆଏଲା ଆର
କେନ୍ ଅନ୍ ଜନେନ୍ ବହେନର ଜୁଡ଼ା ଆଁଏଖ୍ ନୁ
ଥପ୍ ଥପ୍ ପାଏନ୍ ପଢୁଥିଲା,,

ଚିଟିଲାଗଡ଼, ବଲାଙ୍ଗୀର, ମୋ/୯୪୩୭୭୧୦୮୮

XIM UNIVERSITY
XAVIER INSTITUTE OF MANAGEMENT, BHUBANESWAR

XIM - Old Campus Xavier Square,
 Bhubaneswar - 751 013, Odisha
 Tel: 0674-3012345 Fax: 0674-2300995
 E-mail: media-oc@xim.edu.in
 Web: <https://ximb.edu.in/>

XIM ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ୭ମ ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟବସାୟ ଉକ୍ଳର୍ଷ ସମ୍ମିଳନୀ ୨୦୨୫ ଆୟୋଜନ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ସେଣ୍ଟେମ୍ବର ୧୩, ୨୦୨୫: ଏକାଡେମିକ ଉକ୍ଳର୍ଷର ଣ ବର୍ଷ ପାଳନ କରୁଥିବା ଜାତିଯୁଦ୍ଧ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଲ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର(XIMB) ଏହାର ଫ୍ଲାଗମରିପ୍ ବ୍ୟବସାୟ ଉକ୍ଳର୍ଷ ସମ୍ମିଳନୀ (BES)ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂସ୍କରଣକୁ ଏଣ ସେଣ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୨୫ରେ

ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଛି । ଏହି ଦୁଇଦିନିଆକାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା "ଲିଡ଼ିଂ ଆଚ୍ଚ ଦ ଏହି: ଅନିଷ୍ଟିତତା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରଭାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।" ବିଶିଷ୍ଟ ନେତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପରିଚାଳନା କରିବା ଏବଂ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଉପରେ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ବିନିମୟ କରିଥିଲେ । ଶିଖରସମ୍ମିଳନୀ ଏକ ଦୀପ ପ୍ରତ୍ୱଳନ ସମାରୋହ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ତା' ପରେ ଡ୍ର. ବିଶ୍ୱ ସ୍ଵରୂପ ମିଶ୍ର, ଫା. S. Antony Raj SJ, Dr. Fr. V.V. Arokiyadass SJ ଏବଂ ଡି. ଭି. ରମଣା, ଯିଏ ନମନୀୟତା, ଅନୁକୂଳତା ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନର ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟବସାୟ ପତ୍ରିକା "ଭଏସ୍ ଅଫ୍ ଦି ଏହି" ଉନ୍ନୋଚନ କରିଥିଲେ ।

ମୁଖ୍ୟ ବକ୍ତ୍ଵ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଶ୍ରୀ ଆନନ୍ଦ ଉରଦ୍ଦାଜ, ଉପାଧ୍ୟେକ ଏବଂ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ମୁଖ୍ୟ, ଟାଇଗର ଆନାଲିଟିକ୍ସ, ଏକାଇଏମବିରୁ ବିଶ୍ୱ ନେତୃତ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଯାତ୍ରା ବିଷୟରେ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନମ୍ରତା, ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ମହତ୍ୱକାଂକ୍ଷା ସହିତ ଅନିଷ୍ଟିତତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲା ସେ ଏଲ୍.ଇ.କ୍.ଏସ୍. ତାଙ୍କୀ, ଆର୍ଟଫିଳ୍ସିଆଲ ଇଣ୍ଡିଜେନ୍ସ (AI)ର ସମ୍ବାଦନା ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ, 'ଅନିଷ୍ଟିତତା ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ, ଯଦି ଆପଣ ଉତ୍ସାହୀ, ତେବେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ'

ଏଲ୍.ଇ.କ୍.ଏସ୍. ତାଙ୍କୀ, ଆର୍ଟଫିଳ୍ସିଆଲ ଇଣ୍ଡିଜେନ୍ସ (AI)ର ସମ୍ବାଦନା ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ, 'ଅନିଷ୍ଟିତତା ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ, ଯଦି ଆପଣ ଉତ୍ସାହୀ, ତେବେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ'

ଯାହା ଆପଣ ହାସଲ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।' ଏହି ଅଧିବେଶନରେ ଉଣେ ଛାତ୍ରଙ୍କ ସହ ନେତୃତ୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତିବିଦ୍ୟା ଏବଂ ଆର୍ଟ୍‌ଫିସିଆଲ ଇଣ୍ଡସ୍ଟ୍ରିଆଲ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦ୍ୱାତୀୟ ଅଧିବେଶନରେ କ୍ୟାପଜେମିନି
ଇନରେଣ୍ଟ ଇଣ୍ଡସ୍ଟ୍ରିଆର ବରିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା
ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ ମୁଖ୍ୟ ଶ୍ରୀ କମଳ ମିଶ୍ର, ସିଏ ଅନିଷ୍ଟିତ
ସମୟରେ ନିଷ୍ଠାତି ନେବା ଉପରେ ବନ୍ଧୁବ୍ୟ
ରଖିଥିଲେ, ନେତାମାନଙ୍କୁ ଅନୁକୂଳ, ନୈତିକ ଏବଂ

ସାଂସ୍କୃତିକ ଭାବରେ ସତେତନ ହେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି, 'ଆଜିର
ନିଷ୍ଠାତି ଦୁତ, ଚତୁର ଏବଂ ଅନୁକୂଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ତଥାପି ସର୍ବଦା ଦାୟିତ୍ବ ଏବଂ
ମାନବିକ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଆଧାରିତ । ରେମଣ୍ଟ ଲାଇଫ୍‌ଷାଇଲ୍ ଲିମିଟେଡର ବ୍ରାଣ୍ଡ ହେଉଁ

କାର୍ତ୍ତିକ ସ୍ବର୍ଗମଣ୍ୟମ ଡାଙ୍କର ଏଫ୍. ଏମ୍. ଏୟୁ. ଜୀ.
ଯାତ୍ରା ଏବଂ ମାର୍କେଟିଂ ରଣନୀତି, ଉପ୍ରାଦ ତିଜାଇନ୍,
ଏବଂ ଉପଭୋକ୍ତା ମାନସିକତା ଉପରେ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟ
ଭାଗ କରି କହିଛନ୍ତି "ମାର୍କେଟିଙ୍ଗ ହେଉଛି ସବୁକିଛି,
ସବୁଠାରେ, ଏକେ ସମୟରେ ।" ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲୁନା
ମହାନ୍ତି, ପିପୁଲ ଡେଉଲପମେଣ୍ଟ ମୁଖ୍ୟ, ରିଲାଏନ୍‌ସ
ଇଣ୍ଡସ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍, ପ୍ରାମାଣିକତା, ମୂଲ୍ୟବୋଧ
ଏବଂ ପରିଚୟ ପ୍ରତିପଳିତ କରି ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ, 'ବିଶ୍ୱ
ଆପଣଙ୍କୁ ପଚାରିବ ଆପଣ କିଏ, ଏବଂ ଯଦି ଆପଣ

ଜାଣିନାହାନ୍ତି, ବିଶ୍ୱ ଆପଣଙ୍କୁ କହିବ' ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, 'ସେମାନେ କ'ଣ କରିବେ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଶେଷରେ ସେମାନେ କ'ଣ କରିବେ, ଏହା ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ, ଏହା ହେଉଛି ପରିଚୟ ସଙ୍ଗର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ । ପ୍ରଫେସର ସୌମ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ବଢ଼ବ୍ୟ ଏବଂ BES ଚିମର ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରସ୍ତାବ ସହିତ ଅଧିବେଶନ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା ।

ତୃତୀୟ ସେସନ୍‌ଟି ଆରମ୍ଭ ହେଲା ମିଷ୍ଟର ଟାଇଟାନ୍ ନାୟକଙ୍କୁ ସହ, ଯିଏ ଜିଓ ପାଶ୍ଚ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସ୍ଵର୍ଗ, ଜିଓର ଜାତୀୟ ମୁଖ୍ୟ । ସେ ଜିଓର ଯାତ୍ରାକୁ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି, ଗ୍ରାମୀଣ ଭାରତ ଉପରେ ଏହାର କେନ୍ଦ୍ରଭାବନା ଏବଂ ହାର୍ଡକ୍ଲେର୍‌ରୁ କ୍ଲାଉଡ୍-ଆଧାରିତ ସମାଧାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନବୀନତାକୁ ଆଲୋକିତ କରିଥିଲେ । ସେ ଯୋର ଦେଇଥିଲେ ଯେ, AI ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏହା ମାନବୀୟ ସୃଜନଶୀଳତା, ସହାନୁଭୂତି ଏବଂ ନେତୃତ୍ବକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବନି । ମିସ୍ ମୋନାଲିଶା, ହେଡ୍ - ପର୍ମର୍ମାନ୍ସ, ପିପଲ୍ ଆନାଲିଟିକ୍ସ, ଟାଲେଣ୍ଟ ବ୍ରାଣ୍ଡିଙ୍ ଏବଂ ହେଡ୍ ଷ୍ଟାର୍‌ଟୁପ୍, ମିନ୍ଦା, ପ୍ରାଇମନ୍ ସିନେକଙ୍କ 'ଗୋଲ୍ଡନ୍ ସର୍କଳ' ବ୍ୟବହାର କରି, ଦୀର୍ଘମିଆଦୀ ସଫଳତା ପାଇଁ ପ୍ରାଥମିକତା ଏବଂ ସମ୍ପର୍କର ଗୁରୁତ୍ବକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, 'ଜୀବନ ସନ୍ତୋଷର ୯୦% ଆପଣଙ୍କର ମ୍ୟାନେଜରରୁ ଆସେ' ଏବଂ ଖୁସି କର୍ମଚାରୀମାନେ ୧୨-୨୦% ଅଧିକ ଉପ୍ରାଦନଶୀଳ ହୁଅଛି, ସେଇସହିତ ବିଭିନ୍ନତା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳୀୟ ପୁନର୍ବିତାରର ଗୁରୁତ୍ବକୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଘାର କରିଥିଲେ । ମ୍ୟାନକାଇଶ୍ଟ ଫାର୍ମା ଲିମିଟେଡର ଟ୍ୟାଲେଣ୍ଟ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ ଏବଂ ଷ୍ଟାର୍‌ଟୁପ୍ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ମୁଖ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଦପିନ୍ଦର ସି ନରୁଳା, ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ କର୍ପୋରେସ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏକ୍ଷାର୍ଥୀମବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ତାଙ୍କର ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ମନେ ପକାଇଥିଲେ, ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ଆକର୍ଷକ ଭୂମିକା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱରେପ

କରିଥିଲେ ଏବଂ AI କୁ 'ଆଭେଞ୍ଜର୍ସ ସୁର୍' ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ ଯାହା ମାନବ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ବୃଦ୍ଧି କରେ ।

ଏହି ଅଧିବେଶନରେ ନେତୃତ୍ବ, ନବସ୍ଥାଜନ, ବୃଦ୍ଧତା ତଥା ଏବଂ ଅନିଷ୍ଟତାର ନିଷ୍ଟିତତା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠିରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ସକ୍ରିୟ ଭାବେ ପ୍ରଶ୍ନାଓରରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଶିଖର ସମ୍ମିଳନୀର ପ୍ରଥମ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ମନ ଅନ୍ତିମ ଅଧିବେଶନର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରି ପ୍ରଫେସର ସୁଭାବ ପଞ୍ଜନାୟକ ଶେଷ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ତା' ପରେ BES ଦଳ ତରଫରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏକାଡେମିକ ଉକ୍ଳର୍ଷର ୩୮ ବର୍ଷ ପାଳନ କରୁଥିବା Xavier Institute of Management, Bhubaneswar (XIMB) ଏହାର ଫ୍ଲାଗସିପ୍ ବ୍ୟବସାୟ ଉକ୍ଳର୍ଷ ସମ୍ମିଳନୀ (BES) ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂସ୍କରଣର ଦ୍ୱାରା ଦିନ ପାଇଁ ସେଣ୍ଟେମ୍ବର ୧୪, ୨୦୨୫ରେ ମଞ୍ଚ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା । ଆଜିର ବିକଶିତ ବ୍ୟବସାୟିକ ପରିଦୃଶ୍ୟରେ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ସ୍ଵକ୍ଷିତ କରିବା ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଗତିବିଧି ଉପରେ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ବିନିମୟ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଦୁଇଦିନିଆ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା "Leading at the Edge: From Uncertainty to Impact", ଯେଉଁଠିରେ ବିଶିଷ୍ଟ ନେତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ ।

ମୁଖ୍ୟ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି Reliance Grocery Retail ଏବଂ JioMart, Reliance Retail ର COO ଶ୍ରୀ କାମଦେବ ମହାନ୍ତି ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍କ, ରିଟେଲ୍ ଏବଂ କର୍ପୋରେସନାଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ଅନୁଭବର ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ବାଣ୍ଟିଥିଲେ । ସେ ସଫଳତାର ଚାବିକାଠି ଭାବରେ ଉଦ୍ଘେଶ୍ୟ, ଚପଳତା ଏବଂ ସାହସ୍ରୀ ନିଷ୍ଠାତି ନେବାର ସ୍ଵକ୍ଷତା ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରିଥିଲେ । ସେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଧାରଣାତ୍ମକ ଭାବରେ ଦୃଢ଼

ରହିବାକୁ, ବିବିଧତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏବଂ AI-ପରିଚାଳିତ ସ୍ମୁମୋଗର ଲାଭ ଉଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଶେଷରେ ସେ କହିଥିଲେ, “ଯଦି ଆପଣ ଜୀବନରେ ବିଫଳ ହେଉନାହାନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ସଫଳ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।”

ଏହି ସେସନ୍ ରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ନେତୃତ୍ବ, ପ୍ରୟୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ଏବଂ AI ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ସେସନରେ ସୁଶ୍ରୀ ସପ୍ନା ମୋହାତ, Vice President – Loans & Project Finance, NABFID, ତାଙ୍କ ଅନୁଭବ ବାଣ୍ଣିଥିଲେ ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ, ଆବେଗକୁ ପୋଷଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ସୁବିଧାକୁଳ ଷେତ୍ରରୁ ବାହାରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ସେ ଗୁରୁତ୍ବରୋପ କରିଥିଲେ ଯେ, ଯଦିଓ AI ନିୟମିତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରିପାରେ, ସମାଲୋଚନାତ୍ମକ ଚିତ୍ରାଧାରା ମାନବୀୟ ଦାୟିତ୍ବ ରୂପେ ରହିଥାଏ ।

American Express GBT ର Internal Audit ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ଅମିତ ପହୁଜା, “ଅନିଷ୍ଟିତତା ସମୟରେ ନେତୃତ୍ବ” ଉପରେ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ ରଖି, ପରିସ୍ଥିତିର ଅନୁକୂଳତା, ଅସ୍ଵଚ୍ଛତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଲୋକପ୍ରିୟତା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଖଣ୍ଡତା ବାଛିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଇଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ: “ସର୍ବଦା ସହଜ ଭୁଲରୁ କଠିନ ସଠିକ୍କ ଚୟନ କରନ୍ତୁ ।”

IndusInd Bank ର Vice President ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ମହାପାତ୍ର, ଭାରତୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କର ବିକାଶ — ATM ଠାରୁ Mobile Banking ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ — ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରି କହିଥିଲେ: “ଯଦି ଆପଣ ନିଜ ବ୍ୟବସାୟରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ନକରନ୍ତି, ତେବେ ଅନ୍ୟ କେହି କରିବେ ।” ସେ AI ଉପରେ ଅତ୍ୟଧିକ ନିର୍ଭରତା ବିଷୟରେ ଚେତାବନୀ ଦେଇଥିଲେ ।

Tata Sons ର Group Digital & Innovation (Customer Experience) Head, ଶ୍ରୀ ଭାସ୍କର ରାୟ, ବ୍ୟାଘାତ, ଗ୍ରୁହଣ, ନୈତିକତା ଏବଂ ନବସ୍ଥଜନ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ, ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନୈତିକତାକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରଫେସର ଶ୍ରୀଧର କୁମାର ଦାଶଙ୍କ ପରିଚାଳନାରେ ହୋଇଥିବା ପ୍ୟାନେଲ ଆଲୋଚନା, ଏକ ସକ୍ରିୟ Q&A ସେସନ ଏବଂ BES ଟିମର ଧନ୍ୟବାଦ ଉଣ୍ଡାଇବା ସହିତ ଏହି ସେସନର ସମାପନ ହୋଇଥିଲା ।

ତୃତୀୟ ସେସନ ରେ Genpact ର Global Delivery Leader – Data Science & AI ଡାକ୍ତର ଭାସ୍କର ରାୟ, AI କୁ “ନୂତନ ସାଧାରଣ” ବୋଲି ବିବେଚନା କରିଥିଲେ । ସେ ନବସ୍ଥଜନ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସଞ୍ଚୟ ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରି, marketing mix ର eighth P ଭାବରେ Platform କୁ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ।

ସେ କହିଥିଲେ: “AI ମଣିଷଙ୍କ ଯ୍ୟାନ ନେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ AI ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ମଣିଷ, AI ବ୍ୟବହାର ନକରୁଥିବାଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ।”

Unisys ର Director of Product Management – Financial Services, ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ ଦାସ, ନୂତନତ୍ବ କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି, ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ଠାରୁ ରଣନୀତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ଯାତ୍ରାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । UPI ଉଦାହରଣ ଦେଇ ସେ AI-ସହିତ trust, speed ଏବଂ quality ରେ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରିବାର ପ୍ରସଙ୍ଗ କରିଥିଲେ ।

ଶେଷ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଫାଦର ନୀତିନ ମୋଣ୍ଡରିଓ, SJ. ସମ୍ପ୍ରମ Business Excellence Summit (BES) ର ସଫଳ ସମାପନ ଅବସରରେ, BES ଦଳ ପକ୍ଷର ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସ୍ଵାଧୀନ ପରାମର୍ଶଦାତା ଶ୍ରୀ ଦେବାସିମ ମହାପାତ୍ର, leadershipକୁ କେବଳ

ଚିନ୍ତାଧାରା ନୁହେଁ, କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ, “ଦ୍ଵିଧା ଗତିଶୀଳତାକୁ ନଷ୍ଟ କରେ, ବିଶ୍ୱମୁକ୍ତିକାରିତାରୁ ଆସେ ।” ସେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ: ଛୋଟରୁ ଆରମ୍ଭ କର, ସଂସ୍କରିତ ତୃତୀୟ ସହିତ ବୃଦ୍ଧି କର, ସଶକ୍ତ ରୁହ, ଏବଂ ସମ୍ମାନରୁ ନେତୃତ୍ବ କର ।

ଏହି ସେସନ୍ ଫାଦର ନୀତିନ ମୋଣ୍ଡରିଓ, ଟି ଜୀ ପରିଚାଳନାରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନାଓର ଅଧିବେଶନ ପରେ BES ଦଳ ପକ୍ଷରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇବା ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ସମ୍ମାନିତ ସମାପନ ବିଶ୍ୱିଳା, ଦାୟିତ୍ବବାନ AI ଏବଂ ଅନିଷ୍ଟିତ ସମୟରେ ନେତୃତ୍ବର ବିକାଶଶୀଳ ଭୂମିକା ଉପରେ ଆଲୋଚନା ସହିତ ହୋଇଥିଲା । ଅନୁକୂଳତା, ନୈତିକତା ଏବଂ ନିରନ୍ତର ଶିକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଆଲୋକିତ କରି, ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ପ୍ରଶ୍ନାଓର ସେସନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ଗଣମାଧ୍ୟମ ସହଭାଗିତା ଆଧାରରେ ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପ୍ରତିକା ଏବଂ
ଏକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ଭୂବନେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବୁଝାମଣା ହେତୁ ପ୍ରକାଶିତ ।

ପ୍ରକାଶ ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପ୍ରତିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କଞ୍ଚୁୟଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲେଖ୍ୟକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫର୍‌ଜ୍ୱେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଟିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତି ।

ନୂଆଖାଇ ଭେଟ୍ଟଘାଟ୍

ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ରାଉତ

ସଂସ୍କୃତି ଭାରତୀୟ ଜନଜୀବନକୁ ଶୃଖଳିତ କରିଥାଏ । ପ୍ରେମ, କରୁଣା, ସ୍ନେହ, ବାସ୍ତଵିକ୍ୟା, ଦୟା, ତ୍ୟାଗ, ଶୁଦ୍ଧି, ଉତ୍ସାହ, ଦେବୀଙ୍କା, ଘୃଣା ଓ ନିଷ୍ଠୁରତା ପ୍ରଭୃତି ଭାବ ସମୁଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ସଂସ୍କୃତିର ସମ୍ବନ୍ଧ ଧାଏ । ସଂସ୍କୃତି ଯୋଗୁ ସଭ୍ୟତା କିନ୍ତୁ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବଧାନ ରହିଛି । ସଂସ୍କୃତି କଳା, ଆଦର୍ଶ, ବିଚାର, ଭାବ, ଭକ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସର ସଂସାର ମଚ । ତେଣୁ ଆମ ସଂସ୍କୃତି ସାମାଜିକ ଜୀବନର ପରିଚୟ । ଅସ୍ତ୍ରବ୍ୟସ୍ତ କର୍ମମୟ ଜୀବନରେ ପର୍ବପର୍ବାଣି ଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରିବାରେ ବୌଣିଷ୍ଠ୍ୟ ରହିଛି । ବହୁ ଧର୍ମ, ବହୁଜାତିଙ୍କୁ ନେଇ ସାମାଜିକ ଓ ସାଂସାରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପର୍ବ ପର୍ବାଣିର ସ୍ମୃତନ୍ତତା ରହିଛି । ବିଭିନ୍ନତା ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ରର ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ହେଉଛି ନୂଆଖାଇ । ସିଂହମାସ ଭାଦ୍ରବ ଶୂଳପକ୍ଷ, ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ ପରଦିନ ବା ପଚାମୀ ତିଥିରେ ନୂଆଖାଇ ଭେଟ୍ଟଘାଟ୍ ଉତ୍ସବ ପାଳିତ ହେଉଛି ।

ନୂଆଖାଇ ଏକ ମହାନ୍ ସାମାଜିକ ପରମ୍ପରାର ପ୍ରତୀକ । ସାମାଜିକ ଜୀବନକୁ ବଳିଷ୍ଠ, ସୃଦ୍ଧିତ ଓ ଶୃଖଳିତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ପର୍ବ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ପର୍ବ ପାରସ୍ପାରିକ ମନୋମାଳିନ୍ୟ, ଉତ୍ସାହ, ଶତ୍ରୁତା ଓ ଅସହ୍ୟୋଗ ଦୂର କରିଥାଏ । ଗାଁ ମାଟିର ମମତା, ବନ୍ଦୁ, ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ମୃତନ୍ତକ ସ୍ନେହ ଓ ପରମ୍ପରର ପ୍ରତି ଆପଣାର ଭାବ ବିନିମୟ ପ୍ରଭୃତି ଗୁଣକୁ ଏହି ପର୍ବ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ । ଓଡ଼ିଶାର ପଣ୍ଡିମାଟଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବଲପୁର, ପ୍ରଭୃତି ଗୁଣକୁ ଏହି ପର୍ବ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ ।

ସୋନପୁର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ବଲାଙ୍ଗିରୀ, ନୂଆପଡ଼ା, କଳାହାଣ୍ଟି, ଦେବଗଡ଼ ଓ ଖାରସୁଗଡ଼ା ପ୍ରଭୃତି ଜିଲ୍ଲାରେ ଏକ ପ୍ରଧାନ ଗଣପର୍ବ ରୂପେ ନୂଆଖାଇ ଭେଟ୍ଟାଗ୍ରୀ (ବା) ନବାନ୍ତ ଭକ୍ଷଣ ଉତ୍ସବ ବହୁବର୍ଷ ଧରି ପାଲିତ ହୋଇ ଆସୁଅଛି । ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଛତିଶଗଡ଼ରେ ବାସ କରୁଥିବା ଓଡ଼ିଆମାନେ ଏହି ପର୍ବ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସରେ ପାଲନ କରନ୍ତି । କଣ୍ଠ, କୋହ୍ଲି, ଓରାମ୍ କିଶ୍କାନ୍, ଭୁବନ୍ଦୀ, ବିଞ୍ଚାଳ ପ୍ରଭୃତି ଆଦିବାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ସଦେବୀଙ୍କୁ ନବାନ୍ତ ଭୋଗ ସହିତ କୁକୁଡ଼ା, ଛେଳି ବଳି ଦେଇ ନୂଆଖାଇ ପର୍ବପାଲନ କରନ୍ତି । ଏହି ପର୍ବ ପରଠାରୁ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର କରମା ପୂଜା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଦ୍ୱାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ବଲାଙ୍ଗିର ପାଟଣାଗଡ଼ଠାରେ ତୌହାନ ରାଜବଂଶର ରମାଇଦେବ ନୂଆଖାଇ ପର୍ବର ଆରମ୍ଭ କରିବାର ଅନୁମାନ କରାଏ । ସେହିପରି ଷୋଡ଼ଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଆରମ୍ଭରେ ରାଜା ବଲରାମ ସମ୍ମଲପୁର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ନବାନ୍ତ ଭକ୍ଷଣ ଉତ୍ସବ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

ଆମ ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅନ୍ତର ମହିମା ଅନ୍ତବ୍ରତ୍ତ ରୂପେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଉଛି କୁହାୟାଇଛି, କର୍ମରୁ ଯଙ୍ଗ, ଯଙ୍ଗରୁ ବୃକ୍ଷ, ବୃକ୍ଷରୁ ଶସ୍ତ୍ର ବା ଧାନ, ଧାନରୁ ଅନ୍ତର ସୃଷ୍ଟି ଓ ଅନ୍ତରୁ ଜୀବ ସୃଷ୍ଟି । ତେଣୁ କୁହାୟାଇଛି “ଅନ୍ତ ବିହୁନେ ହଂସହାନି, ଯୋଗ ସାଧିରୁ କାହା ଘେନି ।” ପଣ୍ଡିମ ଓଡ଼ିଶାରେ ଭାଦ୍ରବ ମାସ ଆରମ୍ଭରେ ନୂତନ ଅମଳ ଧାନରୁ ଚାଉଳ ସଂଗ୍ରହ କରି ନବାନ୍ତ ଭୋଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ । ଗୃହକର୍ତ୍ତା ଅନ୍ତ ଖିରୀ, ଖେରୁଡ଼ି ଆରାଧ୍ୟ ଦେବୀଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରି ଥାଆନ୍ତି । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଚାଷ ଜମି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ଗ୍ରାମରକ୍ଷୀ ବା ଡାଙ୍କର ନୂଆଖାଇ ପୂର୍ବରୁ ଧାନକେଣ୍ଟା ଦେଇ ଥାଆନ୍ତି । ସେହି ଧାନରୁ ଚାଉଳ ସଂଗ୍ରହ କରି ଦେବୀଙ୍କ ପାଇଁ ଭୋଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଥାଆନ୍ତି । ପଣ୍ଡିମ ଓଡ଼ିଶାରେ

ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ନିଜ ଗୃହରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୂଜା କରି ଦେବୀଙ୍କ ପାଖରେ ନବାନ୍ତ ଭୋଗ କରିଥାଆନ୍ତି । ବୟୋଜେୟଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେବୀଙ୍କ ଠାରେ ଲାଗି ହୋଇଥିବା ପ୍ରସାଦ ସେବନ କରିବା ପରେ ପରିବାରର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନବାନ୍ତ ଭୋଗ ଦିଆ ଯାଇଥାଏ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଅଧିକାଂଶ ଅଚଂଳରେ ନୂଆଖାଇ ବା ନବାନ୍ତ ଭକ୍ଷଣ ଉତ୍ସବ ଜାକ ଜକମରେ ପାଲନ କରି ଥାଆନ୍ତି ।

ଗ୍ରାମ ଓ ମଣ୍ଡଳର ଦେବାଦେବୀଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ ପରେ ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ପ୍ରସାଦ ସେବନ କରନ୍ତି । ତାପରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ନୂଆଖାଇ ଭୁବାର । କନିଷ୍ଠମାନେ ବୟୋଜେୟଙ୍କୁ ଭୁବାର ହୋଇ ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିକ୍ଷା କରିଥାଆନ୍ତି । ନୂଆଖାଇ ସରିବା ପରେ ସମସ୍ତେ ବିଲକୁ ଯାଇ ଚିହ୍ନା (ଭରଦ୍ଵାଜ) ବା ଉଦ୍ଦର୍ଦଳିଆ ପକ୍ଷୀକୁ ଦର୍ଶନ କରି ଥାଆନ୍ତି । ଉଦ୍ଦର୍ଦଳିଆ ପକ୍ଷୀକୁ ଦେଖି ନିଜ ନିଜର ଧାନ କିଆରି ଦେଖି ଘରକୁ ଫେରି ଥାଆନ୍ତି । ଉପକୂଳ ଅଚଂଳରେ ରଜପର୍ବ ପରି ପଣ୍ଡିମ ଅଚଂଳରେ ନୂଆଖାଇ ପାଲନ କରାଯାଏ । ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାଧ୍ୟମରେ ପାଲା, ସଙ୍କୀତ, ନୃତ୍ୟ, ଉତ୍ସବ, ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଆଦି ପରିବେଶନ ସହିତ ଖେଳ ଓ କୁଣ୍ଡି ପଦର୍ଶନ କରି ଥାଆନ୍ତି ।

ନୂଆଖାଇ କୃଷିଭିତ୍ତିକ ପର୍ବ, ପଣ୍ଡିମ ଓଡ଼ିଶାର ଜନଜୀବନ, ସାମାଜିକ ପରମରା, ସଂସ୍କୃତିର ବାର୍ତ୍ତା ଓ ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତୀକ । ନୂଆଖାଇ ହର୍ଷ, ଉଲ୍ଲାସ, ଉତ୍ସବନା ନେଇ ଜନପ୍ରିୟ ହୋଇଛି । ସେଇପାଇଁ କବି ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ ବହିଦାରଙ୍କ ଭାଷାରେ -

ଆମିଲ୍ ମହୁର ନୂଆଁ ଧାନ୍

ଖିରି ପିଠା ମଡ଼ା ଲଖମି ଠାନେ ଲାଗିବା ପୂଜା

ପିଗ୍ମା ତିନେ ଡଁଡ଼ା

ଗାଁ ମୁଡ଼ସା ସମଲେଇ ନ
 ସିଂହରା ପିଲା ଗୁମ୍ଫଲେଇ ନ ଲଗାଲାନ ନୂଆଁ
 ଫୁଲ୍ ଚଂଦନ ଦିଆବୋ ପିଲେ ନାଗଲ୍ ପଟା ଦୁଆଁ
 ଆସବୋ ପିଲେ ଖାଏମା ଆଜି ନୂଆଁ
 ବଛକେ ଥରେ ଆଏସି ପରେ ଯିଏ ଯେନ ଥଅ
 ଘରେ ପରେ ଆସ ଆସ ଭାଇ ଆଜିର ନୂଆଖାଇ ।

ପାରାଦ୍ୱୀପଗଡ଼, କୁଞ୍ଜଙ୍ଗ

ଜଗତସିଂହପୁର

ମୋ-୯୯୩୭୭୧୪୭୪

ପଣ୍ଡିତମାଞ୍ଜଳିର ଭାବର ତିହାର ନୂଆଁଖାଇ...

ସାଇ ପ୍ରସାଦ ସାହୁ

ନୂଆଁଖାଇ ହେଉଛେ ଆମର ପଣ୍ଡିତମାଞ୍ଜଳି ଓଡ଼ିଶାର ସବୁନୁ ବଡ଼ ଖା ଆର କୃଷିଭିତ୍ତିକ ପରବ୍ରାନ୍ତରେ ଉଚ୍ଚଲ୍ ପଣ୍ଡିତମାଞ୍ଜଳି ଦିନ ମାନ୍ ସନ୍ । ନୂଆଁଖାଇ ଦିନେ ମାତ୍ର ସମଲୋକରୁ ପହେଲା ନୂଆଁ ଧାନର ଭୋଗ ଲାଗ୍ ସି । ଗାଁର ଲୁକେ ଗାଁ ଖୁଏଲ୍ ସଫା ସୁତର କରିଥିଥିଲା । ସମ୍ବଲପୁରର ବରହମପୁରା ମନ୍ଦିରର ଗୁନୀ ଜ୍ଞାନୀ ପଞ୍ଚିତମାନେ ଆଗତୁରା ଲଗନ ପାଗନ ବେଳାଘନ୍ତି ପାଞ୍ଜି ଦେଖି ଶୁଭ ଦିନ୍ ବାର ବାହାର କରିଥିଥିଲା । ଐ ବଛର ଆଏବାର ଅଗଣ୍ଧ ମାସର ୨୮ ତାରିଖ ଭୁଦୋ ମାସର ଉଚ୍ଚଲ୍ ପଣ୍ଡିତମାଞ୍ଜଳି ତଥିଲେ ନୂଆଁଖାଇ ତିହାର ହେବା । ଚାଷୀ ତାର ବଛର ଟାକର ପହେଲା ଫ୍ରେଶଲ୍ କେ ମାତ୍ର ସମଲୋକ ପାହାଁତଳେ ଗହଗହ ମନେ ସଥ୍ରି ଦେଇଥିଥିଲା । ତେହେଁରୁ ଯାଏକ ସବେ ନୂଆଁ ଅରନ୍ ପ୍ରସାଦ ପାଏଥିଲା । କାହିଁ କେତେ କାଳୁ ପୂରବାପାତି ଦିନୁ ଐ ତିହାର କେ ମାନ୍ ତେଲ୍ ଆସୁଛୁଁ, ଇଟା ଆମର ପରମରା ଆର ସଂସ୍କୃତି ଆଏ ।

ପଣ୍ଡିତମାଞ୍ଜଳି ଦେଖାଶିଖା ଐ ତିହାର ରାଏଜେ, ଆର ରାଏଜ୍ ବାହାରେ ଦେଶର ଭିନ୍ ଭିନ୍ ଠାନେ ଭିନ୍ ଭିନ୍ କିମ୍ବମେ ବନେ ଜାକ୍ ଜମକ୍ ଥି ମାନି ଆସୁଛନ୍ । ହେଲେ ଭିଲ୍ କୁଟୁମ୍ବ ଯାକର ସବେ ଏକଜୁଗ୍ ହେଇ କରି ଗୁଟେଠାନେ ଦିନେକେ ନୂଆଁ ଖାଏଥିଲା । ଐ ପରମରାଟା ଇହାଦେ ଭି ଚଳି ଆସୁଛେ । ଘରର ମୁଖିଆନ୍ତି କୁଟୁମର ସବେ ନୂଆଁ ଚାଉଲର ପରମାଦ ପାଏଥିଲା । ତାର ପରେ ସାନ୍ ମାନେ ବଡ଼ ମାନଙ୍କୁ ମୁଢିଆ ମାରି କରି ପାହାଛିଲ ଭୁବାର କରସନ୍ । ଗୁରୁଜନ୍ ମାନକରନ୍ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇ କରି ଜୀବନ

ଧେନ୍ ହେଇଯାଏସି । ଯିଏ ଯେନଠାନେ ଯେତେ ଧୂରିଆନ୍ତ ରହିଥିଲେ ତି ନିଜର ଜନମ୍ ମାଏବ୍, ଗାଁ ଭୁଲ୍ ଘରକେ ଉଷ୍ଟତ୍ ମନେ ନୂଆଁଖାଇ ମନାବାର୍ କେ ଧାଇଁ ଆଏସି । କେତେଦିନ୍ ଆଘୋନ୍ ସନ୍ଦରବାଜ୍ ହେଇ ବାଟ୍ ଦେଖୁଥିଥିଥିଲେ କେତେ ଇ ତିହାର୍ ଆଏବା ବଲି । ଭାଇବନ୍ଦୁ, କୁରୁମ୍ ବାଟମ୍ ମେଶିକରି ପାଳନ୍ କରବାର୍ ଗୁଟେ ଅଲଗ୍ ମଜା ଲାଗସି । ନିଜର ନିଜର ଭିତରେ ରାଗରିଷ୍ଣ ମି ପାଶରି ଦେସନ୍ । ଫେର୍ ଘାଏ ଇ ତିହାର୍ ସୁଖେ ମେଲନ୍ ମେଶନ୍ କରି ଗୁଟେ ତୁରେ ବରକସ୍ କରି ବାନ୍ଧି ଦେସି । କାଏଁ ଧନୀ, କାଏଁ ଗରିବ୍, ଜାଏତ୍ ଭେଦଭାବ୍ ଭୁଲି ବଢ଼େ ଉସ୍ତାକିଥି ଆଏତ୍ ତକର୍ ସବେ ମାନି ଆସୁଛୁ । ଗାଆଁ ଗହଲି, ସହର୍, ନଗର୍ ସବୁଠାନେ ନାର୍ ଗୀତ୍ ନାନାଦି ଉଛ୍ଵବ୍ ଥି ଫାଟି ପଡୁଥିଥି ।

୧୯୯୯ ମସିହାନେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର୍ ଗୁଟେ ଦିନେ ନୂଆଁଖାଇ ମନାବାରକେ ବିଚାର ଦେଲେ । ନୂଆଁଖାଇ ପଣ୍ଡିମ ଓଡ଼ିଶାର୍ ଭାବନା ସାଙ୍ଗେ ଭୁବି ହେଇଛେ । ଖାଲି ନୂଆଁ ଧାନ୍ କି ନୂଆଁ ଚରା ନୁହେଁ ନୂଆଁ ପିନ୍ଧା, ସଂସ୍କୃତି ଆରୁ ପରମରାର୍ ପହେଚାନ୍ ଦେସି । କେତେ କଲାକାର୍ ନୂଆଁ କରି କଲା ଦେଖାସନ୍, ନୂଆଁ କରି ଗାଁନେ ଖେଲ୍, ଗାନା ବଜନା ବି ମୂଳ୍ କରିଥିଲା । ନୂଆଁଖାଇ ସତେ ଯେନତା ସବୁଥିର୍ ମିଲନ୍ ଆରୁ ଏକତାର୍ ତିହାର୍ ଆଏ । ନୂଆଁଖାଇ କେତେଟା ପରବ୍ କେ ନେଇ ଆଗକେ ବଢ଼ସି ଯେନତା ଜି ବେହେରେନ୍, ଲଗଲତଖା, ଡକାହକା, ଲିପାପୁଛା, ଘିନାବିକା, ନୂଆଁ ଧାନ୍ ଖୁଜା, ଭୋଗ୍ ଲଗା, ନୂଆଁଖାଇ ଆର ଭୁହାର୍ ଭେଟ ଘାଟ୍ । ସବୁ ରାଗରୋଷାକେ ଭୁଲି ଗୁଟେ ତୁରେ ବାନ୍ଧି ଦେସି ନୂଆଁଖାଇ । ଗାଁର୍ ଦେଦେବତା ନେ ନୂଆଁ ଧାନ୍ ଲଗାବାର୍ ଲଗନ୍ କେ ପଣ୍ଡିତ, ଜ୍ୟୋତିଷ୍, ଗାଁର୍ ଭଲ୍ ଲୋକ୍ ମିଶି ବାହାର୍ କରିଥିଲା । ସବୁଆଡ଼େ ସଫା ସୁତର୍, ଲିପାପୋଛା ହେସି, ନୂଆଁ ଧାନ୍ ଆନି କରି ମାଁ ଠାନେ ଭୋଗ୍ ଲଗା ହେସି । ଇ ଦିନେ ଭାବର୍ ଭେଟ ଘାଟ୍ ଆର ସଂସ୍କୃତି ଦେଖବାର୍ କେ ମିଲସି । ସତେ ଯେନତା ବିଦେଶ୍ ରେ ରହି କରି ପୁଓ, ଝି ଟାକିଥିଥିଥିଲେ ଇ ସମିଆ କେ ।

ନୂଆଁଖାଇ ଆଘୋନୁ ଯେନ୍ ବଜାର ହେସି ସେଠାକେ ନୂଆଁଖାଇ ବଜାର କହେସନ୍ । ବହୁତ ଭିଡ଼ ଭିଲ୍ ହେସି । ନୂଆଁଖାଇଟି ସବୁ ନୂଆଁ ଜିନିଷ ପତର ଆଏସି । ନୂଆଁଖାଇଟି କପଡ଼ା ଲତା ଭିଲ୍ ଆନସନ୍ । ଆମର ପଣ୍ଡିମ ଓଡ଼ିଶାନେ ସବୁନୁ ଅଏଡ଼ କା ସମ୍ବଲପୁରୀ କପଡ଼ା ଘିନିଧିସନ୍ । ନୂଆଁଖାଇରେ ରାଖି ବନ୍ଧା ଗୁଟେ ବଡ଼ ପରମରା ଥିଲେ । ଘରର ଜିନିଷ ପତର ନେ ରାଖି ବାନ୍ଧିବାର ସାଙ୍ଗେ ମାଏଇମାନେ ଗଛ ଆର ବଳଦ ମାନଙ୍କୁ ଭିଲ୍ ରାଖି ବାନ୍ଧିବାର । ନୂଆଁଖାଇ ଦିନର ବଢ଼େ ସକାଳୁ ଗାଧିକରି ପୂଜା କରବାର ଲାଗି ତିଆର ହେସନ୍ । ଘରେ କେତେ ରକମ୍ ପିଠା ପନା, ଭିନ୍ ଭିନ୍ ତୁନ୍ ଶାର୍ ରାନ୍ଧିବାର । ସକାଳୁ ଶାର୍ ଝଙ୍କର ନୂଆଁ ଧାନ୍ କେଣା ଧରି ଘର ଘର ଦେସନ୍ । ଘରେ ଧାନ୍ କେଣାକେ ବରନ୍ କରି ମୁଢିଆ ମାରି ଘର କେ ଆନି କରି ପୂଜା ଠାନେ ରଖିବାର ଆଉ ନୂଆଁ ଧାନ୍ କେଣାରୁ ଚାଉଲ୍ ବାହାର କରି ଭୋଗଥି ମେଣାବିନ୍ ଆର ଘରର ଇଷ୍ଟଦେବୀ ପାଖେ ସମର୍ପନ୍ କରି ନୂଆଁ ଲଗାବିନ୍ । ଘରର ମୁଖିଆମାନେ କ୍ଷେତକେ ଯାଇ କରି ଧାନ୍ ଗଛେ ଘି, ଗୁରସ୍, ଚାଉଲ୍, ଫୁଲ୍, ଧୂପ କାଠି ଦେଇ ପୂରୁବ ଦିଗ୍ ଆଡ଼କେ ମୁହଁ କରି ପୂଜା ପାଠ କରିବାର ଆର ଧାନ୍ ଗଛକେ ରାଖି ବାନ୍ଧିବାର । ଆର ଧାନ୍ ଗଛେ ଗୁରସ୍ ରୁକାବିନ୍ । ଇ ବହୁର ବନେ ଫମଲ୍ ହେଉ ବଲି ଗୁହାରି କରିବାର । ଇ ପରମରାଗା କେତେ ଦିନୁ ରହିଆସିଛେ । ଘରର ସରେ ଗୁଟେ ଠାନେ ବସି କରି କୁଟୁମ୍ ଯାକର ସରେ ଏକଜୁଟ ହେଇ କରି ଦିନେକେ ନୂଆଁ ଖାଏସନ୍ । ଇ ପରମରାଗା ଇହାଦେ ଭି ଚଲି ଆସୁଛେ । ଘରର ମୁଖିଆ ସମକିରର ହାତେ ନୂଆଁ ଭୋଗ ଦେସନ୍ ଆର କୁଟୁମର ସରେ ନୂଆଁ ଚାଉଲର ପରିସାଦ ପାଏସନ୍ । ତେହେରୁ ସାନ୍ ମାନେ ବଡ଼ ମାନ କୁ ଗୋଡ଼ ଧରି ମୁଢିଆ ମାରିବାର । ଇ ମୁଢିଆ ମରାଗାକେ ନୂଆଁଖାଇ ଭୁହାର କହେସନ୍ । ନୂଆଁଖାଇ ସାରି କରି ଘରର ଝି ବହମାନେ ଇ ପରାନୁ ସେ ପରା ନିଜର ଚିହ୍ନାର ଜନାର ଲୋକ ମାନକର ନିକେ ଭେଟ ହେବାର

ଲାଗି ଯାଏସନ୍ । ଐ ଭେଟ୍ କେ ନୂଆଁଖାଇ ଭେଟ୍ କହେସନ୍ । ତୁହାର ଛିନ୍ ଲା ବେଳେ ବୁଡ଼ାବୁଡ଼ୀମାନେ କହେସନ୍ "ବଂଚି ଥିଲେ ଆର ବରଷେ ଭେଟ୍ ଘାଟ୍ " । ଗାଁର ମନ୍ଦିର କେ ଯାଇ କରି ସଭେ ଐ ବଛରର ଚାଷ ବାତି ଭଲ୍ ହେଉ ବୋଲି ଗୁହାରୀ କରସନ୍ ।

ନୂଆଁଖାଇ ବେଳେ ଖାଲି ଯେ ନୂଆଁ ଅରନ୍ ଖାଏବାର ଟା ନୁହେଁ ସେ, ଇଟା ଭାବର ତିହାର । ଆମର ଜୀବନ୍ ଚଲନୀଠିଁ ସେଇ ପେଟେଇ କରି ରହିଛେ ଐ ପରମରା ଆର ସଂସ୍କରିତି । ନୂଆଁଖାଇ ଦିନେ ପତରର ଦନାଠିଁ ଭୋଗ ଲଗାହେସି, ପତରର ଖଲି ଆର ଦନାଠିଁ ଘରେ ସଭେ ନୂଆଁ ଖାଏସନ୍ । ଭିନ୍ ଭିନ୍ ଜାତିର ଲୋକ୍ ଭିନ୍ ଭିନ୍ ପତରଠିଁ ନୂଆଁ ଖାଏବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛେ । କିଏ ମହୁଲ୍, କିଏ କୁରେ, କିଏ ଭେରୁଆଁ, କିଏ ସର୍ଗୀ ତ ଆର କିଏ ରେଙ୍ଗାଲ୍ ପତର ଥି ନୂଆଁଖାଏବାର ପରମରା ରହିଛେ । ଗଢ଼ି, କର୍ତ୍ତା, ତେଲି, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଭୁଲିଆ, ମାଲି ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକ୍ କୁରେ ପତର ଥି ନୂଆଁ ଖାତିଥିବାର ବେଳେ ତୁମାଲ୍ ସାଙ୍ଗେ ଆର କେତେ ଭିନ୍ ଭିନ୍ ଜାତିର ଲୋକ୍ ଭେରୁଆଁ, ମହୁଲ୍ ଆର ରେଙ୍ଗାଲ୍ ପତର ଥି ନୂଆଁଖାତିଥିସନ୍ । ଅନ୍ୟ କେତେ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକ୍ ଅଛନ୍ ସେମାନେ ସାବୁ, କଦେଲ୍, ପଣସ୍ ପତର ଥି ନୂଆଁ ଖାଏସନ୍ । ସବୁନ୍ତୁ ବଡ଼ କଥା ହେଲା ଯେ ; ନବାନ୍ତ ଉକ୍ତଶ୍ରୀ ଲାଗି ଯେନ୍ ଗଛ ରୁ ଲୋକ୍ ମାନେ ପତର ଆନିଥିସନ୍ ସେ ଗଛକେ ପହେଲା ପୂଜା କର ବାର ବିଧି ରହିଛେ । ପରିବାରର ସଧବାମାନେ ଗଛ ପାଖେ ଯାଇ କରି ପୂଜା ପାଠ କର ଲା ଉତ୍ତାରୁ ପତର ତୁଲିଥିସନ୍ । ଭଲ୍ ପତର ଥି ଖଲି ଦନା ବନେଇ କରି ସେଥିନେ ପହେଲା ଇଷ୍ଟ ଦେବାଦେବୀ ମାନଙ୍କୁ ନବାନ୍ତ ଅରପଣ କରାଯାଏସି । ତାର ପରେ ଗୁଟେ କୁଟୁମ୍ବ ଥି ଯେତେ ରେ ଝେ ଥିଲେ ଭିଲ୍ ସବୁ କଥାକେ ପାସ୍ ରି ଫେର ଘାଏ ନିଜର ନିଜର ଭିତରେ ମିଲିମିଶି ଠାନେକେ ବସି ମହୁଲ୍, କୁରେ ଆର ଭେଲୁଆଁ ପତରର ଖଲି ଦନାଠିଁ ନୂଆଁ ଅରନ୍ ଖାଏବାର ଗୁଟେ ଅଲଗ ମଜା ଆଏ ।

ବ୍ୟକ୍ତିନୁ ପରିବାର, ପରିବାରନୁ ସମାଜ ଆର ସମାଜନୁ ରାଷ୍ଟ୍ରକେ ନେଇ କରି ଗୁଟେ

ସେବୁ ଥାପନା କରସି ନୂଆଁଖାଇ ତିହାର । ସବେ ଏକ ରହେବାର ଭାବ୍ , ସଂପର୍କ ସୀମିତ ହେଇକରି ନାହିଁ ରହେବାର ଭାବନା ହେଉଛେ ଇ ନବାନ୍ତ ଉକ୍ଷଣର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆଏ । ଯେତେ ମନ୍ଦ ମନାନ୍ତର ହେଉ ପଛେ ସେ ସବୁ, ନିତିଦିନିଆ ଘଟନା ଭିତରେ ହୃଦୟ ଭିତରେ ପଶିଆସିଥିବାର୍ ଯେତେ ସବୁ ରୁଷାଫୁଲା, ଇ ତିହାର ଶେଷ କରବାର ଚେରେଷ୍ଟାନେ ରହେସି । ତେତୀସି ଦୁଇଦିନିଆ ଜୀବନ୍ ଥି କାହିଁ ଯେ ଭେଦଭାବ ରଖିମା, ନିଜର ମୂଳ ସ୍ଵଭାବ ନୁ ବାହାରି ଯାଇ କରି ଆଗେ ଯିମା ଆର ରାସ୍ତା ଦେଖାସି ମିଶି କରି ରହେବାକେ । ନୂଆଁଖାଇ ଭୁବାର ଇ ତିହାରର ବିଶେଷତା ଆଏ ଯେନଟା ସମ୍ମାନ ଶିଖାସି, ସେନେହର ଧାରା ବୁଦ୍ଧାସି, ନିଜକେ ଏକଲା ଏକଲା ମାନସିକତାରୁ ଉବାରସି, ହଜେଇଦେସି ଆମର ଭିତରେ ଥିବା ଦିବ୍ୟତାକେ । ଦୁନିଆର ଘିରାଟନା ଭିତରେ ଇଟା ଅବସର ଆଏ ଭେଟ ଘାଟ ହେବାର, ଜଗ ଜାହିର କରବାର ନିଜର ସେନେହ, ଶୁଙ୍କାକେ ଆର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକେ । ନୂଆଁଖାଇ ପରବ ଆଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭିତରେ ତେତନା ଜଗବାକେ, ସଂସାର ଶିଖାବାକେ, ସଂସ୍କାର ଉପରେ ଆଦରଭାବ ଅପନାବାକେ । ନୂଆଁ କିଛି କରବାକେ ଇ ତିହାର ତହିଁକ ଆନସି, ଘୃଣା ବଦଳା ଭଲ ପାଏବାର ମାନସିକତାକେ ଉଜାଗର କରସି ।

ଇ ନୂଆଁଖାଇ ତିହାର ଟା ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ଭାବ୍, ଭାଇ ଭାବ୍ କେ ବଢ଼େଇ ଥିଲି । ଇ ତିହାର ଥି ଜାତି, ଅଜାତି, ଛୋଟ ବଡ଼ ଭେଦ ଭାବ୍ କେ କାଟି ଦେଇ କରି ଚହଟି ଯଉଥିଲି ନୂଆଁଖାଇ ଭୁବାର । ଆମର ଧରମ, ପରମାରା, ସଂସ୍କାର କେ ନାହିଁ ପାସରି କରି ଜୀବନ୍ କେ ଭଲ ବାଟେ ନେଇ କରି ବାଟ ବନା ନାହିଁ ହେବେ ବୋଲି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସମାଜ କେ ନୂଆଁଖାଇ ବାଟ ଦେଖଉଛେ ।

ଆଇନଜୀବୀ, ଗବେଷକ ଓ ସ୍ମୃତିକାର,
ସିନ୍ଧୁକେଳା, ବଲାଙ୍ଗୀର, ଭ୍ରାମ୍ୟଭାଷ - ୯୯୩୭୦୩୪୭୪୭୯

ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ସଖୀ ଲକିତା

ଅଞ୍ଚୁନୀ ଚରଣ ବେହେରା

(ଲକିତା ସପ୍ତମୀ ଉପଲକ୍ଷେ)

ଉଗବାନ୍ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଗୋଲୋକରୁ ଧରାବତରଣ ସହ ତାଙ୍କ ଲୀଳା ସଙ୍କଳନୀ ହୋଇ ଶ୍ରୀରାଧା ଏବଂ ଅସଂଖ୍ୟ ଗୋପୀ ମଧ୍ୟ ଧରାବତରଣ କରିଥିଲେ । ଗୋପୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠା ଥିଲେ ଶ୍ରୀରାଧା ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋପୀ ମାନେ ଥିଲେ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୈଷ୍ଣବ ଶାସ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ଶୋଳ ସହସ୍ର ଗୋପ ନାରୀ, ମୋତେ ବରିଲେ ତପ କରି ।

ଶ୍ରୀରାଧାରାଣୀଙ୍କ ସେହି ସଖୀ ମାନଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଚାରି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ ଯଥା ସ୍ଵପକ୍ଷ, ବିପକ୍ଷ, ତତ୍ତ୍ଵ ଓ ସ୍ଵଦୃତ । ଯେଉଁ ମାନେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ହେଲେ ସ୍ଵପକ୍ଷ ସଖୀ । ଯେଉଁମାନେ ରାଧାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଥାଇ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ହେଲେ ବିପକ୍ଷ ସଖୀ । ତତ୍ତ୍ଵ ସଖୀମାନେ କୃଷ୍ଣ ଏବଂ ରାଧା ଉଭୟଙ୍କପାଇଁ ନିରପେକ୍ଷ ରହିଥାନ୍ତି । ସ୍ଵଦୃତ ସଖୀଗଣ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ସପକ୍ଷକରି ଗୋପୀ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀଙ୍କ ପାଇଁ ନିରପେକ୍ଷ ରୁହୁଡ଼ି ।

ସଖୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲକିତା ଓ ବିଶାଖା ଥିଲେ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ସ୍ଵପକ୍ଷସମ୍ମର୍ତ୍ତ, ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ବିପକ୍ଷ ସଖୀ, ଭଦ୍ରା ତତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ ଶ୍ୟାମଲା ଥିଲେ ସ୍ଵଦୃତ ସଖୀ ।

ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଅସଂଖ୍ୟ ସଖୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଠ ଜଣ ଥିଲେ ମୁଖ୍ୟ ସଖୀ ଯେଉଁମାନେ

ଅଷ୍ଟୁଷ୍ଟମୀ ରୂପେ ପରିଚିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ ଲକିତା, ବିଶାଖା, ଉତ୍ସୁରେଖା, ଚମକ ଲତା, ରଙ୍ଗଦେବୀ, ଚିତ୍ରା, ତୁଳବିଦ୍ୟା ଓ ସ୍ମୃଦେବୀ ।

ଲକିତାସମୀ ଧିଲେ ଅଷ୍ଟୁଷ୍ଟମୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ।

ସେ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଠାରୁ ବୟସରେ ସତେଷିଶ ଦିନ ବଡ଼ । ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ ରାଧାଷ୍ଟମୀ ପୁର୍ବ ଦିନ ପଡ଼େ ଲକିତାଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ ଯାହା ଲକିତାସପ୍ତମୀ ଭାବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଲକିତାଙ୍କ ସାନ୍ତ୍ଵିଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଆପେ ଆପେ ଶ୍ରୀରାଧା ଓ ପକ୍ଷାତ୍ମରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସାନ୍ତ୍ଵିଧ୍ୟ ମିଳିଯାଏବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ଲକିତା ସପ୍ତମୀକୁ ଏଣୁ ବୈଷ୍ଣବ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଗାଢ଼ ଭକ୍ତି ଏବଂ ନିଷ୍ଠାର ସହ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି ।

ଲକିତା ଗୋପୀଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ବିଶୋକ । ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନାମ ଶାରଦୀ ଦେବୀ । ଲକିତା ବ୍ରଜଭୂମି କର୍ତ୍ତାଳା ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ପରେ ତାଙ୍କ ପିତା ଯାଇ ଉକାଗଁରେ ବାସକଲେ ଓ ଉକାଗଁ ହେଲା ତାଙ୍କ ଲୀଳାଭୂମି । ସେ ଭୈରବ ଗୋପଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଭୈରବଗୋପ ଚନ୍ଦ୍ରବଳୀଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମୀ ଗୋବର୍ଜନ ଗୋପଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠବନ୍ତ୍ର ଧିଲେ ।

ଲକିତା ସମୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଧିଲା, ଶ୍ରୀରାଧା ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ମିଳନରେ ସହ୍ୟୋଗିତା କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସେବାକରିବା । ଲକିତା ଖୁବ୍ ଶାନ୍ତ ସ୍ଥବାବର କିନ୍ତୁ ଦରକାର ପଡ଼ିଲେ ସେ କରୁ କଥା କହିବାକୁ ପଛାତ ନ ଧିଲେ । ଏଣୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଗଲ୍ଭ ଗୋପୀ ବୋଲି ଅଭିହିତ କରାଯାଏ ।

ଲକିତା ସମ୍ମିଳିତ ବର୍ଣ୍ଣ ଗୋରୋଚନା ରଙ୍ଗର । ସେ ସର୍ବଦା ମୟୁରରଙ୍ଗର ବୟସ ପରିହିତା । ସାଧକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲକିତା ହେଉଛନ୍ତି, ବାଞ୍ଛାପୂର୍ଣ୍ଣ କାରିଣୀ । ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ

ପ୍ରେମ ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଲକିତାଙ୍କୁ ନିଜର ବାଞ୍ଛା ପ୍ରାର୍ଥନୀୟ । ଲକିତା ରାଧା ଓ କୃଷ୍ଣ ଉଭୟଙ୍କ ନିକଟତର ହୋଇଥିବାରୁ ଭକ୍ତର ଛଙ୍ଗା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥ ।

ଲକିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯୁଥେଶ୍ୱରୀ ଗୋପୀ କୁହାଯାଏ । କାରଣ ସେ କେତେଜଣ ଗୋପୀଙ୍କ ଯୁଥର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ । ରାଧିକାଙ୍କଠାରୁ ବୟସରେ ବଡ଼ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଉଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ରାଧା କୃଷ୍ଣଙ୍କ ମଧୁର ପ୍ରେମଳୀଳାରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପିତ କରିବା । ସେଇଥିରୁ ହିଁ ସେ ପରମ ତୃପ୍ତି ଓ ଦିବ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରୁଥିଲେ ।

ଲକିତା ପରମା ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲେ । ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ତାଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ୟକୁ ଶରଦ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀର ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସହ ତୁଳନା କରା ଯାଇଛି । ଶ୍ରୀ ରାଧାଙ୍କ ସମସ୍ତ ସଖୀ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଶୃଙ୍ଗାର କରିବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୂରନ୍ଧର ଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ ଲକିତା ଓ ବିଶାଖା । ମୁଖ୍ୟତ୍ଥି ଏମାନେ ରାଧାଙ୍କ କେଶ ଶୃଙ୍ଗାରରେ ଖୁବ୍ କୁଶଳୀ ଥିଲେ । ଲକିତା ଦେବୀଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଏକ ମୁଖ୍ୟସେବା ଥିଲା ଶ୍ରୀରାଧା ଓ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ତାମ୍ର ଓ କର୍ଣ୍ଣର ସେବା ଯୋଗାଭ ଥିଲେ ।

ଲକିତା ସଖୀ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ସମସ୍ତ ସଖିଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଗୁରୁଥିଲେ । କୁହାଯାଏ, ଲକିତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଚଉଷଠିଟି ତୀର୍ଥ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେହି ତୀର୍ଥମାନେ ସବୁ ହତ୍ୟା ଦୋଷ ଯଥା ଗୋହତ୍ୟା, ବୃଦ୍ଧ ହତ୍ୟା, କୃମୀ ହତ୍ୟା, ଶ୍ଵାନ ହତ୍ୟା ଓ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଆଦିରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ । କୁହାଯାଏ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଷଣ୍ମୁକୁରକୁ ବଧକଲା ପରେ ଗୋହତ୍ୟା ଦୋଷରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯାଇ ଶ୍ରୀଲକିତା କୁଣ୍ଡରେ ସ୍ନାନ କରିଥିଲେ ।

ଲକିତା ଅନୁରାଧା ନାମରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ ହୁଅନ୍ତି । ବୃଦ୍ଧାବନରେ ଦେବୀଙ୍କ କୁଞ୍ଜ ଲକିତାଆନନ୍ଦ କୁଞ୍ଜ ଭାବେ ପରିଚିତ । ଲକିତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀନି ଭାବେ ସେଠାରେ

ଅଛନ୍ତି, ରତ୍ନପୁରୀ, ରତ୍ନକେଳି, ସୁଭଦ୍ରା, କଳହଂସୀ, ଭଦ୍ର ରେଣ୍ଟିକା, ସୁମୁଖି, ଧନିଷ୍ଠା ଏବଂ
କଳାପିନି ପ୍ରଭୃତି ସଖିମାନେ ।

ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଜନ୍ମପ୍ଲାନ ବରସାନା ୩୯ ମାତ୍ର ଏକ ମାଇଲ ଦୁରରେ ରହିଛି
ଉଚ୍ଚଗାଙ୍ଗ । ଏହି ୩୯ ରେ ରହିଛି ଲକିତାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଓ ଲକିତା ସରୋବର । ଏକ ପବିତ୍ର,
ବୈଷ୍ଣବ ତୀର୍ଥ ସ୍ଥାନ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଏଠାକୁ ବର୍ଣ୍ଣ ସାରା ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ଓ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ସୁଅ
ଛୁଟିଥାଏ । ଲକିତା ମାତାଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ଭକ୍ତଗଣ ଆଡ଼ ବିଭୋର ହୋଇ ଗାଇ ଥାନ୍ତି:-

ରାଧା ମୁକୁଦ ପାଦସମ୍ବନ୍ଧ ଘର୍ମ ବିନ୍ଦୁ

ନିର୍ମାଣୋପକରଣୀ କୃତା ଦେହ ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଉତ୍ତୁଙ୍କ ସୌଦୃଦା ବିସେସା ବସତ ପ୍ରଗଳ୍ଭ

ଦେବୀଗୁନୌ ସୁଲକିତମ୍ ଲକିତମ୍ ନମାମି

ନମାମି ନମାମି ଦେବୀ ଆନନ୍ଦରୂପିଣୀ

ଉଗଦାନର ଦାୟିନୀ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶିନୀ ।

ମୋ : ୭୭୯୩୦୯୯୯୯୧

ରାଠା ତତ୍ତ୍ଵ

ବାବାଜୀ ଚରଣ ଦାସ

“ସେ ଆଉ କେହି ନୁହଁଛି, ପ୍ରେମ ପାଗଳିନୀ, କୃଷ୍ଣ ବିରହିଣୀ, ଅପ୍ରାକୃତ ପ୍ରେମ ପୂଜାରିଣୀ, ହ୍ଲାଦିନୀ ଶକ୍ତି ସ୍ଵରୂପା ବୃଷତାନ୍ତୁ ରାଜ ନନ୍ଦିନୀ ଶ୍ରୀରାଧା । ସବୁ ସ୍ତର କିନ୍ତୁ ସେହି ନିସ୍ତରଣତା ମଧ୍ୟରେ ତରୁଳତା କୁଞ୍ଜବନ ସବୁକିଛି ତାଙ୍କୁ ରଙ୍ଗମୟ ଦେଖା ହେଉଛି । ମୁକୁଳିତ କେଶ, ନୟନ ଯୁଗଳରେ ଅବାରିତ ଅଶ୍ରୁଧାର । ଘୁରି ବୁଲୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ସନ୍ଧାନରେ କୁଞ୍ଜବନ ସାରା ଆଉ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଲୋଟି ଯାଉଛନ୍ତି ସେହି ନଚନାଗରଙ୍କୁ ନପାଇ ।”

ଦ୍ୱାରିକାଧୀଶ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅଷ୍ଟ ପାଟମହିଷୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ମା ରୋହିଣୀ ଛଳଛଳ ଆଖିରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ବ୍ରଜଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି, ସରଳବଣି ଚୋରିଠାରୁ ରାସଲୀଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଦେହିକ କାମନା ବାସନାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ଅପ୍ରାକୃତ ପ୍ରେମ ପୂଜାରିଣୀ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଚିତ୍ରା ଚେତନା ଆଉ ଅବୁଝା ନଥିଲା ଅଷ୍ଟ ପାଟମହିଷୀଙ୍କର । ସମସ୍ତଙ୍କ ଅଗୋଚରରେ ପରମ ପ୍ରେମମୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ତ୍ରୀତା ବଳଭଦ୍ର ଓ ଭରଣୀ ସୁଭଦ୍ରା, ଶ୍ରୀରାଧା ଓ ଗୋପାଙ୍ଗନା ମାନଙ୍କର ଅପ୍ରାକୃତ ପ୍ରେମ ଗାଥା ଶ୍ରବଣ କରି ଏତେ ଆତ୍ମବିଭୋର ହୋଇଗଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅଙ୍ଗ ବିଗଳିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ନାରଦ ମହାର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉପଚ୍ଛିତ ହୋଇ କରିଯୋଡ଼ି ଏହି ବିଗଳିତ ରୂପରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବାକୁ ନିବେଦନ

କଲେ ।

ଉଚ୍ଛ୍ଵ ବସ୍ତୁଳ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ନାରଦମୁନିଙ୍କୁ କଳିଯୁଗରେ ନୀଳାଚଳ ଧାମରେ ଏହି ଭଳି
ହସ୍ତ ପାଦ ବିହିନ ହୋଇ ଉଚ୍ଛ୍ଵମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବାକୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଲେ ।

"ରାଧା ବୋଲି ଅଟେ ଯେଉଁ ଦିଓଟି ଅକ୍ଷର

ସମାନ ନୁହିଁଇ ତାଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଦଶ ପୁର ।

ରାଧା ନାମେ ଗଙ୍ଗା ଯାଏ ତିନିପୁରେ ବହି

ରାଧା ନାମେ ତନ୍ତ୍ର ସ୍ମୃତ୍ୟ ଆତମାତ ହୋଇ ।"

(ଚିତ୍ରବିନୋଦ)

ତେୟାଳିଶ ପଟଳରେ ଅବୁଧିତାନନ୍ଦ ଦାସ ଲେଖିଛନ୍ତି,

"ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜଗନ୍ନାଥ ସେହି

ପରମାନନ୍ଦ ସେ ବୋଲାଇ ।"

ବଳରାମ ଦାସଙ୍କ ବେଦସାର ଗୁପ୍ତ ଗୀତାରେ,

"ଏଣୁ ଏ ଜଗନ୍ନାଥ କୃଷ୍ଣ । ଅଭିନ୍ନ ଅଗନ୍ତି ଅର୍ଜୁନ । ।"

ଶ୍ରୀରୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ, ପଞ୍ଜିଗୋପ୍ତାମୀ ସଖାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ
ଶ୍ରୀରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରେମମୟ ସ୍ମୃତି ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଭାବ ବିହୁଳିତ ହୋଇ ନୃତ୍ୟ
କରନ୍ତି ।

ଜଗତ୍ ଗୁରୁ ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ, ଜଗନ୍ନାଥାଷ୍ଟକର ଷଷ୍ଠ ପଦରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ରାଧା
ଓ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସମ୍ମଳିତ ବିଗ୍ରହ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

ଅଭିବଢ଼ି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ତୁଳାଭିଶାରେ,

"ନାସିକା ଏ ବେନି ପୁଡ଼ାରେ ।

ରାଧିକାକୃଷ୍ଣ ସହିତରେ ॥

ଦ୍ୱାଦଶ ବୃଦ୍ଧାବନ ଏହି ।

କେଳି କରନ୍ତି କୃଷ୍ଣ ରହି ॥"

ମହାପୁରୁଷ ଅବ୍ୟତାନନ୍ଦ ଗାଇ ଉଠିଥିଲେ,

"ଆଖିକୁ ଆଖିରେ ଦେଖରେ ବାବୁ

ଆଖି ସେବିଲେ ଚକା ଆଖି ପାଇବୁ ।"

ଜଗନ୍ନାଥ ପରୀକ୍ଷାରେ,

"ଯେ ଆତ୍ମାରୂପୀ ଜଗନ୍ନାଥ

ତାଙ୍କ ସେବାରେ ଦିଆ ଚିତ୍ତ ।

ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ ଟଙ୍କା ଧନ

ମାଗୁଛନ୍ତି କେବଳ ମନ ।

ଯେ ଶୁଦ୍ଧ ଚିତ୍ତେ ସେବା କରେ

ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁଏ ତାଙ୍କଠାରେ ।"

କବି ଅଭିମନ୍ୟ ସାମନ୍ତର୍ମିଳାରଙ୍କ ବିଦର୍ଷ ଚିତ୍ରାମଣିର ପ୍ରଥମ ଛାନ୍ଦ,

ମଙ୍ଗଳାଚରଣମରେ;

"ଅପ୍ରାକୃତ ପ୍ରେମ ମୁଣ୍ଡ ଜୟ ରାଧା ହରି ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଲୀଳାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କର ଅବତରି ହେ ।

ତାତ୍ତ୍ଵିକ ଅର୍ଥରେ ରାଧା ଓ କୃଷ୍ଣ ହେଉଛନ୍ତି ଯଥାକ୍ରମେ ଆତ୍ମା ଓ ପରମାତ୍ମା । ତେଣୁ

ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହ ମିଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ବ୍ୟାକୁଳ ।

ଶାସ୍ତ୍ର ମତରେ 'ର' ହେଉଛି ଅଗ୍ନି ବୀଜ ଏବଂ ଏହା ମୁକ୍ତିଲାଭ ପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଧାବମାନ ହେଉଛି । ତେଣୁ 'ରାଧା' ଭାବ ହେଉଛି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆରାଧନାର ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ମାର୍ଗ ।

ବ୍ରହ୍ମବୈରତ୍ତ ପୁରାଣ ମତେ ଶ୍ରୀରାଧା ଅଯୋନି ସମ୍ମୂତା । ସାମନ୍ତ ରାଜ ବୃଷଭାନୁଙ୍କ ପଢ଼ୀ କାର୍ତ୍ତିଦା ପୁଷ୍ଟିରିଣୀରେ ସ୍ନାନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଏକ ସଦ୍ୟ ପ୍ରମୁଖିତ କଇଁ ଫୁଲ ଉପରେ ସୁନ୍ଦର ଶିଶୁ କନ୍ୟାଟିଏ ଶୋଇଥିବା ଦେଖି ବିସ୍ମିତ ହେଲେ । ସେହି ଚକ୍ଷୁ ମୁଦ୍ରିତ ଶିଶୁଟିକୁ ତୋଳି ଧରି ନିଜ ଗୃହକୁ ନେଇ ଆସିଲେ । ତିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରିତ ଚକ୍ଷୁ ଯଶୋଦାଙ୍କ କୋଳରେ ବାଲୁତ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନ ପାଇ ଖୋଲିଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ବାଲ୍ୟକାଳ ପିତ୍ରାଳୟ ବରସାନା ବା ଯାବଟ ଗ୍ରାମରେ କଟିଥିଲା । କିଶୋରୀ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କୁ ଚନ୍ଦ୍ରସେଣା ଯାଦବଙ୍କ ସହ ବିବାହ କରେଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଶାଶୁଙ୍କ ନାମ ଜଟିଲା ଓ ନଣ୍ଡଙ୍କ ନାମ କୁଟିଲା । ଚନ୍ଦ୍ରସେଣା ଥିଲେ ନପୁଂସକ । କୃଷ୍ଣ ପ୍ରେମରେ ବାତୁଳୀ ଶ୍ରୀରାଧା, ଶାଶୁ ନଣ୍ଡ ଓ ସମାଜର ନିଧା ଅପବାଦ କାହାରିକୁ ଭୁଷେପ ନକରି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପଦ୍ମ ପାଦରେ ସମର୍ପତ କରିଥିଲେ ନିଜକୁ ।

ବୃଦ୍ଧାବନ ମହାରାସର ମୁଖ୍ୟ ନାୟିକା ରାଇ ବିନୋଦିନୀ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଲଲାଟରେ ଲାଗିଥିଲା ଅପବାଦ । ବୈଷ୍ଣବମାନଙ୍କ ସାହିତ୍ୟରେ ଶ୍ରୀରାଧା ହିଁ କଣା ମାଠିଆରେ ପାଣି ଓ ପଦଧୂଳି ଦେଇ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ରୋଗର ଉପଶମ କରିଥିବାରୁ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରତିପାଦିତ ହୁଏ ।

ବୈଷ୍ଣବ ମତବାଦର ରାଧାରାଣୀ ସର୍ବଦା କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ପୂଜିତା ହୁଅଛି ।

ଗୌଡୀୟ ବୈଷ୍ଣବମାନଙ୍କ ମତରେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆଦିଶକ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ଆରାଧ୍ୟତି ଇତି ରାଧା । ସେମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ବାମଭାଗରୁ ଅପରୂପ ସୌନ୍ଦର୍ୟ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉପରୁ ହୋଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରୁ ପ୍ରେମମୟୀ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଉପରୁ ହୋଇଥିଲା । ଚତୁର୍ବୁଜ ନାରାୟଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ବ୍ରତ ପାଳନ ଆମ ସଂସ୍କୃତିର ଏକ ଅଂଶ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପ୍ରେମମୟୀ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ସହ ବୃଦ୍ଧାବନରେ ରାସ ରଚନା କରିଥିବାରୁ ରାଧାକାନ୍ତ ରୂପେ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି ।

ବ୍ରହ୍ମ ବୈବର୍ତ୍ତ ପୁରାଣ ଓ ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ କାବ୍ୟ ଅନୁସାରେ ରାଧା ହେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ଓ ବାଲ୍ୟ ସଖି । ଭାଦ୍ରବ ଶୁକ୍ଳ ଅଷ୍ଟମୀ ତିଥିରେ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଜନ୍ମୋମୁଦ୍ରା ପବିତ୍ର ରାଧାଷ୍ଟମୀ ଭାବେ ପାଳିତ ହୁଏ ଏବଂ ଉତ୍ସମାନେ ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପୂଜାର୍ତ୍ତନା କରିଥାନ୍ତି । କଳିଯୁଗରେ ଶ୍ରୀରାଧା ସତ୍ୟବାଦୀୟାରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ବୋଲି କିମ୍ବୁଦ୍ଧତ୍ଵୀ କୁହେ । ଶ୍ରୀମନ୍ତିର ଓ ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ ମନ୍ଦିରରେ ରାଧାଷ୍ଟମୀ ଉତ୍ସମହା ସମାରୋହରେ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଅଞ୍ଚଳୀ ନବମୀ ତିଥିରେ ରାଧା ପାଦ ଦର୍ଶନ କରି ଉତ୍ସମାନେ କୃତାର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି ।

କେତେକଙ୍କ ମତରେ ଶ୍ରୀରାଧା ହେଉଛନ୍ତି ସୂର୍ୟୀ ପୁତ୍ରୀ । ଦିନେ ନାରଦ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଶ୍ରୀମୁଖରୁ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଜନ୍ମବୃତ୍ତାନ୍ତ ଜିଜ୍ଞାସା କରିବାରୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦେବକ୍ଷ ନାରଦଙ୍କୁ ରାଧାଷ୍ଟମୀ ବ୍ରତ ସମ୍ପର୍କରେ କହିଥିଲେ । ଏକଦା ସୂର୍ୟଦେବଙ୍କ ମନରେ ତପସ୍ୟା କରିବାର ଇଚ୍ଛା ବଳବତ୍ତର ହେବାରୁ ସେ ମନ୍ଦର ପର୍ବତ ଗୁହାରେ କଠୋର ତପସ୍ୟାରେ ମଗ୍ନ ହେଲେ । ଫଳରେ ପୃଥିବୀ ଅନ୍ଧକାରାଳ୍ଲନ୍ତ ହେଲା । ଦେବତାମାନେ ପ୍ରମାଦ

ଗଣିଲେ । ଛନ୍ଦ ଆଦି ଦେବତାଗଣ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ ଯେ ସେ ତପସ୍ୟାରେ ସିଙ୍ଗିଲାଭ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ କହିଲେ । ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବ ବର ସ୍ଵରୂପ ସେ ଏକ ଗୁଣବତ୍ତୀ କନ୍ୟାର ପିତା ହେବା ସହିତ ସେହି କନ୍ୟାପ୍ରତି ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ସର୍ବଦା ବଣୀଭୂତ ରହିବାକୁ ସମ୍ମତି ମାଗିଲେ । ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ତଥାସ୍ତୁ କହିଲେ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବ ବୃକ୍ଷଭାନୁ ରୂପେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଯଥା ସମୟରେ ଗୋପାଳୁଣୀ କାର୍ତ୍ତିଦାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଭାଦ୍ରବ ଶୁକ୍ଳ ଅଷ୍ଟମୀ ତଥିରେ ବିଶାଖା ନକ୍ଷତ୍ରରେ କାର୍ତ୍ତିଦାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଜନ୍ମ । ସମୟ କ୍ରମେ ନପୁଂସକ ଚନ୍ଦ୍ରସେଣାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀରାଧା ପରମ ପୁରୁଷ ଜ୍ଞାନରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହ ବିହାର କଲେ । ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ, ଦେବର୍ଷ ନାରଦଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶ୍ରୀରାଧା ଓ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ପ୍ରଭେଦ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନରେ ଶ୍ରୀରାଧାଷ୍ଟମୀ କ୍ରତ ପାଳନ କଲେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ କୃପା ଲାଭ ହୁଏ ।

ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ନଁ ଉତ୍ତାରଣରେ ସମସ୍ତ ପାପକ୍ଷୟ ହେବା ସାଙ୍ଗକୁ ମନୁଷ୍ୟ ମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନିକଟର ହୁଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ।

ବାବାଜୀ ଚରଣ ଦାସ,

ପଞ୍ଜିସଖା ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୯ ।

ଭାମ୍ୟଭାଷ-୮୫୪୮୮୯୯୩ ।

ଆପୋଷହୀନ ଧାରାର ବିପୁଲୀ ଶହୀଦ ରାଜଗୁରୁ

ଅସିତ ମହାନ୍ତି

ଶିବରାମ ହରି ରାଜଗୁରୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ୨୪ ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୦୮ରେ
ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ପୁଣେ ନିକଟସ୍ଥ ଭୀମା ନଦୀ କୁଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଖେଦ
ସହରରେ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ପରିବାର ମରାଠୀ ଦେଶୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ
ସମ୍ପଦାୟର ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ସାଂସ୍କୃତିକ
ସମ୍ବନ୍ଧି ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷତି ସହିତ ବିଗତ ହୋଇଥିଲା ।

ରାଜଗୁରୁଙ୍କ ପିତା ହରିନାରାୟଣ ରାଜଗୁରୁ ମାତ୍ର ଛଅ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଦେହାନ୍ତ
ହୋଇଗଲେ, ପରିବାରର ଦାୟିତ୍ୱ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇ ଦିନକରଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ।
ଶିବରାମ ରାଜଗୁରୁ ଜଣେ ଭାରତୀୟ ବିପୁଲୀ ଏବଂ ସ୍ବାଧୀନତା କର୍ମୀ ଥିଲେ । ୧୯୭୮
ମସିହାରେ ଜଣେ ବ୍ରିଟିଶ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ହତ୍ୟାରେ ତାଙ୍କର ସମ୍ମକ୍ଷି ପାଇଁ ସେ
ଜଣାଶୁଣା । ରାଜଗୁରୁଙ୍କୁ ୨୩ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୩୧ରେ ଭଗତ ସିଂହ ଏବଂ ସୁଖଦେବଙ୍କ ସହିତ
ଫାଶୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ତ୍ୟାଲେଞ୍ଜି ସତ୍ୟ, ରାଜଗୁରୁ ବୌଦ୍ଧିକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସଙ୍କେତ
ଦେଖାଇଲେ । ସେ ଖେଦରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ
ପୁନେ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ନ୍ଯୂ୍ୟ ଇଂରାଜୀ ହାଇସ୍କୁଲରେ ଆଧ୍ୟୟତ୍ନ
କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯାତ୍ରା କେବଳ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ ବରଂ
ସେତେବେଳେ ଭାରତରେ ପ୍ରବାହିତ ଆଦର୍ଶ ଧାରା ଦ୍ୱାରା ଗଡ଼ି ଉଠିଥିଲା । ଲୋକମାନ୍ୟ

ତିଳକଙ୍କ ଲେଖା ଏବଂ ଜ୍ଞାନକୁ ଭାଷଣ ତାଙ୍କୁ ଗଉଁର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା,
ଭାରତର ସ୍ଵ-ଶାସନ ସଂଘର୍ଷରେ ତପୁରତା ଏବଂ ଗର୍ବର ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

ରାଜଗୁରୁଙ୍କ ଛାତ୍ରରୁ ବିପ୍ଳବୀ ହେବା ଦୃଢ଼ ଏବଂ ସୁଚିତ୍ରିତ ଥିଲା । ସେ ସେବା ଦଳରେ
ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, ଏକ ତୃଣମୂଳ ସ୍ତରର ସ୍ନେହାସେବୀ ସଂଗଠନ ଯାହା ଯୁଦ୍ଧ
ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ଶୃଙ୍ଖଳା ଏବଂ ଜାତୀୟଭାବାଦୀ ମୂଳ୍ୟବୋଧରେ ତାଳିମ ଦେଇଥିଲା ।
ପରେ, ସେ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ସମାଜବାଦୀ ରିପର୍ବିକାନ୍ ଆସ୍ରୋସିଏସନ୍ (HSRA)ର ଜଣେ ସକ୍ରିୟ
ସଦସ୍ୟ ହୋଇଗଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ତାଙ୍କର ତୀଙ୍କୁ ଗୁଲି ଚାଳନା ଦକ୍ଷତା ପାଇଁ
"ଗନମ୍ୟାନ୍" ଡାକନାମ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରଘୁନାଥ ଉପନାମ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲେ ।

ତାଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଜୀବନ, ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ପ୍ରଭାବରେ
ବ୍ୟାପକ ଥିଲା । ଏହା ଜଣେ ବିପ୍ଳବୀଙ୍କ ପାଇଁ ମୂଳଦୁଆ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା ଯିଏ କେବଳ
ଉପନିବେଶବାଦୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରିବେ ନାହିଁ ବରଂ ଯୁଦ୍ଧ ସାହସର ଅର୍ଥକୁ
ପୁନଃପରିଭାଷିତ କରିବେ । ରାଜଗୁରୁ କେବଳ ବଡ଼ ହୋଇନାଥିଲେ - ସେ ଏକ
ଐତିହ୍ୟରେ ବଢ଼ିଥିଲେ ।

ଶିବରାମ ହରି ରାଜଗୁରୁ ଭାରତର ସ୍ଥାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ବିପ୍ଳବୀ ଧାରକୁ
ପରିଭାଷିତ କରୁଥିବା ଅସାଧୁ ଆତ୍ମାର ଏକ ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି ।
ତାଙ୍କର ଐତିହ୍ୟ ଆଲୋଚନା କିମ୍ବା ଧୀରେ ଧୀରେ ସଂସ୍କାରର ନୁହେଁ - ଏହା ଭୟଙ୍କର
ପ୍ରତିରୋଧ, ଅବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଜାତୀୟ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ସହିଦ ହେବାକୁ ଆଗ୍ରହର ଏକ ପ୍ରତୀକ ।
୧୯୦୮ ମସିହାରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଖେଦରେ (ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ରାଜଗୁରୁନଗର

ନାମକରଣ କରାଯାଇଛି) ଜନ୍ମଗୁହଣ କରିଥିବା ରାଜଗୁରୁ ଉପନିବେଶ ବିରୋଧୀ ଭାବନାର ଘୂର୍ଣ୍ଣନକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଭାବରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ । ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନର ଅନ୍ୟାୟ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅସାର ନଥିଲା - ଏହା ଥିଲା ଜୀବନ୍ତ ବାସ୍ତବତା ଯାହା ସାହସିକ, ତୁରନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦାବି କରିଥିଲା ।

ସାମ୍ନାଧାନ୍ତିକ ପକ୍ଷତି ଏବଂ ଅହିଁସା ପ୍ରତିବାଦ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରାୟତ୍ତଃ ଝୁଙ୍କି ରହିଥିବା ମୁଖ୍ୟଧାରାର ଜାତୀୟତାବାଦୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ରାଜଗୁରୁ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ ସମାଜବାଦୀ ରିପର୍ବିକାନ୍ ଆସୋସିଏସନ୍ (HSRA) ସହିତ ଯୋଡ଼ି କରିଥିଲେ, ଯାହା ଏକ ଗୋଟୀ ଯାହା ଲତ୍ତୁଆ ଜାତୀୟତାବାଦରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲା । ତାଙ୍କ ପାଇଁ, ସ୍ଵାଧୀନତା ଏକ ଦୂର ସ୍ଵପ୍ନ ନଥିଲା ଯାହା ପାଇଁ ସତଦା କରାଯିବା ଉଚିତ ହୁହେଁ - ଏହା ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ମଧ୍ୟ ଛଡ଼ାଇ ନିଆଯିବାର ଅଧିକାର ଥିଲା । ବ୍ରିଟିଶ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ଜେ.ପି. ସଣ୍ଟୁସଙ୍କ ହତ୍ୟାରେ ଭଗତ ସିଂହ ଏବଂ ସୁଖଦେବଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ସହଯୋଗ କେବଳ ପ୍ରତିଶୋଧର କାର୍ଯ୍ୟ ନଥିଲା; ଏହା ଉପନିବେଶବାଦୀ ଅତ୍ୟାଚାରର ଯନ୍ତ୍ରପାତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଯୋଜନାବନ୍ଧ ହତ୍ତାଳ ଥିଲା, ଯାହା ଲାଲା ଲଜପତ ରାୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ରାଜଗୁରୁଙ୍କ ଭୂମିକା ପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତୀ ନଥିଲା - ସେ ଥିଲେ ସାର୍ପସୁଚର, ସଂକଳନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ । ତାଙ୍କର ସାହସ ଏକ ଗଭୀର ଆଦର୍ଶଗତ ପ୍ରତିବନ୍ଦତା ସହିତ ମେଳ ଖାଉଥିଲା । ମୃତ୍ୟୁ ସାମ୍ନାରେ ସେ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେଇ ନଥିଲେ; ସେ ଏହାକୁ ଏକ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବଳିଦାନ ଭାବରେ ଗୁହଣ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ୨୩ ବର୍ଷ ବୟସରେ, ତାଙ୍କୁ ୨୩ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୩୧ ରେ ଭଗତ ସିଂହ ଏବଂ ସୁଖଦେବଙ୍କ ସହିତ ଫାଶୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା -

ଏହି ତାରିଖଟି ଭାରତର ସାମୁହିକ ସ୍ଥଳରେ ସହିଦ ଦିବସ ଭାବରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ସହିଦତା ଏକ ଦୁଃଖଦ ଅନ୍ତ ନଥିଲା ବରଂ ଏକ ସ୍ଵର୍ଗ ଆହ୍ୱାନ ଥିଲା ଯାହା ପିଢ଼ି ପରେ ପିଢ଼ି ପ୍ରତିଧୂନିତ ହୋଇଥିଲା ।

ରାଜଗୁରୁଙ୍କୁ ଏକ ଆପୋଷହୀନ ଧାରାର ନେତା ବୋଲି କହିବା ହେଉଛି ଏହା ସ୍ମୃତିକାର କରିବା ଯେ ସେ ପ୍ରତିରୋଧର ଏକ ଦର୍ଶନକୁ ମୂରଁମନ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ ଯାହା ରାଜନୈତିକ ସୁବିଧା ପାଇଁ ନିଜକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବାକୁ ମନା କରିଥିଲା । ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଆମକୁ ପଚାରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରେ: ଆପୋଷ ବିନା ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଲଡ଼ିବାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ? ଆଜିର ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ - ଯେଉଁଠାରେ ସକ୍ରିୟତା ପ୍ରାୟତଃ ସହଯୋଗ ଏବଂ ଦୁର୍ବଳତା ସହିତ ଲଡ଼ିଥାଏ - ରାଜଗୁରୁଙ୍କୁ ମାତ୍ର ଆମକୁ ମନେ ପକାଇ ଦିଏ ଯେ କିଛି ସତ୍ୟ ସମ୍ମୂରଁ ପ୍ରତିବନ୍ଦତା ଦାବି କରେ । ତାଙ୍କର ଅଗ୍ନି କେବଳ ତାଙ୍କ ସମୟ ପାଇଁ ନଥିଲା; ଏହା ଏକ ମଣାଲ ଯାହା ଏବେ ବି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଜଳୁଛି ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସ୍ବାଧୀନତା ସମ୍ମୂରଁ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ତ୍ତିକ ହେବା ଉଚିତ ।

ଆବାହକ , ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସୁରକ୍ଷା ଅଭିଯାନ

ସୁଜନପୁର , ଯାଜପୁର

୯୪୩୭୭୮୦୭୮

ସ୍ଵାଧୀନତାର ପ୍ରକୃତ ଲକ୍ଷ୍ୟ

ଆଶୁତୋଷ ନାୟକ

ଆମେ ୭୯ତମ ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନ କରୁଛୁ ଏହା ଆମ ରାଷ୍ଟ୍ରପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବର ବିଷୟ । ଆମ ଦେଶକୁ ସ୍ଵାଧୀନ ହେବାର ୭୯ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇସାରିଛି ଆମେ ଶିକ୍ଷା, ଅର୍ଥନୀତି, ସାମରିକ ଓ ବୈସାମରିକ, ପ୍ରତିରକ୍ଷା, ବାଣିଜ୍ୟ, କ୍ରୀଡା, ସାହିତ୍ୟ, କଲା, ସ୍ଥାପତ୍ୟ, ବିଜ୍ଞାନ, ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାରେ ଅବିଶ୍ୱର୍ଷନୀୟ ସଫଳତା ହାସଳ କରିଛୁ । ଆମ ରାଷ୍ଟ୍ର ସମ୍ରାଟ ବିଶ୍ୱ ମାନଚିତ୍ରରେ ନିଜର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛି । ଆଉ କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆମ ରାଷ୍ଟ୍ର ଭାରତ ବିଶ୍ୱର ଚତୁର୍ଥ ବଡ଼ ଅର୍ଥନୀତି ଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ର ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଆମେ ଉଭୟ ଜଳ, ସ୍ଵଳ, ଆକାଶରେ ନିଜର ପରାକ୍ରମ ଦେଖାଇ ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଆଚମ୍ଭିତ କରାଇଛୁ । ବିଶ୍ୱର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, ରୁଷିଆ, ଜାପାନ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ଜର୍ମାନୀ, ଇଟାଲୀ ଇତ୍ୟାଦି ଆମ ଦେଶ ସହ ବାଣିଜ୍ୟ ତୁଳି କରିବା ପାଇଁ ଇହା ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଆମ ରାଷ୍ଟ୍ର ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବର ବିଷୟ । ପାକିସ୍ତାନ, ଚୀନ, ଆମେରିକାକୁ ନିଜର କତା ସନ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ଆମ ଦେଶ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛି । ଆତଙ୍କବାଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ଦୌମୁହଁ ନୀତିକୁ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଆଗରେ ସଠିକ ଭାବେ ପ୍ରମାଣ ସହ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛୁ । ବିଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ର ଭାରତ ଯିଏକି ଆତଙ୍କବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ହସ୍ତରେ ଦମନ କରିଛି ।

ଏବେ ନିକଟରେ ଜାମ୍ବୁକାଣ୍ଡୀର ପହଲଗ୍ରାମରେ ନରରାଷ୍ଟ୍ର ପିଶାଚ ଆତଙ୍କବାଦୀ ମାନେ ଯେଉଁଭଳି କାପୁରୁଷ ଭାବରେ ନିରୀହ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପରେସନ ସିଦ୍ଧୁର ଏବଂ ଅପେରେସନ ମହାଦେବ ମାଧ୍ୟମରେ ପାକିସ୍ତାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଘ୍ୟୋଜିତ ସମସ୍ତ ଆତଙ୍କବାଦୀଙ୍କୁ ନିପାତ କରିଛୁ । ସେମାନଙ୍କ ତ୍ରେନିଂ କ୍ୟାମ୍, ସାମରିକଘାଟି, ବିପୁଳ ଅସ୍ତ୍ରଶାସ୍ତ୍ର, ଯୁଦ୍ଧ ବିମାନକୁ ଧୃତ୍ତବିଧୃତ୍ତ କରିଦେଇଛୁ ।

କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଓ ପରିତାପର ବିଷୟ ଏହିକି ଆମ ଦେଶ ସ୍ଵାଧୀନତାର ୭୯ବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା କମିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବଡ଼ ଚାଲିଛି । ପ୍ରତି ମିନିଟରେ ଦେଶର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସଦାଚରଣ, ମାନସିକ ଓ ଶାରୀରିକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଘଟଣା ଘଟିଚାଲିଛି । କେତେବେଳେ ସମାଜରେ ବଡ଼ପଣ୍ଡା ବୋଲାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଏବଂ ବଡ଼ ବଡ଼ ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ, ଅଫିସରଙ୍କ ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ଗଢ଼ ଉଠିଥିବା ଅସାମାଜିକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଭୟରେ ମହିଳାଙ୍କ ଉପରେ ଏସିତ ମାଡ଼ କଲେଣି ତ ପୁଣି କେତେବେଳେ ଧର୍ଷଣ, ଗଣଧର୍ଷଣ ପରି ଅମାନବୀୟ ପାଶବିକ କୁରକ୍ଷର କରି ଖୋଲା ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜି ଦେଉଛନ୍ତି । ସବୁରୁ ଘୃଣ୍ୟ ଏବଂ ଲଭ୍ୟାଜନକ ଘଟଣା ଏହାକି ଅନେକ ବିଧରୀ ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ସୁର୍ଯ୍ୟାଦୟ ଦେଖିନଥିବା କୋମଳମତି ଦୂଇ, ତିନି ବର୍ଷର ନାବାଲିକା ସହିତ ଧର୍ଷଣ, ଗଣଧର୍ଷଣ ପରି ଘୃଣ୍ୟ କାମ କରିବାକୁ ପଛଘୁଞ୍ଜା ଦେଉନାହାନ୍ତି ।

ଆମ ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ ଆଇନ ଶୃଙ୍ଖଳା ସ୍ଥିତି ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଲାଣି । ପ୍ରତିଦିନ ରାଜ୍ୟରେ କୋଉଁଠି ନା କୋଉଁଠି ଦୁଷ୍କର୍ମ, ହିଂସା, ଏସିତ ଆକ୍ରମଣ ଓ ଯୌନ ଉପ୍ରୀତିନ ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି ମହିଳା । ଯାହାକୁ ନେଇ ସରକାର ଅନେକ ପଦକ୍ଷେପ

ନେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ କିଛି ସୁଫଳ ମିଳୁନାହିଁ । ରାଜ୍ୟରେ ଦୈନିକ ପନ୍ଥର ଜଣ ମହିଳା ଦୁଷ୍କର୍ମର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି । ଗୋପାଳପୁର ବେଳାଭୂମିରେ ଘଟିଥିବା ଛାତ୍ରୀ ଗଣଦୁଷ୍କର୍ମ ଘଟଣା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ବାଲେଶ୍ୱର ଫକୀରମୋହନ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ରୀ ଆଡ଼ିବାହ ଘଟଣା, ବଲଙ୍ଗା ପାତ୍ରିତା ନାବାଲିକା ଛାତ୍ରୀ ନିଆଁରେ ଜଳିଯିବା ଘଟଣା, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଡିଲ୍ଲୀ ବଡ଼ପଡ଼ା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଯୁକ୍ତ ତିନିଛାତ୍ରୀ ନିଆଁରେ ଜଳିଯିବା ଘଟଣା ଏହିପରି ଅନେକ ଘଟଣା ଯାହାକି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖଦ ଏବଂ ଦୃଦୟ ବିଦାରକ । ଆମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେପରି ଅସହାୟ ହେଇପଡ଼ିଛି ଏବଂ ପୁଲିସ ପାରିବା ପଣିଆ ଉପରେ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ଏହିସବୁ ଘଟଣାରେ ପୁଲିସର ଦାୟିତ୍ୱରେ ନିର୍ମାନ ଏବଂ ଚରମ ଅବହେଲାକୁ ପଦାରେ ପକାଇଛି ।

ଆମ ଦେଶକୁ ସ୍ଥାଧୀନ ହେବାର ୭୯ବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ଅସହାୟ ଗରିବ ଓ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଉନ୍ନତ ସ୍ଥାନ୍ୟ ସେବା ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଅନେକ ସମୟରେ ଆମ୍ବଲାନ୍ସ ଉପାନ୍ତ ଅଞ୍ଜଳରେ ପହଞ୍ଚିପାରୁନାହିଁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ କୌଣସି ଉପାୟ ନପାଇ ଶୁଭୁତର ରୋଗୀ କେତେବେଳେ ଖଟିଆରେ, ତ୍ରିଲିଙ୍ଗ ଆଉ କେତେବେଳେ ଅଗୋରେ ବୁଝାହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ଠିକ ସମୟରେ ହଞ୍ଚିଗାଲ ପହଞ୍ଚିପାରୁନଥିବାରୁ ଅନେକ ରୋଗୀ ମଝି ରାସ୍ତାରେ ହିଁ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ନିକଟରେ ବାଲେଶ୍ୱର ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ସ୍ଥାନ୍ୟ ସେବାର ବିକଳ ଚିତ୍ର । ଆମ୍ବଲାନ୍ସ ନମିକିବାରୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଜଣେ ମହିଳା ଅଗୋରେ ଆସୁଥିଲେ । ବାଲେଶ୍ୱର ଡିଲ୍ଲୀ ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ଭିତରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମୟରେ ହିଁ ଅଗୋରେ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରସବ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅଗୋରେ ହିଁ ମହିଳା କନ୍ୟା ସନ୍ତ୍ରାନ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ ।

ଆମ ଦେଶରେ ଆଡ଼ିହତ୍ୟା ଏବେ ଗମ୍ଭୀର ସମସ୍ୟା ଭାବେ ଦୟାଯ୍ୟମାନ । ଅନେକ ସମୟରେ ଅସହାୟ ଗରିବ ଓ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ବର୍ଗର ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ପାଇଁ ପୋଲିସର ବଡ଼ବାବୁମାନଙ୍କୁ, ବଡ଼ ବଡ଼ ଉକ୍ତପଦମ୍ଭ ଅପିସରମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଅଭିଯୋଗ କରି ସବୁଆଡ଼ୁ ନିରାଶ ହୋଇ ଆଡ଼ିହତ୍ୟା ପରି ଚରମ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏନ୍‌ସିଆରବି ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଦିନ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ହାରାହାରି ପ୍ରତି ଲକ୍ଷେ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଷକୁ ବାରଜଣ ଆଡ଼ିହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି । ଗତ ଏକବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆମ ଦେଶର ସାତଟି ଆଇଆଇଟିରେ ଚଉଦ ଜଣ ଛାତ୍ର ଆଡ଼ିହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ସର୍ବାଧିକ ଆଇଆଇଟି ଖଡ଼ଗପୁରରେ ଚାରିଜଣ ଆଡ଼ିହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ସୁପ୍ରିମକୋର୍ ଏବେ ନିକଟରେ ଆଇଆଇଟି ଖଡ଼ଗପୁର ଏବଂ କୋଟାରେ ଆଡ଼ିହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ଏପଥାଇଆର ଦାଖଲର ସ୍ଥିତି ପରଖି ଥିଲେ ଏବଂ ଗଭୀର ଚିତ୍ତା ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ ।

ଗୋଦାବରୀଶ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଲେଖନୀ ନିଃସ୍ଵତ ବାଣୀ ଆମ ସମାଜ ପାଇଁ ଅତୀବ ପ୍ରେରଣାଦୟୀ ।

ଦୁର୍ଗମ ଗିରି ପ୍ରାଚୀର ଜୀର୍ଣ୍ଣ ଦୁଆରେ ବସି,

ଡାକେ ତାତ୍ତ୍ଵିକ ମନ୍ତ୍ର ସାଧନେ ଜାଗ୍ରତ ପୁରବାସୀ ।

ପୃଥ୍ବୀ ବିଦାରି ବାରବାଟୀ ମଡ଼ା,

ଉଠ ଉଠ ଚଞ୍ଚଳ ଖୋରଦାର ଶତ ସରଦାର ଶିର କର ଉନ୍ନତତର !

ଉଠ କଙ୍କାଳ, ଛିଡୁ ଶୃଙ୍ଗଳ, ଜାଗ ଦୁର୍ବଳ ଆଜି,

ଉଠ ଗତ ଗୌରବ, ହୃତ ଗୌରବ, ମୃତ ଗୌରବ ରାଜି ।

ଏବେବି ସାଧାରଣ ଗରିବ ଓ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଗ ନ୍ୟାୟ ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତି ମୁହଁର୍ତ୍ତରେ ଖାଦ୍ୟ, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହିତ ହେଉଥିବା ଅନ୍ୟାୟକୁ ସହ୍ୟ କରିନପାରି, ଆଡ଼ିହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଆମ ଦେଶର ସରକାରୀ କଳରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟାନ୍ତା ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ମୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଦାୟୀ ।

ନାସନାଲ କ୍ରାଇମ୍ୟ ରେକର୍ଡ ବୁୟରୋ (NCRB)ର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ 'ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉଥିବା ଅତ୍ୟାଚାର ଯେପରି ଧର୍ଷଣ, ଗଣ ଦୁଷ୍କର୍ମ, ମର୍ତ୍ତର, ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ହାର ୭୪.୪% (୧ ଲକ୍ଷ ଜନସଂଖ୍ୟାର ପରିଧି ମଧ୍ୟରେ) । ଏହା ବିଂଶ ଶତାବୀର ସଭ୍ୟ ସମାଜରେ ବିକାଶର ପରିପତ୍ରୀ । ନାସନାଲ କ୍ରାଇମ ରେକର୍ଡ ବୁୟରୋ (NCRB) ୨୦୨୧ର ଆଉ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଦିନ ଆମ ଦେଶର ୮୭ ଜଣ ମହିଳା ଧର୍ଷଣର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ୪୯ ଜଣ ମହିଳା ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ସାମ୍ନା କରୁଛନ୍ତି, ପ୍ରତି ଘଣ୍ଟାରେ ଭାରତରେ କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଏପରି ଘଟୁଛି । ୨୦୨୦ରେ ଦିଲ୍ଲୀ ନିର୍ତ୍ତୟ ଗଣଦୁଷ୍କର୍ମ, ୨୦୧୯ରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦରେ ୨୭ ବର୍ଷଆ ମହିଳା ପଶୁ ଚିକିତ୍ସୀଙ୍କା ଗଣଧର୍ଷଣ ଓ ୧୯ ବର୍ଷଆ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ହାତ୍ରାସରେ ଜଣେ ମହିଳା ଗଣଧର୍ଷଣ ଭଲି ଅମାନୁଷିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ । ଏହିପରି ଅନେକ ଘଟଣା ଆମ ଦେଶର ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀ କରିଦେଉଛି । ଏହି ସବୁ ଘଟଣା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଓ ଲୋମହର୍ଷଣକାରୀ ଅଟେ । ଆମ ଦେଶରେ ବାରମ୍ବାର ଏହିପରି ଘଟଣା ପୁନରାବୃତ୍ତି ଘଟିବା ବିଭିନ୍ନନାର ବିଷୟ । ଆମ ଦେଶର କ୍ଷମତା ଲୋଭି ରାଜନୈତା ଆରୋପ ପ୍ରତ୍ୟାରୋପ କାଦୁଆ ଫିଙ୍ଗା ରାଜନୀତିରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ଧର୍ଷଣ ଗଣଧର୍ଷଣ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର ଦିନକୁ ଦିନ କମିବା ବଦଳରେ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ନୂତନ ଭାରତ ଶିକ୍ଷିତ

ଲୋକେ ଏଥିପୁଣି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନହୋଇ ସତେତନ ହେଲେ ଆମ ଦେଶର ସ୍ଵପ୍ନ ପୂରଣ ହେବ । “ସ୍ଵତ୍ତ ପୂଜ୍ୟତେ ନାରୀ ତ୍ରତ୍ତ ତିଷ୍ଠନ୍ତି ଦେବତାଃ ।”

ଆମ ଦେଶର ପୂର୍ବତନ ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀ କିରଣ ରିଜିଞ୍ଜୁ ରାଜ୍ୟସଭାରେ ଦେଉଥିବା ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଆଧାରରେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ଦେଶରେ ପାଖାପାଖି ଓ କୋଟିରୁ ଅଧିକ ମାମଳା ବିଭିନ୍ନ କୋର୍ଟରେ ବିଚାରଧୀନ ଅଛି । ଭାରତର ସର୍ବୋକ୍ତ ଆଦାଳତ (ସ୍ଵପ୍ନମ କୋର୍ଟ)ରେ ୨୯୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ମାମଳା ଏବେ ବି ବିଚାରଧୀନ ଅଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆମ ଦେଶର ୨୫ଟି ହାଇକୋର୍ଟରେ ୫୯ ଲକ୍ଷ ମାମଳା ଏବେ ବି ବିଚାରଧୀନ ଅଛି । ଏହି ସବୁ ମାମଳାର ତୁରନ୍ତ ବିଚାର ପାଇଁ ଆମ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୌଣସି ଆଖିଦୃଶୀଆ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଓ ବିଡ଼ମ୍ବନାର ବିଷୟ । ଆମ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ତୁଟି ପାଇଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଗରିବ ଓ ମଧ୍ୟବିଭିନ୍ନ ସାଧାରଣ ଲୋକ ନ୍ୟାୟ ପାଇବାରୁ ବଂଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଦିନକୁ ଦିନ ସାଧାରଣ ଜନ ସାଧାରଣ ଆମ ସରକାର ଓ ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରୁ ଆସ୍ତା ହରାଉଛନ୍ତି ।

ଆମ ଦେଶର ଗରିବ ଓ ମଧ୍ୟବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ସମସ୍ତ ନିତ୍ୟବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଯେପରି ସାମାନ୍ୟ ଛୁଟିରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରିଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜିଏସଟି ଆକାରରେ ସରକାର କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରୁଛନ୍ତି । ଟୋଲଟାକ୍ସରେ ଅନେକ ରାଜସ୍ବ ସରକାର କମାଉଛନ୍ତି । ଏପରିକି କ୍ୟାନସର, ଡାଇବେଟିସ୍, ହାର୍ଟଆଗାକ ପରି ଭୟଙ୍କର ରୋଗର ଉପଶମ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ମେଡ଼ିସିନରେ ଆମ ସରକାର ୧୭% ଜିଏସଟି ଆଦାୟ କରୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଗରିବ, ମଧ୍ୟବିଭିନ୍ନ ପରିବାର ପାଇଁ ଏହା “ବୋଝ ଉପରେ ଲକିତା ବିଭା ସଦୃଶ” । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପନିପରିବା ଓ

ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀର ଅହେତୁକ ବୃଦ୍ଧି ସାଧାରଣ ଗରିବ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥାର କାରଣ ସାଜିଛି । ନିଜର ଗୁଡ଼ୁରାଣ ମେଘାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ ରାତିଦିନ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କ୍ୟାନସର, ଡାଇବେଚିସ, ହାର୍ଟ ଆଟାକ ପରି ଭୟଙ୍କର ରୋଗରେ ପାତିତ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଝାଲବୁଦ୍ଧା କଷ୍ଟଭପାର୍କିତ ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗ ହେଉଛି ମେଡ଼ିସିନ ଏବଂ ମେଡ଼ିକାଲ ଟେଷ୍ଟରେ । ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ରଣ ଭାରରେ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଆଡ଼ିହତ୍ୟା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଆମ ସରକାରୀ କଳ ଏବଂ ଉଚିଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦାୟୀ ।

ଆଇଏଲଓର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ୨୦୦୦ ମସିହା ତୁଳନାରେ ଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିକ୍ଷିତ ବେକାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦୁଇଗୁଣା ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ୨୦୦୦ ମସିହାରେ ଆମ ଦେଶରେ ଶିକ୍ଷିତ ବେକାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୩୪.୨% ଥିଲା କିନ୍ତୁ ୨୦୨୨ରେ ଏହା ୨୪.୭% ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ସରକାର ବେକାରୀ ସମସ୍ୟା ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଉନାହାନ୍ତି । ଆମ ସରକାର କୁମୁକର୍ଣ୍ଣ ନିତ୍ୟାରେ ଶୋଇପଡ଼ିଥିବା ପରି ପ୍ରତୀକ୍ୟମାନ ହେଉଛି ।

ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଙ୍ଗାଳିକ, ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ ସୌନ୍ଦର୍ୟକରଣ ନାମରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଗଛଲତା ବଳି ପଡ଼ୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତାପମାତ୍ରା ଅହେତୁକ ବୃଦ୍ଧି ଘରୁଛି । ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ରତ୍ନରେ ତାପମାତ୍ରା ୪୮ ରୁ ୪୯ ଡିଗ୍ରୀ ହେଉଛି, କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଏହା ୫୦ ଡିଗ୍ରୀରୁ ଅଧିକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରୌଦ୍ର ତାପ ହେଉଛି । ପାଣିପାଗ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମତରେ ଆଗକୁ ପରିଷ୍ଠିତ ଭୟଙ୍କର ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବିଶ୍ୱରେ ଅସ୍ଥାଭାବିକ ଭାବେ ବଦଳୁଛି ପାଣିପାଗ । ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ, ଗଛଲତା, ମନୁଷ୍ୟ, ଜୀବଜନ୍ମ ଅନେକ ସମସ୍ୟାରେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି । ଅନେକ ସମୟରେ ଏହି ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ପ୍ରଭାବରେ ସେମାନେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରୁଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ଲଣ୍ଠନ, ପ୍ୟାରିସ ନ୍ୟୁୟକ୍, ଟୋକିଓ ପରି ବଡ଼ବଡ଼ ସହର ଏବଂ ଆମ ଦେଶର ମେଟ୍ରୋସିଟି ଦିଲ୍ଲୀ, ମୁମ୍ବାଇ, ବାଙ୍ଗାଲୋର, ଚେନ୍ନାଇରେ କ୍ରମାଗତ ଜନସଂଖ୍ୟା ଓ ଗାଡ଼ିମଟର, କଳକାରଖାନା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ବାୟୁମଣ୍ଟଲ ବିଷାକ୍ତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ସେୟାବେ, ଅତର ବହୁଲ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଆମ ଓଡ଼ିନ ସ୍ଥରରେ ରହୁ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଏଥିପାଇଁ ଚର୍ମକର୍କଟ ପରି ଭୟଙ୍କର ସମସ୍ୟାରେ ଉର୍ଜାରିତ ବିଶ୍ୱବାସୀ । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ୍ୟ ବିଶେଷଙ୍କଙ୍କ ମତରେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ଲାଗିରହିଲେ ଆଗାମୀ କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱର ୪୦%ରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ଵାସଜନିତ ରୋଗ ଯେପରି ଆଜମା, ଫୁସଫୁସ୍ତ, ହାର୍ଟ୍ସ୍ଟ୍ରୋକ, କ୍ୟାନସର ପରି ଭୟଙ୍କର ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବେ ।

ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରଭାବରେ ଟକୋଟି ଶିଶୁ କ୍ଷୁଧା କବଳରେ ପଡ଼ିବେ ବୋଲି ଆକଳନ କରିଛି ବିଲ ଆଣ୍ଟ ମେଲିଣ୍ଟା ଗେଟ୍‌ସ ଫାଉଣ୍ସନ । ଏହି ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି ଚାରିକୋଟି ଶିଶୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରିବେ । ଏଥିପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆନଗଲେ ଅପପୃଷ୍ଟ ସମସ୍ୟା ଆହୁରି ସାନ୍ଧାତିକ ହେବ ।

ସୁନାର ଭାରତର ସ୍ଥାନ୍ୟ ସେତେବେଳେ ସାକାର ହେବ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଗରିବ, ସାଧାରଣ ମଧ୍ୟବିଭିନ୍ନ ପରିବାରମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ମିଳିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତମାନର ସ୍ଥାନ୍ୟସେବା, ଉକଳକୋଟିର ଶିକ୍ଷା, ଉତ୍ସମ ପୃଷ୍ଠିକର ଖାଦ୍ୟ, କର୍ମନିୟୁକ୍ତିର ସୁଯୋଗ ସରକାରୀ ଏବଂ ବେସରକାରୀ ପକ୍ଷିଯ୍ୟରେ ଉଭୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଓ କେନ୍ଦ୍ରସରକାର ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଗୋପାଳପୁର, ବାଲେଶ୍ୱର

୨୦୨୦୭୧୩୦୦

ସହନଶୀଳ ନାରୀର କଥା ଓ ମାଣଜାଉ ଗଲ୍ପ

ବିଭୁ ପ୍ରସାଦ ପଣ୍ଡା

୧୯୮୦ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଓଡ଼ିଆ କଥା ସାହିତ୍ୟରେ ଗାଲିକ ବିଭୁ ହୋତା ହେଉଛନ୍ତି ଅନ୍ୟତମ କଥାଶିଳ୍ପୀ । ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ ବି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଭଣ୍ଡାରକୁ ତାଙ୍କର ଅବଦାନ ଅତୁଳନୀୟ । ନିଜର ରଚନା ମଧ୍ୟରେ ପଳ୍ଳୀ ଜୀବନର କଥା ବା ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନର କଥାକୁ ସ୍ଥାନ ଦେବାରେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଉକକୋଟିର ବିଜ୍ଞାଣୀ । ନିଜର ଗଲ୍ପ ଉପନ୍ୟାସ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଗ୍ରାମ୍ୟର ଅନୁଭୂତିକୁ ରୂପ ଦିଅନ୍ତି ଗାଲିକ "ବିଭୁ ହୋତା" । ନିଜ ଗଲ୍ପ ଓ ଉପନ୍ୟାସରେ ନିଜ ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚରିତ୍ର ଭାବରେ ସଜାଇ ଦିଅନ୍ତି ଗାଲିକ ବିଭୁ ହୋତା । ନିଜର ଅନୁଭୂତି ଓ ନିଜ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜୀବନର ଚିତ୍ରକୁ ଫୁଟାଇଥାନ୍ତି ନିଜ ଗ୍ରାମର ଚରିତ୍ର ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ । ଏହିପରି ଏକ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜୀବନର କଥା କୁହେ ଗାଲିକ ବିଭୁ ହୋତାଙ୍କ "ମାଣ ଜାଉ" ଗଲ୍ପ । ବିଭିନ୍ନ ଭାବ ଓ ଭାବନାକୁ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି ଏହି ଗଲ୍ପରେ ଗାଲିକ । ନାରୀଜୀବନର କଥାକୁ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି ସମ୍ମୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏହି ଗଲ୍ପରେ । ନାରୀ ଜୀବନର କଥା ଯଦି ବି ବିଷୟର ମୁଖ୍ୟ ଭାବ ନୁହେଁ ତ୍ୟାପି ବିଚାର କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ନାରୀ ଜୀବନର କଥା ଏଥିରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି । ନାରୀଟିଏ ସର୍ବଦା ନିଜ ପତିପରମେଣ୍ଟରଙ୍କ ମନ ନେଇ କାମ କରିଥାଏ । ଏ କଥାକୁ ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଛି ଗଲ୍ପର ଶେଷରେ । ନାରୀ ସର୍ବଦା ସହନଶୀଳ ଏକଥାକୁ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି ଗାଲିକ ବିଭୁ ହୋତା, ନିଜ ଗଲ୍ପର ଚରିତ୍ର "ସୁଲ ଓ ଅନୁ"ର ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟମରେ । ଗାଲିକ ନିଜ ଗଲ୍ପରେ ନାରୀ ଚରିତ୍ରକୁ ଏଭଳି ଭାବରେ ଫୁଟାଇଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ପାଠକଲେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ବିଭୁ ହୋତା କୁହାନ୍ତି - ମରଦ

ପଣିଆରେ ସିନା ଘର ଚଳେ ହେଲେ ଘର ଠିଆ ହୁଏ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମାନଙ୍କର ପାଣିକାଚରା ହାତ ପାଇଛିରେ । ସୁଲ ଯେତେ ଅଲରୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଭୁଲିନି ନାରୀର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କଣ ? ଯେତେବେଳେ ପହିଲି ତାକୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଛି ସେ ତାହାର ପ୍ରତିଭାବର ଦେଇନାହିଁ । ସୁଲ ସହିଯାଇଛି କଷ୍ଟକୁ, ସେଥିପାଇଁ ତ କୁହାଯାଏ ନାରୀଟିଏ ସର୍ବଦା ସହନଶୀଳ । ଅନ୍ୟପତେ ଦେଖିଲେ ସହନଶୀଳତାର ଏକ ଚରମ ଉଦାହରଣ ହେଉଛି ପହିଲିର ଉତ୍ତରୀ 'ଅନୁ' । ସ୍ବାମୀର ଗାଳିଗୁଲଜରେ ମାଡ଼ଗାଳିରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇନାହିଁ ମୁଣ୍ଡପାତି ସହିଯାଇଛି କଷ୍ଟକୁ । ଶାଶୁ ଜ୍ଞାଇଁର ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ଖାତିର ନକରି ଖାଦ୍ୟ ବସି ରାନ୍ଧୁଛି । ଏହିପରି ଅତ୍ୟାଚାରିତ ନାରୀର କଥାକୁ ଉପମ୍ବାପନା କରିବାରେ ଜଣେ ସଫଳ ଗାଳିକ ହେଉଛନ୍ତି ବିଭୁ ହୋତା । ଅନ୍ୟତ୍ର ଦେଖିଲେ ଜଣାପତେ ଯେ ପହିଲିର ଚାପୁଡ଼ା ମାଡ଼ରେ ସୁଲର ଗାଲ ଲାଲ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ତିଳେମାତ୍ର ତାହାକୁ ଖାତିର କରିନାହିଁ । ନିଜର କାତ ଭାଙ୍ଗି ରକ୍ତ ବହୁଥିବାର ଦେଖି ତାହାକୁ ଲୁଗାକାନିରେ ପୋଛି ଦେଉଛି । ଆଖିରୁ ଲୁହ ଶୁଖୁନାହିଁ, ରକ୍ତ ବାହାରି କଷ୍ଟ ହେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ନୁହେଁ, ନିଜ ପତିପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ପିଣ୍ଡିଥିବା କାତ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ନାରୀ ମନର ଅକୁହା କଥା ଯାହାକୁ ଉପମ୍ବାପନା କରିଛନ୍ତି ଗାଳିକ ବିଭୁ ହୋତା । ଅନ୍ୟତ୍ର ଦେଖିଲେ ଜଣାପତେ ଯେ ନାରୀ କଷ୍ଟ ସହି ମଧ୍ୟ ନିଜ ସ୍ବାମୀପାଇଁ କଣ କରିପାରେ । ସ୍ବାମୀକୁ ଆଉ ଥରେ ଭଲକରି ଖାଇବାକୁ ଦେବ ବୋଲି ସୁଲ ପୁଣିଥରେ ଜାଉ ରାନ୍ଧୁଛି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଏକ ସହନଶୀଳ ନାରୀ ଜୀବନର କଥା । ଯାହାକୁ ଉପମ୍ବାପନା କରନ୍ତି ଗାଳିକ ବିଭୁ ହୋତା ନିଜର ଗଳ୍ପ ମାଧ୍ୟମରେ । ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନର କଥାକୁ ନିଜ ରଚନା ମଧ୍ୟରେ ଉପମ୍ବାପନା କଲେ ମଧ୍ୟ ନାରୀ ଜୀବନର କଥାକୁ ଉପମ୍ବାପନା କରିବାରେ ଜଣେ ସଫଳ ବିନାଶୀ ହେଉଛନ୍ତି ଗାଳିକ ବିଭୁ ହୋତା ଓ ତାଙ୍କର ଗଳ୍ପ ହେଉଛି "ମାଣଜାଉ" ।

ବୈଗୁନିଆ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ଦୂରଭାଷା -୨୭୦୯୦୯୯୮

ନିରନ୍ତର ନିରୁତା ସାଧନା : ଏକ ଅବଲୋକନ

ମନୋଜ କୁମାର ଭୋଇ

ଉଚ୍ଚୀବନ ଏକ ଅବିରତ ପଥ ଓ ଏକ ଅଧିତ ଚେଷ୍ଟାର ଅନ୍ୟ

ନାମ ମାତ୍ର । ବ୍ୟକ୍ତିର ଉନ୍ନତି, ସଫଳତା ଓ ଆତ୍ମସାଧନା ପାଇଁ
ନିରନ୍ତର ପ୍ରୟୋଗ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଚେଷ୍ଟାର ଅନ୍ତର୍ଗତ
ରହେ ନିରୁତା ସାଧନା, ଯାହା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଶାନ୍ତି, ଧୈର୍ଯ୍ୟଶଳୀଙ୍କ ଓ
ଶାନ୍ତିପ୍ରୟୋଗ ଚିନ୍ତନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ।

ନିରୁତା କହିଲେ ଆମେ ସାଧାରଣ ଭାବେ ଶାନ୍ତି, ଅନ୍ତର୍ମୂଳୀ ଓ ଆତ୍ମନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବୋଲି
ବୁଝୁ ଯାହା କୌଣସି କାମ କରିବାବେଳେ ଅନ୍ତରରେ ଏକ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ
ଶିଖାଏ । ଏହି ଗୁଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜର ଆତ୍ମଚିନ୍ତନ ମାଧ୍ୟମରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଦିଗରେ ଗତି
କରାଇ ଥାଏ । ସାଧନା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନିୟମିତ ଅଭ୍ୟାସ ଓ ଦୃଢ଼ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ସହିତ
କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମଗ୍ନ ରହିବା । ଯେଉଁଥିରେ ଆମେ ନିଜ ପ୍ରତିଦିନ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛୁ,
ତାହାକୁ ସାଧନା କୁହାଯାଏ, ଯଥା ଶିକ୍ଷା, ସଂସ୍କାର, କଳା, ଧ୍ୟାନ, ବ୍ୟବସାୟ କିମ୍ବା
କୌଣସି ଦୌନିକ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ନିରନ୍ତର ନିରୁତା ସାଧନା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଭାବନାତ୍ମକ ଶକ୍ତି, ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ
ଆତ୍ମନିର୍ଭରତା ଦିଏ । ଏହା ଉଚ୍ଚୀବନର ଅନ୍ତେକ ବିପଦ, ବାଧାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାରେ
ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ମନୋବ୍ରତୀ, ଯାହା ମାନବକୁ ମୌଳିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ
ପ୍ରଦାନ କରେ । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଅହିଂସା ଓ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନର ମୂଳରେ ଏହି

ଶାନ୍ତି ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶଳୀଙ୍କ ସାଧନା ଥିଲା । ଅତୁଚ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରୁତ୍ତା ସାଧନାର ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ମହାନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।

ନିଜ ଜୀବନର ଉନ୍ନତି, ଶାନ୍ତି ଓ ସଫଳତା ପାଇଁ ନିରନ୍ତର ନିରୁତ୍ତା ସାଧନା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ । ଏହା ଆମକୁ ଆଡ଼ିବିଶ୍ୱାସ, ଧୋର୍ଯ୍ୟ, ଶାନ୍ତି ଓ ଅଦମ୍ୟ ଆଡ଼ିଶଙ୍କ ପ୍ରଦାନ କରେ । ଏହି ଗୁଣ ଥିଲେ ଆମେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକୁ ବି ଅତିକ୍ରମ କରି ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅବଶ୍ୟ ହାସଲ କରିପାରିବା ।

ଜୋସ୍ତା ନିବାସ, ଟିକାବାଲି, କନ୍ଧମାଳ

ସ୍ମୃତି ଓ ପରକୀୟା ପ୍ରୀତି

ଦେବାଶିଷ ମାଇତ୍ର

“ଯିଲା ପଛେ ଥାଉ ଗୁଣ ହଜାର ଚରିତ୍ର ନଥିଲେ ସବୁ ଅସାର”...

ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ବାଣୀ ସତରେ କେହି ଆଡ଼େଇ ଯାଇଛି, ନା ଯାଇପାରିବ ! ଦୁନିଆ ବଡ଼ ଅଜବ ରାସ୍ତା ଦେଇ ଗତି କରୁଛି । କିଏ ବାପ ଛେଉଣ୍ଟ ପିଲା ତ କିଏ ମା ଛେଉଣ୍ଟ । କଣ ସତରେ ସମାଜର ପରିସ୍ଥିତି ବଦଳିବନି ? ହଁ କେମିତି ବା ବଦଳିବ ଏଠି ପରା ଦୂର ପାହାଡ଼ ସୁନ୍ଦର ଲାଗେ । ନିଜ ଘରରୁ ପର ଘର, ନିଜ ଜିନିଷରୁ ପର ଜିନିଷ, ନିଜ ସମ୍ମତି ରୁ ପର ସମ୍ମତି, ହେଲେ ଶେଷରେ । ହଁ ଏକାଧିକ ଅନ୍ତେତିକ ସମ୍ବର୍କର ମହକ ଯାହାକୁ ଭଲ ଲାଗେ ସେ ବା ପଛକୁ କାହିଁକି ଫେରିବ ? ପଛେ ନିଜ ସଂସାର ବୁଡ଼ି ଯାଉ, ତାଙ୍କୁ ଗୋଟେ ପରେ ଗୋଟେ ଅଲଗା ଅଲଗା ସମ୍ବର୍କ ଦରକାର ନିଜ ଜୀବନ ଖୁସିରେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ । ତା’ହେଲେ ବେଶ୍ୟାପଣ କଣ ସତରେ ଖରାୟ ? ନାହିଁ ଆଜ୍ଞା ବେଶ୍ୟା ପଡ଼ାରୁ ପରା ମାଟି ନ ଆସିଲେ ଦେବୀ ମାଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତି ହୁଏନି । ପୁଣି ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ଖରାୟ କାହିଁକି ? ହଁ ସେଇଟା ବି ଠିକ୍, ହେଲେ ବେଶ୍ୟା ବୃତ୍ତି ଆଉ ଏକାଧିକ ଅନ୍ତେତିକ ସମ୍ବର୍କର ପାର୍ଥକ୍ୟ କଣ ? ତୁମେ ସତରେ ଜାଣିଛ ? ହଁ ବନ୍ଧୁ ଭଲ କଥାଟିଏ ପଚାରିଲ । ଦୁଇଟା ପିଲାର ମା ତୁମେ କିନ୍ତୁ ତୁମର ନିଜ ପୁରୁଷଠାରୁ ପର ପୁରୁଷଠାରେ ଅଧିକା ଖୁସି ଦରକାର । ଆଉ ତୁମେ ଗୋଟେ ଖଟିଖିଆ ଗରିବ ବାପାକୁ କଥା ଦେଇ ତାର ଗୋଟେ ମାତ୍ର ଅଳିଆଳୀ ଝିଅକୁ ଖୁସିରେ ରଖିବ କହି ଦୁଇଟା ପିଲା ତା ଉପରେ ଭାର ଲଦି ଦେଇ

ପର ନାରୀ ପାଖେ ମନୋବାଞ୍ଚ୍ଛା ପୁରଣ କର । ଆଉ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଗୋଟେ ସରି ଯାଇଥିବା ବ୍ୟବହୃତ କଳମ ଭାବି ଫିଙ୍କିଦିଆ । କାଲି ସ୍ତ୍ରୀମୀ ତୁମର ଭଲ ଥିଲା, ସୁନ୍ଦର ଥିଲା, ରୋଜଗାର ଭଲ ଥିଲା, ଆଜି ବେକାର ମଣିଷ ହେଇଗଲା । ଦେଖିବାକୁ ଖରାପ୍ ନା ବ୍ୟବହାର ଖରାପ୍ ନା ତୁମର କିଛି କଥା ବୁଝିଲାନି ଯେ ତୁମେ ପର ପୁରୁଷ ପାଖେ ଛିଡ଼ା ହେଇଗଲ । କଣ ଭାବୁଛ ଦୁହେଁ ନିଜକୁ ? ଶତ ଧିକ୍କାର ତୁମମାନଙ୍କୁ । ଆରେ ତୁମ ମାନଙ୍କି ଠାରୁ ତ ଗୋଟେ ବେଶ୍ୟା ତ ଶତ ଗୁଣରେ ଭଲ, କାହିଁକି ନା ସେ ବୃତ୍ତି କରି ତା ପେଟ ପୋଷେ । ତା ଯାଗାରେ ରହି, କେବେ କାହା ସଂସାର ଉଜାଡ଼ି ନାହିଁ, ତୁମ ଭଲି ଗୋଟେ ଚରିତ୍ର ହୀନା ନାରୀ ଆଉ ନଷ୍ଟ ଚରିତ୍ର ପୁରୁଷ ଭଲି ଗୋଟେ - ଦୁଇଟା କୁନି ଛୁଆର ଜୀବନ ତ ନଷ୍ଟ କରିନି ନା ? କିଏ ପିଲା ଦୁହିଁଙ୍କୁ ବିଷ ଦେଇ ମାରି ଦେଲେଣି ତ କିଏ ପିଲା ଦୁଇଙ୍କୁ ରାଜ ରାଷ୍ଟ୍ରାରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ଚାଲିଗଲେଣି । ପୁଣି କିଏ କିଏ ଅନାଥ ଆଶ୍ରମ ଗେଟ୍ ପାଖେ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ପର ପୁରୁଷ ଆଉ ପର ନାରୀ ସଙ୍ଗେ ଚାଲି ଗଲାଣି ।

ଭଦ୍ର ସମାଜର ଅଭଦ୍ର ମାନବିକତା କଣ ବୁଝାଏ ? ବିବେକ ତ କହିବ ବିଷ ପିଇ ମରିଯିବା ପାଇଁ, କିନ୍ତୁ ମରିବା ତ ଦୂରର କଥା ଚିକେ ଲାଜ ଲାଗୁନି ଖୋଲା ବଜାରରେ ଆରାମରେ ପର ପୁରୁଷ ଆଉ ପର ନାରୀ ସହ ବସା ଉଠା କରି ପାରୁଛ ? ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ପର କରି ତାର ଅସୁବିଧା ସମୟର ଚଳିବା କେମିତି ଥିଲା ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ କହି ବହୁତ ମଜା ନିଆ ? ଆଉ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ନ ବୁଝିପାରି ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଅନ୍ୟ ଆଗରେ ବହୁତ ଅପମାନିତ କରାଆ ? ଧିକ୍କାର ତୁମ ମାନଙ୍କୁ ।

କଥାରେ ଅଛି...,

ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବ ସ୍ତ୍ରୀର ଗରୀବ ଅବସ୍ଥାରେ, ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବ ସ୍ତ୍ରୀ ରୋଗଗ୍ରୁଷ

ବେଳେ । କିନ୍ତୁ ଏଠି ସବୁ କିଛି ଅଲଗା । ସ୍ଥାମୀ ଅଭାବ ଅସ୍ଵାବିଧାର ଥିଲେ, ସ୍ଵୀକୁ ଭଲ ପଇସା ରୋଜଗାର ପୁରୁଷ ମିଳନ୍ତି, ଆଉ ସ୍ଵୀର କିଛି ଅସ୍ଵାବିଧା ଥିଲେ ସ୍ଥାମୀଙ୍କୁ ଏକାଧିକ ସୁନ୍ଦର ସ୍ଵୀଙ୍କ ସହ ଅନ୍ତେତିକ ସମ୍ପର୍କ ମିଳି ଯାଆନ୍ତି ।

ସମାଜ ଏତେ ତଳକୁ ଖସି ଗଲାଣି ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ଛୋଟ ଛୋଟ କୁନି ଜୀବନ କଲମ ବିକ୍ରିକରି ପେଟ ପୋଷ୍ଣୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଗୋଟେ କଥା ଅବୁଝା ରହେ, ସମାଜରେ ବିବାହ ସମୟରେ ଅବା ପରେ ପରେ ସ୍ଥାମୀ ସ୍ଵୀ ସମ୍ପର୍କ ଭଲ ଥାଏ, ୪-୭ ବର୍ଷ ଗଲା ପରେ କୁନି ଜୀବନକୁ ଦୁନିଆକୁ ଆଣି ସବୁକିଛି ବଦଳିଯାଏ । କଣ ସେ ପିଲାଟି ବୋଲେ ଲାଗେ, ନା ସ୍ଥାମୀର ବ୍ୟବହାର ? ଯଦି ପିଲା ବୋଲେ ଲାଗେ ତାହେଲେ ଜନ୍ମ କରିବା ଆଗରୁ ଭାବିଲେନି କଣ ପାଇଁ ? ନିରୀହ ଜୀବନକୁ ଗୋଟେ ଅଳିଆ ବାକ୍ଷରେ ପକାଇ କିଏ ନଦୀ ପାଣିରେ ଭଙ୍ଗା କାଠରେ ବାନି ଭସାଇ ଦେଉଛି, ଆଉ ପରପୁରୁଷ ଏବଂ ପର ନାରୀ ସହ ଚାଲି ଯାଉଛି । ଏମିତି ଜୀବନ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ତୁମକୁ ଏ ସମାଜରେ ଅଧିକାର ଦେଲା କିଏ କୁହ ? ଯଦି କିଛି ବି ଅସ୍ଵାବିଧାର ସମ୍ମାନୀନ ହେଇ ସ୍ଥାମୀର ବ୍ୟବହାର ଖରାପ ଲାଗେ ତାର କାରଣ ନ ଖୋଜି ପର ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଆପଣେଇବା କଣ ପ୍ରକୃତ ରାସ୍ତା ଅଟେକି ? ମଦ ପିଇବା ମାରପିଟ କରିବା ଦେଇ ନିଜ ସ୍ଵୀକୁ ନବୁଝି ଶେଷରେ ପରନାରୀକୁ ଆପଣେଇବା ଏଇଟା ସମାଜକୁ କଣ ଶିଖାଏ ଟିକେ କହିବ ତୁମେ ଦୁହେଁ ? ଯଦି ବୁଝାମଣା ଭୁଲ ତୁ ତାକୁ ସୁଧାରି ନିଆ, ଜୀବନ ବହୁତ ସରଳ ହେଇଯିବ । ମଦ ପିଇଲେ ସ୍ଵୀ ପର ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ସୁଖ ଜଣାଏ ଏବଂ ସ୍ଵୀ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହରେଇଲେ ସ୍ଥାମୀ ଏକା ଏକା ରହେ ନ ହେଲେ ଅନ୍ୟ ନାରୀକୁ ଆପଣେଇ ଥାଏ ଏହା ସମାଧାନର ବାଟ ନୁହଁ । ଯେଉଁ ସ୍ଵୀ ବିବାହର ୪-୭ ବର୍ଷ ଭଲ ଥିଲା ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ଧିଲା ସବୁ ଠିକ୍ ଧିଲା ଆଜି ୭-୮ ଦିନ ଭୁଲ

ବୁଝାମଣାର କଣ ଏତେ ଖରାପ ହେଇଗଲା ତୁମେ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ବିକଳ୍ପ ବାଛି ନେଇ ? କେମିତି ? ତାହେଲେ ବିବାହ ପରେ ପରେ ସେ ପ୍ରେମ ଭଲ ପାଇବା ଜୀବନର ସଂଙ୍ଗୀ ଥିଲା ନା ୪-୭ ବର୍ଷର ଗୋଟେ ଅପେରାର ନାଟକ ଥିଲା ଯାହା ସରିଗଲା ଲୋକେ ଭିଡ଼ ଭାଙ୍ଗ ଚାଲିଗଲେ, ସେମିତି ତୁମେ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ସଙ୍ଗେ ଚାଲିଗଲ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଉ ଗୋଟେ ପୁରୁଷ ସାଥିରେ । କଣ ଉତ୍ତର ଅଛି ! ନାହିଁ ନା ? ରହିବ ବି କେମିତି ତୁମ ମାନଙ୍କର ତ ଚିକେ ଶାରୀରିକ ସଂକଳନ ତୁମକୁ ଖୁସି ଦେଇଦିଏ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଡ଼ା ତୃପ୍ତି ମିଳେ । ଯଦି ପୁଣି ସେଇ ପର ନାରୀ ଏବଂ ପର ପୁରୁଷ କିଛି ଦିନ ପରେ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଉ ସ୍ତ୍ରୀ ବନ୍ଦିଯାଏ, ସେମାନେ ବି ୨-୪ ବର୍ଷ ପରେ ମନ ବାଞ୍ଚା ପୂରଣ ହେଇଗଲେ, ଗୋଟେ ବ୍ୟବହାର ହେଇ ସାରିଥିବା କଲମ ପାଲିଟି ଯାଏ ଆଉ ଅଳିଆଗଦାର ପଦାର୍ଥ କିମ୍ବା ଅଣ୍ଟଧ କମ୍ବାନୀର ଏକ୍ଷପାଇର ଅଣ୍ଟଧ ହେଇଯାଆନ୍ତି । ଦରକାର ହୁଏ ପୁଣି ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ପୁରୁଷ ନୂଆ ନାରୀ ? ଏଠି ବି ବଳି ପଡ଼ିଯାଏ ସେହି ନିରୀହ କୁନି ପିଲାମାନଙ୍କ ଜୀବନ.. ।

ଏଇଟାକୁ ହିଁ ଜୀବନ କୁହାନ୍ତି । ଧିକ୍କାର ତୁମମାନଙ୍କୁ, ତୁମେ ମଣିଷ ଜାତିର ଗୋଟେ କଳଙ୍କ ।

ଜୀବନ ମୁକ୍ତ ମଞ୍ଜରେ ତୁମେମାନେ ଏକ ଭୀରୁ କାପୁରୁଷ ଚରିତ୍ରହୀନ ମଣିଷ, ଯାହା ଅନ୍ୟର ସଂସାର ଆଉ ଜୀବନ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଆସିଛ । ବହୁତ ସଂସାର ଉଜାଡ଼ିବାକୁ ଆସିଛ, ସମାଜକୁ ଶୋଷଣ କରୁଛ ଆଉ ଶୋଷରେ ବୃତ୍ତି କରି ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଶ୍ୟା ଜାତିକୁ କଳଙ୍କିତ କରିଦେଲ, କାହିଁକି ନା ବେଶ୍ୟାର ବି ଗୋଟେ ସମ୍ମାନ ଥାଏ ସେ କେବଳ ଆଉ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତିରେ ଫେଟ ପୋଷନ୍ତି ଅନ୍ୟ କିଛି କାହାରି କ୍ଷତି କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା ହେଲା ତୁମେ ମାନେ ଜୀବନ ସାରା ଦୁଃଖ ହିଁ ପାଇଥାଓ,
କାହିଁକି ନା ତୁମ ଭଲି ମଣିଷ ଘର ବଦଳାଏ, ବସ୍ତୁ ବଦଳାଏ ସମ୍ମନ ବଦଳାଏ ହେଲେ
ସ୍ମୃତାବ ବଦାଏ ନାହିଁ, ଯେଉଁ ଚରିତ୍ର ଖରାପ୍ ମଣିଷ ସେଇତା ହିଁ କେବେ ବଦଳେନି ।

ଚାଣକ୍ୟ ଙ୍କ ଅନୁସାରେ...,

“କୋଇଲିର ସ୍ଵର ହେଉଛି ତା ଜୀବନର ସୁନ୍ଦରତା ଏବଂ ପତିବ୍ରତା ନାରୀ ହେବା
ସ୍ମୃତାନଙ୍କ ସୁନ୍ଦରତା । ସେମିତି ଗୋଟେ ପୁରୁଷ ଶୋଭାପାଏ ତାର କର୍ମକୁ ନେଇ ।”

ଅତେବ ଭଲ କର୍ମ କରି ନିଜ ପରିବାରକୁ ଏକାଠି ରଖିଲେ, ସଠିକ୍ ବୁଝାମଣାରେ
ସମ୍ପର୍କକୁ ନିବିଡ଼ କରିପାରିଲେ ବହୁତ୍ ପରିବାର ସୁଧୁର ଯାଇଥାକ୍ତା ଏବଂ ସମାଜକୁ ଭଲ
ଶିକ୍ଷା ସହ ଶାନ୍ତି ଜୀବନର ଉଦାହରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଥାଆନ୍ତା... ।

(ଦେବାଶିଷ ମାଇତି)

ସହିଦ୍ ରରମ ବାସୁଦେବପୁର ଭଦ୍ରଙ୍ଗ

ମୋ: ୯୮୩୪୪୩୩୦୮

ବିଶେଷ ସୁଚିନା

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପ୍ରତିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଛାଇ ବନ୍ଧୁମାନେ, ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର (ଆକୃତି / ଶ୍ରୀଳିପି / ଆଇଲିପ୍ / ଅପ୍ରାନ୍ତ) କିମ୍ବା ମୋବାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣାରେ ପଠାଇ ପାରିବେ । ଛବି, ହାତଲେଖା କିମ୍ବା ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟାକରଣତ୍ରୁଟି ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ମୋବାଇଲ୍ କିମ୍ବା ହ୍ଵାଟ୍‌ସମ୍‌ଆପ୍ ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ପଠାନ୍ତି ନାହିଁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଲେଖା ପଠାଇବେ । ଏକାଧିକ ଲେଖା ପଠାଇଲେ, ଶେଷରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଲେଖାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚିତ କରାଯିବ । ଧାରାବାହିକ ଲେଖା ପ୍ରକାଶନ ହେତୁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଏକାଏକେ ପଠାଇବେ । ହାତ ଲେଖା କିମ୍ବା ସ୍କାନ୍ ହୋଇଥିବା କିମ୍ବା ପିଡ଼ିଏଫ୍ ଫର୍ମାଟରେ ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କରଣ ନିମନ୍ତେ ମାସର ତିନି ତାରିଖ ସୁଜା ଲେଖା ପଠାଇବେ ଏବଂ ପ୍ରତିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେବାପରେ ଆମ ଜ୍ଞେବ୍ସାଇଚରୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ପାରିବେ । ଲେଖା ସହ ନିଜର ଛବି ଏବଂ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ନୁଆ ଛବି ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ପ୍ରତିକା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଖରର ତୁରନ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ ଆମର ହ୍ଵାଟ୍‌ସମ୍‌ଆପ୍ ଗ୍ରୂପ୍ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି । ସହାୟତା ପାଇଁ ଆମ ହ୍ଵାଟ୍‌ସମ୍‌ଆପ୍ ନମ୍ବର ୯୦୪୦୯୮୫୭୩ରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ପାରିବେ ।

ପ୍ରତିକାରେ ଥିବା ବ୍ୟାକରଣଗତ ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ ସମ୍ମାଦକ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣା :

aahwaan@gmail.com